

RMK I. 1759
1.p.

Bib. Star. Ser. Theol.
Lib. Treas.
Urnah

Solgar

Biblioth. Hung. Pankow.
F. Ord. 3.

Adsk. I.

1459

Telys

1. peld.

Luther Martonban

Kerecseny Gulestul Ember

Gulestettem

I. a Kerecseny Fejve nigh le

Christusnak gent Annjat
mindenkor blyteltem

De Luther Martonban
en Sohó nem tittem

Mind az által kidgyed bú
csut en nem jarol

sem indulgentiat bizony nem
Katarlolo

Idözült Genteknelőn Tistte
De en eő hözölő edgyet
sem imadol

Bib. Star. Ser. Theol.
Lib. Treas.
Ur nak

Solgar

Biblioth. Hung. Janakow.
F. Ord 3.

Adok I.
1459

Telys

1759
1. péld.

Keresztény

Keresztény Gültül Ember
Gültültem
I. a Keresztény Fehre meg he
xelteltettko
Christnaly gent Annjat
mindenkor büstelttem
De Luther Martonyban
en Sohó nem kitem
Mind az által kidgyet bü
csut en nem jarolo
Sem indulgentiat bizony nem.
Vasárlok
Időgült Genteknelőn Tiltat
De en eő hógülölő edgyet
Sem imádol

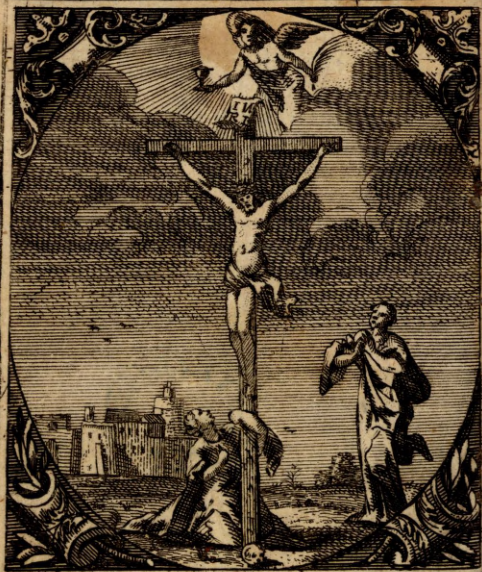
Mert soká nem voltam
s-nem leghelyesebb

Egy hasonlóság nem is
Calvinista.

Hanem csak egyedül hi,
Leghelyesebb Christussomban

Hi erettem meg holt'üdvö
Gülök abban.

1 Joh: 2 v. 2.

És ő a' mi-bűneinkért engesztelő ál-
dozat, nem csak a' mi bűneinkért pedig,
hanem ez egész Világnak bűnéért. —

ENGESZTELŐ ALDOZAT,

az az,

Öt részből álló

*Szent Lélekkel teljes áhétatos es buz-
gó Imádságok, mellyekkel a' jó keresztény
ember az Atya Istennek Orczáját, az Ite
Jésus nevében engeszteli:*

- I. Regveli és Estvéli buzgó könyörgések által,
- II. Minden Sátoros és köz Innepekre rendeltetett
Imádságok által.
- III. Az igaz kereszténységhez szükséges dolgok-
kért Istenhez nyújtandó áhétázások által.
- IV. Poenitentia tartásnak és Gyonásnak idejére
rendeltetett szívbéli ádozatok által.
- V. Betegségnek és a' bődög ki-mulásnak idején
Istenhez bocsáttandó fohászkodások által.

Mellyeket az Isten nevének dicséretire

Irt és szerzet

*Az Augustáná Confession Lévo Györi Ecclesiának
Lelki Pásztorá*

Torkos András.

*Saxoniai Halla Városában Nyomtatott
Swáidli Mihál Uram kölcségével.*

Orbán István bőtüivel,

1709, Esztend.

Coloss. 3. v. 1. 2.

Annakokáért ha fel-támadtatok a'
Christussal, az oda fel valókat keressé-
tek, a' hola' Christus vagyon az Isten-
nek jobján ülven. Az oda fel valókra
visellyetek gondot, és nem a' földiekre.
Mert meg hóltatok, és a' ti életetek el-
rejtetet a' Christussal az Istenben. Mi-
koron Christus a' mi életünk meg jele-
nendik, akkor ti-is ő véle együtt meg
jelentek a' ditsőségben.

Az

Atya Istennek
Szerelmébül el válofztatott,

Az

Ur Jésus Christus
Drága szent vérével meg váltottott,

a'

Szent Lélek Istennek
Malasztyával fel-ékesítettet.,
NAGY - GYÖR VAROSABAN
az
Augustáná Confeffion Lévo Szent Gyülekezet,
Minden felső és alsó renden lévő
tagjainak.

TEKENTETES
NEMES és NEMZETES
VITEZLŐ,

Nagy hirrel nével tündöklő,
igen böcsületes, bokros tífzte-
letre méltó, és buzgó kegyességgel Isten
előtt kedves, nekem nagy jó-akaró
s-velem fok jót tevő,

PATRONUS URAIMEKNAK.

NEMES és NEMZETES
SWAIDLI MIHAL
URAMNAK,

Nemes Nagy Győr Vár-Me-
gye egyik tekintetes Tagjának,
és Jurátus Asefforának, azon Győr bel-
ső-Városában lakozó Nevezetes Ke-
reskedőnek, és az ott való Aug. Conf.
lévő Szent Ecclesiának, kegyes, igen jól-tévő ré-
gi Fő és érdemes Pátronussának &c. &c.

Nékem mindenben igaz jó-aka-
ró és kedves Sógor Uramnak

a'
Sz. Lélek Istennek Világosit-
tását, az Fiú Istennek igaz idvöfle-
ges ismertetiben való nevelkedést, a'
meg ismért igaz hitben való álhatatos-
ságot, minden egyéb Lelki és Testi
jókban való bódog és szerencsés elő-
menetelt, kegyelmet és békeséget, az I-
stentől a' mi Atyántul és az Ur Jézus
Christustul, tellyes szívűl, és az én el-
mémnek minden erejéből kívánok.

Midőn

Midőn az kárhozatnak torká-
ban és az örökkén való ve-
szedelemben esett emberi
Nemzetségnek, amaz egy
igaz és elégséges meg váltoja az Ur Jé-
sus Christus, minket arra meg tanítani
akar, melly nagy mélységes buzgó-
sággal görjedező az igaz hitnek álhata-
toslagával, és az Sz. Léleknek ajándéki-
val kegyessen tündöklő szív és Lélek
kívántassék, az Uj Testamentomi kép-
mutatás nélkül való igaz keresztyén-
séghez, tehát imé ezen mélységes, fon-
tos, és elmélkedésre méltó szentséges
igékre fakad: Az Istennek Országá erő-
szakot szenved, és az kik azon erőt tesz-
nek, azok kapják (vésszik) el azt. *Matth.*
11. v. 12. Mint ha ezt mondaná Idvözítő
Christus Urunk: az Uj-Testamentom
béli kegyes keresztyéneknek erős baj
vivás, álhatatos vitézkedés, és egy Lelki
erőszak-tétel minden hivatalok. Mihez
képest az Sz. Léleknek amaz választott
és drága edénnye az ő kedves Tanit

vánnyát Timotheust a többi között imígyen szollittya meg: te azért a' munkának terhet hordozzad mint az Jéhus Christusnak jó vitéze, 2. *Timoth. 2. v. 3.*

Melly Léki Vitézkedésben ha hogy bátron és merész álhatatossággal az Keresztények magokat viselik, el annyira, hogy az Ördögön, e' Világon, és az önön tagjainak minden gonosz indulatin győzedelmet vévén azokban Sák-mánt hánynotnak, és az Léki diadalomnak pálmáját el nyerhetik; akkor téfsznek erőszakot, és mint egy erőszak-tétel által el ragadgyák és magokéva téfszik az Isten Országát.

Holot pedig illetén Léki diadalmas kodás puszta kézzel véghez nemvitethetik; azért Sz. Pál Apostol az ő Ephésus Városbéliékhez irott Levelének 6. Részében külömb külömb féle Léki és győzedelmes fegyvereket szép rendel előnkben rakogat. De mivel ezen mostanyi munkámnak czillya és Scopussa azt nem kívánnya, hogy ezen Léki

ki fegyverekről külömb és kíváltképpen való emlékezetet tegyek: Annak-okaért, csak azt illik mostan elő hoznom, a' mi ezen Istenes buzgó könyörgésekkel, és áhétatos Imádságokkal tellyes és terhes könyvetskének, nagyob tekéntetire meg fzerettetésére és comendatiojára szolgál.

Az pedig semmi nem egyéb, hanem az törödelmességgel igaz hittel és az sz. Lélek malasztáival, minden kegyességre föl szenteltetett szívűl származott, buzgoságos áhétatos Imádság.

Ez illetén Imádság pedig mi légyen, külömböző értelemmel vagynak az régiek. *Oratio est mentis ad Deum elevatio.* Az Imádság nem egyéb hanem az mi Lelkünknek az Istenhez való fel emelkedése. Vagy az mint *Albertus M.* le írja: *Oratio est petitio decentium.* Az Imádság nem egyéb hanem az illendő dolgoknak Istentől való kérése. Sz. *Agoston Doctor* így szóll: *Est autem Oratio discentis pius affectus in Deum;* az az: Az

Imádság egy kegyes indulattja az Istenhez áhétozó embernek. *Hugo* az Imádságot így írja le: *Oratio est pii animi humilis ad Deum conversio, fide, charitate & spe corroborata.* Az Imádság az kegyes Léleknek Istenhez való alázatos megterése, melly meg erősítettett, hittel szeretettel, és élő reménsséggel.

Ezen fő Virtusokkal megerősítettet imádság pediglen, nem olyatén beszédje a' száznak, melly által a' mi szívünknek belső gondolatit meg jelentyük az Istennek, mert az Isten a' ki mindeneket lát és vizsgál, nem szükölködik a' mi sziveink titkainak, és rejtekes gondolatának nyilatkozása nélkül, a' mint errül a' Római Catho: Keresztények között, amaz igen nevezetes Férfiu *Thomas Aquinas* más képpen *Doctor Anglicus* imigyen ír: *Non est necessarium nos DEO preces porrigere, ut ei nostras indigentias & desideria manifestemus: sed ut nos ipsi consideremus, in his ad Divinum auxilium esse recurrendum. Se-*

cunda Secunda Quest. 83. Art. 2. Az az, nem szükség imádságinkat Istenhez e' végre nyújtani, hogy szükségünket és kívánságunkat ki-nyilatkoztassuk: hanem, hogy meg tanulnánk, miként minden szükségünkben tfak az egy igaz Istenhez kölleffek folamodnunk.

De mit töltöm időmet ilyen különböző emberi értelmeknek elő számlálásával; holott mi, kiben az Istennek Lelke esedezik meg mondhatatlan fohászkodásokkal, tudgyuk, hogy az Imádság egy olyatén Lelki dolog, mellyben az jó hitü keresztény ember magát, az tellyes szent Háromságnak színe előtt, mélségeffen meg alázza. Lelki testi nyavaláirul keserveffen panaszkodik, és az Ur Jéhus Christusnak nevében, áhétoztosan és bizodalmassan könyörög, állapottjának meg jobbitásáért.

Hogy pedig ez illetén áhétoztos Imádság, egy erős és meg rölolhatatlan Lelki fegyver gyanánt lehessen, mellynek általa, az ő Istenéhez áhétozó buzgó Lé-

lek téheffen-is erőszakot az Isten orszá-
gán, kívántatik hogy leg kiváltképpen
az ő áhétozásában, im ez három dolog-
ra figyelmezzon, mellyekre szent Bern-
hárds Doctor kegyessen elmélkedvén,
imígyen igazgat: *Considerare debet is, qui
orat, id quod petit, eum quem petit, se ipsum
qui petit.* Az az, az Imádkozó kereftény
embernek meg kell fontolni azt, a' miért
imádkozik, továbbá azt-is a' kinek imád-
kozik, és végezetre önnön magát az ki
imádkozik.

Igen-is gondolkodásra és meg visgá-
lásra méltó dolgok mind ezek: illik leg
először meg fontolni azt a' dólgot, az
miért ember imádkozik. Mer jól mond-
gya *Honorius: Qui honores, divitias, vin-*
dictam inimicorum orat, insipienter orat. Az
ki méltóságot, gazdagságot, és az ő el-
lenségín való borsú-állást kíván, helte-
lenül Imádkozik. Mint hogy az Felsé-
gessen mindenekben Uralkodó Jéhova,
ditséri a' Salamon királyban, hogy az il-
letén káros és kárhozatos dólgoértt,

nem

nem imádkozék mondván: mivel hogy
nem kívántál magadnak hofzszú életet,
sem gazdagságot, sem pedig az te ellen-
ségidnek Lelkeket; hanem kívántál
értelmet az ítélet tételre, imé te veled az
te beszéded szerént cselekedtem.

Annakokaért leg közellyebb szolván,
két fele dolog az melly nélkül az ember
míglén élend szükölködik, tudnia illik
Lelki és testi. A Lelki dólgo ismét
két részre osztatnak, vagy hogy *ab-*
soluta necessitatis nekünk egy áltollában
szükségeffek és idvösségeffek: ugy mifit
az három személtől álló egy Istennek
igaz isméreti, az Jésum Christusban va-
ló hit, az bünökön való szívbéli szána-
kodás, törödelmesség, igaz *Pœnitentia*
tartás és egyéb ezekhez hasonlók. Az
kiket-is Istentől kértünk köll olyan
erőszak tétel szerént, hogy minékünk
azok Istentől egy általán fogva meg
adattassanak.

Vagy hogy *Hypothetica necessitatis* ol-
lyatén Lelki dólgo mellyek az mi id-

vösségünkre nem egy általán fogva
szükségessék. Ugy mint ez illyetének-
krül emlékezetet téfzen sz. Pál 1. Cor.
12. v. 8. 9. 10. Mellyek mivel hogy ol-
lyatén dolgok a' mellyek gyakran sok
ezer közül-is csak egynek alig adatik,
hanem az Sz. Lélek osztogatya kívált-
képpen a' mint ö akarja. Ezekért nem
masképpen imádkozhatunk hanem
csak úgy, mint testi szükségünkre né-
zendő jókért tudni-illik *sub conditione*,
ha Isten akarja.

Ezen Lelki és testi jókat pedig, mel-
lyeket mi az minden jókkal fölötébb
bővelkedő szent Istentől kérnyie tar-
tozunk, egy *Innocentius* névű Tanító
Mester *summa* szerint három cikkelek-
ben foglallya mondván. *Hujusmodi pe-*
tenda sunt quae docent, quae licent, & quae
expediunt, iusta, honesta & necessaria. Ne
si forte petieris iniusta, fiat tua oratio in pec-
catum, si vero petieris in honesta, non acci-
pias eo, quod male petas. Et si petieris inutilia,
dicatur tibi nescis quid petis. Az az, olyan
dol-

dolgokat köll kérni Istentől a' mellyek
illendők, a' mellyeket-is kérni szabad
és a' mellyek használatosak. Tudnyi-
illik Isten szerént való, tisztességes és
szükséges dolgokat. Ne talántán ha
ollyanokat kerendenél mellyek Iste-
nünkhöz nem illendők, az te imádsá-
god bűn tétellyé változzék: ha tisztes-
ség nélkül valókat kerendenél, meg
nem halgattatnál, mivel hogy gono-
szul imádkozol, ha hogy pedig haszon
nélkül valókat kerendenél, az mondat-
nék tenéked: nem tudod mit kívánsz.
Csak nem ezen nyomdokon jár, ama
Tudós *Bonaventura* névű *Cardinalis* mi-
dön így szól: *Oportet ut tria petamus, Pa-*
nem quotidianum, Similiter & necessaria
corpori, & Sacramentum visibile, ac invisibile
verbum Dei. Az az, hármot illik kíván-
nunk: minden napi kenyeret, más testi
szükséges dolgokat, és ama külső belső
szentséget az Isten igéjét.

Do ő jaj ha meg tekintyük e' Világi
értelem, és a' testi kívánságok szerint
járó

járó Embereket, melly bódogtalanul imádkoznak gyakorta, kívánván Istentül azokat, mellyek az Isten sz. nevének dicsősége ellen és az önnön Lölkök idvössége ellen vagynak; de ezeket félre téfzem. Hanem oda fellyeb emlékezetben vétetett, mint hogy az Lélekben és igazságban imádkozó Embereknek, kegyessen köllessék arra-is te, kinteni, a' kitül kéri ő szüzségekre való jókat, és a' kinek eleiben viszik az ő Imádkozásoknak áldozattyát: Annakaért, méltó errül bővebb emlékeztet-nennem.

Mert ez nem egyéb hanem az egy és örökkén élő igaz Isten, kinek színe, előtt minden térd meg hajól, és a' kinek dicsőségére még az mennyei seregek-is, nagy mélységes alázatossággal meg hajtyak magokat, a' Chérubim és Séraphim Angyalok pedig bé burított orczával, ennek dicsőséget adnak mondván: Szent Szent Szent a' Seregeknek Ura Istene tellyes mind az széles föld az ő dicsőségével.

Ezen

Ezen Felséges szent és dicsőséges Jéhovah Isten pedig, az keresztyéni hit és vallás tétel szerint, három egymástul különböző személekbül álló, de csak egy és egyedül való Isten, tudnyi-illik Atya, Fiú, és Sz. Lélek egy örökkén áldandó és imádandó Istenség.

Imádtatik pedig és segítségül hivat-tatik ezen három személybül álló egy dicsőséges Istenség, vagy *in Essentia*, az Istenségnek egy állattya szerént; vagy *in Personis*, az három személyeknek kü-lömb volta szerént.

In Essentia, midön az egy Istenség úgy imádtatik, hogy egyszer s-mind az Léleknek értelmével mind az három személyhez kegyessen nyújtassék az áhétozás. *In Persona* pedig, midön az Istenségnek egyik személye, az Atya, vagy a' Fiú, vagy pedig a' Sz. Lélek, olly formán hivat-tatik segítségül, hogy a' többi Isteni sz. Személyek-is az imádságnak meg hál-gatásatul ki nem rekesztetnek. Mint hogy nem-is lehet, mivel hogy ezen

ezen három személyek, az Istenségnek meg vizsgálhatatlan egyesülése által, el valószthatatlan képpen úgy vagynak öfzve kapcsolva, hogy az Atya az Fiuban, a' Fiú az Atyában, a' Szent Lélek pedig mind a' kettőben vagyon, és mind a' kettő, az Atya tudni-illik és a' Fiú vízfönt az Sz. Lélekben vagynak. *Quia Pater essentialiter est in Filio, & Filius naturaliter est in Patre, & Spiritus substantialiter in utroque.* Annak - okáért ha midőn egyik személy imádtatik, szügfégeképpen imádtatnak az Istenségnek egyéb személyi-is: de erről másutt bővebben. Hanem erről egyéb-eránt kételenül emlékeznem köll, ha hogy midőn ez Fiú Istent imádgjuk, akkor az Istenséggel egyetemben, vallyon az Emberi természetet-is imádgjuk? Felelet hogy igen is, *propter unionem personalem*, az Ur Jéusban lévő két természetnek egy személyre való edgyesülésre nézve. Mert mivel hogy egy az Ur, mindeneknek meg váltója, egy az Isten, és emberek között való

való közben járó Ur Jéus Christus: és ez egy nem az Isteni természetre nézve magánoffan, sem magánoffan az emberi természetre nézve, hanem mind a' két természeteknek egyesülésére nézve: hogy ez a' két természet, már egy személy egy Christus, egy Jéus, egy Ur, egy Közben-járó, tehát nem lehet különben, hanem valaki ezt az egy személt, egy Christust, egy Jéust, egy Közben-járót imádja, az abban az egy személyben mind az Isten s-mind az emberi természetet szükséges képpen imádnia kételenítettik. Ha hogy pedig valaki különbséget tévén az Isten és emberi természet közöt, és csak egyedül az Isteni természet szerint akarja az Istennek Fiát segítségül hívnya, ez már nem az Christust imádgja, sem a' Jéust, sem a' közben járot. Mért magában az Isteni természet léven az emberi természet nélkül, nem Christus, nem Jéus, és nem Közben-járó. Egy szóval meg tagadgya az Ur Jéust e' Világnak meg vál-

váltóját, valaki imádván ötet, az ő emberi természetit meg veti.

Es jól lehet ezen idvösséges és szent írásbéli Lelki tudomány ellen, minden hatalommal viaskodnak némely kerefszények, állítván nagy erőssen az Isten törvényének első Parancsolattyát, s több sz. írásbéli mondásokkal egyetemben, leg kiváltképpen Jeremiás Prophétának amaz mondását: átkozott a' Férfiú, ki bizik az emberben, es erősségét helhezveti az testben. *Jer. 17. v. 5.*

De ha ki az sz. írás által munkálkodó Szen Lélek Istennek engednyie akar, azontul világos értelemben veheti, hogy sem az első Parancsolat, sem ezen *mátériarul* való. Szent írásbéli egyéb mondások, sem az Jeremiás sz. Prophétának citáltatott igéji, nincsenek az Ur Jéhus Christus emberi természetinek ditsősége ellen. Mivel hogy szólnak mind ezek egy csupán való pufzta, és mint mi vagyunk olyan romlandó emberek felől: ha ki annakokáért ilyen

ilyen emberben veti reménfőget, kétfőg kívül bálvány imádó, és fejére száll az átok, melyet Isten Jeremiás sz. Prophéta által meg mondatott.

Ki volna pedig kerefszténnek tartván magát illen lelki nagy vaksággal, hogy az élő Isten Fiának magára fel-vett emberi természetit illen közönfőges pufzta és romlandó emberhez hasomlittaná. Avagy nem ezé? amaz ember Christus Jéhus, a' ki engedelmes lőtt mind halálig, szintén az kerefsztnek haláláig, hogy mi-nékünk egy örökkén való vált-ságot szerzene. Nem ezé? az igaz Jéhus Christus, a' ki lett a' mi bűneinkért egy engesztelő áldozat, nem csak a' mi bűneinkért pedig, hanem ez egész világnak bűneért-is. Nem ezé? a' ki meg jelent a' végre hogy a' mi bűneinket el venné. Nem ezé? a' ki fel ment a' magasságban, fogva vivé a' fogságot, és ada ajándékokat az embereknek, a' ki le szállt vala, ugyan azon a' ki fel-is ment, fokkal felleb minden egeknél, hogy mind-

deneket bé-töltene. Avagy nem ezé? kit az Atya felleb helhezette minden Angyaloknál mondván: üly az én jobb kezem felől, miglen vetendem a' te ellenfégidet a' te talpad alá Sámolul? Avagy nem ezé? az ember, kinek az Atya ajándékozott olyan méltóságot, melly minden méltoságnak fölötte való méltóság, hogy az ő Jéfus nevére minden térd meg hajólyon. Avagy nem ez e' ama bárány? a' ki előtt le borúlnak és a' kit imádnak, még a' menyeyei karbantündöklő idvözült Szentek és dicsőséges Angyalok *Philipp. 2. v. 8. Heb. 10. v. 14. 1. Joh. 2. v. 2. 1. Joh. 3. v. 5. Ps. 68. v. 19. Ephes. 4. v. 8. Hebr. 1. v. 13. Ps. 110. v. 1. Philipp. 2. v. 9. Apoc. 4. v. 10. 11. cap. 5. v. 11. 12. 13. cap. 7. v. 10. 11. 12.* Ki vólna tehát az a' rettenetes meg vakult kerefztény ember, a' ki ennek a' dicsőséges ember Jéfus Christusnak ábrázottya előtt, szívet meg alázni és térdeit meg hajtani nem akarná? ő bizony felő, hogy az Poétának mondása

fze-

fzerint: *Incidit in scyllam qui vult vitare charybdin*, midön Jeremiás szent Prophéta által ki mondatott átkat elkerülni igyekeznek, akkor duplán fejekre szállon az átok, mellyet sz. Pál Apostol az Isten Sz. Lelkének indítása által meg irt. *1. Cor. 16. v. 22.* így szólván; valaki nem szereti az Ur Jéfus Christust, legyen átkokozot, és Istentül örökkén elvettetett.

S-mit mondgyak hát azok felől, az kik az Apostoli Symbolum fzerint azt merik vallani, hogy az mint hisznek az Atya Istenben, ugy hisznek az Jéfus Christusban-is, Istennek ő egy etlen egy Fiában, ki fogantatott Sz. Lélektül, született Szüz Máriátul &c. mi az oka tehát? hogy a' kiben hisznek, azt tisztelni és segítségül hívni nem akarják: Maga az idvözöttö hitnek ereje ezt hozza magával, hogy a' kiben hiszek ugyan ahoz tellyes bizodalommal-is legyek, hogy engem minden infégembül ki szabadithat, ha pedig illen bizodalommal

mal vagyok tehát vonyattatom-is arra hogy annak színe előtt, leborulván ötöt nagy áhétatossággal segítségül hívjam.

Ha már ezen el-fordíthatatlan *Consequentia*bul azok, a' kik az ember Jéhus Christus előtt magokat meg alázni és ötött segítségül hívni nem akarják, kecség kívül azért cselekezik, mivel hogy nem biznak hozzá, hogy őket nyavalyájokbul ki szabadittaná, ha pedig nem biznak, nem-is hisznek hát a' Jéhus Christusban, Istennek egy Fiában, ki fogantatott a' Sz. Lélektül, születet Szüz Máriatul. Ez így lévén, láttya minden ember az ollyaténokat hogy minémű keresztyének legyenek, kik az *Apostoli Credonak* a' második Articulusát szájal ugyan vallyák szível penig erőssen tagadgyák.

De ezen matériárul el térvén illik elmélkedésre venni azt-is; miképpen hogy az imádkozó jó keresztyén ember, midőn az egy élő igaz Istentül, minden illendő, szüggéges, és idvösséges

get jókat kíván, akkor meg tekincse önön magát-is ő ki légyen, tudni-illik Isten előtt, a' semminél aláb való. Nem az ő emberi természetire nézve, hanem az ő meg romlott természetinek bűnös vóltára nézve. Mert hiszem gyűlöl az Isten, minden gonosz cselekedőket *Pf. 5. v. 6.* annak-okaért ha ember, az igazán-ítelő Istennek színe eleiben állittatik, annak minden igazsága ollyan lészén mint az meg fertőztetett ruha, *Es. 64. v. 6.* Sőt még az ő imádsága-is bűn az igaz Istennek színe előtt, a' mint vóltaképpen értésünkre adgya ezt az élő Isten. *Es. 1. v. 15.* így szólván: Annak-okaért mikor az ti kezeiteket ki terjesztenditek, az én szemeimet el röjstöm ti előttetek, mikor ugyan sok szóval imádkoztok-is, meg nem halgatlak, mert az ti kezeitek rakvák vérrel. Mihez képest Abraham Pátriarcha, midőn imádságát az Ur eleiben bocsáttani igyekeznek, e-gész a' földnek poráig meg alárván magát így szólla. Im most kívánnék szól-

))

lani

lani az én Uramnak noha por és hamú vagyok, mint ha ezt mondaná: imádságom tudom hogy nem méltó, Istenemhez tudom nem illendő.

Ezt pedig meg eszmérvén az jó Keresztény ember, és látván Isten előtt való méltatlanságát, azontul eszében juthat ez-is, hogy az ő Imádsága-is, nem kedves Isten előtt, ha pufztán és magányosan küldi az ő Urának Istenének színe eleiben. Annak-okaért hogy ő irgalmasságot nyerhessen, és az kegyelemnek ajtaja nékie meg nyitassék, tehát az ő szívének áhitozást az meg váltó Ur Jézus Christusnak drága vére hullásának érdemével ekesítti, tökéletesen elhitetvén magával, hogy az irgalmas Isten, áldott Sz. Fiának érdemét kegyelmeffen meg tekinti, és azért az imádságát irgalmas füleiben vészti és végre bétellyesítti.

Holott pedig az imádkozásokban és könyörgésekben való idvösséges áhitozást, csak az Istennek Szent Lelke indítja

tya

tya szívéünkben: annak-okaért én-is ugyan azon Sz. Léleknek segedelméből irtam ezen Ött Részből álló imádságos könyvecskét a' végre, hogy ebben foglaltatott sok szép imádságok által, az Istennek Sz. Lelke gerjeszen az hiveknek szívekben, kegyes áhétatosságot, buzgóságot, s-Istenhez való minden kegyes indulatot.

Mivel hogy penig Istennek reám terjesztett csudálatos és irgalmas Atyai jó gondviselése után, az kegyelmeitek mint envelem igen sok jót tévő kegyes Patrónus Uraiméknak gráciájából vagyok a' mi vagyok; annak-okaért leg először Istenhez, s-az után kegyelmeitekhez való hálá-adó vóltomnak mutatására, Lelki munkámnak ezen kis fengéjét, kegyelmeiteknek *dedicálni*, és a' kegyelmeitek *gráciájában*, kegyes keresztyényi jó akarattyában, nagy alázatosan ajánloni akartam. Nem kétlem, hogy kegyelmeitek reám érdemetlen szolgájára eddig bőven ki terjesztett nagy *gráciáját*, mo-

)((2

stian-

stanfág ezzel fogja *confirmálni*, hogy ilyen csekél, de Istenhez való igaz kereszteni buzgoságbul származott munkámat jó kedven és jó néven venni méltoztatik. Mellyet ha *obtineálok*, nem csak egy méltó örvédezésre ki terjeszte szívemet, de ennek fölötté Lelki merésséget-is vesznek, ez után Isten Sz. Lelkének malasztja, rajtam s - bennem meg maradván, nagyobb dolgoknak írására érdemes fele könyveknek ki bocsáttására.

*Írásm Nagy Györ-Várofaban
illendő devotioval*

Kegyelmeteknek én hozzám fölötté való gráciájával bővelkedő, igen tekéntetes Patronus Uraiméknak és kegyes Matrona-Azsfizonyiméknak.

Ezen mi Aug. Conf. lévő Sz. Gyülekezetünknek alázatos elégtelen és érdemtelen Lelki Pásztor

Torkos András.
Kegyes

Kegyes Olvasó.

A Mi Idvösségünkre nézendő szentféles dolgoknak mélféles és ki merithetetlen tengere, az örökkén élő egy igaz szent és hatalmas Isten: Almekodásra méltó, miképpen hogy az ő Isteni böltsésségének nagy volta szerént, olly fok, és külömb külömb féle állatokat rendelt az ő Testamentombéli áldozatokra, hogy azokrul nagy csudálkozással olvasunk. *Moyses Második, Harmadik, Negyedik, és Ötödik, könyveiben.* Es ezen fok áldozatok mellett ő melly számtalan fok *observációk* és rend-tartások olvastának, hogy szent Péter Apostol a' Szent Léleknek indittásából szólván, egy elhordozhatatlan igának nevezi, mellyet

)(3 sem

sem ök, sem az Atyák el nem hordozhattanak *Act. 15. v. 10.* Es vajha ezekben az O Testamentombéli fok áldozatokban, az akkorbéli szent Atyák, bár csak valami Lelki nyugodalmat lehettek volna; De azt írja szent Pál. *Heb. 10. v. 1.* hogy az Törvény, melly a' következő jónak árnyékjok vólt, és nem a' valóságoknak ki metczet formájok, azokkal az áldozatokkal, melyeket esztendőnként, ugyan azonokat szüntelen áldoznak: soha meg nem szentelheti azokat, a' kik azokhoz járulnak, mert ha különben lött volna, meg szüntének volna az áldozattul, mivel hogy a' kik áldoztanak és meg tisztultanak volna egyfzer, semmi bűn az után az ő Lelkeket nem vádolhatta volna.

Sokkal bődögabbak vagyunk azért mi, az O Testamentombéli Atyáknál; holott az Ur Jéhus Christusnak, az keresztfának óltarán egyfzer véghez vitt áldozattja által, az O Testamentomnak minden némű áldozati és czere-

mo-

moniái el temettettek, el annyira, hogy mi Uj Testamentom fzerént való keresztyének, már nem szemlélyük az Christust ama homályos tükörben, tudnyi- illik az áldozatokban; hanem a' Szent Lélek által szívünkben föl görjesztetett igaz hitnek általa, színről színre nézzük ötet.

Es továbbá nem-is kívántatik már mi tülünk, hogy mint az O Testamentombéli Atyák, esztendőnként áldozatot tegyünk: holott az Ur Jéhus Christus testének egfzer való áldozattja által meg szenteltettünk el- annyira, hogy már az mi bűneinkért, az Ur Christus áldozattján kívül, semminémű egyéb áldozat nem kívántatik. Az mint-is errül bővűses és világos tanittást téfzen szent Pál Apostol *Heb. 10. v. 10. 12. 14. 17. 18.* így szolván: Egy áldozatot áldozván a' bűnökért, mind örökkén ül az Istennek jobján, és az ő egyetlő egy áldozattjával tökéletessé tette mind-örökkén azokat, a' kik meg szenteltetnek, el annyira

)(4

hogy

hogy az Ur Christus testének áldozatyaért, Isten az ő bűnöket többé meg nem említi; a' hol pedig bűnöknek bocsánottja vagy on, nem köl többé az bűnért való áldozat.

Mind azon által vagynak az Uj Testamentombéli keresztyéneknek is az Evangyélium szerént való bizonyos áldozatik, a' mellyeket minden nap fött minden órában ők véghez vinnyie tartoznak

Az melly Uj Testamentombéli keresztyéneknek Evangyéliom szerént való áldozattya által: értem *Először* ama tördelmes keresztyéni meg térésnek, és az el keseredett szívbeli Pénitentia tartásnak, Isten előtt kedves és kellemetes áldozattját, a' mellyről Sz. Dávid Király és Prophéta, imígyen téfzen emlékezetet: az Isten előtt kedves áldozatok, a' tördelmes Lélek, a' tördelmes és keserves szívet Isten nem utálo meg. *Pf. 51. v. 19.* *Másodszor* értetik az Uj Testamentombéli áldozat által, az

ke-

kegyes keresztyéni, tisztá és szentléges élet: mellynek általa az jó keresztyének, testeket a' bűnnel szolgálottjátul el vonván, adjak azokat és áldozzák igazságnak fegyvere gyanánt az Istennek; az mint erre, lám ugyan egy szíves Atyai kéréssel kényszeritti sz. Pál, Roma Városában lévő hiveit, így szólván nékiek: kérlek azért titeket Atyám fia, az Istennek irgalmasságira, hogy áldozatok a' ti testeiteket, élő, szent, és Istennek kedves áldozatul. *Harmadszor* értetik az Uj Testamentombéli áldozat által, ama szívbeli, kegyes, buzgó, tellyes áhétozásnak, és imádságoknak áldozattja, mellyet *Hoseás* Sz. Prophéta az mi ajakinknak áldozattjának nevez vala régenten, holott így szól: Minden álnokságinkat ved el mi rólunk, és légy kegyelmes mi hozzánk, és áldozunk néked a' mi ajakinknak tulkaival. *Hof. 14. v. 13.* Sz. Pál Apostol pedig nevezi ezen imádságnak áldozattját, a' mi ajakinknak gyümölcseinek, így szól-

ván: ö általa azért vigyük szüntelen, Isten elejben a' dicféretnek áldozattyát, az az, az ö nevéül vallást tévő ajakaknak gyümölcsöket. Ezen tiszta szívből zármozott ajakinknak áldozattyát, példázta vala régenten Abelnek amaz áldozattya, mellyre Isten kegyelmeffen tekintett, és ama jó illat tételre való Oltár, mellyen Aron drága állatokbul való illatot téfzen vala, minden reggel és este. Azért sz. Dávid király azon áhétatos szent és kegyes imádságot, az egekre föl ható, jó illatú fűsthöz hasonlittya, midön a' *száz negyven edgyedik Soltárban v. 2.* imgyen szól: Uram mennyen fel az én imádságom, mint a' jó illatú füst, és az én kezeimnek fel emelése legyen kedves előtted, mit az estvéli áldozat.

Es mivel ezen könyvetskében-is határozható fohászokodások, és áhétozásokkal tellyes Imádságok foglaltatnak öfzve, mellyek Isten előtt, kedves köllemetes áldozatok gyanánt tartatnak: annakokáért

káért merészelttem ezen könyvecskét, Engesztelő áldozatnak nevezni. Nem is méltatlanul; holott az Sz. Lélek által bizonyos vagyok abban, hogy valaki ezen könyvben foglaltatott imádságokat illendő szívbéli buzgósággal, az kegyelmes Istennek színe eleiben nyujtandja, engeszteléft talál, és az Istennek szívét könyörületességre hajtya. Holott pedig az embereknek nagyobb része, az Istenni félelemtül, és az kereszteni igaz szeretettül, annyira el szakadt, hogy midön magok, vagy röstellik, vagy-is akarván, semmi kellemetes munkát, véghez nem vihetnek; mindazon-által mások munkáját böcsmérezik: tudom bizonynyal, hogy lesznek olyanok, kik ezen én Istenes munkámban-is, elegendő gáncsat fognak találni, ha másban nem, csak a' Titulusában-is, irigyelvén ez könyvetskének, az engesztelő áldozatnak szép nevét; alitván hogy nincsen engesztelésre egyéb áldozat az Ur Jéhus Christus szent testének,

Itének, a' keresztfának oltárán lett áldozattján kívül.

Mind-azon-által kételenítettünk eztet meg tudni, hogy a' tellyes sz. Írásban leg közellebb három féle engesztelő áldozatokrul vagyon emlékezet, úgy mint: *Holocaustum expiationis PRÆFIGURATIVUM*, az az, olyan áldozatrul melly elől járó példája volt az Ur Christus engesztelő áldozattyának, és erről olvafunk Levit. 16. *Holocaustum expiationis MERITORIUM* az az, olyan áldozatrul, melly minékünk az ő feláldoztatásának érdeme által nyert, szerzet, és érdemlett engeszteléft az Isten-nél. Es illen az Christus testének engesztelő áldozattya, mellyről olvafunk 1. Joh. 2. v. 2. végezetre *Holocaustum expiationis SUPPLICATORIUM*, az az, olyan áldozatrul, melly által mi áhétózunk és könyörgünk, hogy az Isten legyen irgalmas, kegyelmes mi hozzánk. Már ha ez könyvecskében öfzve foglalt szép imádságokat meg tekinted,

ted, azontul reá állasz, hogy ez könyvecske méltán neveztetett engesztelő áldozatnak, mivel hogy, ha ki ezen imádságokat az Ur Jánosnak nevében Isten színe éleiben bocsáttandja, kétség kívül engeszteléft talál.

Engemet pedig a' mi illet, tudománt téfzek az Ur János Christusban mind ez világ előtt, hogy ezen könyvecske-nek el készítettése által, nem egyebet hanem az egy élő Istennek dicsőségét keresem, és Egyházi s-Lelki-Páfztori tisztem szerént arra-is igyekezem, hogy az vallásunkon lévő keresztyén hivek között, az imádságos könyvek eránt való, nagy és rettenetes fogyatkozás *suppletassék* és helyre álltassék. Mert szívemnek fájdalomával köllött gyakorta szemlélnem, miként hogy, sok kegyes és buzgósággal gerjedező keresztyének, még az Ur Jánosnak sz. Vég vacsorájához-is imádságos könyv nélkül és pufzta kézzel kételenítették járulni, mivel hogy ha mint ohajtották-is, de vallásunkon való

való imádságos könyvet, nagy árron sem kaphattanak. Holott pedig az irtalmas jó Isten az ő Szent Lelkének bennem munkálkodó ereje által, kegyelmessen segített ezen csekély, de kegyes és Istenes munkámnak véghez vitelére, kérlek annakokáért, kegyes kezesztény Olvasó, jó néven vennyi méltoztassál, és minden tehetfégeddel azon légy, hogy ez könyvecskével idvőfesszen élhesse. Segéllyen pedig az Ur Jéhus, hogy valahányszor ezen könyvetskéből a' te buzgó szivedből származott, ajakidnak áldoztattyat, Isten eleiben nyújtandod, mindenkor az ő nevében engesztelést találhass. Amen.

A ke-

A kegyes Olvasóhoz való rövid
Elöl-járó Beszéd.

Miben állyan a' vagy milégyen az O és az Uj Testamentombéli Aldazat, arrul szólnom nem szükséges, mivel a' minden Tiszteletű, és nagy Nemzetségi Tudós Authór, elegendő képpen ezen könyvnek az ő Elöl-járó Beszédében le-írván előlönkben adgya; és egyszer s-mind annak bővséges Lelki hasznát - is az imádságokban meg mutattya. Melly imádságokból álló Lelki áldazatnak le-rajzolására, nem a' dicsőségnek, sem nem a' nagy hirnek, névnek, s-dicséretnek kívánságátul, hanem a' Christus Anyaszentegy házához való szeretetitül, az Isten dicséretinek nagyob elő mozdításátul, és Vallásunkon lévő Imádságos könyveknek mélységes fogyatkozásfoktúl, a' Sz. Léleknek segétti ereje által indéttatván. Mert bizonyára (O panaszkodásra és siralmas Ohajtásra méltó dolog) majd nem-is találtnak Vallásunkon lévő Magyar imádságos könyvek, vagy ha találtnak-is de igen ritkák, hogy pedig ezen ki mondhatatlan fogyatkozásnak elei véternek, tehát azon fölyeb titulussal meg nevezet Tiszteletes Author, egy igaz belső indulatból, ezen fogyatkozásnak helyre állitására a' Szent Léleknek segétti ereje által, hívséges fáradságos szeretetit meg mutatta. Továbba el-híszem rend szerint más tekéntetes Vallásunkon lévő (jól lehet nyelviünktül külömböző) Ecclesiáknak példajaktul - is indittatván, kiknek majd nagyob részült tulajdon Imádságos és Enekes könyvek vagyon, mellyekbül

bül az Urnak az ő ajakokkal áldznak. Hogy azért ezen Tekéntetes Győri Ecclesiá-is tulajdon Imádságos könyv nélkül ne lenne, tehát ezen szent áldazatra tartozandó könyvecske a Tiszteletes Author minden szorgalmatossággal végbe vivé az Urnak ereje által. Es ugyan, valamiképpen az O Testamentombéli áldazat, nem álla más féle állotokból, hanem csak azokból mellyeket az Ur parancsola és rendelete az áldazatra: így szintén ezen Engesztelő áldazatra rendeltetett külömb külömb féle buzgó imádságok-is, nem egyebbül, hanem az Istenül ki adatot idvőséges, buzgóságos, és hathatos Szent-irásbéli fontos és gyönyörűséges mondásokból igen bölcsen és mesterségesen öszve szedgettettenek, a' bűnösök ellen keményen meg haragudot Istennek meg engesztelésére, és a' meg tért bűnösöknek vigasztalásokra: mellyekkel annál-is inkább, Te o idvösségedet ohajtó kegyes Olvasó, ha az Istennek temploma akar sz lenni, ély, és szüntelen az mint Nilus Püspök mondgya: Vid fel az könyörgésnek áldozattját, melly áldazattal ha igaz hitbül áldazandasz, minden kételkedés nélkül hidgyed, hogy bizonyára az Áldozatnak Ura áldozatodnak hasznát meg adandja, melynek el vételére az Ur Jésus fegérröllyen

*Eztet minden Lelki erőlködéssel
kiványa az Ur Jésusban a'
te szolgálád*

Wafónyi Márton,
SS. The. & Phi. Stud.

Psal. 55. v. 18.

*Estre reggel és délben imádkozom és
szóllok, míg meg nem halgatandgya
az én szómat.*

Engesztelő áldozat

az

Első rész

foglal ö magába

REGVELI és ESTVELI

könyörgéseket.

Job. 1. v. 5.

Es nagy regvel föl kél vala, és áldozik
vala, mind azoknak számok szerint:
mert azt mondja vala Job: ne talám
vétkeztenek az én Fiaim, és az Isten
ellen szivekben gonoszt gondolta-
nak, így cselekedik vala Job minden
napon,

Engesztelő áldozat

Az

Imádsághoz szükséges igaz lelki
buzgóságért.

Math. 6. v. 6. Te pedig mikor imádkozol meny-
bé a te kamarádba, és ajtó bé zárva
imádjad a te Atyádat titkon, és a te A-
tyád, ki a titkos helyekre néz, a te kérésedre
meg adgya nyilván.

Solt. 5. v. 1. Uram az én beszédimet ved fü-
leidben, értesd meg az én gondolatimat, figyel-
mezzél az én kiáltásomnak szavára, én
királyom és én Istenem: mert én tenéked
könyörgök.

O Fényes Egekben lakozó Fel-
séges hatalmas Ur Isten, ki
magadra meg esküdtél mond-
ván: Elek én, énnékem ha-
jul

jul meg minden térd, és minden nyelv
 Istennek térszen vallást. Imé én ki por
 és hamu vagyok, nagy alázatassággal
 járulok Isteni méltóságodnak széki elej-
 be, és az Ur Jézus nevében meg hajtom
 térdeimet tenéked, vallást-is tészek te
 rólad igaz élő Istenről, s- egyetemben
 könyörgök szent Felségednek, ruház
 föl engemet, a' buzgóságos áhétozás-
 nak lelkével, hogy én Tégedet mint
 igaz Istent, lélekben és igaságban
 imádhosszalak. Szent Atyám mivel hogy
 ez a' Te sz. akaratod, hogy téged
 segítségül hívunk a' mi nyomorúsá-
 gunkba, annakokáért öntsd bé sz: Lel-
 kednek malasztját az én szivemben,
 hogy illendő kegyes búzgósággal ter-
 jezszem szivemnek kívánságát, Fel-
 ségednek szentséges színe elejbe. Te
 magad indits én bennem olyan áhéta-
 tofságát, melynek általa oly kedves lé-
 gyen imádságom, mint Abel áldazat-
 tya. Es mivel hogy meg ígérted, hogy
 kegyelmes meg halgatója leszel Imád-
 ságunk-

ságunknak, azért kérlek légy nekém
 kegyelmes valahol és valamikor kiál-
 tok Te hozzád, hajts le füleidet, és hal-
 gasd meg az én könyörgésemet.

O kegyes Jézus ki minket imádkoz-
 ni tanítottal, és ki jelentetted azt-is,
 miképpen köllesték nekünk imádkoz-
 nunk, hogy meg halgattassunk, ezt
 mondván: Bizony bizony mondom,
 valamit kérendetek az Atyától az én ne-
 vemben, meg adgya tinétek. Tanics
 és erősics az én el bádjat szivemet, hogy
 minden kételkedés nélkül, és bátran föl-
 kiálthassak az egekre mondván: Mi
 Atyánk ki vagy a' Mennyeekben szen-
 telteffék meg én általam-is a' Te dicső
 sz: neved. Es mivel meg parancsolt-
 tad, kérjétek ugy-mond és meg adatik:
 Imhol jövök annakokáért, és a' Te drá-
 ga Jézus nevedben, sz: Atyádtul min-
 den lelki és testi jókat kerek. Légy
 mar az én szó szollóm szent Atyád előtt,
 hogy én irgalmasságot nyerjek, és a' ke-
 gyelemnek ajtaja meg nyitassék énné-
 kem,

O Aldot fz: Lélek Ur Isten, ki mondatol az imádságnak lelkének, görjesz igaz áhétatosságot az én szivemben, hogy Te általad nagy fiui bizodalombulkiálthassam Abba szerelmes Atyám. Tisztics ki az én szivemből minden héjába valóságot, és ide nem tartozó gondolatokat s-az én Jésúsomnak szent érdemével erősíts engemet, hogy az én imádságom föl mennyen az Egekbe, mint a' jó illatú füst, és az én kezimnek föl emelése kedves legyen mint az estvéli áldozat. Segély ő segély fz: Lélek Ur Isten, hogy az én imádságom által hasson az egeken, és meg nézűnyek mind addig míg a' Felséges Ur beléje nem tekint.

O egy Isteni dicsőségben állandó tellyes fz: Háromság, tñak téged áldlak, Téged imádlak, ő légy kegyelmes, ő légy irgalmas, és valamellyeket az Ur Jéhus nevében kérek Te tñled, add meg mind azokat, a' Te nevednek dicsőségére és az én Lelkémnek idvösségére. Amen,

Vasar-

Vasárnap Regvel

Solt. 57. Kiáltok a' magasságos Istenhez, az erős Istenhez ki el végezi hozzám való jó akarattját. Könjörűll rajtam Isten, könjörűll rajtam, mert te benned bizik az én lelkem, és a' te szárnyoidnak árnyékában vagyon reményem, miglen el mulnak a' nyomorúságok. Kész az én szivem Isten, kész az én szivem, éneklek azért és dicsőreiet mondok: Sörkeny-föl én dicsőségem, sörkeny föl én énekem, és hegedűm jó regvel föl sörkenek: tisztellek téged a' népek között, és éneket mondok tenéked a' pogány népek között. Mert mind az Egig föl magasztaltatott az te irgalmasságad, és mind a' felhőkig a' te igaz mondaód. Magasztaltassál fel Isten az egeknek fölötté és mind az egész földön legyen a' Te dicsőséged.

Szentellyen meg már engemet az én Jésúsomnak lelke, és az ő drágalatos fz: teste, élészsze meg, a' bűnöknek terhe alatt el bágyodot lelkemet, az ő szent sebeitől böven ki omlot drágalatos fz: vér,

A 4

tisztos-

tisztogasson meg minden bűneimből. O kegyelmes Jézus halgas meg engemet, a' te ött méll sebéidben röics d engemet az én halálomnak oráján, erőfics engemet, az én ki mulásomkor boldogics engemet, és ad meg nekem az örök dicsőségnek koronáját. Amen.

Atyának, Fiúnak, és Sz.: Lélek Istennek nevében Amen.

KEgyelemnek ki merithetetlen kutfeje, Menynek földnek hatalmas teremtoje, és minden teremtet állotoknak, bölcs gondviselő igen jó Istene. Véghetetlen hálákat adok szent Felfégednek, hogy engem a' lelki főtétfégből az hűtétlenségnek, és a' bálványozásnak kárhozatos örvénnyéből az te igaz isméretedre hoztál, a' szent keresztfégnak Sácramentoma által újonnan szültél és a' te keresztény Anya sz: egyházadban plántáltál, hived köziben bé számláltál, nekem lelki szegénynek a' te sz: Evangyéliomodat prädikáltatván, sz: lelked által meg világositottál, az igaz

ke-

keresztényi hűtben meg szenteltél, és végre az én bűneimért meg ölettett U Jézus Christus, drága érdemeért bűneimet meg bocsátván, meg igazítottál. Anakokaért dicsérlek tégedet Uram, dicsérlek tégedet mind örökkén: az Urnak neve légyen áldot mostantul fogva, mind örökkön örökké, nap kelettől fogva, mind nap nyugottiglan dicséretes az Urnak neve. Egyetemben azért is áldozom tenéked hála-adással, hogy ez el mult éczakanak főtéttségében-is, illy kegyelmessen meg oltalmaztál, és engemet hozzám tartozókkal egyetemben, minden lelki és testi veszedelemtől meg mentettél. Tudom sz: Iéhova Isten, hogy ama dühöt ellenfég a' Pokólbéli Sátán, mint a' fivó rivó orofzlány környülötté jár, keresvén miként engemet el nyelheffen, és magával edgyüt az örök főtétfégre tafzithasson, de a' te szárnyaidnak árnyéka bé fódözött engemet, és a' te hatalmas job kezed el rontotta a' Sátánnak ellenem forralt minden incselkedé-

A 5

lit,

fit. Jól tudom ezt is szerelmes szent Atyám, hogy ama Kegyetlen vér szomjuhozó embereknek kezek, engemet meg öltenek, avagy csak nagy kárban ejtettenek volna, ha te én Paísom, és erős óltalmom nem lettél volna. Azért Uram méltó vagy a' dicséretre, és hogy föl magasztaltassék a' te áldot-sz: neved a' szenteknek gyülekezetiben.

Viszontag pengig szívemnek mélyfés buzgólagából meg hajtom magamat a' te dicsőfégedre, és az Ur Iesus Christusnak nevébē könyörgök sz: Fel-fégednek, hogy ez mái áldot szent Vasárnapon is légy nekem paísom, óltalmam, erősségem, és igen alkalmas segítségem.

Leg közellyeb pengig bővits meg rajtam kegyelmesfégedet, és botsásd meg minden bűneimet mellyekkel Te sz: Fel-féged ellē vétkeztem, és ezt tselekedgyed a' te szerelmes sz: Fiadért, kilám edgy engesztelő áldozat lött, nem csak a' mi bűneinkért, de mind e' Világnak bűnéért is, Es mivel hogy a' te szent nevednek dicső-

dicsőféges emlékezetire, egy napot hogy teneked szentellyünk parancsoltál: imé Urāe' mái szét Vasárnapot a' közönséges keresztyény Anyaszentegyházzal egyetben, a' te dicsőféges nevednek tiszteletire szentelöm. De kérlek a' te sz: Lelkednek malaszttyával ruház föl engemet, hogy a' mint testē meg nyugfzik a' héti munkátul, így az én lelkem is nyugodgyék meg minden Világi szorgalmatosságtul, és hejában való gondolatoktul, hogy így az én szívem regveltül fogva mind estvélíg egyedül csak te reád figyelmezvén és csupan tsak azokra igyekezzék, mellyek a' te nagy nevednek dicsőfégre szolgálnak. O menybéli szent Atyám, adgyad hogy a' te drágalátas szent igéd legyen foganatos én nálom, névely engemet az által, a' Christusnak ismeretiben, és plántáld én belém az igaz idvösséges tudománt, adgyad jól meg értenem s-tökélteffen el hinnem, hogy nincsen egyeb idvösség, nem is adatot embereknek az Eg alat egyeb név, melly

által köllene ldvözülni, hanem csak a' Jé-
sus Christusnak neve, és ezen hűtben e-
rősíts meg engemet el annyira, hogy et-
tül, se a' gonosz Világ, se az ördögnek
csalárdfága, el ne tantoricson, se embe-
ri okoskodásom ettül el ne tsallyon.
Meg hajtom azért az én térdeimet az én
Uram Iesus Christusomnak szent Atya
előtt, hogy adgya meg nekem az ő gaz-
dag dicsőségéért, hogy álhatatosfán e-
rösödjem meg a' fz: Lélek által, a' belső
emberbe, hogy lakozzék a' Christus hűt-
nek általa az én szivembe, kinek szzerete-
tiben meg gyökerezvén, erős funda-
mentomot ő benne verhessek: Sőt ezt
is kérem hogy a' Christusnak szzereteti-
ben, esméretiben, és minden értelemben
jobban jobban bővelkedgyem, hogy
meg ítélfessem a' mellyek különböznek
az igazságtól, és legyenek tiszta, és botlás
nélkül való futással fiethessék, mind a'
Christus eljövetelének napjáig, tellyes
léven az igazságnak gyümölcseivel,
mellyek a' Iesus Christus által vagynak,
az Isten dicsőségére és tiszteletire.

Vége

Végezetre osztán, életemnek pállya fú-
tását ártatlanul a' Christusban el végez-
vén, bódogul juthassak a' mennyei Ierú-
sálemben, holott az Istennek, és a' Bá-
ránynak dicsőféges színe előtt álló idvö-
zült sereggel szüntelen (Iñepet) és Vasár-
napot szentelhessek. a' sok kar Angyalok-
kal, Chérubimokkal, és Séráphimokkal,
nagy mennyei és örvendetes zöngésfel
mondhasfam: Szent, Sent, Szent, a' sere-
geknek Ura és Istene tellyes mind a' fze-
les föld az ő dicsőségével. Oh Uram
halgass meg! és add meg nekem azokat-
is, mellyek ez mái napon test-szerint
szükségessék, táplály engemet, birj en-
gemet, óltalmaz engemet, és az Angyali
tábor valahol léfzek örizzen engemet,
hogy az Ördög, és egyéb ellenséğim, én
rajtam semmi hatalmat ne vehessenek
Amen.

Hétfőn Regvel:

Sólt. 25. v. 1. 2. 3. 4. Te hozzád Uram eme-
lem föl az én lelkemet, én Istenem te ben-
ned bízom, hogy meg ne gyaláztassam, és ne

A 3

örülljenek

örülljenek az én ellenségim én rajtam. A te utaidat mutasd meg Uram énnekem, és a te ösvényedre taníts meg engemet, emlékezzél meg Uram a te irgalmasságodról és jó voltodról, melyek kezdettől fogva vannak.

En téged segítségül hívok, annakokáért segits meg engemet Isten, hajts füleidet én-hozzám, és halgass meg beszédimet, mutasd meg a te tudálos irgalmasságodat, ki meg szabadított a te benned bírókat, az ok-ról, a kik a te job kezéd ellen támodtanak.

O Menybéli Atya Isten ki engemet teremttel, örökkén való Fiu Isten, ki engemet meg váltattál, meg szentölő Szent Lélek Isten, ki engemet meg vilá-gosítottál. Tellyes szent Háromság egy bizony Istē, ki által, es a' kiből vagy-nak mindenek, a' Te kezeidben ajánlom magamat, és mindenemet ez maftani regveli órában és mind örökkén. O örökké való Istenség, meg foghatatlan hatalmasság, meg mérhetetlen kegyel-messég, erősíts engemet, hogy a' te szent akaratodat, cselekedhessem, Amen.

Légyen

Légyen az Atyának Fiának és a' sz: Lélek Istennek nevében.

OH irgalmasságnak és könyörüle-teslégnek Istene és Atya, törö-delmes szível, és meg alázot lé-lekkel járulok ez regveli órába, a' te méltóságodnak és Isteni dicsőségednek szé-ki elejben, és búzgó hála-adással álda-zom sz: Felségednek, minden velem köz-lött jó teteményidért, leg közellyeb a-zért, hogy ez el-múlt étszakának sötétfé-gében velem s-környülöttem voltál, és minden féle veszedelmektől illy kegyel-messen meg óltalmaztál, hogy sem a' pokolbéli ördög, Lelkemet meg nem férthette, sem a' gyilkosoknak, és tolvajoknak kezek néké kárt nem tehettek.

O kegyelmes Atyám, nyilván érzem s-tapasztalom, hogy csak te vagy az én gondviselő jó Istenem. Mert meg szám-lálhatatlan fok nyavalyák vöttek vol-na engemet környül, ha a' te job kezéd, és a' te szárnyaidnak árnyéki bé nē fődöz-tenek volna, és a' fetétségben uralkodó gonosz

gonosz léleknek tüzes nyilai engemet
igē meg fértettenek volna, ha te paifom
nem lettél volna. Te takargattál, te á-
polgattál, te a' te job kezeden tartottál
engemet, én mélyen aluttam, te vigyáz-
tál, én mint egy meg holt minden ér-
zenesség nélkül feküdtem, Te erős kü-vá-
rom voltál, én minden emberektől el ha-
gyattattam, Te pedig szent Angyalid-
nak táborával engem körül vettél.
Azért én Te szent Főlfégednek, hálákat
adok tellyes szívemből, és hirdetem sz-
nevednek dicsőségét, míg léfzen életem.

Mivel hogy pedig ingyen való ke-
gyelmedből, ez máj-napra föl virrasztot-
tál, és hogy hivatalombéli munkáim-
hoz kezdhessek, arra erőt adtál: tehát
nagy Fiui bizodalombul, fohászkodó sz-
Főlfégedhez, bővits megajtam e' máj-
napon kegyelmeffégedet, és szent Lel-
kednek erejével, úgy igazgas engemet,
hogy minden dolgaimat az Ur Iesus ne-
vében kezdhessem végezhessem-is el.
Te Uram az én kezemnél fogvaft vezé-
rely

rely engemet, igazgasd a' Te utaidra az
én láboimat, áldgy meg engē ki mene-
telemben és béjövetelemben. Es mivel
hogy igazságnak Istene ez földet meg át-
koztad az emberért, hogy tövissét és buj-
torjánt teremtsen, és hogy az ember az
ő orczájának verérékével egye kenyérét,
míglen földé léfzen: annakokáért kér-
lek adgy erőt énnékem az én két kézi
munkáimnak véghez vitelére. őriz meg
az hivalkodástul, és az utálotos röftfég-
tül, és ne hadgy engemet az munkának
idején szunnyadoznom. Legyenek
az én kezeim sörények, és az én lábaim
szorgalmatosflak, az én hivatalombéli
munkáimnak véghez vitelére. De mi-
vel hogy semmi a' te áldásod nélkül, a' mi
regveli föl kelésünk, mert nem a' mi
erőnkön, hanem áldásán Istennek, álla-
nak mindenek: azért cselekedgyél ke-
gyelmeffen én velem, és tegyed szerez-
cséffé minden dolgaimat, áld meg az én
jószágomat, és az én kezeimnek munká-
ja, legyen kedves te előtted. Te Uram
meg

meg áldad kik biznak Te benned, kicsinyeket és nagyokat, én pedig csak te benned bizom, és te kívüled nincs senkiben reménségem: terjeszd ki azért reám ez máj- napon a' te áldat kezeidet, és tölts bé engemet mennyei sz: áldomással.

Egyfzer s-mind a' mi mezeinket-is, ékecsítsd meg bő sírral, hogy a' szőlő, az ő gyümölcsét meg teremje, a' föld is meg teremje és adgya az ő gyümölcsét, és az egek harmatot adgyanak. O ne illeszzen minket ama te kemény feddődé fed holot így szollasz: ezfel te de meg nem elégszel, el veted a' te magodát, de meg nem aratod; sőt inkább, bővics meg rajtunk irgalmasságodat, hogy gyümölcsét éhrezhessük a' mi dolgainknak, és jutalmát vehessük hivatalunkbéli munkáinknak. Enged meg mind ezeket óh nagy irgalmasságú sz: Jehova Isten, az Te szent Fiadért, az Ur Jézus Christusért, kinek drága sz: nevében, még tovább is így áhítozom előtted. Mi Atyánk ki vagy a': &c.

Ked-

Kedden Regvel:

Solt. 86. v. 1. *Hajcs le Uram a' te füleidet halgas meg engemet, mert nyomorult és szegény vagyok én, tarcs meg életemet, tarcs meg én Istenem a' Te benned bíró szolgádat.*

Aldgyon meg engemet a' menybéli Attya Isten, az ő sz: Fiában az Ur Jézus Christusban, ez máj- napon és mind örökkén, és az ő sz: Lelkének malasztja által, nevellye bennem az idvözítő hűtött, adgyon jó lelki isméretet, igaz Istent és tisztá keresztyéni szertetet, a' kereszt viselésben békeséges türeést, a' hűben álhatatosságot, és az élet után az örök boldogságot. Amen.

Légyen az Atyának, Fiának, &c.

O Fényes Egekben dicsőféggessen lakozó sz: Jehova Isten, kinek az ő itéleti meg foghatatlanok, és az ő utai meg tudakozhatatlanok: Hálákat adok te szent fölfégednek, hogy ez elmult étszakának sok külömb külömbféle nyavakaitul meg oltalmaztál, és jó egef-

egészségben tűrhető állapotban, ez máj napra föl virasztottál. O bizonyára fokak a' te könnyörületefféged és meg számlálhatatlanok a' te jó teteményid holot büneimmal, és az én életemnek förtelmes vóltával én egyebet nem érdemlettem, hanem hogy te erős boszú álló Isten engemet az örök sötétségre taszítottál. Mind azon által meg kegyelmeztél az én lelkemnek, és az én életemet az halálra nem vetetted, könnyörülvén könnyörültél én rajtam, és így biztattál engemet, a' hegyek meg indulnak, és az halmok meg rendülnek, az én irgalmasságom penig te tüled el nem távozik, sem az én békefégemnek szövetsége, te tüled el nem tántorodik. Annakokáért dicsérlek tégedet Uram, áldlak és örökkén fel magasztallak. Es ismét Felségednek színe elejbe öntöm ki, szívemnek kívánságot, és ez regveli órában, az Ur Jéfusnak nevében kérlek tégedet, halgasd meg könnyörgésemet, és ved bé füleidbe az én imádságomat, bocsásd

bocsásd meg minden büneimet, és tisztogás meg, s-mosogás meg engem minden álnakságimból.

Es mivel hogy Uram a' te Fiaidat, és leányidat, nyomorúságok és kereft vífelések alá rendelted, legyen a' te szent akaratom, ha ez máj kereftemet énnékem meg adod, csak hogy azon kérlek hogy az én nyavalyám el tűrhető legyen, né talántán ha keményen sujtolnál engemet, az én hütöm el fogyatkoznék, és az te szereztedtül, melly az Ur Jéfus Christusban vagy, el szakasztatnám. Híszem igaz és hív Isten vagy, ki nem akar sz bennünket fellyeb késértetni annal, a' mint el-fzenvedhettyük, söt mind a' késértettel egyetemben, a' szababódulásra is utat nyitandasz. O szerelmes Atyám adgy nékem csöndez békeséges türeft, és a' szomorúságnak közepette vigasztallyad az én lelkemet, mondván: Te veled vagyok a' te háborúságodban, meg mentlek és meg dicsőitlek tégedet, hoszfzu napokkal bé

bé töltlek tégedet, és meg mutatom néked az én szabadittásomat. Birjad az én szivemet, hogy meg alázzam magamat, a' te hatalmas kezed alatt, és az én számat te ellened való zúgolódásra fel ne tátssam, sőt a' te látogatásídat örömmel véven, nagy bátran ezt mondhasam, te vagy az Ur, tselekedgyél a' mint teszik szent Felségednek. Végezetre Uram mutasd meg a' te orzádat nékem, és fordítsd az én siralmimat örömmre, hogy én rajtam is bé tellyesedgyék, ama te vigasztaló beszéded: Bóldog ember ki a' késértetet el szenved, mert minek utánna meg próbáltotik, el-vészí az életnek koronáját, melyet ígért az Ur az ötet szeretőknék. Az én utaimat penig úgy igazgassd, hogy mindenekben a' te akaratod szzerint el járhaslak, és én magam ne légyek nyaválámnak oka, és a' te igaz boshú-álásadat szánfzándékkal nyakamra ne vonnyam. öríz meg gonosz társaságtul, és az el fajult, és ártalmas embereknek

nek kárhozatos tselekedetektül. Én életemnek Istene, óltalmaz meg engemet a' fzemtelen tekéntettül, és gyomlály ki én belőlem minden gonosz kívánságot, a' fzemtelen gondolatokra ne adgy engemet, te szolgálát. Ne enged szzerelmes Atyám, hogy én az hiteleneknek tanácsán járjak, avagy a' bünösök után meg állyak, avagy a' csufolóknak székiben le üllyek. Tartoztasd meg az én nyelvemet és pecsételd le az én ajakimat, hogy ne talánts azokkal, valamikor téged meg ne tagadgyalak, Isteni méltóságodat meg ne sércesem, vagy felebarátomat valami módon meg ne bánksam. Adgyad én imádságomnak meg halgató Istene hogy azokat az hat dolgokat a' mellyeket Te gyüölölsz, sőt a' hetediket is melly a' te Lelked előtt útálatas el távoztathassam, a' minémüiek a' kevély szemek, a' hazug nyelvek, és az ártatlan vér ontó kezek, és az elme, ki forral álnak gondolatokat, a' gonoszra sietséggel futó lábok,

az hazugság szerző hamis bizonyság, és végezetre a' ki szerez háborúságot az Atya-fiak között. Ezekül és ezekhez hasonló gonosz cselekedetektől, oltalmaz meg engemet, és ofztán e' Világnak sok nyomorúsági által, ha midőn elégséges képpen meg próbáltál, külömb külömb fele keferőségekkel, fáradságos és fájdalmas állapotokkal, életemet el fárasztattad, egy boldog órát engedgy énnékem, melyben Lelkemet testemből ki vévén, minden nyomorúságtul engemet egyfesz-s-mind meg szabadíts Amen.

Szerdán Regvel.

Solt. 86. v. 6. 7. *Figyelmezzél Uram az én könyörgésemre, és halgasd meg 'az én könyörgésemnek beszédét. Az én nyomorúságomnak idején segítségül hívlak tégedet azért halgas meg engemet.*

Föl kelek már az Istennek minden válofztottival, amaz ő vélek egyenlő hitben, egyenlő vallás tételben, reménségben

ben és Istenhez való bizodalomban. Föl kelek minden én bűneimből, az Istennek gazdag kegyelmére, és az Ur Jéfus által szerezstetet boldog örömré Amen,

Légyen az Atyának Fiának és a' sz. Lélek Istennek nevében.

KEgyelmességnak és irgalmasságnak Atya ő te magasságos Ur, és örök-ké áldandó Isten, tégedet illet minden dicsőség, és méltó vagy Uram, hogy néked adassék áldás, tisztesség, dicsőség, és hatalom mind örökkön örökké, Mért te vagy egyedül az igaz élő Isten, ki teremtetted a' földet a' te erőddel, és rendelted e' Világnak ke-rekségét a' te bölcseségeddel. Annak-okaért ez regveli órában én is a' te méltóságodra és Isteni dicsőségedre meg hajtom magamat, és nagy alázataf-sággal téfzek áldazatot te előtted, hogy ez el mult étfzakán, Isteni jóvóltodat és nagy hatalmadat rajtam ki mutattad,

B

holot

holot engemet testemben és lelkemben
kegyelmessen meg őriztél, a' te szárnya-
idnak árnyékával, minden veszedelem
ellen bé fődöztél, és ép elmével s-egés-
séges testtel, ez mái áldat napra föl vir-
rasztottál. O melly fok féleképpen
mesterkedet a' Sátán, hogy engem az
étfszakai fetétség által meg ejcsen, meg
vetette titkon az ő háloját, hogy enge-
met bé kericsen, és magával edgyüt
nyakra före a' pökolra taticson; de U-
ram te vóltál az én erős kö várom, ha-
talmassan őriző pásztorem, kinek ár-
nyékába minden félelem ellen bátorsá-
gossan nyugottam. Annakokáért di-
csér tégedet az én lelkem, éneklek te-
néked, mert a' te nagyságos hatalmas-
ságadat meg jelentetted: én erősségem
énékem az Ur, mert engemet meg
szabadította. Ő az én erős Istenem a-
zért dicsérem őtet, ő az én meg tartá-
somnak Istene, azért föl magasztalom
őtet. Es ez regveli órában, mellyet
én Istenem kegyelmedbül érdem ad-
tal:

tál: könyörgök tenéked, és az Ur Jé-
susnak nevében kérlek tégedet, néz to-
váb is kegyelmes szemeiddel én reám,
és őriz meg engemet e' mái napon is,
és életemnek minden idejében, akár mi-
némü lelki és testi veszedelemtül. O
Jehova kegyelmes Istenem, nincsen so-
hol te kívüléd más Isten, sem oda föl az
égben, sem itt alatt e' földön, azért én
is csak te hozzád sietek, a' te Atyái
gondviselésedre bizom lelkemet, teste-
met, és mindenemet. Légy tehát az én
meg tartó sz. Atyám, lám magad mon-
dottad: En vagyok ki igazságot szol-
lok, és elégséges vagyok a' meg tartás-
ra, azért én reám nézzetek hogy meg
tartassék a' földnek minden hatari. O
tarcs meg hát engemet minden gonosz
veszedelem ellen, légy vezérem, légy
meg tartóm, légy pártom és én alkal-
matos segítségem, és osztán nem félek
ha a' föld meg indulna is, és ha színtén
a' hegyek a' tengerbe bé merülnének
is. Továbbá kérek ezen is menybe

fz. Atyám, fordítsd áldásodat kezeimnek munkájára és áld meg hivatalom szerint való dolgaimat. Mert Uram a' kit te meg áldasz, meg léfzen áldva mind örökkén. Teljesíts bé rajtam Mojsés a' te szolgád által tölt ígéreted, és parancsoly énnékem áldást, az én csüireimben, és mindenenkben valamire bocsáttandom az én kezeimet, és áldgy meg engemet e' földön, melyben helyeztettél. En Uram Istenem nyisd meg énnékem a' te jó kincsédet, és tégy engemet bővelkedővé a' te szent akaratoznak jó tetczése szerint, minden lelki és testi javaidban. Azomban pedig, őriz meg hamis keresttül, és az álnakságnak pénziben ne részesics engemet. Egyszer s-mind gyűlölted meg velem a' bünt-is, mint a' mérges kigyót, és szerettesd meg a' jót, mint a' szin mézet, irts ki szivemből mind azokat, mellyek te előtted utálatassak, és ellenben nevelj azokban, mellyek te előtted kedvessek. Távul légyen én tülem

Ilem

lem te szolgádtul, a' botránkoztató élet, mivel hogy magad mondottad, jaj az embernek, ki által a' botránkozás léfzen: főjts meg hát én bennem minden gonoszságos indulatot, és gonosz kívánságot, mellyek amaz botránkoztató életnek eszközei. Birj pedig, és úgy igazgas engemet, hogy mint nappal e-
kessen járjak, nem tobzódásokban, és részegségekben, nem ágyas házban való bujalkodásokban, és mértékletlenségben, nem versengésben és irégyiségben, hanem öltözzem föl az Ur Jéhus Christust, és a' testet ne táplállyam az ő kívánságiban. Szerelmes Atyám, mindenké lehetségeffek tenéked, én pedig por és hamu vagyok, azért tégy részesé engemet a' léleknek gyümölcsében, hogy mint ama jó fán, úgy nevelkedgyenek én bennem is, a' léleknek áldat gyümölcsei: tudni illik, a' szertet, öröm, békeség, kegyelmesség, jószág, hűt, alázatatság, mértékletesség. Hogy így te benned új teremtet állat

B ;

levén

lévén viselleym a' te képedet épségben,
és az én Lelkem, az én testem, ártat-
lanságban tartassanak meg, mind a' te
dicsőféges eljöveteled napjáig. Amen.

Csőtörtökön Regvel.

Solt. 142. V. 1.2. *Az én szommal kiáltok
az Urhoz, az én szommal könyörgök az Ur-
nak, ki ontom ő előtte az én Lelkemet, az
én nyomorúságomat ő előtte meg jelentem.*

*Kiáltok te hozzád Uram, ezt mondván:
te vagy az én reménységem, és én öröksé-
gem az élőknek földében. Figyelmezzél a-
zért az én kiáltásomra, mert igen meg fo-
gyatkoztam, szabadíts meg engemet az én
háborúságimtól; Szabadíts ki az én lel-
kemet, hogy dicsérjem a' te sz. nevedet.*

Az Atya Ur Isten, ki engemet terem-
tet, örizzen meg engem, és távul ker-
geffe tülem a' Sátánnak minden én elle-
nem dühösködő hatalmát.

A Fiu Isten, ki engem meg váltot
tarcson

tarcson meg engemet, és roncsa őszve
ellenségimnek minden ellenem föl tett
szándékjokat.

A Sz. Lélek Ur Isten, ki a' szent ke-
resztségnek Sacramentoma által, én re-
ám ki ontatott, vezérellyen, birjon, és
igazgasson engemet, meg szabadítson
minden gonosztul, és vigyen innét az
örök boldogságban. Amen.

Seregeknek Ura erős Zebaoth Isten,
én jól tévöm és én oltalmazom, én
kü várom és én szabadítottom, én
pálom, kihez folyamom óltalomért,
kinek dicsőséges szent színe előtt, a'
mennyei tábor minden Chérubim és
Seráphimokkal, nagy föl szoval dicfere-
tet éneklek mondván: Szent Sz. Sz. a' se-
regeknek Ura Istene, tellyes mind a'
széles föld az ő dicsőségével, én jól le-
het por és hamu vagyok, s-nem méltó
hogy az én kezeimet te hozzád fel e-
mellyem, de mind azon által bizom
véghetetlen kegyelmességében, és sz.
Fiadnak az Ur Jéstusnak nevében jár-
lok

lok a' te dicsőféges orczád elejben, és szívemnek térdeit meg hajtván, szentnek, áldatnak mondlak tégedet, hogy ez mái napot-is békével ernem adtad. Hogy ez el múlt éjel, az Angyali táborral környül vöttél engemet annyira, hogy sem az Ördög, sem az Ördögös embereknek mesterségi, az én tagjaimban semmi férelmet nem szerezhettenek: és hogy a' te Atyai látogatásod, meg tartotta az én életemet.

De visszontag szívem meg alázván, te hozzád kiáltok, mindenható Ur Isten, légy énnékem ez mái-napon is, kegyelmes Istenem, könyörülj én rajtam, miként az Atya könyörül az ő gyermekén; és osztán nem félek, hogy meg ejtlen engem az én ellenségem. Mint hogy pedig ez a' té Isteni jó tetzésed, hog ez gonosz világban éllyünk, míg el hozod életünknek határát, mellyet osztán által nem hághatunk. Könyörögök sz. Felfégednek, erősíts meg engem, amaz fogadot lelki fiúságban
hogy

hogy meg ne förtöztessem életemet, e Világnak utálatosságával, és soha azoknak társaságokban, ne adgyam magamat, kik az Istentől elfajult gonofságának általa víféltetvén, ezt mondgyák: Jertek, lakjunk a' jelen-való jókkal, jóborral és drága kenettel tellyünk meg, fenki közülünk ne légyen az ő fajtalansága nélkül, mindenütt hadgyuk jeleit a' mi vigasságunknak, mert ez a' mi részünk, és ez a' mi örökségünk e' Világon. O ne enged Uram, hogy az illyeténeknek gonofságokban, soha részessüllyek, vagy az ő gonosz társóságokban találtaffam, sőt inkább a' te áldat Sz. Lelked úgy vezérellyen engemet, hogy járhaflak e' Világon ártatlanságban, szentségben és igazságban, a' mint kedves te előtted; és adgyam az én testemet, Istenemnek élő sz. és kedves áldazatul, és ne szabjam magamat ez Világhoz, hanem meg ujittatván az én elmémnek lelkében, kedvellyem Istennek ama jó, kedves és tökéletes akarat-

tyát. Mivel hogy pedig, életemnek pályafutását, e' Világon élő sok emberek között, köllessék véghez vinnem, könyörgök tenéked, ô mindeneket tudó, és minden szíveknek titkait átlátó sz. Jehova Isten, olyan emberekhez vezérelj engemet, kik téged meg ismerne k igaz Istent, és a' kit te elbocsáttál, az Ur Jéhus Christust. Akkor osztán adgy énnékem ô vélek edgyet értő, és ôket igazán szívető lelket, és mindnyájunkat úgy vezérelj, hogy a' szívetet közöttünk ne legyen tettetés, iszonyodgyunk a' gonosztul, ragaszkodgyunk a' jóhoz, atya-súi szívetetnek általa, egymásnak szírelmére hajlandok, és egymásnak tisztességgel legyünk. Leg kíválképen pedig ajánld meg az én szívemet, az aláztasságnak lelkével, hogy kevélyen magam felül ne ércsek, és a' mennyire tőlem lehetséges, mindenekkel békeségesen éllyek. Azomban pedig, áld meg azokat-is, mellyek e' Világi életemben testem-

testemnek táplálására nékem szükségessék, ne juttass engemet gyalázatas szegénységre, és ne engedgyed hogy a' kemény fősvény embereknek, avagy az én ellenségeimnek, kenyerekre szorullyak. Kettőt kérek te tüled Uram, ne tarcs meg én tülem addig, miglen élek: a' héjábavalóságot, és a' hazugságot, megszűze távoztassd én tülem, szegénységet avagy gazdagságot ne adgy énnékem, táplály pedig engem, hozzám illendő eledellel, hogy meg elégedvén, meg ne tagadgyalak, és azt ne mondgyam: Kicsoda az Ur? Se pedig meg szegényedvén ne lopjak, és végezetre gonosztul éllyek, az én Istenemnek nevével. Halgas meg mindezekben engemet, ô én imádságomnak meg halgató Istene, szent Fiadért, az Ur Jéhus Christusért.

Pénteken Regvel.

Solt. 51. v. 1. 2. 3. *Könyörű én Istenem a'*

te irgalmasságod szerint, töröld el az én bűneimet. Mos meg engemet az én álnakságimból, és az én bűneimből tisztíts ki engemet. Mert az én bűneimet én ismérlem, és az én bűnöm szüntelen előttem forog énnékem. Tenéked Uram, csak te néked vérkeztem, és gonosságot cselekedtem a' te szemeid előtt. Imé én álnakságban fogantattam, és az én Anyám bűnben melegeztet engem az ő méhében. Mos-meg engemet isóppal, mos-meg engemet, és fejez jeb lések a' hónál. Lám ő az Ur Jézus meg sebesítetet a' mi álnakságunkért, meg rontator a' mi bűneinkért, a' mi békeségünknek veresége vagon ő rája, és az ő sebéivel gyógyultunk meg.

Az én kegyelmes Istenemnek nevében kelek fel ágyamból, ez regveli órában. O szerelmes Jézus, a' te érdemes fzenvedésed, és kinos halálad, legyen ez napon az én Istápom, és erős kö-fzálom. O kegyelmes Christus, a' te drágálatas szent véred, és mélységes sz. sebeid, legyenek az én lelkemnek orvos-sági,

sági, és erőficfenek most és halálomnak óráján. Adgyad hogy a' pokolbéli Sátán, kinek hatalmát meg rontottad, én rajtam, soha semmi hatalmat ne vehessen, Amen.

Legyen az Atyának, Fiúnak, és a' Sz.

Lélek Istennek nevében, Amen.

O áldat Ur Jézus Christus, ki vagy egy valóságos Isten Istentül, és egy tökéletes világosság, a' minden világosságnak Atyátul. Ki az Atyával, és a' Szent Lélekkel vagy egy áldandó, és örökkén imádandó Isten, ki birs, mindennekkel, és országalsz mindneken, menyben és e' földön, ki birsz a' pokolnak, és a' halálnak kulcsaival, ki vagy a' kezdet és a' végezet. Mivel hogy olyan nevet adott néked az Atya, melly minden nevek felet való nev; Hogy a' Jézusnak nevére, minden térd meg hajullyon, mennyieieknek, földieknék, és a' föld alatt valóknak térdek: Annakokáért meg hajtom én is térdeimet a' te dicsőségedre, és imádván, hálá-

adással áldozom te szent Felségednek; hogy midőn az egész emberi nemzet-ség, az örök halálban esett volna, tennem magadat váltságul adtad, minden emberekért. Emberi testet magadra vévén, ki mondhatatlan szegénységben és alázatosságban e' Világra jöttél. Es voltál engedelmes a' te szent Atyádnak mind halálig, színtén a' keresztnak haláláig. O ártatlan bárány Ur Jézus Christus, ki viselted e' világnak bűneit, könnyörűl én rajtam. Emlékezzél meg ki mondhatatlan nagy kinaidrul, hogy az Olai,fáknak hegyén, vérrrel verétekeztél, a' te tanítványidtul el árultatván, meg fogattatál, meg kötöztetél, ártatlan lévén hamissul vádoltattál, gyalázzattal illetettél. Pontius Pilátusnál, bűn nélkül lévén, halálra sentenciáztat-tál, meg ostromoztattál, csuf ruhában öltöztetvén, tövissel meg koronáztattál, meg pökdöztetél, arczul, nyakon verettéttél, végre a' kereszt fára fel feszítettél, ottan drága sz. véredet ki ontád,

és még dicsőült szent Lelkedet, tested-ből ki bocsátván, mind e' Világnak bűnéért meg holtál. O mitfoda az ember hogy így emlékezel meg róla, vagy az embernek fia, hogy így látogatod meg ötöt. Bizonyyára Uram, valamennyivel kissébbé teremtetted ugyan az Angyaloknál, de mindazonáltal dicsőséggel, és tisztességgel, meg ékeztetted ötöt. Mert lám nem az Angyaloknak természetit, hanem az Abrahamnak magvát, a' mi emberi természetünket, vetted önnön magadra, és nem az Angyalokért, hanem az emberi nemzetért, löttél engesztelő áldozat, a' te sz. Atyád előtt. Es ez egy igaz beszéd, s minden bé vételre méltó hogy a' Jézus Christus Jött e' Világra, a' bűnöföket idvözíteni. Annakokaért, áldgyad én Lelkem az Urat, és el ne felekezzeél semmi jó-téteményértül, ki meg kegyelmez minden te bűneidnek, és meg gyógyítja minden te betegségedet. Mint hogy pedig szerelmes Jézusom, ez el mult évszákának

sötétségében - is, kegyelmessen velem
váltál, az álomban el merült testemet,
te fz. kezeiddel hatalmassan takargat-
tad, lelkemet pedig, drága fz. sebeidben
meg nyugosztaltad, bizonyára méltó
vagy, hogy minden teremtet állatokkal,
mennyen, földön és a' föld alatt lévőkkel,
téged hála - adással imádgyalak, mond-
ván: a' királyi székben ülő Báránynak,
az Ur Jézus Christusnak, legyen áldás,
tisztesség, és hatalom mind örökkön ör-
ökké. De viszontag ismét esedezem
te hozzád, meg váltó Christusom, hogy
ez mái napon is birj, és vezérelj engem,
minden jóra, öncs méllyen az én
szívemben, a' te drágalátas kin szenvedé-
sednek emlékezetit. Távul legyen
én tülem hogy dicsekedgyem, hanem
csak a' mi Urunk Jézusnak keresztyben,
melly által nekem e' Világ megfeszítet-
tet, és én is e' Világnak. Esmiveld,
hogy az O ember én bennem, valóban
megfeszítetted, és a' bűnnek teste én
bennem, meg erőtelenüllyön, s. adgyad

jés

jól meg tudnom, hogy azért holtál meg
mindnyájunkért, hogy a' kik élünk ez
után, ne éllyünk magunknak, hanem
annak a' ki érettünk meg holt. O Jé-
sus életemnek, öröme szívemnek, tá-
voztasd el tülem, a' mi nem jó én ben-
nem, hogy a' jót kövessém. Ez mái
tellyes napon főt minden időben te
vezérelj engemet, te oktas, birj, te igaz-
gas és hordoz engemet. Te viseltyed
gondomat, és áldgy meg engemet, ki
menetelemben, és bé jövőtelemben, te
bóldogicsad járásomat, kelésemet, te
szerencsésídsz minden munkáimat,
a' te kezeden, ajánlom lelkemet, és tes-
tmet, mert te meg váltattál Uram,
igasságnak Istene. Légyenek a' te szent
Angyalid én velem, hogy az Ördög-
nek, és semmi egyéb ellenfélgimnek én
rajtam, soha semmi hatalma ne lehessén.
O halgas meg engemet, én éret-
tem meg holt, és fel támadot Ur Jézus
Christus, a' te drágalátos kin szenvedé-
sednek érdeméért, Amen.

Szom-

Szombaton Reggel.

Solt. 71, 1. Te benned bízom Uram ne szégyenüljek meg soha, a' te irgalmasságad szerint menes meg, és szabadíts meg engemet. Légy nekem erős kö-fizklám melyhez folyamodom. En Istenem szabadíts meg engemet a' gonosz embernek kezéből, mert te vagy az én kö várom, Uram Jehova, én bizodalmam gyermekememtől fogva. Te tüled tápláltattam, az én Anyámnak méhéből fogva, az én Anyámnak méhéből, Te vontál ki engemet, te felüled vagy, az én dicséretem szüntelen.

Az Atya Fiu és Sz. Lélek Istennek áldása, kegyelme, és meg szentelő ereje, legyen én velem, vezérellyen engemet, és társan meg egefz keresztyény Anyaszentegyházzal egyetemben. O dicső tellyes sz. Háromság, légy segétségül, hogy soha Te tüled el ne szakasztassam. Ama gonosz ellenség, az Ördög ellen, oltalmaz engemet, az én halálomnak óráján, erősíts engemet, és osztán

osztán sz. Országodban lelkem bé fogadgyad, hogy ottan tégedet, a' sz. Angyalokkal, idvözült lelkekkel, és Cherubimokkal örökkén dicsérjelek Amen.

Légyen az Atyának Fiának és a' sz. Lélek Istennek nevében. Amen.

Végzetetlen kegyelmi, és nagy irgalmasságú mindenható Ur Jsten, ki a' te szerelmes sz: Fiadat, e' Világra küldötted, hogy minden a' ki hiszen ö benne el ne veszfzen, de annak örök élete legyen. Azon te szent Fiadnak az Ur Jéhus Christusnak nevében, járulok te szent Felfégednek fize eleibe, és áldozom teneked háladással, hogy ez el mult étszakának fötettségében, minden hozzám tartozandómmal egyetemben, illy kegyelmessen meg őriztel, hogy imé senki közültink, meg nem fertődött; az ejeli rettenés, és az ejeli kegyetlenködő dög, rajtunk hatalmat nem vehetet, nem foghatot meg minket a' fötettség Fejedelm-

delmének, az Ördögnek titkon megvetet hálója, és nem árthattának minékünk, a' mi veszedelmünket kereső ellenféntünknek, semmi-némüi lefelkedési. Mert Uram a' Te árnyéknak rejtekében nyugodtam, és a' te szárnyaid alatt volt az én bátorságom. O énnékem gondomat viselő szerelmes szent Atyám, mivel fizessem meg illy meg számlálhatatlan könyörületességedet. En az hála-adásnak pohárát veszem, és áldozom tenéked, hála-adásnak áldazattyával, Sz: Jehova Isten, fel magasztallak tégedet, mert föl emeltél engemet, és nem engetted, hogy az én ellenségim én rajtam örüllyenek. Es mivel hogy a' te segítséged, és óltalmad nélkül, mi csak egy szem-pillantásig sem lehetünk, minden mi kereftényi hivatalunkban, a' mi dőlgaainknak vezére csak egyedül Te vagy: Azért ő mi Istenünk nyuíts ki hatalmas karodat, a' mi óltalmunkra, és a' Te segéttő szent kezeidet nyuíts ki, a' mi segédelmünkre

műnkre. Mindeneknek fölötté penig a' te neved ditsőségének hajlékát, a' te szent gyülekezetedet, kegyelmes gond viselésed alá vedgyed. Emlékezzél meg róla, hogy a' Te Sz. Fiadnak vérén, fereztetet jószágod, és hogy te magad plántáltad, és nem más a' te lelki szöveget, azért ne had munkádat az idegeneknek, és a' te illy drága áron fereztetet örökségedet prédául, és ragadományul, a' téged gyűlölőknek. O sz: Jehova Isten a' te drágalátos sz: Evangéliomodat, és a' te sz: igédnek világosságát ne engedgyed, meg óltatni minálunk. Ne nezzed Uram a' mi hála-adatlanágunkat, és szent igédhez való engedetlenységünket, hanem tekéntséd a' te nevednek ditsőségét, melly azontul meg fogyatkozik, mihelt sz: oltáradat el hagyod rontani mi nálunk. Ennek fölötté, gyomlály ki az én szivemből minden gonoszságot, és irts ki tellyességgel belőlem, e' hamis Világnak kárhózatós szeretetit. Vonyad

nyad szívemet csak egyedül Te hozzád,
és önts mélyen én belém áldat sz. Lel-
kednek malafztyát, hogy az által a'
testnek tfelekedeti én bennem meg
öletteffenek, és így mind ez egész nap,
sőt életemnek teljes idejében, én
tisztá légyek, minden féle fertelmesség-
től. Szenteld meg minden egyéb hi-
vatalombéli, munkáimat is, és áldgy
meg ki menetelemben, és bé menete-
lemben, mert te vagy egyedül az én
jól tévő Istenem, és nintsen senki töb-
náladnál ki meg segitsen engem. Csak
te reád hagyattattam, és Te reád vet-
tettem, az én Anyám méhéül fogva.
Te biztattál engemet, az én Anyám-
nak méhéül fogva, és az én Anyámnak
méhéül fogva, voltál nekem Istenem.
Légy azért e' máj napon is, kegyelmef-
sen gondomat viselő édes Atyám, hogy
ez nap el nyugodván, meg mutatot jó
tétéményedért, szívemnek buzgósa-
ból, halálat adniassak, mondván: Aldat
az Jzraelnek Ura Istene mostontul fog-
ván, mind örökkén Amen!

Reg-

Regveli Ajánlás.

EN Uram Istenem, ki a' mennyek-
ben vagy, a' té meg mondhatatlan
nagy irgalmassággodnak szentfé-
ges kezeilben ajánlom ma, és minden
időben, az én Lelkem, Testem és el-
mémet, érzékenfégit, beszédimet,
cselekedetimet, és minden Lelki és Te-
stti szükségemet, ki meneteletem, és bé
jöveteletem, gondolatimat, hűtőmet és
vallásomat, az én életemnek folyását,
az én ki múlásomnak vég óráját és lel-
kemnek boldogságát, az én testemnek
fel támadását, és az örök életben min-
den szentekkel, és meg ditsőült hivek-
kel, egyetemben való nyugodalmát
Amen.

Uram én édes Istenem, távoztasd el
tőlem a' mi nem jó én bennem, hogy
a jót kövessim. Uram én édes Istenem,
adgyad nekem, hozzád igyekeznem,
magamnak ne éllyek, hanem fáját tied
légyek. O kegyes Jésum, én édes
meg

meg váltó Christusom, néked élek halok s-tied léfzek vagyok, a' te sz. Lelkoddal, igéddel, és ajándékokkal, birj, és igazgass engemet ma, és életemnek minden napjaiban Amen.

Oh Aldott vigasztaló sz. Lélek Ur Isten, az Atya Istennek meg mondhatatlan nagy irgalmasságát, és a' mi Idvözítő Ur Jézus Christusunknak drágalatos kinfzenvedésének érdemét, jelents meg kegyelmessen énnékem, és jutafélsz ezemben mindenkor, és az én halálomnak utólsó óráján-is. Hogy azon Atya Istennek irgalmasságából Christus Jézus érdeme által, én bizonyosan idvözüllyek, Amen.

Követ-

Következőnek

az

Estvéli könyörgések.

Vasárnap Estve.

Solt. 121. v. 3. 4. 5. *Nem engedi az Ur, hogy az én labám el essék, nem szunnyadoz az én Örízőm: Imé nem szunnyadoz, és nem alúszik az Izraelnek örízője. Az Ur énnékem Örízőm. Az Ur énnékem árnyékom, és az én Job kezem felül vagyok, az Ur, meg őriz engemet minden gonosztól, ő meg Öríz az én Lelkemet.*

Oh mindenható-s kegyelemmel bővelkődő Atya Ur Jsten, jövel és fiesz az én segedelmemre, most és mindenkoron. O szerelmes Jézus ne állj megze tőlem. O sz. Lélek Jsten, ô sz. hatalmas Jsten, ô örökkén élő Jsten, könyörűlén rajtam szegény bűnös szolgádon (szolgálódon) és óltalmaz engemet minden kártul és veszedelemtul, Amen.

C

Légyen

Légyen az Atyának, Fiúnak, és a' Vigasztaló sz: Lélek Istennek, nevében.

O minden irgalmaslággal, és kegyelemmel fölöttéb bővelkedő, sz. Jehovah Isten, kinek dicsőségével tellyes a' Meny, föld, tenger és minden, a' kinek dicsőségére minden térd meg hajol. Menyben és e' Földön. En-is alázatos buzgóssággal, meg hajtom szívemnek térdeit, a' Te dicsőséged előtt, és nagy hálá-adó buzgóssággal, föl magasztalom a' te szentféges nevedet, hogy engemet e' mái áldat sz napon, meg számlálhatatlan sok jó téteményiddel, környül vettél; hogy a' Te sz. igédnek általa, a' Te sz. akaratodnak meg isméréstire, vezérlettel: hogy a' te dicsőségedet én rajtam ki jelentetted, és engemet meg szentelvén, az én Uram Jéhus Christúfomban való igaz hűtre, és tudományra, vezéreltél. Tudom már kiben hittem, és bizonyos vagyok benne, hogy az ő nála le tétet

tétetet kincsemet, meg tartya ama napra, és alkalmatosfá téfzen engemet, a' szenteknek örökségének el vételére. Es mind ezek fölött szerelmes Atyám, külsőképpen-is meg áldattál engemet, mert kezeimnél fogvaft vezérlettel, és meg nem engedéd az én gyűlölőimnek, hogy nyavalyámon vigadgynak. Örvendez tehát én Lelkem már az Urban, és nagy föl szóval dicsérjed, a' te meg tartó Istenedet, ki tégedet meg koronáz kegyelmességgel, és irgalmaslágával, ki minden jóval meg elégettí a' te szádat, és meg ujittya a' te ifjuságadat, mint a' faskeselyűnek. Mivel hogy penig bünt gyűlölő erősboszú álló Isten, e' mái napon-is, sok féleképpen vétkeztem, sz. Felféged ellen, mert én sz. parancsolatodat, gyakran által hagtam, feddésidet és igaz ítéletedet, és a' bűn ellen el búfult haragodat, kicsinnek alítottam; azért érzem magamban, hogy én igaz ítéleted szerint való, kemény büntetésidet, valóban meg érdemlettem, C2 De

De kérlek Uram, könyörülj én rajtam, ne büntes meg engem a' Te haragodban és ne fegy meg engem a' te büfülésodban: sőt inkább cselekedgyél minden irgalmasságot, én velem. Es e' következendő étfzakának fetétfégében-is, légy énnékem hatalmassan, őriző Pásztorom. Uram a' Te kezeidben ajánlom, az én lelkemet és testemet, mert Te meg váltottál engemet, Uram igasságnak Istene. Ne hagy tehát engem pradául és ragadományúl, az éjjel pufztittó fene vadnak az Ördögnek; hanem a' Te sz. Angyaliddal, jártas tábornok én körülöttem, hogy énnékem semminémű ellenségim, ne ártassanak. Légy az én Lelkemnek világossága, hogy ámbár testemet a' sötétség körül fogja, mind az által szivemben, sz. Lelkednek éllesztő fényessége, tündököllék. O kegyelmes Christus, maradj meg velünk, mert immár bé estvéledet, maradj meg velünk, és a' Te sz. Lelkednek és sz. igédnek világos-

lágosságát, mi nálunk meg óltatni, ne engedjed. O szerelmes Jézus, ebresz fel engemet a' bűnöknek álmából, hogy kéfzen találtaffam, ha midőn el jövedsz az ítéletre. O minden irgalmasságnak kút feje, Ur Jézus Christus, tselekedgyél én velem, a' te jó vóltod szerint, légy paisom, légy kü-várom, és erős óltalmam, fődöz bé köröskörnyül engemet, minden én hozzám tartozandókkal egyetemben, és engedgy minékünk ez egész étfzakán, egy bátorságos, csöndesz nyugodalmat. Es végezetre ô sz: Jehova Isten, adgy a' holnapi napra-is bódog, és örvendetes föl virradást, ha sz: Felsegednek tetfzik, ha penig ez a' te titkos, bölcs és sz: akaratod, hogy ez étfzakán testemet, az halálnak sötétségére adgyad, kérlek sz: Fiad érdeméért, lelkemet markodban vegyed, és a' Paradicsomnak dicsőségében, hely heztessed. Amen.

Hétfőn Estve.

Solt. 88. v. 1. 2. *Uram én szabadításomnak Istene, mind nappal, s-mind éjél kiáltok Te hozzád, mennyen föl az én imadásom, te elődbe haics le a' Te füleidet, az én kiáltásomra.*

Felmagasztallak tégedet Uram, mert fel emeltél engemet, és-nem engedted hogy az én ellenségim én rajtam örüllyenek. En Uram Istenem, Te hozzád kiáltattam, és meg gyógyítottál engemet.

Szivem szerint kívánlak tégedet, és szíva is az én Lelkimmel, melly én bennem van, gyon te hozzád sietek.

Légyen könyörülő, kegyelmes, és irgalmas mi hozzánk az Ur Isten, és adgya meg nekünk, az ő Mennyei sz. áldását. Világosítsa meg rajtunk, az ő sz. Orczáját, és adgya meg nekünk, mind a' lelki, s-mind a' testi, békeféget. Az Örökkén áldandó, és Imádondó sz. Háromság, kinek hatalma meg foghatatlan, és kinek dicsősége, végére me-

hetet-

hetetlen, áldgyon meg minket, lakozzék és maradjon mi velünk, mostontul fogva, mind örökkén Amen.

Légyen az Atyának, Fiúnak, &c.

O Mennyei földnek hatalmasan teremő Istene, ama ki beszéhetetlen mennyei Világosság-nak Atya, kiben nincsen változás, vagy változásnak árnyéka, kitől minden jó adományok, és minden tökéletes ajándékok származnak onnand fölyvül az égből, mi reánk szegény bűnös fiaidra, és leányidra. Alázatas hála-adó szível, járulok szent Felségednek színe eleiben, és áldlak tégedet, hogy könyörgésemet, mellyet ma regvel az Ur Jéhus nevében Te hozzád bocsátottam, kegyelmessen meghalgattad, és kérésemet megadtad. Mert Te Uram segítettél engemet, minden munkáimban, és énnékem erőt egésséget ádtál, hogy tited reám bizott hivatalombéli munkáimat, véghez vihettem, és szent áldásodat nyújtván,

dolgaimban szerencsésfőttél. Sz. Jehova Isten Te vagy minden jóknak kimerithetetlen kut feje, egyik nemzet, a' másiknak hirdeti a' Te dolgaidat, és a' Te hatalmasflágotat beszélik.

Azért én-is Uram téged áldlak, és hirdetem a' Te irgalmasflágotat mind örökkén. Mint hogy penig immár a' Nap el enyészült, és az étfzaka el közelit, tehát meg fáradot tagaim, a' nyugodalomra készülnek, és szemeim az álmat kívánnák, foházodom azért te hozzád, édes jól tévő Istenemhez, hogy ez étfzakának fetétségében, légy én mellettem, és a' Te szárnyéknak árnyékában, nyugosztall meg engemet. Adgyad hogy a' napnak terhe miatt el oszlott erőm meg ujúljon, és a' fok gondok miatt meg fáradatt elém-is, meg nyugodhasson, megszűtávoztasd én tülem, a' rut álmos gondolatokat, mellyek az én alúváfomat, nyughatatlanná tehetnék, az Ördögnek-is, semmi réttentő és irtóztató kéfertetit, ne hadgyad én hozzám közelgetni.

getni. O Uram gyaláztassanak és szegyenültesse nek meg, kik keresik az én lekemet, verettesse nek hátra, és pirúllyanak meg, kik én ellenem gonoszt gondolnak, legyenek olyanok, mint a' polva, a' szél előtt, és az Urnak Angyala, háborgassa őket, legyenek az ő utok homályosok és sikosok, és az Urnak Angyala kergesse őket. Lám hatalmas karoddal meg tartád Izaelt, a' Te népedet. Pharahónak, az Egyiptombéli királynak hada ellen, és őket nappal ködnek ofzlópa, éjjel penig tűznek Ofzlópa által vezérletted; most-is azon hatalmas Isten vagy, és a' Te kezéd még nem rövidült meg. Ennekokáért légy között, és az én ellenfélim között, egy erős ofzlop, köfal és bátya, hogy engem Semminémü kárban ne ejthessenek. Te vagy sz. Isten ki Elifeus Prophétát, Angyali lovagokkal és tüzes szekerekkel, környül vetted, végy környül engemet-is, a' Te sz. Angyalidnak táborával, és ted semmivé az én ellenfélimnek ellenem el szántt gonosz

nosz igyekezettyeket. Te vagy ki az igaz Lóhtnak meg tartásáért, sz. Angyalidat küldötted, és a' Sodoma városának fajtalan lakosait, vaksággal megverted; így Uram vakics és szegényíts meg mind azokat, kik az éjjelnek főtétfege által énnékem bántásomra igyekeznek, verd meg őket ô igazságnak Istene, és a' minémü tört vetettnék, hogy engem meg ejtsenek, az önnön magok láboik akadgyanak beléje, és a' melly vermet énnékem ástának, magok esznek belé, Te vagy Isten, a' Te benned bizoknak, erős ôltalma.

Végezetre, mivel hogy ez elmúlt napon is Istenféged ellen, gyakorta, rútul vétkeztem, érzem magamban, nem vagyok méltó hogy könyörgésemet meg halgassad, és hogy ezen jókat, melyeket, Te sz. Felségedtül kértem, nekem meg adgyad: azért le borulván törődelmes szível, esédezem Te előtted, ne nézd, bűneimet, és ne nézd méltatlanságomat, de nézzed a' te el fogyha-

gyha-

gyhatatlan irgalmasságotad és a' te szerelmes sz. Fiadnak, az én meg váltó Jésus Christusomnak érdemes áldozatját. Es azért vesd az én bűneimet, a' tengernek mélféges örvényében, és azokrul soha többé, igaz ítéleted szerint, meg ne emlékezzél. O irgalmasságnak Istene, halass meg engemet, és sz. Fiadnak érdeméért, ad meg nekem mindezeket, hogy így a' hólnapi napra is, bóldogul föl virradván, a' Te sz. nevedet örömmel dicsérhessem. Amen.

Kedden Estve.

Solt. 61. v. 1. *Halgasd meg az én kiáltásomat, figyelmezzél az én könyörgéseimre, e' Földnek határárul kiáltok te hozzád, az én szívennek keserűségében, vigy engemet magas kü sziklára, mert lettél nekem reménységem, és erős torony az én ellenségem ellen.*

O kegyelmes Isten szerelmes Atyám, az Ur Jésusnak nevében, ajánlom áldott

sz. kezeidben az én Lelkemet. Megváltó Christusom ki én érettem születél, és halált szenvedtél; tied vagyok, tied maradok, ez éjjel és minden időben. O vigasztaló sz. Lélek Ur Isten gerjeszd föl én bennem az igaz hitőt, szeretetet, élő-reménységet, és az igaz Isteni isméretet, hogy így vig szíved néked szolgálhassak Amen.

Légyen az Atyának, Fiúnak, &c.

O Mi rajtunk könyörülő, és a' mi nyava látkon szánakadó, irgalmas Atya Ur Isten, ki az Izraelnek örízésében, sem nem aluszol, sem nem szunyadozol. Ez estvéli Órában érzem és tapasztalom, a' te benned bizókhoz való nagy kegyelmedet, mert nem hagyod meg szégyenülni azokat, kik te benned biznak, a' mint hogy e' máj napon-is meg számlálhatatlan javaidat, közlötted mi velünk, érdemetlen fiaiddal, és leányiddal. O vallyon kicsoda szégyenült meg, ki az Urban bizott?

bizott? avagy kicsoda hagyattatott-e, a' ki az ő félelmében meg maradott? avagy kicsoda hívta őtet segítségül? és meg utáltotott ő tüle, mert kegyes és irgalmas az Ur, nagy türe, és gazdag irgalmasággal, meg botsáttya a' bünt, és meg tart a' nyomorúságnak idején. O Isten én Istenem, melly fok nyavalák vötte nek engem környül, ez egész napon, és Te kegyelmessen ki mentettél engemet, mindennemű infégimből, életemt az haláltul, testemet betegségtul, tagjaimat pedig csonkaságtul, és bénaságtul meg őltalmaztad, hiremet, nevemet, kissebségtul, hozzám tartozandóimat, az eséttul; és tuled reám bizott javaidat, minden kártul megtartottad. Azért Uram szívem szerint áldlak, dicsérlek és felmagasztallak, örvendez az én szívem Te benned Uram, és dicsekedik az én lelkem a' Te meg tartásodban. Mivel hogy pedig ez estvéli időt, illy kegyelmessen érnem adtad, könyörgök tenéked, ta-

nics meg engemet erre, hogy el valaha el-jön, az én életemnek-is az ő estvélye, és valaminth' nap el nyugodott, így az én életem is ez földről, el mulik. Mert az Afzonyi állottul születtetet ember, rövid életű, és rakva nyomorúsággal, az ő hónapjainak száma, Uram te nálad tudva vagyok, és határt vetettél ő néki, a' mellyet által nem hághat. Imé egy tenyérnyivé töltöd, az én napjaimat, és az én időm, úgy mint semmi, te előtted. Bizonyyára merő héjában valóság minden ember miglen él-is, bizonyyára mint az árnyék, úgy jár az ember, bizonyyára csak héjába szorgalmatoskodik, rakásra gyűjt, de nem tudja kicfodá eli meg azokat.

Ezeket jutasd eszemben szüntelen, és adgyad jól meg fontolnom, hogy én te előtted jövevény vagyok és szellér, miképpen minden én Atyáim vóltanak. Es osztán kegyes kézfűlettel várván, ki mulásomnak bődög óráját, akkoron lelkemet szép csendessien markodban le

te-

tegyem. Mivel hogy penig ez máinapon-is, sz. parancsolatidat által hágtam, kérlek ne szálly pörben én velem, ô én édes Istenem, és ne büntess engemet, az én bűneimnek érdeme szzerint. Uram ki meg kegyelmeztél Dávidnak, Péternek, és Manassésnek, kegyelmez meg az én szegény bűnös lelkemnek-is. Szerelmes Atyám, szálljon a' Te nagy irgalmasságod az én meg alázt fejemre, és ez következendô étfzakának sötétségében-is, légy kegyelmes, gondviselőm nekē. En maid el alúfzom, és az érzékenségek beñem vigyázni meg szűnnek, majd hasonlô léfzek amaz meg hólthoz, ki már az koporsóban tétettet, azért Uram Te vigyáz én érettem, te áll Strását én fölöttem, és ne enged hogy az Ördög és egyéb ellenségim én rajtam hatalmat vehessenek. A te kezeidben ajánlom Uram az én lelkemet, és testemet, minden hozzám tartozandókkal egyetemben, áldat kezeidbül vött javaimat, Légy tehát Tútorom, légy páifom,

som, légy kegyelmessen gond viselő Istenem. Ha tetszik sz. Felségednek, adgy a' hólnapi napra örvendetes föl virradást. Vagy ha penig ez tetszésed, igaz titkos végezésed, hogy ez éjjel el válásom, legyen innéd ki mulásom. En lelkemet vitesd Menyben, Angyaliddal dicsőségben: testemet-is végső napon, jutasd oda hogy vigadgyon, mind örökkön örökké, Amen.

Szerdán Estve.

Solt. 34. v. 1. 2. 3. Aldom az Urat minden időben, mindenkor az ő dicséreti az én számban vagyok, az Urban dicsekedik az én lelkem, ezt meg halván a' nyomorultak, örülni fognak. Magasztaltjátok az Urat velem öszve, és magasztaltjátok az ő nevét egyetemben, mert kerestem az Urat, és meg halgatott engemet, és minden én rettegésimből meg szabadított engemet. Bizzál az Urban és cselekedgyél jót, gyönyörködgyél az Urban, és meg adgya tenéked a' Te

a' te szívednek kérését, hadgyad az Ur a' te utadat, és bizzál ő benne, és ő meg cselekedsz.

Az Ur az én paifom, és én bátorságom azért áldattassék és dicsérteffék az ő neve, mostontul fogva, mind örökkön örökkén. Az Örökkén áldandó Atya Istennek kegyelme, az Ur Jéhus Christusnak érdemes sz. vére, és a' sz. Léleknek bátorító vigasztalása, legyen és maradgyon én velem, ez éjjel és mind örökkén, Amen.

Légyen az Atyának, Fiának &c.

Oerös Zebaoth, mindeneken dicsőségesen uralkodó, és mindenekkel hatalmassan biró, sz. Isten, ki a' Te népedet Izraelt, az Egyiptombéli fogságból, ki szabadítottad, és a' Te benned bizó szolgaidat, Sidrách, Misák, és Abdánágot, az égő kemenzéből, sérelem nélkül ki hoztad. Bé rekeztetted Uram az Oroslányoknak torkokat, hogy az te szolgádat Danielt, el ne

el nyelheffék, és a' Tengernek vizeit, egy mástul el szakasztván, mint kü bá-
styákat, két felé állítottad, hogy a' te né-
pedet el ne burithatná. Nagy hálá-
kat adok tenéked, hogy azon kegyel-
mességedet, még ma-is ki jelentetted,
nem csak én rajtam, de meg számlálha-
tatlan sok hiveiden, kiket én velem ed-
gyüt meg mentettél, ama lelki Egyi-
ptomnak, a' bűnnek kárhozatos fog-
ságából: mert környül vöttek volt
engemet, fertelmes bűneim miát, a'
hálálnak kötelei, és az álnak emberek-
nek fokasága, röttent vala engemet, a'
pokolnak kötelei környül vöttek volt
engemet, előmet vöttek volt a' halál-
nak törei. De az én nyomorúságom-
ban Uram téged segítségül hivtalak, és
kiáltattam te hozzád, én kegyelmes I-
stenemhez, és az én szómat meg hal-
gattad, ki mentettél engemet a' vesze-
delemből, és ki ragattad lölkömet a'
kárhozatnak tömlőczéből. O halál hol
már a' Te fullánsz, és pokol hol a' te
dia-

diadalmad? de hálá legyen az Ur Isten-
nek, a' ki nekem ez máj-napon-is dia-
dalmat adott, az Ur Jésus Christus által.
Es ennek fölötté úgy vezéreltél enge-
met Uram, hogy sem a' Vizeknek ára-
dási, sem a' tűznek hévsége, engem
meg nem sérthetnek, velem völtál
minden utaimban, és a' te job kezdednek
paisával úgy bé fődöztél engemet,
hogy nyilván tapasztalom reám ki ter-
jesztett irgalmaságodat. Dicsérlek a-
zért Uram, és tellyes szívvel hirdetem a'
te csuda tételidet, Örvendezek és örülök
te benned, és dicséretet mondok, Felsé-
ges Isten a' te nevednek, s-egyetemben
meg alázat szível, le borulok a' te di-
csőségednek széki előtt, és az emberi
testben meg holt áldat szent Fiadnak,
az Ur Jésusnak nevében könyörgök,
tarcs meg reám ki terjesztett irgalmas-
ságodat, és ez étfzakán-is légy az én ö-
riző pásztorom, és vigyáz én reám a' te
kegyelmes szemeiddel. En Uram Iste-
nem világosíts meg az én szemeimet,

ne

ne alugyam el az halálban, hogy valamikor ne mondhasza az én ellenségem, meg győztem ötöt, és az én háborgatóim ne örüljenek esetemen. Hiszem Uram minden hatalom és birodalom a te kezében vagy, és nints te hozzád hasonló Isten sem az Ebben oda föl, sem a' földön ide alá, és te hozzád képest a' földnek minden lakosi, csak olyannak böcsültetnek mint a' semmi; mert a' te akaratom szerint cselekezzel az égnek seregében, és a' földnek lakosi között, és nincsen ki a' te kezedet meg bántsa, és ezt mondja néked, mit cselekezzel. Annakokáért a' te meg mérhetetlen hatalmaságod szerint, tarcs meg az én életemet, és ne enged hogy a' sötétségnek Fejedelme hatalmat vegyen én rajtam. Ne ad prädára az én lelkemet, mellyet a' te szerelmes sz. Fiad az Ur Jéhus Christus, az ő piros rósa szinü sz. vérével meg váltott, sőt inkább bocsásd meg minden bűneimet, mellyekkel sz. Felségedet ez máj-nap meg bánt-

bántottam, és vedd a' tengernek örvényében minden álnakságomat. O én kegyelmes Istenem, engedgy nekem ez étfakán-is egy bátorságos lakást, hogy én békeségben el nyugodgyam, és te benned el alugyam, az én testemnek aluvása alatt pedig, ebreszd fel lelkemet te hozzád, hogy az én szívem te reád vigyázzan, és a' te hatalmas őltalmazásodban örvendezzen. Velem edgyüt pedig vegyed kegyelmes gondviselésednek szárnyai alá, kedves rokonymat, minden jó akarómat, hozzám tartózóimat, és egyfzer s-mind minden igaz keresztény hiveidet; tarcs meg mindnyájunkat az igaz idvözöttö hitben, és a' Christusnak áthatatos szeretében, el annyira, hogy ámbár e' Világnak utolsó napjaiban, fokban el szakadgyanak a' hittül, és hitető lélekhez, és ördögi tudományhoz figyelmezzenek, mégis mi a' te sz. Lelked által, az hitben mind végig meg tartassunk, és végre a' hitnek jutalmát, a' mi lelkünknek idvösségét el nyerhefsük. Amen.

Csötörtökön Estve.

Solt. 70. v. 1. Isten az én szabadulásom;
Uram az én segítségemre sies, szégyenül-
lyenek és pirúlyanak meg, a' kik keresik
az én életemet, hátra terüljenek és gya-
lázassanak meg kik gyönyörködnek nyomo-
rúságimban.

Mennyei sz. Atyám Istenem, könyö-
rűly ez étfzakán, és minden időben én
rajtam, ki bűnben fogantattam az én
Anyámnak méhében, és bűnben-is szü-
lettettem e' Világra. Uram Jésus te-
kéncs kegyelmes szemeiddel reám, kit
a' Te drága véreddel meg váltottál. O
áldott sz. Lélek Ur Isten nyugosztald
meg szivemet, Lelkömet sz. ajándékid-
dal, gerjefzd fel Isteni Sz. fzereteted-
nek tüzet én bennem, és erőficsd meg
én bennem a' hitet, hogy végre a' hit-
nek jutalmát az örök boldogságot, el-
vehessem. Amen.

Lé

Légyen az Atyának, Fiának és a' sz. Lé-
lek Istennek nevében. Amen.

OH dicsőféges sz. Jehova Isten, ki
mindeneket bölcsen teremtetél,
és a' kinek hatalmában vadnak
mindenek, ki föl támasztod a' Te na-
podat jókra és gonoszokra, és ísmét el
hagyod nyugodni, sötétséget szerzes,
hogy étfzaka légyen, holot az ember
az ő nappali munkájáru! meg tér a'
nyugodalomra, az erdőknek vadai pe-
nig ki jönnek, az Orofzlány kölkök ki
ordittanak a' pradaért, keresvén Isten-
től az ő eledeleket. Imé Uram meg
hajtom magamet te előtted, és ez est
véli órában áldazom tenéked hála-adá-
fal, hogy én hozzám kegyelmes voltál,
e' mái regveli könyörgésemet meg hal-
gattad, kérésemet Atyai jó-vóltodbu!l
meg adtad, és engemet minden hozzám
tartozandóimmal együt minden vesze-
delem ellen nagy hatalmassan meg ol-
talmaztál; nem engetted én Istenem
hogy az én ellenféfim rajtam hatalmat
vegye-

vegyenek. Meg szégyenitetted az én gyűlölőimet, és az én káromra igyekzőknek tanácsokat semmivé tette; ennek fölötte testemet Atyaiképpen tápláltad, szemeimet világosítottad, ki menetelemet és bé jöveletemet meg áldattad, kezeimnek munkáját bódgítottad, életemet meg tartottad, és ez estvéli időt, békével érnem adtad. Annak-ókéért áldozom néked Uram, és a' te kegyelmességedet, mind örökkén dicsérem: Uram nemzetségről nemzetségre hirdetem a' te igazságodat.

Mivel hogy pedig ez mai napon-is, undok fok vétkeimmel, szent Felségednek haragját, ellenem fel gerjesztetem, törödelmes szível, lélekkel, könyörgök Uram tenéked, hogy emlékezzél meg a' te irgalmasságidról, és jó voltodról, mellyek kezdettől fogva voltanak, emlékezzél meg a' te régi jó voltodról, hogy nem akarod a' bűnösnek halálát, hanem hogy meg térjen és éllyen, emlékezzél meg szerelmes Fiadról,

adrol, hogy meg holt az én bűneimért, és fel támodott igazságomért, és azért légy nékem kegyelmes, bocsásd meg minden bűneimet, és azokról soha többé igaz ítéleted szerint meg ne emlékezzél. Ez étfzakán pedig, nyújcs ki erős karodat az én óltalmamra, bocsásd ki a' te világosságodat és igazságodat, hogy azok vezérellyenek engemet. En Istenem, mivel hogy a' sötétségnek fejedelme ama régi kigyó, kineveztetik Ördögnek, és Sárkánynak, az Egből e' földre le vettetet, és az ő Angyali-is ő véle le vettettenek, tehát meg nem szünik hadakozni azokkal, kiknél vagyon a' Jéhus Christusnak tanú-bizonyosság-tétele; Annakokáért esedezem hozzád Felséges Isten, fogadgy be engemet a' te szárnyaidnak árnyékában, légy erős baj-vivóm, és viaskodgyál érettem, hogy ez étfzakán én rajtam az Ördög, semmi hatalmat ne vehessen. Az hűnek paisát-is adgyad kezemben mellyel a' gonoszoknak min-

D

den

den tüzes nyilait, meg ölthassam: sőt a' mint meg fáradot testemet, imé épségben bocsáttom a' nyúgódalomra, így Uram óltalmaz engemet, hogy azon egségben meg tartatván, a' hólnapi napra bődögül föl viradgyak, ô halgas meg szerelmes Atyám, a' te sz. Fiadért az Ur Jêsus Christusért. Amen.

Pénteken Estve,

Solt. 141. V. I. 2. *Uram te hozzád kiáltok, sies én hozzáam, figyelmezzél az én szómra mikor te hozzád kiáltok. Mennyen fel az én imádságom te elödben mint a' jó illatu füst, és az én kezeimnek fel emelése, mint az estvéli áldozat.*

O Idvözített Ur Jêsus Christus idvözits engemet, mint hogy engemet teremtetél, és a' te kin-fzenyedésed s-drága vérednek ki ontása által meg váltottál. O mindenható s-kegyelemmel bővelkedő Atya Ur Isten jövel és sies az én segedelmemre, O sz. Lélek Ur Isten, ô szent

ô szent hatalmas Isten, ô örökkén élő Isten, könyörűly én rajtam szegény bűnös szolgádon, és tarcs meg épségben az én elmémet: Lelkem és testemet penig ártatlanságban, mind a' mi Urunk Jêsus Christusnak el-jöveteléig. Amen.

Légyen az Atyának, Fiúnak &c.

EN idvöségemnek egy fundamenta Ur Jêsus Christus, tellyes szivemből áldlak tégedet, hogy engem az egy idvözítettö hitre föl épéttél, melynek általa, bizonynal tudom, hogy az idvöségben senki más fundamentomot nem vethet a' kívül, melly egyszer vettetet, melly a' Jêsus Christus. O erősíts meg engem Uram ez idvöséges tudományba, hogy mind végig meg maradjak, s-ugy idvözüllyek, cseleked ezt velem, hogy mikor halálom órája el jövend, az Örök élet el-vételének tellyes reménsége alatt, így biztathassam magamat, mondván: én a-

maz nemes harczot meg harczoltam, pallya-futásomat el végeztem, hűtömet meg tartottam, végezetre el tétet énnekem, az igazságnak korónája, mellyet meg ad nekem az Ur amaz nagy napon. Erre fegyély engemet ô Jêsus, a' te ki mondhatatlan nagy kin vallásodért, mellyet én érettem amaz emlékezetre méltó Nagy-pénteken el-szenvedtél.

Hogy pedig ez mái napon engemet Atyái gondviselésedben tartottál életemet az haláltul, testemet-is a' veszélytül meg óltalmaztad; látom innénd, hogy a' kik te reád néznek, és hozzád futnak, azoknak orczájok meg nem pirúl, és nem hagyod meg szégyenülni azokat, kik te benned vetik reménségeket. A-zért Uram éneklek te sz. Felségednek, és a' nagy gyülekezetben, a' fok népek között dicsérlek tégedet. Viszontag pedig a' te kinos és keserves halálo-dért könyörgök teneked, bocsásd meg minden bűneimet, mellyekkel Isteni dicsőségedet, e' mái napon, vagy-is életemnek

nek tellyes rendiben meg bántottam.

Ennek fölötté ezért-is könyörgök, hogy ez étfzakán bátorítsad az én Lelkemet a' te kinfzenvedéfednek érdemével, hogy én te benned bizván semmit ne rettegjek az Ördögnek dühöfségétül, se az halálnak irtóztató ábrázatyátul. Ne légy távol tőlem ô szerelmes Jêsus, sőt inkább adgy énnékem ez étfzakán a' te sebeidben, csöndes nyugodalmat; hogy valamint a' kereszt-fán függéfednek idején az nap meg homályosodott: így engemet-is az étfzakai homályosság el-burittand, mind azori által te légy az én Lelkemnek világossága, te légy pálsóm és én bátorságom. Légy én erős kö-fziklám, ô kegyes Jêsus, kinek halálán a' kö-fziklák meg repedezének, hogy így te általa a' pokolnak kapuín győzödelmet vehessék. Uram Jêsus, ézen te benned való jó reménség alatt, ágyamban már le fekszem, és szemeimet az álomra bócsáttam, adgy

adgy kérlek csöndesz álmat énnékem. Legyenek a' te sz. Angyalid környülöttem, és őrizzenek meg engemet, minden gonosz veszedelem ellen. Hogy meg tartatván életben és egészségben. Te sz. Felségednek hólnap tisztá szivbül hálákat adhassak. Amen.

Szombaton Estve.

Solt. 141. v. i. 2. *Uram te hozzád kiáltok, fies én hozzád, figyelmezzél az én szómra, mikor te hozzád kiáltok, mennyen föl te elődben az én imádságom mint a' jó illatú füst, és az én kezeimnek föl emelése, mint az estvéli áldozat.*

Uram légy nékem szegény bűnösnek kegyelmes, és bocsásd meg minden én bűneimet, a' te szent Fiadnak az Ur Jé-
sus Christusnak nevéért, mert nincs senkiben másban idvösség, nem-is adatott az embereknek az ég alat egyéb név, a' melly által az emberek idvözüllyenek, hanem csak az egy Jé-
sus Christusnak
az ő

az ő neve, és hiszük-is, hogy a' Jé-
sus Christusnak kegyelme által, tartatunk meg az Idvösségre, valamint szintén a' mi Atyáink-is. Amen.

*Légyen az Atyának, Fiának és a' sz. Lé-
lek Istennek nevében. Amen.*

OH hatalmasnak Istene, kinek dicsőséget az Egek bezélik, és kinek bölcsességét, az egy más után következő napok, és az egy más után szép rendel következő étfzakák hirdetik. Ez estvéli órában járulok te elődben, és szivemnek térdeit búzgosággal meg hajtván, le borúlok a' te Orczádnak dicsősége előtt. O halgass meg Uram az én imádságomat, figyelmezzél az én kiáltásomra, ved füledben az én kiáltásomat, ved füledben az én könyörgésemet, melyben nincsen csalárdság. Legelsőben-is pedig áldozom néked hálá-adással, hogy az te Isteni hatalmasnak erejével, környülöttem lévén, engemet ez máj-napon, és ez egész héten, az éjjeli rettegéstől, és a' nappal

röpülő nyiltúl, az étfzakán kegyetlenkedő dögtül, és a' délben púfztittó döghaláltúl, meg óltalmaztál. Ennek fölötté meg számlálhatatlan veszedelmekbül ki ragadtál, irgalmaslágodnak szemével én reám vigyáztál, utamban kezemnél fogvást hordoztál, és mindenkor, és mindenütt, akár-minémű gonosztul óltalmaztál.

O Uram ki mondhatatlanok a' te irgalmaslágid, meg számlálhatatlanok a' te könyörületességid, mellyeket én rajtam ez egész héten ki nyilatkoztattál. Mert imé ép kézzel lábbal jó egészséggben meg tartottál, szemeimet a' vakságtul, nyelvemet némaságtul, füleimet süketségtül, lábóimat az eséstül, kezeimet csonkaságtul meg óltalmaztad, tüz és vízbéli veszedelemtül életemet meg mentetted. Jaj melly fokszor hántának tört útaimban az én ellenségim, hogy engem meg ejtsenek, és magok estenek-el, melly fok vermet ástának elöttem az én irégyim, de önnön magok estenek

estenek belé, és meg nem engetted azoknak, hogy nyavalámon vigadgyanak.

Ellemben, melly fokban vagynak, kiknek ezen a' héten keserves nyavalájok érkezet, és mostan szomorúab szíviük hogy sem mint én, több kereszt-viseléssel terheltettek, hogy sem mint én, szegényebbek hogy sem mint én. Mell fokban vagynak kik a' betegségnek fájdalmi miát ez egész héten keserveffen jajgattanak, és meg nem gyógyultanak, melly fokban vagynak kik hírekben nevekben kissebséget szenvedtenek, vagy az ő jószágokban károkat vallottanak, vagy hogy keserves özvegységre, árvaságra, jutottanak: engemet pedig minden illy keserves nyavalyáktul, ô én rajtam könyörülő menybéli sz. Atyám, meg óltalmaztál.

Es jól lehet én sem voltam mindenémű kereszt nélkül, mindazonáltal úgy mértékelted nyavaláimat, hogy nem lettenek eröm fölött valók. En Uram Istenem te hozzád kiáltottam és

te meg gyógyítottál engemet. Uram ki hoztad a' koporsóból az én Lelkemet, meg elevenítettél engemet, holot egyebek a' koporsóban szállottanak. Annakokáért énekel tenéked az én lelkem és nem vesztégel, én Istenem, örökkén dicsérlek tégedet. Mivel pedig ez-mái-napon és ez egész héten Felségedet sok bűneimmel meg bántottam, könyörgök Uram ne büntess engemet, az én bűneimnek érdeme fzerint. O kegyelmes Isten kegyelmez meg, halált érdemlet szegény bűnös szolgádnak. O bünt gyűlölő erős bőszerű-álló Isten, ne állj bőszerűt rajtā én sok bűneimért, hanem inkább szent Fiadnak érdemeért bocsásd meg minden gonofságimat, és az Ur Jézus érettem ki ontot drága sz. vérével, tisztíts meg lelkemet minden bűneimből.

Es ofztán adgy nekem ez következő étfzakán, egy csöndesz és bátor-ságos lakást, mert Uram én tenéked ajánlom ez étfzakán és minden időben az én testemet Lelkemet egy szóval min-

dene-

denemet: és ezt mondom: én óltalmam vagy te, én erőffégem én Istenem, ne állj bőszerűt rajtam én sok bűneimért, te benned bizom, szabads meg tehát engem a' pokólbéli madarásznak töréből, és a' veszedelmes dögtől, tüztől, víztől, gonosz hirtelen haláltul. O Uram engedgy énnékem a' holnapi sz. napra-is bődög és örvendetes föl virradást, hogy a' hiveknek seregében tégedet örvendőző szível dicsérheffelek mondván. Az Örökkén való kiráknak halhatatlannak, láthatatlannak, egyedül bölts Istennek, tisztesség és dicsőség, mind örökkön örökkén, Amen.

Estvéli Ajánlás.

A Te áldat sz. kezeidben ajánlom, óh én Uram Jézus Christusom az én Lelkemet, testemet, és mindenemet, mert te meg váltottál engemet, Uram igazságnak Istene. Őriz meg azért ez éjjel, és életemnek minden idejében te elened való cségéres bűnben való eséstől, tüztől, víztől, gonosz embernek szán-

D 6

dék-

dékjátúl, hirtelen haláltúl, és a' pokolnak rettenetes kinnyaitúl. Uram Jézus minden jóknak kút feje, áldgy meg, segély meg, és tarcs meg engemet, könnyörüly én rajtam, és irgalmaz énnékem bűnösnek. Uram Jézus irgalmaságnak Atya, cselekedgyél irgalmasságot én velem, szegény bűnös emberrel, és engedgy a' hólnapi napra-is békeséges és örvendetes föl virradást, és ez jelen való rövid élet után, ajándékozzad az Örök-életnek dicsőségét. Amen.

Maradgy már mi velünk édes Christusunk, maradgy mi velünk, mert meg hanyatlott az nap és immár estvére fordúlt, maradgy mi velünk, és a' te fz. Lelkednek és fz. igédnek világosságát, ne engedgyed meg óltatni mi nálunk. Amen.

A te szerelmed oh én menyei fz. Atyám, a' te kegyelmed ô Ur Jézus Christus, a' te vigasztalásod, és bátorittásod ô áldat fz. Lélek Ur Isten, légyen én velem és Lakozzék az én szivemben ez éjjel és mind örökkön örökké. Amen.

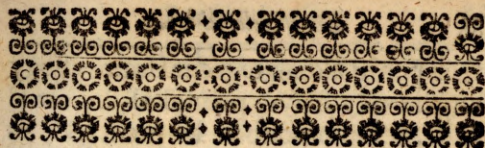
Psal. 141. v. 2.

Menyen föl az én imádságom te előbbé
mint a jó illatú füst, és az én kezeimnek
föl emelése mint az Estvéli áldozat.

MASODIK RESZ,
Melyben foglaltatnak,
Mind
Vasárnapon,s-
köz és mind Sátó-
ros Innepeken,
Mondandó szép ábitatós Imádságok.

Col. 2. v. 16, 17.

Senki azért titeket ne kárhoztasson az
ételért vagy italért, vagy az innep na-
pra, vagy az Uj Holdnak napjára,
vagy a' szombatokra nézve. Mel-
lyek a' következendő dolgoknak ár-
nyéki, de a' Valóság Christusé.

A Templomban bé menvén
így imádkozzál.

Solt. 84. v. 1. *Melly igen szerelmetessék a'
te hajlékid ô seregeknek Ura, jobb nekem
egy nap a' te tornáczodban, hogy sem másút
ezer nap, inkább akarnék az én Istenemnek
küszöbén ülni, hogy nem mint lakni a' go-
noszoknak hajlékokban.*

OH Felséges Ur dicsőségnek ki-
rálya sz. Jehova Isten, ki meg-
parancsoltad, hogy a' melly he-
let választandás magadnak, hogy lak-
jék ott a' te nevednek emlékezete, a' te
néped oda vigye minden Ő áldozat-
tyát. Imé én-is több hiveddel egye-
temben, ide a' te dicsőséges sz. neved-
nek hajlékában, a' te templomodban el-
bé jöttem, azért hogy az én Lelki áldo-
zatomat néked bé mutassam, Leg elő-
ször

ször pedig áldlak tégedet Uram, hogy engem olly helyre plántáltál, holott a' te sz. templomodban bé mehetek, és meg álhatnak láboim a' te sz. tornáczódban. O Uram a' te tornáczidban való bé menetelre, óhajtozik az én lelkem, az én szivem és az én testem óhajtozik az Istenhez, mert bizony boldogok kik lakoznak a' te házádban, és szüntelen tégedet dicsérnek. De viszon-tag búzgóságos lélekből kiáltok fölségedhez, légy kegyelmes, és halgass meg engemet én királyom Zebáoth Isten; hogy a' te szemeid ez házra nézzenek éjél és nappal, melly felül azt mondotad, ott léfzen az én nevem, és hogy meg halgassad az imádságot mellyel imádkozik a' te szolgád ez helyen: halgasd meg mondom a' te szolgádnak és népednek könyörgését, és valaki te hozzád imádkozandik e' helyen, halgasd meg a' te lakó helyedből a' menyegyből, és meg halgatván légy kegyelmes. O légy kegyelmes, és ne nézzed a' mi büneim-

nein-

neinket, mellyekkel igen-is meg érdemlettük, hogy valamint régenten Silóban az te hajlékodat, és Jerúsálemben az te Templomodat el hagytad püszittani, így mi-nálunk-is el hagynád romlani a' mit építettél, de a' te nagy nevednek dicsőségeért kérünk, tarcs meg a' te lelki szölödet, mellyet a' te kezéd plántált mi közinkben. Es végezetre minket, kik a' te nagy nevednek dicséretire, e' sz. helyen egybe gyülekeztünk, úgy oktas és vezérelj a' te sz. Lelkeddel, hogy hajlandók legyünk az halgatásra inkább, hogy sem mint a' bolondok módgya szerint való áldózatra, és ofztán erőíts meg bennünket, hogy a' te tornáczidban virágozzunk, mint a' szép Palma fák, és meg szaporodgyunk mint a' Libánusnak Czedrussai, és hirdeffük Uram a' te igazságos szentségedet, kiben hamisság nincsen. Ez élet után pedig adgyad, hogy az te valószttiddal, idvözült szenteiddal és szent Angyaliddal, a' Meny-Országnek templóában mind örök-

örökkön örökké, áldhassunk és magasztalhassunk. Amen.

Prædikáció előtt mondan- dó Imádság.

Joh. 5. v. 39. *Visgálljátok az írásokat, mert néktek úgy teszik, hogy azokban örök életek vagyon, és azok a' mellyek én rólam bizonyosságot tesznek.*

AZ Örök életnek egyetlen egy kútfeje Ur Jésus Christus, kiből mint egy mélységes tengerből, merittyük az életnek vizét, mellyet valaki iandik, meg nem szomjúhozik örökkén. Imé mi lélekben meg szomjúhozot fiaid és Leányid e' szent helyen, a' te dicsőséges szent színed elejben öszvegyültünk, hogy merittenénk lelki vizet, az az, halgatnánk a' te Idvöztö és meg elevenittö áldott sz. igédet, melyben vagyon az Örök élet. O Uram miképpen a' szarvas kívánczik a' hives patak-
ra,

ra, a' képpen kívánczik az én Lelkem, te hozzád én Istenem: Az én lelkem szomjúhozik az élő Istenhez. Vallyon s-mikör látom meg az én Uramnak Or-
czáját, kérlek annakokáért, mindenek-
nek előtte, önts ki sz. Lelkednek ma-
lasztyát, a' te szent igéd hirdetőjének szívében, hogy nagy bátorsággal hirdesse, tiszván és igazán a' te drága sz. Igédet, és ugyan azon te sz. Lelkednek meg szentelő ereje által, indíts kegyes buzgóságra a' mi szíveinket, és szenteld meg a' mi füleinket-is, hogy illendő figyelmetességgel halgathassuk a' Te sz. igédet, szíveinkben bé fogadhasuk, és annak gyümölcset teremthessük. O nyisd meg Uram az mi szíveinket, mint meg nyitad a' Lydia Afzszonynak az ő szívet, hogy figyelmezzünk azokra mellyeket szóllasz mi hozzánk, a' Te szolgádnak szája által. Ne had tétovázni a' mi szíveinket és szemeinket, de irts ki mi belőlünk, minden Világi side nem tartozó gondolatokat, hogy egye-

egyedül csak te hozzád igyekezzünk, és a' mi elménknél minden gondolkodási, csak te rólad legyenek. Adgyad én idvőségemnek Istene, hogy én valóban meg tartója legyek a' te sz. igédnek, és ne legyek csak halgatója. Vigyed véghez hogy az te idvözítő sz. igéd én bennem, lélekke és életté változzék, hogy én-is számláltaffam ama valófzót nemzetiség-köziben, ki a' sötétségéből hivatottat ama csudálatos lelki világosságra, ne nézzed azt, hogy ennek előtte róft halgatója voltam a' te sz. igédnek, úgy hogy kinek már az idő szerint másokat kellene taníttanom, viszontag az Isten isméréstinek kezdetinek bötüire kel taníttatnom, és lettem ollyanná mint a' ki téj nélkül szükölködik: tudnyi-illik tudatlanná: mindazonáltal ne ves meg engemet, sőt inkább táplály, mint egy moston születettet gyermeket, a' te Isteni szent beszédnek tisztá tejével, hogy ennek általa nevelkedgye s-meg gyökerezvén öregbedgyem a' hit-

a' hitben, és az igaz kerefsztényi Isten szerint való szeretetenben, meg-is tarcs engemet mind végig ô Atyám, a' te tisztá sz. igédnek gyakorlása mellett: hogy valamint Izrael népe mind addig Mannával tápláltotot míg a' Jordán vízen által menne, amaz téjel és mézzel folyó Kánánnak földére: Így én-is ezen mennyei Mannával a' te idvözítő sz. igéd-del tápláltaffam mind addig, míg egy boldog halál által, jutok a' mennyei dicsőséges Kánánnak földére, a' hol ofztán tégedet ô meg váltó Jésumom szinrül szinre láthassalak, Amen.

Prædikáció Után.

Moises 5. Kön. 4. v. 2. *Ez igéhez melyet én parancsolok tinéktek, semmit ne tegyetek, semmit el se vegyetek abból, hogy meg őrizzétek a' ti Uratoknak Istenteknek parancsolatit, melyet én parancsolok ti néktek.*

O H irgalmasságnak Atya ô kegyelmes, könyörülő, kegyes, igen jótevő, szeretettel bővelkedő bölcs, igaz és mindenható Sz. Sz. Sz. Jehova Isten. Tellyes szívből áldlak és felmagasztallak tégedet, hogy engemet érdemtelen bűnöst bé irtál élő könyvedben, bé számláltál feregedben, hived között, és az Ur Jêsus Christus által szerzett minden idvösséges jókban részesé tetél. O Uram, bizonyára kissé nagyobbok minden te könyörületestégednél. Mert sok királyok, és hatalmasok, sok bölcsék és gazdagok, és méltóságok, sok népek és memzetségek részt nem vettek azokból a' jókból, melyekkel szegény lelkemet bôldogítottad. O valóban gyönyörűséges heleken legeltetted az én lelkemet, és visélsz engem a' te sz. Evangyéliomodnak kies forrási mellé, meg vidámitod az én lelkemet, és vezérelsz engemet, az igazságnak ösvényére a' te nagy nevedért.

Kérlek már tégedet Fôlséges jó Isten,
pöcsé-

pöcsételd le sz. Lelkednek általa, nekem pradikáltotot sz. igédet szívémben, és kézfics-el szívémet, mint egy lelki jó szántó földet, hogy abban a' te sz. igédnek magva foganatos legyen; meg gyökerezzen, és az idvösségre gyümölcsöt teremcsen. Adgy nekem olly elmét, hogy meg ôrizem a' te törvényidet, és meg tartsam azt tellyes szívémből. Tégy jól a' te szolgáddal, hogy míg élek meg tartsam a' te sz. beszédidet, nyisd meg az én szemeimet, hogy a' te törvényednek csúdalatos bölcsességét láthossam, míg e' földön bujdosom, ne rőjts el én tülem a' te parancsolatidat, adgyad hogy ki menvén a' te templomodból, az én szívémből ki ne mennyen a' te áldat sz. beszédednek emlékezete, söt haza menvén azokról elmélkedgyem, és hozzám tartozandóimmal azokról beszélgessek, melyeket ma a' te szent igéd-ből hallottam. Szent Atyám szentely meg engemet a' te igazságodban, a' te igéd az igazság. Nevely engemet ama
tízta

tíztá és szentséges életben, mert a' te igéd élet. Világosíts meg az én elmémnek homályát, mert az te igéd az igaz világosság. Es midőn halálomnak óráján, szemeim meg homalósodnak, szent Lelked és sz. igéd szívemben tündököllyék, mellyek el bé segéllyenek engem a' Meny-Országnek fényes dicsőségében, a' hol tégedet, ő dicsőségnek királyát, örökkén fel magasztalhafalak. Amen.

Prædikáció Után a' Prædikáló székriül mondandó Imádság.

Istenben szerelmes kerefszényim! Mivel hogy könyörgéssel kezdettük el e' mi Isteni szolgálatunkat, Vízfontag könyörgéssel is végezzük el. Hogy pedig az irgalmas Ur Isten rajtunk könyörüllyön: büneinket meg bocsássa, Országunkat meg áldgya, az ő Anya sz. egyházát plantálya, és min-

den Istenes dolgainkat bódlogicsa. Jer azért-is meg alázat töredelmes szível, im így könyörögjünk.

OH Felséges mindenható Ur Isten, Menynek, földnek, hatalmas teremője, és a' mi Urunk Jésus Christusnak szerelmes szent Atya. Mi te sz. Felségednek bűnös fiai, és leányi, szívünknek mélségébül kiáltunk te hozzád, és az Ur Jésusnak nevében esedezünk, tekénts alá az égből a' te dicsőségednek lakó-hajlékából, tekénts alá, és lásd meg kegyelmessen nyomorúságunkat, mert minden felül kemény inségekkel szorongattatunk. Noha pedig mindezeket a' mi büneinkel érdemlettük, mivel hogy vétkeztünk ellened, és álnokságot cselekedtünk te előtted, el-fzakadtunk te tüled, és el távoztunk a' te parancsolatidtól és ítéletidtől, és nem vóltunk engedelmessek a' te szolgáidnak, kik szóllottanak a' te nevedben minékünk. De mindazonáltal imé maстан meg térünk te hozzád, és irgal-

galmaffágodnak fokságában bizván, leborúlunk te előtted. Ó mi Urunk Istenünk légy irgalmas minékünk, szálljon le ellenünk való haragod, bocsásd meg minden bűneinket, és a' te sz. Fiadért cselekedgyél kegyelmessen mi velünk. Híszem Uram eddig-is a' te job kezéd tartot meg minket, és a' te karod, és a' te Orczádnak világossága, mivel hogy jó-akaró voltál mi-hozzánk, most se fodgyon-el azért a' te irgalmaffágod mi túlünk, söt inkább bővics meg rajtunk kegyelmességedet, és a' te szabaditásoadat mutasd meg nekünk. O erős Zebaoth Isten, rons meg a' te ellenségednek fejeket, és az ő bűnökben szüntelen járóknak fíakós fejeket. Veszessd-el a' pogányokat, kik gyönyörködnek a' hadakozásokban, és koronázd meg szüntelen a' mi Országunkat állondó szent békeséggel, hogy lakozzék ditsőség a' mi földünkön, hogy az irgalmaffág, és az igaffág elől talállyák egy - mást, az igaffág és békeség egy mást csókolgassák,

sák, hogy a' mi földünk-is meg teremje az ő gyümölcset, és az Egek harmatot adgyanak.

Ennek fölötté áld-meg a' mi Országunknak minden rendbéli Magistrátusfit-is, és tekéncs kegyelmessen a' te kenetedre, hogy lakozzék mind örökén te előtted, készítsd-el kegyelmességedet és igaffágodat, mellyek meg örizzék Ötet, adgy bölcseséget az ő tanácsosfinak, és bátorságot az ő vitéz Hadnagyinak, hogy örülheffünk Isten a' te szabaditáfodban, és a' te nevedben Zászlót emelheffünk.

Szálljon Ur Isten mennyei sz. áldomásod az Házi rendekre-is, és abban lévő minden kerefsztény hiveidre, áldgy meg minden kegyes szüléket az ő jó indulatú magzattyókkal egyetemben, és tegyed nyomossá őket e' földön, melyben helyheztetted, szaporicsd igaz marhájokat, és az ő kezeknek munkája legyen kedves te előtted. Tekéncs irgalmassan minden igye-fogyott meg

keseredet szívü, és akár-mi nyomorúságban lévő hiveidre, és azokkal egyetembē az szegény Özvegyekre és árvákra, kik Annyok méhektől fogva, te read hagyattatak, és Isteni sz. ígéreted szerint, légy azoknak kegyelmes Atyok, tőtorok és gondviselő Istenek.

Mindeneknek fölötte pedig légy irgalmas gondviselője. a' te itt e' földön vitēzkedő Anya sz. egy házadnak, és ezen te lelki szőlődnek, mellyet e' mi helységünkben plántáltál, és mind ez ideig irgalmassan meg tartottál. Emlékezzél meg róla hogy a' te szent Fiadnak vérén szereztetet jószágod, és hogy te magad plántálad közinkben, és nem más a' te lelki szőlőd, azért ne had el pusztni Uram, és ne hagy hatalmat venni az ellenségnek mi rajtunk. O sz. Jehova Isten a' te drágalatos sz. Evangéliomodat, és a' te sz. ígédnek világosságát ne engedgyed meg óltatni mi nálunk. Ne nézed Uram a' mi háládatlanságunkat, és sz. ígédhez való enged-

gedetlenségünket, hanem tekéncsed a' te nagy nevednek dicsőségét, melly a-zontul meg fogyatkozik, mi helt sz. Ol-táradat el hagyod rontani mi-nálunk, azért a' te fzeleid e' házra nézenek éjel és nappal, és halgasd meg a' te népednek könyörgését, a' kik imádkoznak ez helyen, halgasd meg a' te lakó helyed-ből a' Mennyegből, és meg halgatván légy kegyelmes.

Egyetemben ezért is efedezünk szent Felségedhez, botos alkalmas mún-kásokat a' te gabonádban, és plántály mindenüvé igaz tudományü, és szent életü bölcs tanitokat, kik szent ígédet tisztán hirdetvén, sz. Sácramentómidat pedig hiven és igazán ki szolgáltotván, ronthassák mindenüt az Ördögnek Országát, nagy bátorfággal.

O irgalmasságnak Istene szentely meg minket a' te ígédben, mert a' te ígéd az igazság. Tégy jól mi-velünk, hogy míg élünk meg tarcfuk a' te be-szédedet. Nísd meg a' mi sziveinket

hogy meg értheffük sz. parancsolat-
dat, és láthassuk a' te törvényednek tsu-
dálotos bölcseségét. Uram a' hamis-
ságnak útát el távoztasd mi tülünk, és
ólts-bé szívünkben a' te parancsolatidat,
hogy meg ne szégyentüllyünk. Légyen
a' te sz. Lelkednek meg szentelő ereje
mi bennünk, világosíts meg elménket,
szenteltyed szívünket, neveltyed hitün-
ket, és adgyad hogy lakozzék a' Chri-
stus Jézus hitnek általa a' mi sziveink-
ben. Tarcs meg a' Te idvözítő sz.
Evangyéliomodat-is szent Sácramento-
middal egyetemben, szentségben és i-
gasságban, és plántályad-el azokat a'
mi maradéinkra-is, mind e' Világnak
végezeteiglen, hogy így mindnyájon
az hitnek igasságában meg tartatván,
végre idvözöllyünk. Halgas meg mind
ezekben bennünket, mi szabaduláfunk-
nak Istene a' Te szerelmes sz. Fiadért, az
Ur Jézus Christusért, kinek Te veled, és
a' Sz. Lélekkel, légyen áldás, ditsőség,
és hatalom, mind örökkön örökre.
Amen.

A Szent

A Szent Háromsághoz bocsáttendő búzgó kö- nyörgés.

1. Joh. 5. v. 7. *Mert hárman vagynak kik
bizonyoságot tesznek Menyben: az Atya,
az Ige, és a' Sz. Lélek.*

Esa. 6. v. 3. *Szent Sz. Sz. a' Seregeknek
Ura, tellyes mind a' széles föld az ő ditső-
ségével.*

Dicsőséges és méltóságos Felség,
három személbül álló, de csak
egy valóságos Istenség, Atya,
Fiu, és sz. Lélek, kiben nincsen semmi
kezdet, semvégezet, sem a' sötétségnek,
vagy a' Világosságnak változáfa. Val-
lást téfzek a' te ditsőséges Felséged e-
lött, én gyarlóságomrul, és az én el-
mémnek erőtlenségérül, és hogy ép-
penséggel elégtelen vagyok a' Te ditső-
séges Istenségednek meg vizsgálására.
O én természet szerint való ember, meg
nem foghatom azokat, mellyek az Isten-

E 4

nek

nek Lelkéjé: mert ha az Emberek közül senki nem tudhattya mi vagy az emberben, és annak szíve gondolatjában, hanem csak az embernek ő magának Lelke, mely ő benne vagy, sokkal inkább a' mi Istenben vagy, senki nem tudhattya, hanem csak az Istennek Lelke.

Annak-okaért le borúlva imádlak Tégedet, ő dicsőséges teljes Sz. Háromság, ne hagy engemet az én elmémnek okoskodása szerint, Te felőled értekezni; hanem sz. Lelkednek általa fordíts- el minden okoskodást, és minden elmélkedést, mely föl emelkedik az Istennek esméreti ellen, és fogván tarcsá az én szívemnek gondolkodását, a' Te sz. igédnek engedelme alatt; hogy így a' Te áldot sz. igédnek minden tetovázás nélkül hitelt adgyak, és abból esmérjelek meg tégedet, egy igaz Istent, kihez nintsen hasonló Isten, sem oda-fel az Egben, sem a' földön ide alá, ki teremtette e' Világot és min-

mindeneket, mellyek e' Világon vannak, Menynek földnek Ura ki nem szükkölködik valami nélkül. Adgyad mind halálig ezt vallanom tökéletes hittel, hogy három személyből- álló, de természetben csak egy valóságos Isten vagy, Atya, Fiu, és Sz. Lélek.

Atya, mivel az Te sz. Fiadat minden emberi okoskodást felül halladó módon, örök időknél előtte szülted. Fiu, mivel hogy az Atyától kezdet és véget nélkül, meg vizsgálhatatlan képpen születettél; és azért nem utolgyab az Atyánál, sem az Atya nem előb való a' Fiunál. Sz. Lélek, mivel hogy az Atyától és a' Fiutól, úgy mint Lélek, de meg tudakozhatatlan módon származol, nem kisebb az Atyánál, sem utolgyab való a' Fiunál, és így három személyből álló egy Istenség, Isteni méltóság, mindenhatóság és dicsőséges öröken valóság: s- jól-lehet három egymástól valóságosan különböző személyek, mert más az Atya, más a' Fiu, más a'

Sz. Lélek, de mindazon-által nem három Istenek, hanem csak egy Isten.

O dicsőséges Istenség, noha mindezek az emberi okossággal egyeneffen tufakodnak, de még-is erőssen öncs-bé szívében mind ezeket, hogy Tégedet ô dicsőséges sz. Háromság mind ez Világ előtt meg valhassalak, tisztá szívbül imádhossalak, és tisztelhesselek. Es mivel hogy Te vagy minden jóknak kimeríthetetlen tengere, annakokáért kérlek esmértesd meg tennen magadat, mind e' széles világon lévő emberekkel. Plántályad nagy tfudálotossan sz. ígédet közinkben, a' sötétségben ülöknek, hogy meg világosítatván, valóban esmérhesselek tégedet sz. Háromság egy bizonyi Istent. Hogy sokan el-jöven napkeletrül, és nap-nyugotrul, Abrahámmal, Isákkal, és Jákóbbal, a' Te dicsőséges Országodban le telepedhesselek. Végezetre segélly engemet-is a' Te Országodnak dicsőségére, hogy ki mostan a' Te Felséges Istenségedet látom, mint egy

egy tükör és homályos beszéd által, ottan színriül színre láthossalak, és ki mostan csak rész szerint esmértelek meg, ottan tökéletesen meg esmérhesselek, Amen.

Az Atya Istenhez.

Matth. II. v. 27. *Es senki nem esméri az Atyát, hanem csak a' Fiú és a' kinek a' Fiú meg akarja jelenteni.*

ÖRök mindenható Felséges Atya Ur Isten, kiben nincsen kezdet és végezet: Nem teremtetél, nem születtetél, és nem származtál senkitül; hanem kezdet nélkül magadban és magadtul vagy. Hálákat adok tenéked, hogy az Te Sz. Fiad által engemet, az Te igaz esmératedre hoztál, és valóban meg tanítottál arra, hogy ugyan Te senkitül eredetet nem vettél, mindazonáltal mindenek menyben, földön, és a' tengeren Te tüled eredtenek, és Te általad

vagynak mindenek. Te kezdet nélkül
szülted a' Te Fiadat, és kezdet nélkül
zármazik a' Sz. Lélek Te tüled. Te a'
Sz. Fiaddal és Sz. Lelkoddal teremtet-
ted az Eget és a' Földet. Te az el eset
emberi Nemzetséget sz. Fiadért ismét
kegyelmedben vetted, áldat Sz. Lelke-
det mi reánk ki öntötted, és annak meg
szentelő ereje által, minket az Ur Jézus
Christustul szereztetet mindē Lelki jók-
bā részessé tőttél: kiért dicsérlek Urā, áld-
lak és fel magasztallak mind örökkén.

Es mivel hogy a' Te Sz. Fiadban, az
Ur Jézus Christusban, nekem - is kegyel-
mes Atyámmá lőttél, tellyes szívűl áld-
lak Tégedet, hogy Atyai irgalmassá-
godat, mind e' mai - napiglan hozzám
meg mutattad, születéseműl fogva
mind ez ideig gondomat viselted, min-
den napi kenyeremet, és állopotomhoz
illendő öltözetemet meg adtad, tellyes
életemben Atyai képpen takargattál, á-
polgattál oktattál, vezéreltél, egy szóval
ugy könyörültél rajtam mint az édes

Atya

Atya szerelmes Gyermeke, és mint az
Ember az ő fiát tanította, úgy tanítot-
tál tápláltál engemet. De mind-azon-
által ő én bűnös ember, az én Orczám-
nak pirulásával vallást téfzek magam
ellen, hogy én Tégedet mint Atyámat,
nem tiszteltelek, és mint Uramat, nem
féltelek. De kérlek Tégedet ő Atyám!
ne fordítsd-el azért én rólam, Atyai ke-
gyelmességedet. Igen-is ha pörben a-
karfz velem szállom-ezt mondhatod: a'
Fiu tiszteli az ő Atyát, és féli a' Szolga
az ő Urát, ha én Atyád vagyok, hol az
én tisztességem? ha Urad vagyok, hol
az én félelmem? De légy kegyelmes,
kegyelmet kereső szegény bűnös szol-
gádnak és Fiadnak. Nem vagyok méltó
ugyan hogy Fiadnak hivattassam,
mert vétkeztem ellened és az ég ellen,
mindazonáltal ne fordítsd - el tőlem
szerelmedet, melly vagyón az Ur Jézus
Christusban. Imé Atyai gondviselé-
sedben ajánlom magamat, tarts meg ez
életben, míg sz. Felségednek tetszik, vi-

E 7

félyed

fellyed gondomat mint leg jobban tudod, éltés, táplály, és minden veszedelemtől óltalmaz engemet. Amen.

A Fiu Istenhez.

Matt. 17. v. 5. *Ex az én szerelmes Fiam a' kiben nékem kedvem tölt ötet halgassátok.*

OH örök mindenható Atya Istennek egyetlen egy Fia, áldott Ur Jésus Christus, ki nem önnön magadtul vagy, nem-is teremttél, nem-is származtál senkitül, hanem kezdet nélkül az Atyától, de meg foghatatlan képpen születtél. Tellyes szívűl örvendezek tenéked, és áldlak Tégedet, én szerelmes meg Váltómat, hogy engemet nem hagytál jutnom ama sötétségben ülő pogányoknak között, kik téged igaz Világosságot meg esmérni nem akarnak, hanem az te Anyaszent-egyházadnak társóságában állitottal, hived között számláltal, és a' Te Sz. Lel-

Lelkednek általa a' Te igaz esméretedre vezérlettel. Már tudom kiben hittem, és bizonyos vagyok abban, hogy az én el tött kincsemet meg tartya mind amanagy napig. De mivel hogy az mi hitünknek minden versénges nélkül nagy titka ez, hogy Te valóságos Isten, az időnek tellyes vóltában, emberi testet magadra vévén, egy embernek hasonlatosságában meg jelentél: könyörgök néked, nevel engemet Sz. Lelkednek általa, az idvösséges tudományban, hogy mentül inkább juthassak ezen nagy titoknak meg értésére. Es fogván tartván minden emberi okoskodást, ô Ur Jésus Christus a' Te engedelmed alatt, a' Te igaz esméretedben Sz. Lelkednek általa, ugy meg erősögyem, hogy mind e' Világ előtt, tégedet valóságos Istent és Embert, meg valhassalak. Egyfzer-s-mind, ezt-is vid véghez én bennem, hogy mind halálomig valhassalak Tégedet, Istentül rendeltetett Messiásnak, e' Világ meg Vá-

Váltójának, és az Isten s-ember között egy közben-járó Ur Jézus Ckrístusnak, a' ki a' mint hogy egyedül nyomtad a' fajtót, és a' népek közül nem vólt senki te veled, így Te kivüled senkiben másban idvőffég nincsen, nem -is adatott az embereknek egyéb név, melly által idvözüllyenek, hanem csak a' te drága Jézus neved. Es ofztán szentelly meg engemet, hogy az mint Lelkemet hittél Te hozzád kapcsolom, így életemmel is Téged követhesselek. Segély ô kegyes Jézus segély engemet, hog meg tanulhassam Te tüled az igaz kép-mutatás nélkül-való alázotosságot, és tökéletes szelidséget, és minden szencsés tisztaságos életet, és meg tanulván, azokban foglalatoskodgyam, és azokban vigyem véghez tellyes életemet. Végezetre mint hogy Te mondottad: Ha valaki akar engem követni tagadgya meg magát, minden napon, vegye föl az ô kereszttit, és kövessen engemet. Kérlek erőfics meg engem, hogy
meg

meg ne rémüllyek, ha a' nyomorúságnak késértő tüze én reám érkezik, sőt inkább örüllyek azon, hogy az én Christúsom szenvedésinek tárfa lehettem, tudván azt, hogy kik a' Christussal szenvedünk, ô véle meg-is ditsöittetünk; ô halgass meg engemet Istennek Sz. Fia Ur Jézus Christus, a' te kin szenvedésednek érdeméért. Amen.

A Szent Lélek Istenhez.

Solt. 51. v. 13. *Ne ves el engemet az Te Orczád elől és a' Te Sz. Lölködöt ne ved el én tülem.*

O Sz. Lélek, ki vagy az Atyával, és Fiuval egy Örökkén áldondó és imádondó valóságos Isten, nem vagy Te magadtul mint az Atya, nem-is születtettél, mint a' Fiu, nem-is teremtetted senkitül, hanem kezdet nélkül az Atyátul, és a' Fiutul, de meg foghatatlanképpen szármoztál. Imé meg alázom szívemet az Te Isteni dicsőséged előtt,

előtt, és Tégedet valóságos Istent imádván könyörgök fz. Felségednek, hogy a' melly jót bennem el kezdettél, véghez-is vigyed azt.

Te engemet a' Sz. keresztségnek Sácramentoma által ujonnan szültél, és meg újítottál, azért birj és vezérelj engemet, hogy mint Uj teremtet állott szentségben és igasságban járhaszak e' Világon. Te engemet az Evangyéliomnak hirdetése által meg világosítottál, a' lelki vak sötétségből ki hoztál, az én Uram Jéhus Christusomnak esméretire igazgattál, és az idvözítő hitben, meg szenteltél, és így az örök boldogságnak el-vételeire fel készítetted: nevelly már azon Lelki boldogságban: erősíts az hitben, és pecsételd le szívemben, az Ur Christusnak álhatatos szeretetét, elannyira hogy én az tudománynak a' kármí szelérül ne hajtogattassam. O ne enged hogy valaki én tülem az idvőségnek palmáját el ragadgya, se hogy valaki én bennen fákmánt hánnyon, az

Világi

világi bölcseségnek és a' csalárdságra rendeltetett héjában való tudománynak általa, melly emberi rendelés szerint, e' Világnak bötti színt, és nem a' Christus szerint vagyon.

Te engemet hitnek általa a' Christusban plántáltál, és mint egy óltovánt el-bé óltottál; mivellyed tehát, hogy én a' Christusnak eleven tagja légyek, és ő benne végig meg maradván, sok gyümölcsöt teremcsék az örök életre.

O Sz. Lélek Isten, ki a' Magasságban lakozó Istennek erejének mondatol, erősíts engemet az igaz keresztyéni szeretetben, és a' tiszta szentséges életben. O Sz. Lélek, ki az életnek Lelkének mondatol, mivelly én bennem egy szentséges és Isten előtt kedves Lelki életet. O Sz. Lélek, ki az igasságnak lelkének mondatol, szentelly meg engemet az igasságban, a' Te igéd az igasság. O Sz. Lélek, ki mondatol a' kegyelemnek Lelkének, tarcs meg engemet mind végig az Istennek kegyelmében, s - birjad

az

az én fzivemet-is ama keresztyéni kegyes kegyelmességre, és könyörületességre. O Sz. Lélek, ki mondatol Vigasztalónak, hathatóképpen vigasztally engemet, minden nyomoruságos és szomorú keresztyéni viselkedésemben.

Leg közellyeb pedig mivel hogy a' Jésum fenki Urának nem mondhattya, hanem csak te általad ô áldott Sz. Lélek Ur Isten; én tülem tehát soha el ne távozzál, hogy az Ur Jésum én te általad kegyelmes meg váltomnak, és én egyetlen egy Idvözített Uramnak mondassam, és mindenek előtt valhassam Amen.

TRIA

TRIA SYMBOLA CHRISTIANA.

Három keresztyéni vallás tétel.

i.

Symbolum Apostolicum,

az az

Apostoli Vallás-tétel.

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, menynek földnek teremtyében.

Es a' Jésum Christusban, ô egyetlen egy Fiában mi Urunkban, ki fogantaték Sz. Lélektül, születék szüz Máriától, kinzáték Pontius Pilátusnak alatta, meg feszítették meg hala, és el temettették, szálla-alá poklokra, harmad-napon halottaibul föl támoda, fel-méne Menyégben, üle az mindenható Atya Istennek jobbjára, onnand el jövődőlészen, itélni elevenyeket és holtakat.

Hi-

Hifzek a' Sz. Lélekben (hifzem) a' közönséges keresztény Anya szentegyházát, Szenteknek egyességét, bűnöknek bocsánottját testnek fel-támadását és az örök életet Amen.

Symbolum Nicænum,

az az

Constantinus Magnus első keresztény Romai Császár idejében: Christus Urunk születése után 315. esztendőben, Nicæa Városában öszve gyült három száz tizen nyocz, igaz tudományú, kegyes életű Püspököknek, az Arrius ellen valló keresztényi vallás tétele.

Hifzek edgy Istenben mindenható Atyában menynek földnek, minden láthatatlan, és látható állatoknak teremőjében.

Es

Es az Ur Jébus Christusban Istennek egyetlenegy Fiában, ki az Atyától örök időknek, előtte születet, Isten Istentül, világosság világosságtul, igaz Isten igaz Istentül születet nem teremtetet, az Atyával állotyában egyenlő a' ki által mindenek lettenek. Ki mi éretünk emberekért, és a' mi idővösségünkért az égből alá szállot, és a' Sz. Lélek által, szűz Máriától testet fel vévén emberre lett, fel-is fészítettet mi érettünk, Pontius Pilátus alatt szenvedet, eltemettetet, és harmad napon hallottaibul fel támadot az íráfok szerént, és fel ment mennyégben, ül az ő Atyának jobján, és ismét dicsőségeffen él-jövendő, ítélnyi elevenyeket és holtakat, ki nek az ő országának vége nem lézen.

Es a' sz. Lélekben meg elevenítő Urban, ki az Atyától és a' Fiutól származik, ki az Atyával és a' Fiuval edgyüt imádtatik és dicsőítettik, ki szóllot az Prophéták által. Es (hifzem) az egy sz. közönséges, és Apostoli, Anya sz. egyhá-

egyházat. Vallom az egy Keresztiséget
bűnöknek bocsánottjára, és várom az
hallottaknak fel támodását, és a' jöven-
dő örök életet. Amen.

Symbolum Athanasii.

Sz. Athanásius

Püspöknek az Arriánusok ellen
formált vallás-tétele.

Valaki idvözülni akar, szükség
hogy mindeneknek előtte tud-
gya, (ésvallya) a' közönséges ke-
resztényi hitet.

Mellyet valaki tisztán, igazán, és
minden fogyatkozás nélkül meg nem
tartand, minden kétség nélkül örökkén
el-kárhozik.

Ez pedig a' közönséges keresztényi
hit: hogy az Istent háromságban, és a'
Háromságot egy Istenségben tisztel-
lyük.

Sem az Isteni személyeket egyben
nem

nem egyelítvén, sem az Istent állottya-
ban részre nem osztván. Mert más az
Atyának, más a' Fiunak, más a' Sz. Lé-
leknek-is az ő személye.

De az Atyának, Fiunak és a' Sz. Lé-
leknek egy Istensége, egyenlő dicsősé-
ge, és örökkén való méltósága vagyon.
A minémü az Atya, olyan az Fiu, ol-
lyan a' Sz. Lélek.

Nem teremtetett az Atya, nem te-
remtetett a' Fiu, nem teremtetett a' Sz.
Lélek.

Meg mérhetetlen az Atya, meg mér-
hetetlen a' Fiu, meg mérhetetlen a' Sz.
Lélek.

Örökkén való az Atya, örökkén való
a' Fiu, örökkén való a' Sz. Lélek.

Mind azon által, nem három örök-
kén valók, hanem egy örökkén való
Isten.

A mint-is nem három teremtetés nél-
kül valók, sem három meg mérhetetle-
nek, hanem egy teremtetés nélkül való,
és egy meg mérhetetlen.

F

Hátfom-

Hasonlatos képpen mindenható az Atya, mindenható a' Fiu, mindenható a' Sz. Lélek, és mind-azonáltal nem három mindenhatók hanem egy mindenható Isten.

Azon-képpen Isten az Atya, Isten az Fiu, Isten a' Szent Lélek, de maga nem három Istenek, hanem csak edgy-Isten.

Az szerint Ur az Atya, Ur az Fiu, Ur a' Sz. Lélek; de azért nem három Urak, hanem csak edgy Ur Isten vagyon.

Mert az mint az keresztényi igazság szerint, erre kényszerítettünk; hogy mindenik személyt Istennek és Urnak, vallyuk.

Azon-képpen három Istent, vagy három Urat vallanunk, a' keresztényi hitnek méltósága által meg tiltatunk.

Az Atya senkitül sem alkuttatott, sem teremtetett, sem születtett.

A Fiu csak egyedül az Atyától vagyon, nem alkuttatott, sem teremtetett, hanem születtetett.

A fz.

A Sz. Lélek az Atyától és a' Fiutól nem alkuttatott, sem teremtetett, sem születtetett, hanem származik. Egy tehát az Atya, és nem három Atyák, egy a' Fiu, és nem három Fiúk, egy a' Sz. Lélek és, nem három Sz. Lelkek.

Es ez Háromságban semmi nincsen előbb való, vagy utólsó, sem nagyobb sem kisebb: hanem mind azhárom személyek, egyenlő örökkén valóságban vagynak, és egy-máshoz, szintén hasonlók.

Ugy az mint immár föllyeb meg mondatott, hogy minden-képpen az Isteni egyeség, az Háromságban, és az Háromság az egyeségben tiszteltetik.

Az ki annak-okaért idvözülni akar, ekképpen való értelme legyen a' fz. Háromságul.

De szükség az örök idvőséghez hogy ember a' mi Urunk Jéhus Christusnak meg testesülését-is tökéletesen hidgye.

Ez azért az igaz hit, hogy hidgyük és vallyuk hogy a' mi Urunk Jéhus Christus Istennek Fia, Isten és ember.

F 2

Isten

Isten, mivel hogy az Atyának állattya-
bul örök időknek előre született. Em-
ber pedig, mivel hogy szüz Máriától
az időben született.

Valóságos Isten, valóságos ember,
okos Lélekből és emberi testből álló.

Hasonló az Atyához Istenfége sze-
rint, kisebb az Atyánál emberfége sze-
rint.

Ki jól lehet és ember legyen, de azért
nem két, hanem csak egy Christus. Egy
pedig, nem úgy mint ha az Istenfég em-
beri testé változott volna, hanem az em-
beri természetnek Isteni természetben
való fel vétele által.

Egy igen-is a' Christus, nem az (Isteni
és emberi) természetnek egyben keve-
rése által, hanem a' személyre való egye-
sülés által.

Mert valamint hogy az okos Lélek
és a' test egy ember, azon-képpen az
Isten és ember egy Christus. Ki az
mi idővőségünkért kint szenvedett, és
a' pokolra alá szállott, harmad napon
halottaibul fel-támodott. Fel

Fel ment mennyég ben és ül az min-
denható, Atya Istennek jobján, onnan
el-jövendő itélni eleveneket és holtakat,
kinek el-jövetelére minden emberek fel-
támodnak az ő testekben, és számot
adandók, az ő tulajdon cselekedeteikről.
Es a' kik hitből jót tselekedtenek, az
Örök-életre mennek, a' kik pedig gon-
dózt cselekedtenek az Örök tüzre.

Ez azért az igaz keresztényi hit, mel-
lyet valaki bizannyal és tökéletesen
nem hiend, egy- általán-fogva nem id-
vözülhet.

Észrendő által minden Apo-
stolok innepe-napján mon-
dando imádság.

Luc. 22. v. 28. *Ti vagytok pedig azok, kik-
meg maradtatok én velem az én kísérte-
simben. En azért adok néktek, miképpen
az én Atyám adott nekem országot.*

O kegyelemnek és irgalmaságnak kut feje áldot Ur Jéhus Christus, kiben vagynak a' bölcsfégnék és isméretnek tellyes kincsei el rejtve, és a' kiben lakozik az Istenségnek minden tellyeffége állottya szerint. Szivemnek mélyféges buzgóságából, adok fz. Felfégednek hálákat, hogy az életnek ama beszédgyét, a' te fz. Evangyéliomodat mind ez fzeles világon prädikáltatni akartad, és azon végre az te valóztat fz. Apostalidat, mind ez egész világra ki küldötted mondván: El menvén mind ez fzeles világra prädikálljátok az Evangyéliomot, minden teremtet állotnak, a' ki hiend és megkeresztelkedik idvözül, a' ki penig nem hiend el-kárhozik.

Es jól-lehet igen sokan meg botrárnkóztanak a' te fz. Apostalidnak prädikállásokban, és nem hittének az Evangyéliomnak, az mint jelenti fz. Pál; mi úgy-mond prädikálljuk a' meg feszített Christust a' Sidóknak botráncokzást,

zást, a' Görögöknek pedig bolondságot. Mind azon által meg világositottad az én szivemet, és a' te fz. igédnek hirdetése által, az idvösséges tudományt lelkemben plántáltod. En már tudom kiben hittem és bizonyos vagyok abban, hogy az én el tet kincsemet meg tartya ama napra. En meg ismértem az Atyát igaz Istent, és a' kit el bötstátot az Ur Jéhus Christust. En tudom azt-is: hogy az mi váltságunk vagon az Christusnak vére által. En meg esmértem az idvösségnek uttyát, mert a' Christus egyedül az ut, élet, és igazság, és hogy senki nem mehet az Atyához hanem csak Ő áltola: Es senki más fundamentomot nem vethet azon kívül melly egyszer vetetet, melly a' Jéhus Christus.

Annak-okáért hálákat adok az én Istenemnek mindenkoron, azért a' jóért mellyet nékem adott a' Jéhus Christusban, hogy el-rójtötte ezeket a' böltsektül és az értelmesepektül és nékem együ-

gyű szolgálának meg jelentette, Leg közellyeb azért: hogy meg tisztítván az én Lelkemet a' Sz. Lélek által, engemet ama csudálatos világosságra hívott, és bé számlált ama valóztott nemzetség köziben, melly az Istennek fáját népének tartatik.

Ennek fölötte pedig nagy buzgósággal áhétozom hozzád, ó én szerelmes meg váltó Jésum, ne hagy engemet ez idvösséges tudománytul soha el-tántorodnom. Es ámbár igyekezzenek fokban hogy az hűtnek pálmáját én tüilem el-csallyák, mind-azon-által erőfics meg engem, hogy én rajtam még a' pokolnak-is az ő kapui hatalmat ne vegyenek. Mivel hogy fel-építetve vagyok az Prophétáknak, és Apostaloknak fundamentomára, mellynek erős meg romolhatatlan szegület köve, ten-nen magad vagy ő kegyes Jésum. Annak-okaért tarcs meg engemet, hogy senki én belölem sákmánt ne hányhosszon, az csalárdságra rendeltetett hejában
valo

való tudománynak általa, sőt ha egy Angyal hirdetne-is más Evangyéliomot, azon kívül mellyet az te Sz. Apostalid, nekünk hirdettenek, az átok és utálatosságg legyen én előttem.

Végezetre ő kegyelemnek Istene Ur Jésum Christus, bővics meg a' te irgalmasságotat, és mind e' világ végezteiglen tarcs meg az te Anya sz. egyházodat, és ennek mind e' fzeles világon való el-plántálására, bocsásd ki sz. igédnek igaz hirdetöit, kik a' te Sz. Apostalid által prädikáltatot Sz. Evangyéliomodot hirdethessék, az hiveknek nagy haszonnal, és ronthatják mindenütt az Ördögnek országát nagy bátorsággal. Hogy sz. igédnek tisztán való, és igaz hirdetése által, fok Lelkek az idvösségnek, el-vételére fel-készítesse-
nek. Amen.

Karácson napján mondandó
imádság.

Esaí. 9. v. 6. De minékünk egy Gyermek

Születtetik, és Fin adattatik minékünk, kinek az ő vállán léfzen fejedelemség, kinek az ő nevét nevezik csudálatosnak, tanácsosnak, erős hatalmas Istennek, örökén való Atyának, békeségnek Fejedelmének. Annak fejedelemségének és békeségének nem léfzen vége, a' Dávid székiben és az ő országában áll, hogy meg erősítse azt, iudékban és igazságban, ez időtől fogva mind örökkén. A Seregeknek Urának buzgó szerelme miveli azt.

OH az paradicsomban meg ígértet, áldot afiszonyi állatnak magva Ur Jésus Christus, kinek testben meg jelenésére nagy buzgó ohajtással, várokoztanak az O Testamontombéli Sz. Atyák, és ohajtván gyakran így foházkodtanak mondván: Vajha el-jönné Sionbul az Izraelnek Szabadítója, vajha meg szakasztanád az egeket és le-fzállanál. Imé én ki por és hamu vagyok s-nem méltó hogy az én kezeimet hozzád fel emellyem; mind azonáltal meg alázot szível járulok ô kegyés Jésus

Jésus Felfegednek dicsőséges színe eleiben, és áldlak tégedet hogy sz. Attyádnak, az emberi nemzethez való nagy szerelmét ki jelentetted, és a' bôldog Szüznek méhében emberi testet magadra vevén, Betlehemben nagy szegénységgel és alázatossággal születél, pótlában takartattál, és ama, hideg Istállóban, lévô, rut jászólban helhezettél. O kised Jésus vallyon nem te vagy-e? a' kiben és a' ki által vagynak mindenek, hiszem mindenek te áltolad teremtettenek valamik teremtettek; tehát ô álotoknak teremtoje miért vagy illy szegénységben, hogy fekszel az afiszu-szénán, szamár ôkrök közt aluván, vallyon s-nem te vagy-e? az mindenekkel hatalmassan bíró Isten, hiszem tied a' föld, és minden ô tellyessége, a' földnek ke-reksége és annak minden lakosi, még-is nincsen-e' senki-e' világon? ki tégedet bé fogadgyon. De Uram Jésus így vólt kellemetes te előtted: hogy illy méltó szegénységben lôt születésed által,

meg esmértetnéd mi velünk, az emberi nemzethez való buzgó szerelmedet. Kiért Uram én téged mind örökkén, áldlak, és mindenek-előt magasztallak. Egyetemben ezért- is hogy engemet ezen te dicsőféges születéfednek napjára bóldogul fel-virraztottál, és hogy sz. templomodnak hajlékában lehessék nagy kegyelmessen arra-is nekem erőt adtal.

Víszont O én érettem születtetet Jéfus, nagy buzgósággal folyamodom hozzád, öncs-bé kérek Sz. Lelkednek malasztját, az én szivemben, hogy annak bennem munkálkodó ereje által, ez mái sz. napot, az te születéfednek tisztességére igazán szentelhessem, és Szent Felségednek hozzám meg mutatott gazdag jó-téteményéért, igaz Isteni tisztelettel szolgálhossak; Gerjeszd-fel kérek az én szivemet, ama Lelki kegyes buzgóságra, hogy illendő kegyes áhatatossággal halgathassam, az te Sz. születésédriül való prädikációt, és adgyad

gyad valóban meg tudnom, hogy te vagy Christus, az élő Istennek Fia. Uram tégy jól a' te szolgáladdal, a' te irgalmaslágod szerént, és a' te parancsolatidra tanics meg engemet. Uram épics-fel az én szivemben, amaz tökéletes élő hitet, mellynek ereje által én bizonyval el-hidgyem azt; hogy te ôkisded gyermek, te vagy bizonyára a' szép Jéfus Isten fia, te vagy az Abrahámnak mgva, mellyben minden nemzetségek meg áldottatnak, te vagy ama szeplötelen Szüztül születtetett gyermek, ki neveztetik Emmánuelnek; te vagy a' Jeffének törsökébül származott szép vefsző szál. Es így el-köszöcsöd az én szivemet tennen-magadnak kedves hajlékul.

O én szerelmes Jéfusom, édes megváltó Christusom, jövel csinálly csöndes ágyat, szivemben magadnak házat, En Lelkemnek rejtekeiben, zárkozzál-bé fzekrénnyében, hogy el ne felejthesselek, de örökkén dicsérjelek.

Es e' fzerint nem csak ez mái napon, de minden időben örömmel, repező szívvel elmélkedgyem, a' te Sz. születésedről, abban gyönyörködgyem, tapsólván vigadgyak, és ama tündöklő szép kar Angyalokkal, nagy vigan énekelhessem, Gloria in excelsis Deo. Dicsőség Istennek magasságban, békeség ez földön, és az emberek között jó akarat. O én érettem születtetett Ur Jésus, én örömöm, én királom, én teremtőm, én paifom, én életem, én Istenem, én meg váltóm, és én erős segedelmem, neked ajánlom Lelkemet és testemet, parancsolly sz. Angyalidnak, hogy én körülöm forgóldogyanak, mint az Betlehembéli pásztorok környül, és megörizzenek engemet minden botránkozó étlettül, és a' Sátánnak minden késérteti ellen, hogy ez mái sz. napot boldogul és idvősségesen elvégezvén, rajtam el tellyesedet irgalmasságodért örömmel mondhaszam.

Légyen tisztesség te Felségednek, és Sz.

Sz. Atyádnak mi teremtőnknek, és egyetemben Sz. Léleknek, dicsőség a' Sz. Háromságnak, egy Istennek Amen.

Szent Istvány Mátyr- nak napján.

Apoc. 6. v. 9. *Es látám egy óltár alatt azoknak Lelkeket, kik meg ölettettek vala, az Istennek beszédéjért, és a' bizonság tételeért, a' melyet óltalmaznak vala. Kialtnak vala pedig nagy szóval mondván: Uram ki Sz. és igaz vagy, meddiglen nem téfsz ez ítéletet, és nem állasz bocsint a' mi vérünkért, azokon a' kik lakoznak ez földön. Akkor adatának azoknak fehér ruhák és mondaték nékiek hogy még egy kevés ideig nyugodnának, miglen be tellyesedik az ő szolgálta társoknak, és Attyok-fiaiknak számok, kiknek meg kel öletniek, mint azok meg ölettettek.*

OH szentséges Jehovah kinek befzédi meg másolhatatlanok, és kinek igazsága meg változhatatlan

tatlan szívem szerint áldlak, és nagy hálá-adással magasztallak téged, hogy a' te drágalátos sz. igédnek és Sz. Evangéliomodnak igazságát, nem csak sok jelekkel és csudákkal bizonyítottad, hanem még-ennek fölötte, sok sz. Mártynomoknak-is vallás tételek által, kik a' Sz. Léleknek malázfitya által bátorítván, véreket ki ontani nem irtóztanak, és a' Jézus Christus bizonyosság tételeért, rettenetes kinokat, sőt még keserves halált-is szenvedni; készek voltak. O Ur Isten ki sz. és kegyes vagy, az te sz. igédnek meg romolhatatlan igazságát, mivel hogy közinkben-is plántáltad, tellyes szívemből könyörögek sz. Felségednek, tarcs és óltalmazd aztot, az Ördögnek és e' világnak minden dühösködése ellen. Igen-is Uram az te sz. igédnek gyűlölöi, és hiveidnek kegyetlen üldözői, meg nem szűnnek; hanem fenyegetésekkel, és üldözésekkel dühösködván, a' te igaz hiveidet meg fognyi, és halálra adni igyekeznek, de

te

te Uram szégenits meg őket, és tedd femmivé igyekezettyeket.

Sőt O Uram menynek földnek Isten, mind azoknak bocszúságokra, mutasd meg Isteni dicsőfégedet, és erősen plántályad, nevellyed az te Anya sz. egy-házadat, szaporicsád hiveidet, és valamint hogy ennek előtte bocsátótál Prophétákat bölcséket és irás-tudókat, így mind végiglen bocsás munkásokat a' te aratásodban, s-adgy az te Annya-sz: egy-házodnak igaz tudományú, kegyes életű és a' hitben állhatatos Lelki Pásztorokat, és azokat Sz. Lelked által úgy erősícsd és bátorícsd, hogy az te sz. igédet állhatatos bátorsággal hirdethessék, és örömmel tarcsák, ha az Ur Jézus bizonyosság tételeért bocszúsággal illetetnek. Mind azokkal edgyütt pedig az te sz. igéd által meg világosítottot igaz hiveidet-is, úgy vezérellyed birjad, és igazgassad, hogy az meg esmért igazságban állhatatosak legyenek, és az Ur Jézus Christus

ftus vallás tételében mind végig megmaradván, végre elvehessék az életnek koronáját. Erősíts szívünket, Lelkünket, hogy meg ne rémüllyünk ha az igazságot szidalmat, káromlást, üldözést, szám-kivetést, vagy - is halált szenvedni kényszerítettünk, meg gondolván ama té szép mondásodat, a' ki én érettem életét el veszti, az akkor meg tartya azt, hogy osztán te áltolád az hitben győzelmessék lévén, el vehessük a' Meny-Országna, amaz meg hervadhatatlan tündöklő-fényes boldogságát, melyet a' győzelmeseeknek ígértél mondván: a' ki győzelmessé lesz, fehér ruhában öltöztetik, és el nem törölöm annak nevét az életnek könyvéből. O halgas meg Felséges Isten, az te sz. Fiadért az Ur Jéhus Kristusért, Amen.

Uj

Uj-Esztendő napján mondanó Imádság.

Solt. 66. v. 1. 2. 5. Örvendezetek az Istennek földnek minden Lakosi, énekellyetek dicsőséget az ő nevének, dicsőítsetek és dicsérjétek őtet. Jertek és lássátok az Urnak dolgait, csudálatosak az ő cselekedeti az emberekhez.

MInd az égig fel magasztaltassál, hatalmas Sz. és dicsőséges Jehova Ur Isten, kinek birodalma alat vagy az ég és a' föld, ki nagy csudálatosan formáltod az égen világoskodó Napot, a' Hódat és a' csillagokat, melyeknek világosságok szerint, az esztendőt négy részre osztottad, külömbiséget tetél az nap és az étfzaka között, és meg ígérted hogy ennek utánna mige' föld lesz, vetés és aratás Nyár és Tél, nap, és étfzaka meg nem szünik. O Isten én Istenem fel magasztaltassál, mind az égig fel-magasztaltassál, hogy ez el-múlt esztendőnek minden némű részeit

részeit türhető állapottal engedted elmulatnom, és meg nyitván az te áldot sz. kezeidet, bé töltöttél engemet minden napon a' te jó-vóltoddal, meg adván bőséggel minden-napi kenyere-met, és rendemhez illendő öltözetemet, és meg nem engedted hogy ez el-múlt esztendőnek semminémű nyaválái, vagy ellenségimnek dühösködési rajtam hatalmat vehetnenek volna; O Isten én Istenem, valóban sok nyaválák környékeztenek engem, ez el múlt esztendőnek minden részeiben, betegség, szerencsétlenség, ellenségimnek törekedési, veszedelmes utazások, sziv meg szomorító keserűségek, és egyéb nyomoruságos állapotok, de mind ezekből hatalmasan ki ragadtál engemet, és meg nem engedéd hogy az én ellenségim, én rajtam örüllyenek. En Uram Istenem te hozzád kiáltottam, és meg gyógyítottál engemet, Uram ki hoztad a' koporsóból az én Lelkemet, meg elevenyítettél engemet, holot egyebek az

kopor-

koporsóban szállottanak, és valóban meg bizonyítottad hogy te vagy az én megtartó Istenem. Mert ha az vizen által mentem velem vóltál, és nem engedted hogy az habok el-borítottak vólna engemet, vagy ha tüzi-veszedelemben vóltam, ott-is velem vóltál és meg őriztél, hogy az tűznek lángjai meg nem emészthetnenek engemet; Mind ezekért és velem közlöt egyéb meg számlálhatatlan jó-téteményidért, fel-magasztaltassál Uram, fel magasztaltassál s-egyetemben azért-is, hogy ez mái áldot napra fel virasztottál, mellyen ezen ma el kezdett Új esztendőben, sz. irgalmad által szerencsésen bé lépek.

Es meg alázat szivemnek mélyféges buzgóságából, könyörgök sz. Felfégednek. Terjeszd-ki mennyei sz. áldomását, ez Új esztendőnek minden nemű részeire, és áldgy meg engem te szolgádat, minden benned bizó hiveddel egyetemben. Adgyad sz. Fiadért, az én meg váltó Jéhus Christusomért, hogy

hogy az én szivemben meg ujullyon az igaz idvezítő hit, az igaz Isteni és keresztyéni szívetet, és az Örök-élet elvételének reménysége. Teremcs én bennem tisztá szívet Isten, és az erős Lelket újics meg bennem. Ne ves-el engemet az te orczád elöl, és az te sz. Lelkedet ne ved-el én tülem. Uram ne enged hogy én az hitetlenek tanátsán járjak, se hogy az bünösöknek után meg álljak, sőt inkább tanics meg engemet az te utaidra, és-hordoz engemet az egenyes utón, és erőfics meg az én láboimat az te ösvényiden, az te sz. Lelkednek bölcsén oktató erejével, újics és világofics meg az én elmémet, hogy az én érettem körül megtéltetett Ur Jéfuson kívül, semmit ne kívánnjak, semmit ne szíressék, és ő kívülötte semmiben ne gyönyörködgyem. Aldgy meg ennek fölötte kimenetelemben és bejövetelemben, tarcs egésségemet hallasz életemet, mig sz. Felfégednek tetfzik, áld meg minden né mü

mü értékemet mellyeket áldomás gyanánt vettem ingyen te tüled, és az én kezemnek munkája legyen kedves te előtted. Vegyed, az te. Anya sz. egyházadat-is kegyelmes gondviselésed alá, tarcs meg az kegyetlen üldözőknek hatalmas dühösködések ellen, plántally abban mind e' világ végezetiglen, igaz tudományu kegyes életü Lelki Pásztorokat, kik hivedet idvösségesen legeltessek. A világi rendekre-is fordicsad áldot sz. Orczádat, és áld meg az mi kegyelmes királyunkat, vegyed körül dicsőféggel és tisztességgel az ő meg koronázat fejét, minden egyéb világi Magisztrátusokat-is, Birákat és. Tanácsokat, sz. Lelkeddel brigy és igazgass hogy ő általok mind ez Új esztendőben s-az következő időben-is az igazság és a' békefég meg tartassanak. Ald meg végezetre az házi renden valókat-is, minden ő Istenes munkájokban, és örvendeztesd meg szírencsés boldog elő-menetellel, mind azokat, vala-

valakik sz. nevedben hivatallyok szentel való igaz munkájokhoz kezdenek.

Menybeli sz. Atyám koronázd meg Országunkat békeséggel, földjeinket ékecsicsed böfirral, hogy az mi Fiaink legyenek olyanok, mint a' nevelkedő plánták, és a' mi Leányaink mint az Templom köveinek ékecsége. A mi tellyes tárházaink szolgáltoisanak szentelen elefeket, a' mi juhaink ellyenek ezeret, a' mi faluinakon a' mi ökreink legyenek kövérek, né legyen az ellenségeknek semmi rablása, sem valami költözés, sem kiáltás a' mi utczáinkon. Látogasd meg a' földet és öntözd meg aztott, bővféggel gazdagics meg és szerez minékünk abbul gabonát. Annak bárázdait meg részegicsed, meg nedvesítsed hantyaikat, és zápor-esőkkel lágics meg, és áld-meg a' mi földjeinknek termését. Meg ékecsicsed ez esztendő az te jó-vóltoddal, és az te ösvényid kövérféggel csöpögjenek, a' mezők juhokkal meg tellyenek, és a' völgyek gabo-

gabonával meg gazdagullyanak: Hogy örvendezvén mind ezekért sz. Felsegednek vigan énekelheffünk. Ha pedig Felsegednek ez teczése, hogy ez el kezdet esztendőben nyomorusággal látogás bennünket, tehát kérlek Uram adgy álhatatos békeséges türeft, az hitben végig meg maradáft, végezetre az örök boldógságot Amen.

Nagy Pénteken.

Efai. 53. v. 3. 7. Minden emberek között utálatos, és meg vettetet fájdalommal tellyes, beteges és olyan vala, mint a' ki elöt ember el röjti orcáját, és semminek alítottuk ötet. A mi bününk büntetését szenvedte, és kínoztatot, mind az által nem nyitotta meg az ő Száját. Mint a' bárány az mészár-Sekre vitetett, és mint az juh az ötet nyírok elöt meg némult.

Szerelmes Jésumom nem te vagy-e? ama szeplő és makula nélkül való bárány az Istennek sz. Fia ki büntet
G nem

nem tud vala, és a' kinek szájában soha álnokság nem találtatott, mi az oka tehát hogy így kinoztatol? O minden népeknek öröme melly szomorú az te Lelked, mely igen retteg az te szived, maga, téged félnek minden teremtet állatok, vérről verétekezvén a' földre le borúlsz, maga téged imádnak minden Szentek, és minden térdnek meg köll hajulni a' te dicsőfégedre. Harmincz ezüft pénzen el-adattattál maga az Istennek dicsőféges gazdagságának minden tellyessége, te benned vagyon el rejtve. O Jéhus meg fogattattál, meg kötöztettél, holot azért jöttél, hogy a' foglyoknak szabadulást hridetnél, és az meg kötöztetteknek a' tömlöcznek meg nyílasát. O Jéhus melly rutúl vádoltatol a' hamis bíró előtt, maga azért jöttél, hogy a' Sátánnak, ki minket éjjel és nappal vádol, minden ő cselekedetit meg rontanád. O a' te fz. orczád mely rutúl pökdöztetik, miképpen veretettől arczul, némellyek pedig mint ver-

nek

nek téged pálczákkal, maga azért jöttél hogy az mi orczánknak gyalázat-tyát el-vennéd, és meg mentenél bennünket a' Sátán Angyalánok verésétül. O miként hurczoltatol, Caiphástul Pilátushoz, Pilátustul Heródeshez, maga azért jöttél hogy lennél közben-járónk, és mi meg álhothnánk az Istennek ítélő széki előtt. O melly rettenetessen ostoroztatol, holot azért jöttél, hogy az Istennek büntető ostorát rólunk el fordítanád. O Jéhus dicsőségnak királya melly rutúl csufoltatol, vörös bársonyban öltöztetöl, tövisből font koronával koronáztatol, csuf képpen Sidok királyának mondatol, az nád pálczával agyba fejbe veretel, és meg pökdöztetel, holot azért jöttél hogy tennél minket királyokká és Papokká Isten előtt, és föl öltöztetnél minket az idvösségnek öltözetiben s-igazságnak palástyával környül vennél minket. O melly ifzonyú-képpen szegezettél a' kereszt-fára, ki-terjesztvén karjaidat a' te tenyereid

G 2

által

által liggattatnak, sz.láboid-is hofzszu vas szegekkel szörnyű-képpen által veretnek, és a' kerefst-fához szegeztetnek: jaj tetétül fogva talpig febekkel tellyes vagy, és azokbul ki omlot drága sz. véred egész testedet el-buritotta. O földnek minden teremtet állati, vallyon az én Jéhusomhoz képest meg kinoztattat láttatoke' el-valaha? bizonyára nem! Nézzétek hát, im az ember, ki nek kinnyá mint a'tenger, szemlélyetek im az ember, ki verés mint vörös tenger, ô nézzétek im az ember szenvedése mint a' tenger.

De mivel ô mivel érdemletted hogy így kinoztatol? mit vétettél? hogy halálra szententiáztatol, mi bünt tettél? hogy az kerefst-fán olly knios halállal meg öletél. O szerelmes Jéhus én én érdemlettem, a' mit te szenvedtél. En vagyok az veszedelemnek Fia, ki az Isten ellen pártot ütven, beszédemmel és cselekedetemmel, ô dicső sz. nevét rutul káromlottam. En vagyok az

ha-

haragnak fia, ki még az én anyámnak méhében bünben melegítetttem, és ez világra-is bünben születtettem, én vagyok amaz el tévedet és el-veszet juh, ki nem halgatván az én Christúsomnak igaz pásztoromnak ô szavát, szánt szándekul magamat az ô nyájatul el-szakasztottam, én vagyok amaz el-veszet fiu, ki vétkeztem az ég ellen és az én Mennyei sz. Atyám ellen, mivel hogy el-pazarlottam ô töle vett minden Lelki javaimat, én vagyok amaz gonosz-fölga ki dupla büntetést érdemlettem, én vagyok ama kettős vétekben fogantatott ember, ki téged O Isten életnek kut-feje, el-hagytalak és másut kerestem életet, segítéget. Es mit mondgyak, én vagyok amaz meg romlot, és lelki-képpen el-betegesedet ember. O jaj egészszén az én fejemet az betegség el-fogta, és az én szivemet az erőtlenség, tetétül fogva talpig nincsen épség bennem. Mire-nézve nékem már örökön el-kárhoznom kellett volna, ha te kegyes

G 3

Jéhus,

Jésus, az én veszedelmes ügyömet magadra nem váltottad volna, ennékem az pokolban örökkén kinlódnom kellett volna, ha ô te szép Jésus az én kinaimat nem viselted volna, az Isten átkának terhét is, mind örökkén hordoznom kellett volna, ha te ô kegyelmes Christusom érettem atokká nem lettél volna. Mihez képest néked ô szerelmes Jéfusom, minden te kinaidnak el szenvedéséért nagy halákat adok, hogy magadat meg alázván szolgai ábrázatot vöttél önnön magadra, és lettél engedelmes a' te sz. Atyádnak mind halálig, szintén a' keresztnak haláláig, hogy én érettem utálatos bűnőfért, minden emberek között, egy utálatos és el vettetet emberre lettél, fajdolmakkal tellyes, beteges és ollan mint a' ki elöt ember el-rejti orcáját. Hogy én érettem lélekben halálas-képpen meg sebesítettet emberért, a' te sz. testedben halálos sebeket, és nehéz nyaválakat szenvedtél. Hogy én érettem el

téve-

téveledet juhodért, nagy fájdalmas lévén, mind azon által az te szádat meg sem nyitottad, mint az mézfár-székre vitetet bárány, és olyánna lettél mint a' juh, melly meg némul az ô nyirői elöt, és meg nem nyitotta az ô száját. Hogy én érettem örök halálnak fiáért, az keresztfán ifzonyu kinok közöt meg holtál s-engemet illenképpen az örök kárhozattul meg váltottál. O áldossal Uram Jésus, mind az égig felmagasztaltassál, és örökkén imádtossál, én velem s-az egész emberi nemzettel közlöt, illy drága jó téteményidért. Es továbbá könyörgök Felségednek ért szerelmes Jéfusom, ne engd hogy ennyi fok s-nagy kinaid héjában valók legyenek, söt inkább kegyelmeffen mivellyed, hogy az te drágolatos kinszenvedésednek, és haláloednak érdeme által, te sz. Atyád elöt kegyelmet nyerjek. Lélekben meg igazulván, bűneimnek bocsánottját vegyem, és végre e' világbul bódogul ki-mulván az örök életnek koronáját él nyerhessem Amen.

Erofics azért kinoddal, mikor vivok az
halállal,

Könnyebicsen veréted, áldgyon
meg sz. kötözésed.

Artz csapásid vefzeiddel, büniünknek
terhét töröld-el,

Tsufságod s-tövis koronád, nékem
legyenek vigasság.

Méreg italod enyhítsen, ha nem lesz
töb ki segicsen

Kiáltó szóddal meg segics, pokol ki-
nyátul szabadics,

Öt sebeid mélye nékem kö-fzikla gya-
nánt had legyen

Mellyben mint galamb repüllyek,
Ördög pradája ne légyek.

Ha nyelvem többet nem szólhat, sz.
Lelked akkor biztathat,

Adgy Lelkemnek-boldogságot, ha
szemmel többet nem látok

Végső szód legyen biztatom, mikor e-
rőmtül fosztatom

Öriz meg minden gonosztul, mikor
fejem meg nem mozdul.

Kereft

Kereft-fád legyen Istápom, sz. kopor-
sod nyugodalmam,

Fehér s-tífta gyors lepleddel, te-
stemet kérlek takard el.

Sz. sebeid által enged lássam az örök-
életet

Es meg nyilt Sz. oldalodon, Lelkem
vezesd Meny-Országban

Bucfú vételemben Uram, helheztem
végső óram,

Nyisd meg Meny-Ország ajtaját ha
el végzem élttem csillyát.

Más Nagy-Pénteki imádság.

1. Petr. i. v. 18. Tudgyátok hogy nem veszen-
dő; állatokon, mint aranyon vagy ezüsten
váltottattatok meg, az ti bójában való élete-
tektül, melyet a ti Atyáitoknak tanításá-
bul vörtetek vólt: hanem drágálatos vérén,
a makula nélkül és seple nélkül való bá-
ránynak, a Christusnak vérén.

OH Magas egekben lakozó Felséges Jehovah áldot Atya Isten, öncs bé fízümben áldot Sz. Lelkednek malafztyát, mellynek ereje által, én valóban meg fontolhassam, ki légyen az ki én érettem ezen a' kinoknak nagy napján, olly keserves kinokat fzenvedet? Vallyon nem eze' az örökén való Istennek egy szülött Fia? miképpen adatot tehát illyen gyalázatos halálra, avagy nem eze', ki felől az Atya Menyből le-kiáltot, mondván: Ez az én szerelmes Fiam kibén nékem kedvem tölt? mi az oka tehát, hogy maстан az Atyának haragját viseli, nem ő e' a' dicsőségnek Ura? miért hát hogy most illy igen gyaláztatik, nem de nem eze' az erős mindenható Isten? hogy hogy fészítettik tehát, mint egy erőtelen a' kerefzt-fára. Avagy nem eze' az Istennek amaz ártatlan Báránya? mi az oka tehát hogy illy ifzonyú mézfár-fzékrevitetik.

O az én Jéfusomnak drága sz. teste,
melly

melly kegyetlenül meg sebesítettet, O az ő sz. kezei mellyekkel minket meg áldot, O az ő sz. Láboi, mellyek a' békeségnek utain jártak, melly ifzonyuan által ligattattak, O az ő rósához hasonló piros ajaki melly igen el-hóltanak, O az ő dicsőséges sz. feje, a' tövis koronával mely igen meg szaggattatott, O az ő kegyes sz. fzei melly igen meg homálofódtak, lám annyira meg rontatot a' mi bűneinkért, hogy tetérül fogva talpig ő benne épség nintsen. Mindenek között utálatos, és meg vettetett fájdalommal tellyes, beteges és olyan mint a' ki előtt ember el-rejti orcáját. Meg sebesítettet a' mi álnokságunkért, meg rontatot a' mi bűneinkért, a' mi békeségünknek veresége vagyon ő rajta, meg kinoztatot, és az ő sebeiivel gyogyultunk meg. De ő az Isten bölcseségének mélsége, hogy az Atya nem másképpen hanem illen szentséges áldozat által akart meg engeszteltetni. Ime a' szenteknek Szenté viseli az én fertelmese-

mességemet, az igaz, az én igaztalanságomat, a' jámbor, az én gonofságomat, az ártatlan, az én bűneimet. O álmélkodásra méltó dolog, hogy az Uraknak Ura, az ő gonofságaiért, magát halálra oda adgya, az Istennek Fia, az embereknek fiaiert, a' dicsőségnek királya, fel veszi magára az embereknek gyalázzattát, az teremő, adgya magát a' teremtet állatokért, az áldot, adgya életét az átkozottakért, az Idvözitő, az kárhozottakért, az élet, az halálért. En vétkeztem nem ez az ártatlan Bárány, én én cselekedtem álnokul, és nem ez az igaz. O én Uram, és én édes meg váltom, meg aláztottál az én kevelységemért, meg ostoroztattál, az én engedetlenségemért, nagy kinokat szenvedtél, az én undokságomért. En érdemlettem halált, és imé te halvesz meg, én vagyok az bűnnek rabja, és imé te adot magadat váltságul. O szerelmes Jésum, nem lehet bizonyyára mind e' széles világon olly ifzonyu bűn, mellyért szenved

fzenvedéfed egy tökéletes elég tétel nem lehetne, nem - is lehet az Atya Isten büfűlt haragjának tüze olly rettenetes, hogy azt fz. sebeidbül böven ki omlot drágalátos fz. vér meg nem ölthetná. Nó tehát az én Jésumnak illyen keferses kinnyáért kérlek Atyám, hogy légy nekem bűnösnek kegyelmes, és adgyad hogy az én édes Jésumnak kinos halála, és drága vérének ki ontása, légyen én Lelkemnek O Isten én Istenem, az te fz. orczád elöt meg igazulására, Amen.

Husvét Innepében mondan- dó Imádság.

2. Tim 2. v. 8. *Emlékezzél meg hogy a' Jé-
sus Christus fel támadot az halálból.*
1. Cor. 15. v. 13. *Mert ha az halloznak
fel-támodása nincsen, a' Christus-is nem
támadot fel, hogy ha az Christus fel nem
támadot, hejában való ketség nélkül a' mi
pradikálásunk, hejában való a' ti hitetek-is.*

O Dicsőségnak királlya Felséges Isten, áldot Ur Jézus Christus, mely csudálatos dicsőséggel telylesek minden te dőlgaidd: holot midőn az Isténnek formájában vólnál Isteni és emberi természetedre nézve, és Istennel való egyenlőséggel bírnál, úgy mint az Atyával egyenlő dicsőséggel, hatalommal és méltósággal, még-is meg alázád magadat, és emberi természeted szerint, azon Isteni dicsőségtől magadat meg üresítvén, szolgai formát vettél önnön magadra, és lettél hasonlatos az emberhez, sőt engedelmes lettél a' te sz. Atyádnak mind halálig, szintén a' keresztnak haláláig.

De valamint hogy csupán szabad akaratom szerint, Isteni méltóságodtól magadat ki üresítettél, és az emberi nemzetnek váltságaért életedet le tetted, így vízfönt szabad hatalmadból, azon Isteni méltóságodban öltözköd-
vén harmad napra életedet vízfö-
vén, az halálnak erős kötelit el-
szag-
gatván,

gatván, magadat az Isteni és emberi természetnek csudálatos egyesülése által, az halálból fel támasztottad. Melly te dicsőséges és csuda dőlgaiddon, örvendeznek még az Isténnek sz. Angyal-
li-is, azért ama kegyes afzfzonyi állatoknak így felelnek: Ne fellyetek mert a' meg feszítetet Jézust keressétek, nincsen it, fel-támadot, a' mint meg mondotta: Jöjjetek ide és lássátok a' helyet, holot feküdt az Ur. Örvendeznek ezen az Isténnek minden hívei, és nagy vígas-
sággal énekelnek mondván: Imé diadalmat vet, a' Juda nemzetségéből való Oroszlány, a' David magva. Örvendezek én-is tellyes szívemből, és vígan énekelvén hirdetem a' te dicsőségedet, az híveknek gyülekezetiben.

O mi Urunk Istenünk, melly igen dicsőséges a' te neved mind e' széles földön. Dicsérvén az Urat tellyes ví-
vemmel, hirdetem minden te csuda tételidet, örvendezek és örülök te benned, és dicséretet mondok Felséges Isten a'
te ne-

te nevednek. Miért hogy ô dicsősé-
ges Jêsus, a' te diadalmas fel támadá-
soddal, nagy hatalmassan meg rontot-
tad, az emberi nemzetnek minden el-
lenségét. Te Uram a' te fel-támadásod
által, lettél vészedeleme az halálnak, és
romlása a' koporsónak, és el-rontád azt
a' kinél az halálnak birodalma vala, tud-
ni-illik az Ördögöt, és meg szabadítád,
valakik az haláltul való félelemnek mi-
átta, tellyes életekben rabok valának,
és meg fosztván a' birodalmakat és ha-
talmasságokat, azokat nyilván muto-
gattad, diadalmat vévén azokon a' ke-
reszt-fa által. Te a' te dicsőséges fel tá-
madásodnak általa, lettél el-törölője a'
mi bűneinknek, mert alkalmatossákká
tettél minket, a' szenteknek örökfégé-
nek el-vételére, és meg szabadítottál
minket, a' főtéttségnek hatalmasságá-
bul, és által vittél a' te Országodban,
kiben vagyons váltságunk, a' te sz. véred
által, az az bűneinknek bocsánottya.
Te az te dicsőséges fel-támadásod által,
löttél

löttél el-rontója az pokol erős kapui-
nak, úgy hogy ne legyen ennek-után-
na, semmi kárhoztatás azokban, kik a'
Jêsus Christusban vagynak; és a' min-
ket kárhoztató tábornak bátran ellene
szálhatunk mondván: kicfoda kárhoz-
tatna minket, Christus a' ki meg holt
érettünk, sőt a' ki fel-is támadot, ki az
Istennek jobján vagyons, ki esedezik mi
érettünk, sőt csufolhattyuk őket: Hol
vagyons halál az te diadalmad? hol va-
gyons pokol az te fullánkod? de az
Istennek legyen hálá, a' ki adot miné-
künk diadalmat, a' mi Urunk Jêsus
Christus által. Te o dicsőséges Jêsus,
a' te diadalmas fel támadásodnak álta-
la, meg szerzetted minékünk mind azo-
kat, mellyeket a' mi első Atyáink vét-
kezvén a' Paradicsomban el-vesztette-
nek vala. Adgyad már én dicsősé-
gemnek királlya Ur Jêsus Christus,
hogy én mind ezeket szüntelen el-
mémbe forgassam, azokkal magamat
vigasztalhasam, és minden lelki testi
kér-

kéértetekben magamat azokkal bátorít
hassam. Leg főképpen pedig az te Sz.
Lelkednek malafztyával, világosícsd
meg elmémet hogy tökéletesen, és
minden kételkedés nélkül el-hihessék,
hogy az mint valóságosan meg holtál
a' mi bűneinkért, úgy valóságosan
fel-is támogtál, a' mi meg igazulásun-
kért. Mert valaki kételkedik az te fel-
támadásodban, héjában való annak az
ő hiti, héjában prädikáltatik annak az
Evangelium, héjában vette az a' sz. Sá-
cramentumokat, és még az ő bűnében
vagy. Végezetre tanics meg enge-
met erre-is, hogy valamint fel támog-
tál dicsőségesen a' te koporsódbul, így
a' mi testünk-is el-valaha bizonynyára
fel-támog. Mert miképpen hogy A-
dám-ban mindnyájan meg hálnak, azon-
képpé az Christusban mindnyájan meg
elevenednek, és oíztán az én halálom-
nak óráján, te általad szerezet boldog fel-
támadásnak jó reménsége alatt, Lelke-
met nagy bátran sz. kezeidben le te-
gyem.

gyem, és így a' te dicsőségednek boldog örömeiben, részesülvén, neked örök-
kén való Husvétot, és Innepet szentel-
hessek, Amen. Uram Jézus Amen.

Christus Urunk Mennyben menetelének Innepe napján mondandó Imádság.

Ephes. 4. v. 8. *Annakokáért mondgya az
írás. fel menvén a' magasságban, fogva
vivé az fogságot, és ada ajándékokat az
embereknek, hogy pedig fel ment, micso-
da az, hanem hogy le szállt volt-is a' földnek
alsó részeire, a' ki le szállt wala ugyan az,
a' ki fel-is ment, sokkal félyeb minden egek-
nél, hogy mindeneket be töltene.*

Matth. 28. v. 20. *Es imé én ti veletek va-
gyok minden nap világ végéig.*

Dicsőségnek királya Ur Jézus Chri-
stus, én bűnökkel meg terhelte-
tet nyavalás és bűnös ember, i-
mádlak tégedet én idvözítő Istenemet,
és ezt mondom: Fel méne az Isten nagy
öröm-

örömmel, és az Ur trombita szóval, énekellyetek az Istennek, énekellyetek a' mi királyunknak énekellyetek. Egyfzer s-mind könyörgök sz. Felségednek tanics meg engemet, a' te mennyben felmenetelednek valóságos meg értésére, hogy valamiképpen tévelegvén azt ne gondollyam, hogy fel menvén az egek-re, ot mint egy királyi kamarában bérekefztetve tartatól; hanem világofics meg az én elmémet, hogy lélek keppen járjak, és lélek keppen elméikedyem, a' te dicsőséges mennyben meneteledrül, tudni-illik, hogy az mint magad monddottad, én veletek vagyok mind világ végezetiglen, el hidgyem azt tökéletesen, hogy te Uram Jésum, látható képpen fel-mentél ugyan, hogy az Atyának dicsőséges ábrázattyának hasonlatosságában lennél, de mind azon-által jelen vagy velünk mindenüt láthatatlan képpen, az Atyának láthatatlan, de valóságos jelen volta szzerint. Anakokáért vid véghez Uram én benem,

nem, hogy mindenüt valahol léfzek, tégedet meg váltó Christusom, nagy félelemmel, és tisztességgel imádgyalak, áldgyalak, és egy Isteni s- emberi természetbül álló idvözítőmet dicsöitselek.

Ennek felötte jutasd jól eszemben a' te dicsőséges mennyben menetelednek, nagy és fok hafznait-is. Hogy az paradicsomnak bé tétetet kapui, a' te menyben meneteled által, ismént meg nyittattanak, ugy hogy egyben szerköztettél mindeneket tennen magad által, mind a' kik menyben vagynak, mind a' kik e' földön vagynak. Es továbbá a' mi régi dicsőségünket, mellyet Atyáink el-vezftettenek, nekünk ismét meg szerzedd: holot fel menvén a' magasságban, fogván vivéd a' fogságot, és ajándékokat ofztogattál az embereknek, ugyan azon te dicsőséges Menyben meneteled által, ülven sz. Atyádnak jobjára, lettél a' te it e' földön vítézkedő Anyasz.-egy-házodnak, fő vezére

zére és erős őltalmazója; mert uram a' te lábad alá vetettenek fámolul minden te ellenségid. Te Uram az te dicsőféges menyben meneteled által vagy az mi közben járunk, és a' mi szó-szólunk, és kicsoda vádolhat immár minket, holot velünk vagyunk a' Christus, a' ki meg holt mi érettünk. Végezetre fel mentél menyegben, hogy ott minékünk hajlékot szerzenél és hogy mi-is te utánad fel vitetvén a' tündöklő mennyei boldogságban mind örökkén élünk. O én dicsőfégemnek Istene kegyelmes Christus, adgyad hogy én ezeket szüntelen eszemben forgassam, néked mind ezekért hálákat adhaszak, és egy tökéletes kívánsággal te hozzád kíváncsozhaszak; segély hogy szüntelen az oda fel valókat keressék, holot a' Christus vagyunk, az Istennek jobbján ülven, és mindenkor eszemben legyen az; hogy mi úgy mint mennyei polgárok vagyunk, honnand a' mi megtartó Urunk Jéhus Christust - is várjuk, és

és hogy nintsen minékünk it marandó városunk, hanem a' jövődöt kel keressünk. Es ha midőn bölcs rendelésed szerint, az én utolsó orámat el-hozod, adgy nekem ő Jéhus örvedes és boldog ki mulást, és el bé vitessed szegény Lelkemet a' te dicsőféges, színed eleiben, és végre a' fel-támasznak dicsőféges napját el-hozván, ébrezd fel az én testemet - is - a' porbul, hogy osztán Lelkem testemmel egysülven, fel emeltessem az Isten Országának dicsőfégenek el-vételére, holot tégedet vég nélkül dicsőithesselek és áldhaszak Amen.

Pünkösdi innepe napján mondandó Imádság.

Rom.8. v. 9. *Ti pedig nem vagytok testben, hanem lélekben, mert az Istennek lelke lakozik bennetek, a' kiben nincsen a' Christus lelke, az nem él.*

Szent-

Szentféges és hatalmas örök mindenható felféges, dicsőféges Jehovah Isten, a' mi Urunk Jéhus Christusnak szent Atya, és a' Fiúval egy tökéletes kutfeje a' Sz. Léleknek. Aldlak tégedet tellyes szivembül, és mind az Egig fel-magasztallak, hogy ez mái dicsőféges Pünkösdi Innep-napot, örvendetessen reánk virasztottad. Es vizfontag könyörgök sz. Felfégednek, hogy az én szivemben indics egy szent buzgósággal tellyes Pünkösdi innepet, Es valamint hogy Pünkösöd napján, a' Sz. Lélek tüzes nyelveknek képeben kiöntetet az Apostalokra, és őket bé töltötte mennyei sz. áldomásával, hogy minden féle nyelveken hirdethetnék az Istennek nagyságos dolgait; így öncs bé az én szivemben-is, azon te Sz. Lelkednek meg szentelő malasztját, és az által gerjeld fel bennem az igaz buzgóságnak tüzét, hogy ez mái egész napon magamat egyedül csak tenéked szentellyem, és kegyes áhétozással hirdesse

dessem Isteni nagyságos dolgaidat. Jól tudod menybéli sz. Atyám, hogy erőtelen ember léven, ezen dicsőséges napot illendőképpen meg nem szentelhettem, azért tennen magad segély engemet; és a' te Sz. Lelked által birj, vezérelj, és oktas engemet. Szenteld és világosítsd meg az én elmémet, hogy érthezzem azokat, mellyek az Istennek Lelkéjé, hogy meg tanulhassam azokat, mellyeket nem a' testi és e' világ szerint való bölcsesség, hanem a' te Sz. Lelked szokot ki nyilatkoztatni, tudni-illik hogy a' meg feszítettet Jéhuszt, fel támasztotta az Isten, és tölte azt Urrá és Christussá, hogy mindnyájan a' kik meg térnek és keresztelkednek, a' Jéhusnak nevében, bűnök bocsánattját vegyék, és a' Sz. Léleknek ajándékát. Mert ezt, és egyéb Lelki s-idvősséges dolgokat, a' test és a' vér nem jelent meg minékünk, hanem te egyedül menybéli Atya Isten. Adgyad tehát énnekem nem ez világnak Lelkét, hanem a' Sz. Lelket,

H

mely

mely te tüled igaz Istentül vagy, és erőfics meg engemet, a' te kegyelmedben, hogy mind ez máj sz. napon s mind pedig életemnek tellyes idejében szentségben és igazságban élén, kefe-rüsséggel ne illessem az Istennek ama Sz. Lelket, mellynek általa meg pecsétel-tettem a' tellyes váltságnak napjára. Jutásd jól eszemben, hogy az Istennek elő temploma vagyok, és hogy az Szent Lélek lakozik én bennem, hogy annál-is inkább meg vetvén ez világnak mu-landó hivságát, szentségben és tisztaságban vigyem véghez életemet, és midőn ki mulásomnak oráján, az én szemeim meg homályosodnak, és az én elmém meg bódul, segély segély én édes Istenem, segély azon órában, hogy a' Sz. Lélek esedezék érettem meg mondhatatlan fohászkodásokkal, és erőssen bátoricsón, hogy nagy bizváft Lelke-met sz. kezeidben ajánlván böldegul ki mulhasflak Amen.

El mondhatod a' Sz. Lélekhez mondandó imád-

imádságot-is melly a' Vasárnap és köz In-nepeken mondandó imádságok kö-zött találhatik.

Keresztelő sz. János napján mondandó Imádság.

Matth. II. V. II. *Bizony mondom tinéktek, nem támadot az Aszszonyi állatok szülői között, nagyobb keresztelő Jánosnál, a' ki pedig kisebb mennyeknek-országában nagyobb ő nálánál.*

MElly gazdag kegyelmű, és nagy irgalmasságu Isten vagy, meny-nek földnek hatalmas terem-tő Ura, melly szentséges álhotosfág, a' te mondásod, és melly el fogyhatatlan igazság a' te beszéded. Mert Uram minden te ígéretid közül soha csak egy-is a' porban nem esett. Annak okáért áldozom néked Uram halá-adás-fal, a' te szentséges igazságodnak meg másolhatatlan tökéletefféggéért, egye-temben ezért-is, hogy keresztelő sz. Já-nost,

nost, e' világra születetni akartad, és el-
 re el-bocsátottad, hogy legyen tanu-
 bizónysága, a' testben el-jöendő Mes-
 siás Jézus Christusnak. Es könyörgök
 Sz. Felségednek jelencs meg Isteni ha-
 talmassággodnak erejét mi bennünk, és
 vezérelj minket, hogy Keresztelő-Sz.
 Jánosnak kegyes életét, és idvösséges
 tanítását nagy buzgosággal követhes-
 sük. Es valamint hogy meg az ő Annyá-
 nak méhében lévén, meg tellyesfedék Sz.
 Lélekkel, így szentely meg Uram min-
 ket, és a' mi kisdedeinket-is, hogy tel-
 lyessék lévén Sz. Lélekkel, repező indu-
 lattal örvendezzünk, a' mi megtartó U-
 runk Jézus Christusnak. Egyetemben
 a' mint Zachariás Keresztelő-Jánosnak
 Atya jöendőlvén így szólla: Te pedig
 kis gyermek, a' magasságos Istennek
 Prophétájának mondatol: mi-is bizo-
 nyosfak lehessünk abban, hogy a' mi
 kisdedinket-is kegyelmedben vetted, és
 az Ur Jézus Christus által szereztetet id-
 vösséges jókban részeslé tötted. Leg
 közelly

közellyeb pedig, segély minket, hogy
 bűneinkbül meg térvén az igaz poeni-
 tentia tartásnak jó gyümölcsöt terem-
 hesünk: tudván azt hogy Keresztelő-sz.
 Jánosnak mondása fzerint: a' feifze
 már a' fának tövére tétetet, minden fa
 valamely jó gyümölcsöt nem teremt,
 ki vágottatik és a' tüzre vettetik. An-
 nak-okaért segély hatalmas teremő Ur
 Isten, hogy Keresztelő-sz. Jánossal a'
 pusztaban ki-mennyünk, az az, el had-
 gyuk és meg vefsük e' világnak héjában
 való gyönyörüségét, veszendő-s-el
 mulandó gazdagságát és Lélek vesztő
 bujaságát, s-mint hogy Keresztelő-sz.
 Jánosnak öltözete vala teve szörbül,
 és az ő derekának öve bőrbül csínálta-
 tot, élesége pedig vala sáska és erdei
 méz, így mi-is foha a' test kedvére ne
 járjunk, söt meg fanyargassuk a' mi te-
 stünket, és rabság alá adgyuk, hogy
 valami módon gonosz életüeknek ne
 találtaffunk. Távul legyen annak-o-
 kaért tölünk a' testnek kívánsága, szem-

nek bujálkodása, életnek kevélsége, mely nem az Atyától vagyon, hanem e' világtól.

Holot pedig keresztelő-János, az Ur JéusChristusra ujjal mutata mondván, Imé az Istennek Báránya ki el vészti e' világnak bűneit: adgyad kérlek menyebéli sz. Atyám, hogy azt tellyes hittel vévén, erős és álhatatos reménységgel bizzam, az én érettem meg áldoztatot Istennek bárányában, az Ur JéusChristusban: és ettől engemet soha semmi-némű inség el ne tántorithasson, és ámbár keresztelő sz. Jánossal a' Christusért fogságot, tömlöczöt, vagy-is márttyomságot kellene szenvednem, én még-is álhatatos légyek mind végig. és ez élet után el nyerhefsem az életnek koronáját, Amen.

Szüz Máriának, és egyéb
szent Afzszonyok és Szüzek
napján mondandó
Imádság.

Luc.

LUC. II. V. 21. Lön pedig midőn e' beszédet mondaná Jéus, fel emelvén az ő szavát egy afzszonyi-állat a' sokaság közül s-monda nékie. Bóldog méh a' melly tégedet hordozott, és az emlők a' mellyeket szoptál. Öpedig monda sőt inkább bóldogok a' kik halgattyak az Istennek beszédét és meg tartják azt.

Minden szentségnek és bóldogságnak egyetlen egy kut-feje Ur JéusChristus, kiben lakozik az Iftenségnek minden tellyeffége állattya szerint, te vagy egyedül a' közben járó, az Isten és az emberek között, és adta magadat váltságul minden emberekért. Te vagy egyedül ki nyomtad az Ur Isten haragjának fajtóját, és a' népek közül senki nem vólt Te veled: azért az mint nem vólt senki a' fzenvedésben, így senkiben nincsen-is egyében idvösség, és az embereknek az Eg alatt más név nem adatot, melyben köllene idvözölni, hanem csak a' Te drága Jéus neved. En tenéked tellyes szí-

H 4

vem-

vemből hálákat adok, hogy az időnek
tellyes vóltában e' Világra jöttél, az ál-
dott Szüz-Máriának méhében, Sz. Lélek
által fogantattál, és ottan emberi testet
magadra véven nagy alázatosságban e'
világra születtél, és lettél meg váltója
az egész emberi nemzetnek. Bé tel-
lyesfedet valóban Sz. Atyádnak Para-
dicfomban tölt igérete holot ezt mon-
dá: az Afzszonyi-állottnak magva meg
rontya a' kigyónak fejét. Bé tellesfedék
Esaíasnak - is az ő jövendölése, holott
igy szólla: Imé egy szeplőtelen Szüz
fogad az ő méhében, és szül fiat, és ne-
vezi azt Emmanuelnek. Es ezen tíf-
ta sz. születésedért, könyörgök sz. Felse-
gednek ő édes Jésumom úgy vezérelly
engemet, hogy szívetemet egyedül csak
te read fűgefűszem, és egyedül csak té-
ged valhassalak egyetlen egy közben-
járómnak. Holot pedig az áldat sz.
Szüz-Mária Istentől valóztatot, hogy
tégedet ez világnak meg váltóját mint
kegyes Anya méhében fogadgyon, ez
világra

szülylön, és ápolgatván fel nevellyen.
Efedezem hozzád én édes Jésumom birj
engemet arra a' te Sz. Lelkednek általa,
hogy az áldat Szüz-Máriát illendő-kép-
pen tífztellyem, ötet minden nemzetek
között bődögságosnak mondgyam,
szentnek és minden Afzszonyi-állotok
felet áldatnak vallyam: De egyedül
csak tégedet én meg váltó Jésum Chri-
stusomat, Sz. Atyáddal és Sz. Lelkoddal
egyetemben, mint teremő meg-váltó
és meg szentölő Istenemet imádgyalak,
minden szüksegemben segítségül hía-
lak, és büneimnek bocsánattyát s-Lel-
kemnek idvősséget egyedül csak te tü-
led várjam. Es adgyad jól meg érte-
nem hogy a' Bődögságos sz. Szüz jól-
lehet tégedet méhében hordozot, de leg
kiválképpen bődognak mondatik azért
hogy hitelt adot az Isten sz. igéjének és
igéretinek, a' mint hogy Örsebet Afz-
szony - is azért bődögittya Máriát
mondván: Es bődög vagy ki hittél
mert bé tellyesfednek azok mellyek né-
ked mondatk az Urtul.

On ne hagy engemet szerelmes Jé-
fuszom úgy meg tébolodnom, hogy tü-
led el fordulván, mástul kérjek segítsé-
get, holot az egy élő igaz Istenen ki-
vül, nincsen fohol a' ki fejitheffen. Es
mivel egyedül csak te vagy az Isten és
ember között, egyetlen egy közben járó
Ur Jézus Christus, ne engedgyed O ne
engedgyed hogy az én szívem tétováz-
zan, sőt inkább erőfics meg engemet,
hogy mind életemben s-mind halálom-
ban, egyedül csak Te benned bizzam,
téged szereffelek, téged imádgolyak,
és a' te drága véred hullásában vetvén
telles remenségemet, bűneimnek bo-
csánattyát vegyem, Lelkemnek meg
igazulását, és végre az örök bódogsá-
got. Amen.

Szent Mihál Arch-Angyal napján mondandó Imádság.

Sidok. I. v. 13. *Melynek mondotta pedig az
Angyalok közül valaha, ily az én jobb
kezem*

*kezem felül, miglen vetendem a' te ellen-
ségidet a' te talpad alá sármolyúl. Avagy
nem szolgáló lelkek-e' mind azok kik szolgál-
lotta ki küldettenek azokért, kik az Idvös-
ségnek örököséi lesznek.*

Mindenható Felséges Ur Isten
mell igen meg számlálhatatlan-
nok a' te Isteni csuda, erős, bölcs,
és hatalmas cselekedetid, holot midőn
hat napon mindeneket teremtettél, az
Eget, földet, és a' tengert s-azokban é-
lő és mozgó minden állotokat, ugyan
akkor teremtetted az Angyalokat-is:
mert el végeztettek az Meny és a' föld,
és azoknak minden seregek; a' mennyei
sz. Angyalok-is, kik udvarolnak az ő
dicsőségében széken ülő Istennek, ál-
ván néki jobb és bal keze felől.

Aldlak tégedet Uram, hogy a' te Iste-
ni nagy hatalmaságodat, és az em-
beri nemzethez való gazdag kegyelme-
det ebben-is ki-jelented, hogy dicső-
ségedre, és az embereknek meg őrzésé-
re az Angyalokat mint tűznek lángját
tetted, hogy legyenek lelki-állótok, és

szolgáló Lelkek, az Örök-életre valósz-
tattaknak szolgálottokra. Es könyör-
gök Sz. Felségednek, ved-el az én fzi-
vemnek sötéttségét, hogy sz. Angyalid-
nak valóságos jelen-voltán én semmit
ne kételkedgyem, és jól lehet testi sze-
meimmel őket nem láthatom, mind a-
zon-által a' te sz. igédnek tükörében ö-
ket szemlélvén, valóságosan el hid-
gyem azt hogy vagynak Angyalok, kik
mint egy ör-álló sereg minket körül-
vesznek. Ennek fölötte plántályad
szivemben azt-is, hogy jól lehet dicső-
séges, erős, hatalmas, bölcs, tiszta, szent
és kegyes Lelkek az Angyalok, de mind-
azonáltal nem Isteni erővel, sem dicső-
séggel bíró Lelkek, azért őket tiszte-
lyem ugyan, de egy általán fogva ne
imádjám, sőt előttem visellyem amaz
Angyálnak jó feleletit, ki az ötet
imádó Jánosnak így szólla; meg lásd
ne cselekedgyed, mért én-is a' te szolga-
társad vagyok, se pedig őket semminé-
mű szükségemben segítségül ne hijam,
mivel Te az Angyaloknak és minden

terem-

teremtet állatoknak hatalmassan terem-
tő Istene vagy, egyedül csak Te vagy
ki minket minden inségünkbul ki-sza-
badithacz, azért meg-is parancsoltad
hogy Téged hijunk segítségül minden
mi nyomoruságunkban, és meg szaba-
dittasz minket. Noha ugyan amaz há-
rom Iffjakat Sidrák Misák Abdenégot az
Angyal szabadittá ki az tüzes kemen-
czébül, a' Daniel Prophétát-is az Angyal
tartá-meg az Oroszlányok vermében,
bé zárolván az Oroszlányoknak torko-
kat hogy ne árthatnának. Az Angyal-
tartá-meg Sz. Pált a' tengernek veszedel-
mi között, ki ő melléje álván ötet biz-
tatá így szólván: Ne fély mert imé az
Isten ajándékon adta tenéked mindeze-
ket, kik te veled hajóznak. Az Angyal
hozá-ki szent Pétert a' sötét tömlöczbül
étfzakán, le-öldozván a' fogságnak lán-
czait az ő kezeirül. De mind azon ál-
tal nem az önnön erejébül és szabad a-
karattyából, hanem az örökkén élő és
az mindenható Istennek parancsolat-
tyából, és Isteni erejének hatalmából.

Azért mind ezekben-is nem az Angyaloké, kik szolgáló Lelkek, hanem csak tied egyedül ő dicsőségnek királya az áldás, tisztesség, tied az imádás az birodalom, az ország és a hatalom, és minden dicsőség. Es mostan mi Istenünk könyörgök buzgóságossan Sz. Felségednek, tegy kegyelmessen én velem te Szolgáddal, és parancsoly Sz. Angyalidnak én felőlem, hogy engem meg örizzenek minden én utaimban, és kezeken hordozzanak, hogy valami-képpen láboimat a' küben meg ne tüsssem. Járjanak tábort Uram Sz. Angyalid én körülöttem, és örizzenek meg engem el annyira, hogy én akár othon vagyok, az Urnak Angyala legyen én velem, mint Lóth Pátriarchával, akár uton járjak, az Urnak Angyala kísérjen engemet, mint az iffju Tóbiást, akár aluszóm, az Urnak Angyala vigyázzan érettem mint Jácób felet, akár fel ébredgyek, és akár hol vagyok, az Urnak Angyala forgolódgyék körülöttem, mint Elifáus Prophéta körül.

nyúl. Es végezetre bocsásd meg Uram minden bűneimet, mellyeket a' gonosz Angyalnak az Ördögnek ingerléséből cselekedtem, és azokkal a' te Sz. és jó Angyalidat tülem el távoztattam; De ennek utánna tellyes-életemben a' te Sz. Lelked által úgy vezérelly engem, hogy magamat minden fertelmességtől óhassam, és Szüntelen találóssam a' tiszta jó és Sz. Angyaloknak társaságokban. Es osztán ki-mulásomnak ideje el-jöven, akkor-is Sz. Angyalid Szep menyeyi fényességgel mellettem legyenek, és bódogult lelkemet el bé vigyék azAbrahámnak kebelében Amen Uram Jesus Amen.

Minden keresztény embernek Tulajdon kereszt-neve napján mondando szép imádság.

Apoc. 2. *A Ki győzodelmes lézen fehér ruhában öltöztetik, és el nem töröm, annak nevét az életnek könyvéből, hanem vallást téflek annak nevéül az én Atyám előtt, és az ő Angyali előtt.*

En

EN idvőtlégemnek egyetlen egy kut-feje sz. és dicsőseges Jehovah Ur Isten, kinek csudálatos Isteni hatalma által származtanak mindenek, a' mennyen, földön, tengeren elő teremtetett állatok. Szivemnek igaz buzgóságából téfzek vallást a' te dicsőseges színed előtt, hogy én te teremtet állatod vagyok, és a' te kezdednek munkája. Te uram úgy öntél engemet mint a' tejet, meg óltál mint a' Sajtot, bõrrel és hufal körül vettél engemet, csontokkal, és inakkal bé fõdöztél, étellel és irgalmassággal meg ajándékoztál engemet. Es csudálatos képpen alkuttattam te tüled, nem rejtetted el te tüled az én csontaimnak alkútása, mikor formáltattam rejtekben, és csudálatos mesterséggel alkuttattam az én anyámnak méhében. Te vontál ki engemet az én anyámnak méhéből, és biztattál engemet az én anyámnak emlőjétől fogva: Mind ezekrül kegyessen emlékeztet engem ez mái napon az én keresztnévem, melyet nekem mingyárt születésem után a' sz.

a' sz. keresztségnek Sacramentoma által adot az Anya sz. egy-ház, így én te Sz. Felségednek mint teremtet és hatalmasan gondomat viselő édes Istenemnek nagy hálákat adok: Leg először azért hogy engemet midõn semmi vólnék, emberré, és az te ábrázatodra teremtetél, okos és halhatatlan Lélekkel meg ajándékoztál, és osztán hogy ép kézzel lábbal és tagjaimnak minden épségével e' világra születésem akartad, egyetemben azért is, hogy végheretlen könyörületességedbõl még e' világ fundamentomának fel vetése előtt úgy rendelted, hogy én nem a' vak pogányságban, hanem a' kertiény Anya-szent-egyházban lévõ Szülektõl a' tisztá és sz. házosságnak rendi szerint születtessem. O irgalmasságnak Istene, melly dicsőségeffek a' te cselekedetid, melyeket én rajtam ki nyilatkoztattál, hogy nem teremtetted engemet valami érzékenség nélkül való, avagy oktalan állotta, és hogy ki nem rekesztetted engemet a' te Anya-sz. egy-házodnak társaságátul, õmivel

mivel érdemlertem Sz. Felségedtől mind ezeket? Vallyon-s-nem azon föld vagyok e' a' mint minden egyéb teremtetett állatok? avagy nem azon agyaktól alkuttálé' engemet-is? a' mellyből minden Embereket. Vagy hogy nem de nem azon romlandó, és el-mulandó edény vagyok e', mint minden egyéb hallandó emberek? mi az oka tehát holot semmi érdemem nem lévén, mind azon-áltál ill nagy dicsőséggel és tisztességgel fel-ékesítettél engemet, a' te ábrázatodra teremtetted, okos lélekkel meg ajándékoztál, Sz. Lelked által meg szenteltél, és az igaz Isteni eszméretre a' Jéhus Christusbán való idvösséges hitre térítettél, és így amaz jövőendő bódog életnek el-vételére fel-készítettél. Mind ezekből-is rajtam ki nyilatkoztatot egyéb meg számlálhatatlan jó-téteményidből érzem és tapasztalom én hozzá- való Atyai irgalmaslágodnak végére mehetetlen, nagy gazdagságát.

Az te Isteni hatalmad, hogy én vagyok! az te Isteni jó vóltod, hogy ember

ber vagyok, és a' te irgalmaslágod, hogy nem tévölgő hanem az idvösségnek egy fundamentomára az Ur Jéhus Christusra fel ékesítetet igaz keresztyény vagyok. Mind ezekben én tellyes szívemből örvendezek, és néked örök Ur Isten hálát adok, és ezt mondom: Algyad én lelkem az Urat, és minden én belső részeim az ő sz. nevét, algyad én lelkem az Urat és el ne feletkezzél semi jó-téteményérül, ki meg kegyelmez minden te bűneidnek, ki meg gyógyítja minden te betegségeidet, ki meg szabadditya a' koporsóból a' te életedet, ki téged meg koronáz kegyelmességgével, és irgalmaslágával, ki minden jóval meg elégeti a' te szádat, meg ujítja a' te ifjúságot, mint a' Sas-kefellőnek. És mivel hogy ez mái napon a' Sz. keresztségnek Sacramentoma által nékem adatot kereszt-nevemről vagyon emlékezet, kerlek tégedet menybéli Sz. Atyám, úgy birgy, és igazgas engemet a' te Sz. Lelkednek általa, hogy az én nevemnek emlékezete által, meg emlékezzem arról, hogy

hogy az sz. kerfztségnek általa ujonnan
 születtettem, és annakokáért mindez
 mái napon-s-mind pedig életemnek tel-
 lyes idejében, új és szentséges életet él-
 lyek, szentségben, tisztaságban, és igaz-
 ságban járjak, az mint kedves te előttem.
 O fegély engemet, hogy mint nappal
 ékeksen járjak, nem tobzódásban és ré-
 fzezségben, nem ágyos-házokban va-
 ló bujálkodásokban és mértéketlenség-
 ben, nem versengésben és irégység-
 ben, hanem öltözzem-fel az Ur Jéhus
 Christust, és a' testet ne táplállyam az
 ő kívánságiban. Végezetre légy ke-
 gyelmes énnékem szegény bűnös szől-
 gádnak, bocsásd meg minden bűneimet,
 és az én meg válto Jéhus Christusom-
 nak érdeméért, ne töröld-ki nevemet az
 élőknek könyvéből, sőt ki-mulásonnak
 idején ő Jéhus fegély sz. sebeidért, hogy
 az életnek könyvében találtoffam neve-
 dért, és ofztán böldegul ki múltván,
 nyerhessem el az örök életnek meg her-
 vadhatatlan koronáját. Amen.

Vége a' második résznek.

Esai: 65. v. 24.

Es minek előtte kiáltonának én meg
halgatom, mikor szólnának
én meg hallom.

HARMADIK RESZ,

Foglal magában,

Minden

Lelki és testi
szükséges dologokért
mondandó Imád-
ságokat.

Luce XI. v. 11. 12. 13.

Kicsoda pedig ti közületek ki Atya
lévén, ha az ő fia kenyeret kér ő tüle, kö-
vet adna nékie? vagy ha halat kér, val-
lyon az hal helet kigyót adna-e' nékie?
avagy hatyuk-monyat kér, avagy scor-
piót adna-e' nékie? Ha annakokaért go-
noszak Léven tudtok a' ti fiaitoknak jó
ajándékokat adni, mennyivel inkább a'
ti mennyei Atyátok ad Sz. Lelet azok-
nak, a' kik ő tüle kérendik.

Az Istennek igaz esméretiért
mondandó Imádság.

Matth. 11. v. 27. *Es senki nem esméri a'
Fiut, hanem csak az Atya, az Atyát-is
senki nem esméri, hanem a' Fiú, és a' kinek
a' Fiú meg akarja jelenteni.*

Joh. 1. v. 18. *Az Atyát senki nem látta, ha-
nem amaz egyetlen egy szülött Fiú, ki az
Atyának kebelében vagyon.*

Fölséges mindenható Jehova
dicsőféges Ur, erős és rettene-
tes Isten, ki vagy három sze-
mélybül álló, és egy örökkén
élő igaz Isten, nincsen Te hozzád ha-
sonló Isten, sem oda föl az Egben, sem
ide alá ez földön, te vagy egyedül, ki
teremtetted a' földet tulajdon erőddel,
ki

ki rendelted a' Világnak kerekfégét az te bölcseségeddel, ki mindeneket valamelyeket akaríz tfelekefzel, Mennyekben és a' földön, a' tengerben és minden mélégekben.

Hálákat adok tenéked tellyes szívemből, hogy engemet az tudatlanságnak, és a' Lelki fetétségnek méléges örvényéből a' Te Sz. igédnek értelmére hoztál, és az által az te igaz esméretedet szívemben plántáltod: Mert tudom már kiben hittem, és bizonyos vagyok benne, hogy az én el tett kincsemet meg tartya mind ama dicsőségnak napjaig. De vizsontag Sz. Fölsegedhez nagy buzgóssággal esedezem, hogy azon te igaz esméretedet mind végig meg tartsád, az én szívemben nevellyed, s-naponként öregbicfed. Jól tudod Sz. Jehova kegyelmes Ur Isten, hogy testül születetvén, csak testi vagyok, és egyedül csak a' testiekre és földiekre igyekezem, adgyad jól meg tudnom, hogy három személyből álló, de csak

egy

egy igaz Isten vagy, állotodban és Istenni természetedben egy örökkén imádondó lélek, kit minden Szentek Lélekben és igazságban imádnak. Ismérted meg velem hogy csak egyedül Te vagy, amaz tökéletes igaz meg változhatatlan és örökkén meg maradandó dicsőséges jó! és ezt valóban meg esmérvén olly tökéletes fzeretettel vonyataffam hozzád, hogy te éretted és a' te esméretednek nagy vóltáért, mindeneket kárnak és ganéjnak lenni álitfak, mindeneket meg vesslek, és csak te ged fzeresselek. Öncs bé ezt-is az én szívemben, hogy egyedül csak Te vagy kitül minden jó adományok, és minden tökéletes ajándékok mi reánk származnak, hogy így minden lelki s-testi szükségeimben, csak te tüled tudgyak várni minden szabadulást, vigasztalást, bátorságot, óltalmat és segedelmet, és az én szemeimet kívüled senkire ne fordicsam, se a' bálványozásnak módgya fzerint senkitül mástul,

I

ugy

ugy mint Istentől szabadulást ne kérhessek, ne-is várhatlak. Leg fő-képpen a' te Sz. Lelked által vid véghez én bennem, hogy az én Uram Jéhus Christusomnak esméretiben, és minden lelki értelemben jobban jobban bővelkedgyem; Azért mivel ebben áll az Örök élet, hogy meg esmérjenek téged igaz Istent, és a' kit el bocsáttál az Ur Jéhus Christust. Holott pedig a' test és a' Vér bennünket arra nem segethet, és senki a' Jéhuszt Urnak nem mondhattya, hanem csak a' Sz. Lélek által. Ugyan azon Ur Jéhus szentérdeméért könyörögek Sz. Felségednek, szenteld meg az én szívemet, hogy nagy alázatossággal kövessém a' Sz. Léleknek vezérlését, ki vezérel engemet minden igazságra, s-tökéltetessen el hidgyem, s-mind halálomig-is álhatalossan vallyam, az Ur Jéhuszt én teremő Istenemnek, édes meg váltó Christusomnak lenni. Végezetre pedig mivel hogy csak rész szerint vagy on itt bennünk az esméret, és moston

ston látunk mint egy tükör és homályos beszéd által, segély engemet mind azokkal, kik Tégedet örökkén való élő Istent, igazán meg esmértének a' Te Országodnak dicsőséges, és tiündökletes boldog öröme, holott Te Sz. Felségedet ő dicsőséges Sz. Háromság, egy bizony Istent tökéltetessen meg esmérven, mind örökkén szinről szinre láthassalak, Amen.

Az Istennek velünk közlött
jó tétémennyének meg esmé-
retiért mondandó
Imádság.

Solt. 139. v. 17. *Melly igen drágálátossak én előttem Isten a' Te gondolatid, és azoknak summájok melly igen nagy, meg beszélleném azokat, de a' fővénnél többek.*

O Minden jóknak ki merithetetlen tengere, mindenható kegyes, nagy irgalmasságu, és kegyelmességű Atya Ur Isten, melly meg szám-
lálho-

lálhatatlanok a' Te jó-téteményid, mely meg foghatatlanok a' Te Atyai könyörületességid, melyeket fongantatásunkul fogva, mind ez mái-napig reám ki terjesztettél. Uram Te csudálatosan formáltál engemet az én Anyámnak méhében, nem röjtetett el tőled az én csontaimnak alkutása mikor formáltottam röjtökben, és csudálatos mester-séggel alkúttattam; az én testemet még mikor forma nélkül volna látták a' Te fzemeid, és a' te könyvedbe mind ezek bé irattattak, a' napok-is melyeken azok formáltottak vala, mikor még azokban egy sem volna. Te Uram úgy öntöttél engemet mint a' tejet; meg öltöttél mint a' sajtot, börrrel, és hussal környül vöttél engemet, csontokkal és inakkal befödöttél, étellel és irgalmassággal meg ajándékoztál, és a' te meg látogatásod meg tartotta az én életemet. Es mikor ideje el jött, Te Uram az én Anyámnak méhéből, ki vonta engemet, ep kézzel lábbal, szép emberi

beri ábrázottal, és okos Lélekkel, s-egés-séggel e' Világra hoztál, az mi leg nagyob, a' te Sz. Fiadban az Ur Jésus Christusban, még e' Világnak fundamentomának föl vetése előtt, az Örök életre el valószttottál, a' sz. Keresztségnek Sacramentoma által, test serint való születésem után ujonnan szültél. Annak utánna tellyes életemben, minden lelki testi szükségeimben segítségem vóltál. Lelkem a' kárhozattul meg óltalmaztad, Testemet pedig mind ez ideiglen csudálatosan tápláltad. O Uram ne enged hogy ezeknek emlékezete szívemből ki essék. Söt inkább világosítsd meg elmémet, hogy meg esmérhessem valóban reám ki terjesztet Atyai jó-vóltodnak nagy gazdagságát. Adgy neké olly szívet mely arrul gondolkodgyék szüntelen, mint hogy engemet egy darab föld edényt, a' Te képedre és hasonlatosságodra teremtetted hogy értelemmel okossággal föl ékesétetted, hogy az én fzeimeimet látással, Nyelvemet szóllással,

fal, Füleimet-is hallással s-minden tagaimat épséggel meg áldottad. Hogy Lelkemet meg szentelted, bűneimet meg bocsátván az Ur Jézus Christusban meg igazítottál. Hogy életemet a' pokolbéli-madaráznak törébül ki szabadítottad: egyetemben az éjeli rettegéstül, és a' nappal röpkülő nyiltul, az étszaka kegyetlenkődő dögtül, és a' délben pusztító dög-haláltul szegény fejemet meg mentetted. Végeztetre hogy engemet kezeidnek minden munkáin Ur-ra tettél, éltettél, tápláltál, és meg elégettetél.

O Isten én Istenem, melly igen drágálatoftak én előttem a' Te dőlgaidd, mikor a' nyomoruságnak közepette járok is meg elevenyitesz engemet, az én ellenségimnek haragjok ellen ki nyujtod a' te kezedet, és meg tart engemet a' te job kezed. A kik biznak az Urban, hasonlatostak az Urnak hegyéhez a' Sionhoz, melly meg nem mozdul. Mint a' Jerusalém környül hegyek vagynak, azon-

azonképpen vagyoni az Ur az ő népe környül, maftantul fogva mind örök-kén. Kegyelmes az Ur és igaz, és a' mi Istenünk irgalmas, meg örzi az alázottosfakat az Ur, azért oh én Lelkem térj meg a' te nyugodalmaadra, mert az Ur fok jókat tött veled. Meg szabadította az Ur az én Lelkemet az haláltul, az én szemeimet könnyhullatástul, az én lábóimat az eséstül. Ő meg kegyelmez minden én bűneimnek, és meg gyógyítja minden én betegségimet, meg szabadította a' koporsótul az én életemet, és meg koronázta engemet kegyelme-ségével és irgalmasságával, minden jóval meg elégetette az én számat, meg ujította iffjuságomat mint a' Sas-keselőknek. Azért hát áldgyad én lelkem az Urat, és minden belső részeim az ő sz. nevét, áldgyad én Lelkem az Urat, és el ne felekezzeél semmi némü jó-teményérül. Amen.

Az Embernek tulajdon maga meg esméretiért.

Sirac. 10. v. 9. *Miért kevélykedik a' Föld és a' hamu.*

OH én minden nyomoruságos és fájdalmas nyavaláknak tárháza, és minden romlandóságnak edénnye, melly igen gyakorta el felekezem hivságos héjában való, és hamar el mulandó állopotomról; mely ritkán jut eszemben hogy porbul alkuttattam, és ismét porrá kell lennem, melly keveset gondolkodom halálomnak bizontalan órájárul, és melly röft vagyok mind ezekről való lölki elmélkedésre. Annak-okaért kérlek Tégedet Fölséges Ur Istén, jutasd eszemben szüntelen hogy én csak ember vagyok, az az, nyomoruságoknak edénnye, ki csak egy darab földből teremtettem, a' kinek egész élete siralmas. Mivel hogy nagy nyomoruság rendeltetett minden emberekre, és nehéz iga vettetett az Adámnak fiaira

Annyok

Annyok méhétül fogva mind a' napig, melyben a' mindeneknek annyokhoz a' földben térnek, egy-eránt a' dicsőségnek széki bē ülőnek, és alázotossan a' föld hamujában bē vetettetnek, egy eránt a' Vörös bárfont és koronát viselőnek, és nyers lenben öltözőnek. O Uram jutasd jól eszemben, hogy én csak olyan vagyok mint az árnyék, és jelencs meg nekem az én végemet, és az én napjaimnak mértéke mennyi legyen, hogy meg tudgyam, hogy csak ideig való vagyok. Imé egy tenyérnyivé tedted az én napjaimat, és az én időm, úgy mint semmi te előtted, bizonyára merő héjában valóság minden ember miglen él-is, bizonyára mint az árnyék úgy jár az ember, bizonyára csak héjában szorgalmatoskodik, rakásra gyűjt, de nem tudja ki éli meg azokat. Leg főképpen pedig helheztesd előmben gyarló és bűnös vóltomat, hogy én nagy gyarló vóltom miát, semmi jót nem cselekedhetem, hanem naponként

gonofzságban förtözik életem, mellyel én nem egyebet, hanem csak büntetést érdemlek. Adgyad ezeket valóban megfontólnom hogy föl-ne fuvalkodgyam, és valamiképpen kevélségre ne fakadgyak én nyomorúlt por, és hamú. Minden könyörületességnek Istene, ólcs bé szívemben amaz igaz és tökéletes ázotoslágot, melynek általa én por és hamú magamat meg tudgyam alázni a' te hatalmas kezéd alatt. Szóld bé szívemben e' hamis világnak tettetés dicsőségének meg utálását, melynek általa én meg tudhasllam valóban, hogy csak jövevény vagyok és Sellér e' világon, és így a' jövendő böl dog életnek el vételeire kívánczhasllam. Öncs bé elmém-ben a' testi életnek héjában valóságának esméretit, melynek általa eszemben vegyem azt, hogy én meg halván, a' kígyóknak, oktalan-állotoknak, és a' férgeknek eleséglefzek. Esmértesd meg velem ezt-is, hogy gyarló, hogy bünös és a' gonofzra hajlandó vagyok, melynek

nek áltola én te tüled haragot, boszu állást, és büntetést érdemlek, hogy önön magamat, s-e' Világnak is minden némü dicsőségét meg tagadván, amaz el mulhatatlan mennyei boldogságot, az Ur Jésus Christusban meg nyernye igyekezzem. Szerelmes Atyám ne enged az én szívemet tévölgeni, hogy ne talántán fok gazdagságokkal, a' pénznek fokságában bizakodgyam, vagy az ő dicsőségekben ülökkel, e' Világnak fényes, de hamis uralkodásának örven-dezzek, vagy az ő bölcseségekben bizakodókkal, ama testi, gyakran penig hamis tudománnyal szívemet bátoricsllam, avagy hogy a' kevélség gonofzságban élökkel, mind Isten s-mind fele-barátom ellen föl fuvalkodgyam. Ne enged én Istenem hogy Te tüled szívem el szakadgyon, sőt inkább te hozzád erőssen ragaszkodván, holot minden képpen magammal jó tehetetlen vagyok, Te áltolad meg tartassam, minden jóra vezéreltessem, és végre a' mennyei fényességnek

ségnek tökéletes dicsőségét el nyerhessem, Amen.

Az Isten képe nek bennünk való meg ujúlásaért.

Genef. 1. v. 27. *Teremté azért Isten az embert, az ő képre teremté azt.*

SZ. Jehova Isten ki a' Te véghetetlen hatalmasságod által mindeneket teremtetted, az embert pedig ingyen való kegyelmeffégedbül, a' te Istenfégednek dicsőféges képre és hasonlatosságára teremtetted, el annyira hogy Te láthatatlan Isten, magadat az emberben, mint eleveny tükörben ki mutattad, és láthatóvá tötted. Mert az ember Lelkében plántáltotott bölcsesség, okosság és értelem, mifoda egyéb? hanem a' Te Isteni bölcséfégednek világos ábrázattya innénd láttjuk, hogy te tökéletes és igen bölcs Isten vagy, mivel hogy az emberben ilyen bölcs és okos lelket adtál, és az embernek kegyes

gyes Sz. és szelid indulattyában, mint egy valóságos tükörben láttjuk, hogy Te kegyelmes, Sz. kegyes, szelid, nagy türheto, nagy irgalmasságu, és igen jól tévő Isten vagy. Es végezetre az embernek minden teremtet állatokon való uralkodása, és az ő Lelkének halhatatlansága, avagy nem szép képes ábrázottya-e? a' Te Isteni mindenhatóságodnak, és örökkén meg maradandó dicsőfégednek. Es mit mondgyak, olly ditsőfégesse tötted az embert, hogy a' ki őtet látná, Tégedet-is Felféges Istent abban szemlélhethetne.

De jaj mind ezektül a' jóktul megfosztot minket amaz pokolbéli kigyónak álnak tfaládsága, meg csalván a' mi első Szüléinket a' Paraditsomban, le vonyá mi rólunk a' Te Istenfégednek ditsőféges képét, és ellenben reánk ruházá az ő utálotos, rut, és kárhozatos ábrázattját. Már a' bün, minden rut gonofság, lelki vakság, kárhoztató nagy sötétség el burította szivünket, el annyira

nyira hogy mi természet szerint való emberek, már nem értyük azokat, melyek az Istennek Lelkéé. El ragadá szívünkben mint egy pradát, ama kegyes és jó indulatot, tisztaságot, jámborságot, és minden igazságot, ellenben bé óltotta szívünkben Istenhez való engedetlenfének, minden kevélfének, tisztátolanságnak, minden hamisságnak, irégy mérges gonofzságnak az ő magvát, el annyira hogy már tetétül fogva talpig nincsen semmi épfégi bennünk, sőt még a' mi Szívünknek gondolattya-is gonofz, mind gyermekfégtinktől fogva. Annakokáért szívünknek mélféges buzgóságából esedezem Te hozzád ő minden irgalmaságnak Istene, hogy újíts meg bennem az el rontatot sz. Istenfégednek ábrázattat, teremcs én bennem tiszta szívet, és az erős lelket erőfíts meg én bennem, ad meg nekem ismét a' Te idvözítéfednek örömet, és az engedelemnek lelkével erőfíts meg engemet. Lám meg

meg ígérted hogy adandasz új szívet, és új lelket mi belénk, és hogy a' Te lelkedet ajándékozod minékünk, és azt tfelekefzed hogy a' Te parantsolatidban járjunk, és a' te ítéletedet örizzük, és meg tfelekedgyük azokat. Annakokáért tellyefíts bé rajtam a' Te Szent ígéretedet, és újíts meg az én szívemet, Lelkemet, és ólts bé szívemben, a' Te Sz. Lelkednek meg szentelő Malasztját, melynek általa úgy meg újítassam, hogy légyek egy új teremtet állat az Ur Jépus Christusban, hogy meg újítassam az én elmémnek lelke szerint, és föl öltözzem amaz Új embert, melly Isten szerint teremtetet, az igazságra és valóságos szentségre. O Uram újíts meg az el romlot igazságot szívemben, adgy az én elmemben új lelki bölcseséget, ajándékozod meg az én Lelkemet új, szép, és makula nélkül való igazsággal, mértékletefféggel, szelidféggel, alázotossággal, tökéletes engedelmefféggel, ábrázold magadat ujonnan

nan az én szivemben, Lelkemben, hogy szentségben és igazságban visellyem a' Te képedet mind a' ditsőségnek ama nagy napjáig. Es mivel hogy a' te képednek meg ujulása rész szerint, én bennem a' sz. Kereszttségnek áltola el kezdődött, holot kegyelmessen akarad, hogy az ujonnan születésnek földjének áltola, a' Sz. Lélek reám ki ontassék, tehát könyörgök Sz. Felfégednek, hogy azon jó, mellyet el kezdettél én bennem vigyed véghez az Ur Jézus Christusnak általa, segély hogy egy Sz. és új életet éllyek, és ne én, hanem az Ur Jézus Christus élyen én bennem, és bé töltessém az Isten akarattyának értelmével, minden bölcseséggel, és lelki értelemmel, hogy járjak a' mint az Urhoz méltó minden engedelemmel, minden jó tselekedetekkel, gyümölcsöt teremtvén, és nevelkedvén az Isteni esméretben, és minden erővel meg erősítessém, az ő dicsőféges ereje által minden örömmel való békeféges szentes-

vedésre, és türesre. Es az Istennek békefége uralkodgyék az én szivemben, és valamit cselekefzem beszéddel avagy tselekedettel, mindeneket az Ur Jézus nevében cselekedgyem, és legyen tisztá, és botlás nélkül való futással fiethesek, mind az Ur Jézus Christusnak eljövételének napjáig Amen.

Az Isten igéjének idvösleges halgatásáért.

Példabe: 30. v. 5. 6. *Az Istennek tellyes beszéde igen tiszta, és pais ahhoz folyamóknak: Ne tégy az ő beszédéhez hogy meg ne büntessen téged, és hazug ne légy.*

O Kegyelmességnek és irgalmaságnak sz. Istene, ki tennen magadat hatalmas Isteni tselekedetnek általa ki jelentetted, hogy a' mi Te benned láthatatlan tudnyia-illik a' te örökkén való hatalmasságod, és Istenféged, e' Világnak alkutványibul, és a' teremtet állotokbul, meg esmértetik és álto-

láltotik te leg kiváltképpen a' te hivedel drága sz. igédnek hirdetése által, tennem magadat valóban, tökéletesen, és idvösségesen meg esmértni akartad. Annakokáért nagy buzgosággal nyujtom ez mastanyi órában Felfégednek színe elejben hálá-adásomnak áldozattyát, hogy engemet-is érdemetlen bűnöst, azon te idvösséges sz. igédnek értelmében részessé tőttél, hogy nekem-is Lelki szegénynek a' Te sz. Evangéliomodat prädikáltottad, és az által az Örök-életnek el-vételére lelkömet föl szentelted. Kérlek Tégedet botsáddal meg minden bűneimet, mellyeket, én nem engedvén áldot sz. igédnek, álnokul tfelekedtem, leg kiváltképpen hogy drága sz. igédet kicsin állopotnak tartottam, azt szíveffen nem gyakorlottam, nem tanultam, és a' mi leg nagyobb meg tartani nem-is igyekeztem. O én nyavalyás ember melly gyakorta engedtem az Ördögnek, hogy a' Te sz. igédnek magvát az én szivemből el ragad-

gya.

gya. O melly igen hasonló az én szivem amaz kösziklás és tövisses szántó földhöz, holott a' te sz. igédnek ereje el fojtatik és gyümölcsöt nem teremhet. De könyörűly én rajtam, ne szállits fejemre boszú-állásodat, ne szóly haragodból úgy én velem, az mint Saul királlyal régenten szóllottál, ezt mondván nékie? Mivel hogy meg vetetted az én igémet, azért én-is meg vetlek tégedet: sőt inkább görjeszd föl szivemben az Te sz. igédhez való igaz szeretetnek tü-zét, indíts én bennem egy tökéletes kívánságot az életnek kenyere és mannája után, az Te sz. igéd után, adgyad hogy erőssen szomjuhozza az én Lelkem az életnek vizét. Mivellyed aztot is, hogy az idvösségnek amaz nemes magva, a' te áldott sz. beszéded, az én szivemnek szántó földgyén teremtsen fok gyümölcsöt. O nedvesics meg az én el keményedet szivemet, a' te Sz. Lelkednek hives harmattyával, hogy a' Te sz. igéd az én szivemben erős gyökeret

keret verjen, és üressen vizfű ne térjen. Kéfcis el engemet a' Te sz. igédnek meg tartására, hogy ofztán Te ô Atya, Fiu, és Sz. Lélek én Lelkemnek rejtekében szállván, én nálom lakozzál mind örökkén. Adgyad hogy Sz. igédből Te Sz. Fölsegedet valóban s-önnön magamat-is meg esmérheffem, irgalmasságodat és a' Te nagy könyörületességedet-is meg tapasztalhattam, az én meg fogyatkozot szegénységemet, és a' Te fölöttéb bővelkedő nagy gazdagságodat, az én erőtlenségemet, és a' Te nagy hatalmadat, az én tudatlanságomat, és a' Te bölcseségedet, az én szívemnek sötétségét, és a' Te lelki világosságodat-is meg esmérheffem. Uram világofics meg az én szívemet a' Te Sz. Lelkédnek világofító fenyeffégével, ird bé sz. igédet Isteni-Sz. Ujaiddal az én szívemnek táblájára, és avval egyetemben, a' te igaz esmératedet, szeretetedet, félelmedet, és igaz Isteni tisztetetedet, hogy Te rólad soha el ne feletkezzem. Melly igen szerel-

fzerelmetessék az Te hajlékid ô feregeknek Ura, az én Lelkem és testem kívánczik az élő erős Istenhez. Bóldog az ember kinek Te erőssége vagy, és bóldogok a' kiknek szívekben vagynak a' Te ösvényid. Miképpen kívánczik a' Szarvas a' folyó vizekhez a' képpen kívánczik az én Lelkem Te hozzád Isten, szomjuhozik az én Lelkem az Istenhez az élő erős Istenhez, O Uram adgy nékem olly értelmet, hogy meg őrizzem a' Te törvényidet, és meg tartcsam azt tellyes szívemből, igazgas engemet a' Te Parancsolatidnak utában, mert abban gyönyörködöm, hajtsd az én szívemet a' Te Parancsolatidhoz, és nem a' telhetetlenséghez, fordítsd el az én szívemet hogy ne lássonak héjában valóságot, az Te utaidban peniglen elevenits engemet. Légyen a' Te irgalmasságod én rajtam, hogy éllyek, mert a' Te Törvényed nékem minden gyönyörűségem. Amen ô Uram Jéhus Amen.

Az edgy igaz idvözittö hitért mondandó imádság.

Eph. 4. v. 5. *Egy az Ur, egy a' Hit, egy a' Kereszttség.*

Dicsőfégnek Ura, és az örökkén áldondó Atya Istennek egyetlen egy született Fia Ur Jéhus Christus, csak Te vagy egyedül az Atyával, és a' Sz. Lélekkel egy valóságos Isten, a' kit imádnak minden Szentek, és a' kinek dicsőfég Jéhus nevére minden térd meg hajul, mennyieieké, földieké, és a' föld alatt valóké: Az én szívemnek mélféges buzgóságából nyujtom dicsőfég színed eleiben ez mostani könyörgésemet, és a' Te nevednek dicsőfégéért kérlek Tégedet, hogy az Te benned való igaz idvössféges hitnek világosságát, nagy kegyelmessen az én szívemben föl görjefszed. O dicsőfég Jéhus, mivel hogy kivüled senkiben másban idvösség nincsen, nem-is adott embereknek az ég alatt egyéb név, melly

melly által idvözülhetnének, hanem csak egyedül a' Te Jéhus neved, nó tehát öncs bé mélyen az én szívemben fz. esmératedet, hogy én Tégedet valóban meg esmérhesselek Istentül bocsátotot Messiást, Meg-Váltót és Isten emberek között, egyetlen egy közben járot. Es tégedet valóságosan meg esmérvén, segély engemet arra-is, hogy az én Lelkem tökéletesen meg nyugodgyék Te benned, egyetemben egy Idvözittőjében és meg Váltó Christusában adgy nekem olly tökéletes bizodalmat, hogy Sz. Pál Apostallal, nagy örömmel mondhaszam: Tudom kiben hittem, és bizonyos vagyok abban, hogy meg tartya az én el tett kincsemet, mind ama nagy napig. Ne had ôkegyes Jéhus az én szívemet tetovánzi, avagy kételkedni, hanem segélly hogy az én lelkem mély gyökeret vevén, Te benned meg mozdulhatatlan képen eröfsödgyék meg az életnek olly fundamentomán, mellyen kívül az idvösségre

ségre senki más fundamentomot nem tehet. Es holot te vagy egyedül az Idvözöttö hitnek fundamentoma, mivel hogy másban idvösség nincsen, kérlek ô Jêsus, szôld bé tehát ezt-is az én szivemben, hogy a' mint nincs több, hanem csak egy közben-járó az Isten és emberek között, nincs több hanem csak egy Idvözöttö egy Ur Jêsus Christus, így nincsen-is több hit, hanem csak egy igaz hit vagyon, és az igaz hit ugyan az, mellyel hiszünk Tégedet egy Idvözöttö Ur Jêsus Christusnak lenni, a' melynek áltola a' mi Lelkeinket bizonyossá teszszük, hogy ô az Istennek kedvében s-kegyelmében vagyon, és a' Te keserves kinszenvedésednek általa, ez élet után el nyeri bizonyosan az Örök boldogságnak meg hervadhatatlan szép koronáját. Esmivel hogy ez egyedül, az egy idvözöttö igaz hit, így ezen az igaz hitön kívül senki az idvösségre nem mehet, mert Te vagy Jêsus az Ut, az Elet, és az Igazág senki

nem

nem mehet az Atyához hanem csak Te általad, és valaki ezt nem hiszi, és magát ehhez az idvösségnek uttyához, az Ur Jêsushoz hitnek áltola nem kápcsollya, soha az Atyának dicsőféges színe elejben nem juthat. Holot pedig senki a' Jêsuft Urnak nem mondhattya, a' Sz. Lélek nélkül, annak okáért efedezem Te hozzád szerelmes Jêsusom, adgyad énnékem, a' Te meg szentelő, és meg világosító Sz. Lelkednek Malasztját, a' ki engemet az Evangyéliom által, Te hozzád vezéröllyön, a' Te esméretedben gyarapícsón, a' Te szeretetedben nevellyen, és az idvözöttö hitben meg szentellyen. Távollégyen innéd, minden test szerint való értekezés, mert a' test, és a' Vér nem esmér-tethet meg Tégedet mi velünk. Távollégyen innéd minden test szerint való bölcselkedés, mely az embernek lelkét Te benned O Jêsus meg botránkoztattya, hanem fogván tarcsd az én test szerint való okoskodásomat, hogy

K

az

az hit az én fzivemben annál nagyobb erőte vehessen, és ezen hitben végig meg maradván, végezetre az hitnek végét el nyerhessem, az az, az Örök boldogságnak koronáját; Segély engemet mind ezekre O dicsőféges Jézus Amen.

Az idvözítettő igaz hitben való végig meg maradásért.

Apoc. 2. v. 10. *Légy hű mind halálig és néked adom az életnek koronáját.*

O Jézus Dávidnak Fia könyörülly én rajtam ki a' Te ingyen való nagy kegyelmességedbül, szent Lelked által engemet a' Te igaz eszméretedre hoztál és a' Te benned való idvözítettő hitre Lelkemet föl szentelted. En bizonyos vagyok már abban, hogy nincsen semmi kárhoztatás azokban, kik hitnek áltola, Te benned vagynak. O Jézus Christus. En bizonyos vagyok abban, hogy nem vádolhattya Isten előtt

előtt azokat senki, valakik tökéletesen el hiszik, hogy meg holt az Ur Christus az ő bűnökért, és föl támodot meg igazulásokért. En bizonyos vagyok abban, hogy valakik az élő Istennek, e' Világra bocsátatot egy Szülöt Fiában hisznek, azok el nem vesznek, hanem Örök-életek léfzen. Annak-okáért könyörgök sz. Felfégednek O meg Váltó Christúsom, könyörülly én rajtam, és ezen idvösséges igaz hitemben nevel, gyarapics, és erősíts engemet, hogy abban mind végig álhotos légyek, s ugy idvözüllyek. Tekénts kegyelmes szemeiddel reám midön kéfertetem, tégy engemet erőssé a' Te erősségednek hatalmában, öltöztes föl az Istennek minden fegyverében, hogy meg álhos-fak az Ördögnek, és az ő tagjainak kéfertő álnoksági ellen, állyonak az én derekaim bé övedzvéen igazsággal, és föl öltözvéen az igazságnak melly-vasá-ban, annak fölötte a' hitnek Paisát-is adgyad énnékem, hogy ama gonofznak

minden tüzes nyilait meg ölthattam, az idvösségnek fíjakját-is tegyed az én fejemben, és adgyad az én kezemben a' Lelki fegyvert, mely az Istennek befédgye. O Szerelmes Jésumom, figyelmezzél az én foházkodásomra, ne hagy el efnem az igazságtul, ne hagy el tántorodnom, az idvözítettő igaz hittül, mellyet a' Sz. Lélek által az én szivemben helyheztettél. Jussón eszedben kegyelmes Christusom hogy az igaz hit a' Te ajándékok, mivel hogy azért véghetetlen kegyelmességedből engemet-is az idvösséges jóval meg ajándékoztál, őrizd meg tehát ajándékokat az én szivemben, és erősíts meg hogy én tülem soha senki ezt, az idvösségnek pálmáját el ne ragadhassa. Erős-sen utáltosd meg velem a' minden emberi találmányokbul álló tévelgéseket, és a' káromló s-Okoskodó seregnek, kevély maga hitt, és emberi bölcseségre építettet vallásokat, így egyszer s-mind minden eretnekségeket-is, gyűlöltes meg

meg én velem, mint egy mérges kigyót, Adgyad hogy meg undorodgyék mind annyiszor az én Lelkem tőlök, valahányszor iszonyú cselekedeteket hallani, avagy látni kentelenítettém; legyenek én előttem mint egy átok, mert ugyan-is valaki a' Jésumot nem szereti átkozott. Ellenben penig hová tovább mind jobban szerettesd meg velem, a' Te sz. igédet, és azon Te Sz. igéd szerint való tökéletes igazságot, mellyet Szivemben plántály, hogy abban mind végig meg mozdulhatatlannal meg maradgyak, meg maradván lelkemet az ki múlásnak bóldog óráján így vigasztalhasfam. En ama nemes harczot meg harczoltam, pallya-futásomat el végeztem, hűtömet meg tartottam, végezetre el tétetet énnekem az igazságnak koronája, mellyet meg ad nekem az Ur ama napon amaz igaz Bíró: nem csak énnekem pedig hanem mindeneknek-is, a' kik várják az ő dicsőséges el jövetelét. Amen.

Más

Ugyan azonért.

Hos. 7. v. 13. *Faj nekik mert el távoztak én tőlem, azért el pusztítottak mert hitetlenül cselekedtek ellenem, én váltottam meg őket és ők hazugságot szóltak én ellenem.*

O Názáretbéli Jézus, ki azért hogy Isten Fiának vallottad magadat, a' Sidóktul káromláft, és üldözt, végre keserves kinokat és halált szenvedtel. Es minékünk-is jól megjövendölted azt, hogy az Te sz. nevedért gyalázatot, káromláft, szidalmat, üldözt, szám-ki-vetést és halált szenvedni kénytelenítettünk. Könyörünk nagy alázotosan Te Sz. Felségednek, és a' Te dicsőséges Jézusi nevedért kérlek Tégedet, úgy birj és vezérolj a' Te Sz. Lelkednek általa engemet, hogy én ne irtozzam az Te dicsőségedért és igazságodért való szenvedéstül, sőt inkább nagy örömnék és dicsőségnek tartsam

csám, hogy számláltotom a' Te sz. nevedért szenvedő Martyromók között. O kegyes Jézusom, adgy nekem olly szívet, melly Téged tökéletesen szerezsen és a' Te tőled való szeretettül soha örökkén el ne szakadhaflon, adgy nekem olly lelket, melly Te benned hitnek áltola mély gyökeret verjen, és Te tőled sem élet, sem halál által el ne változtassék. Adgy nekem olly elmét, melly Te rólad szüntelen gondolkodgyék, és Tégedet sem bődlog, sem bődlogtalan időben el ne felejthesse, hogy így mind végig tied légyek, tied maradvak, Tégedet szeresselek és Téged imádogyolak. Es oíztán támodgyon föl bár a' Sátán, minden ő üldözö hatalmával ellenem, én mind az által tudom hogy győződelmeskedem. Mert Te vagy én Paísom az én bátorságom, és igen alkalmas segítségem, ambár szidalmazzanak és káromollyanak engemet, a' Christus kereftinek ellenségi, mind az által tudom, hogy Te O

K 4

szép

szép Jézus meg áldasz engemet, ambár üldözzenek, és egyik helytől a' másakra kergeszenek engemet e' Világnak fiai, mind-az-által tudom hogy te kegyes Jézus bé fogatsz engemet, ambár Lánckokra és tömlöczökre vessenek engemet, ama lelki vakságnak rabjai, tudom mind az által, hogy ott-is O Jézus vigasz talasz engemet, ambár minden jószágomtól meg foszszanak, és halálra adgyanak engemet a' veszedelemnek és kárhozatnak fiai, akkor-is tudom bizonyára hogy meg áldasz, bátorittasz, meg tartasz engemet. Es ez tökéletes reménységbiül még is kérlek Tégedet én Istenem, öncs bé tennem magadat olly mélységeffen az én Lelkembén, hogy Sz. Pál Apostallal én mindeneket, még az én életemet-is kárnak és ganéjnak tarcsám, az én Uram Jézus Christusomnak esméretinek nagy vóltáért, nyomgy engemet mint egy pöcsétet a' Te karodra, hogy Moises Prophétával nagyobra böcsülyem a' Christusnak gyalázattyát, ez Világnak

Világnak minden kincseinél, és így rajtam ne foghasson semmit az Ördögnek ama kélértő mestersége, még akkor-is midőn e' Világnak minden gazdagságit, és dicsőségit előmben terjesztendi, ezt mondván: Neked adom mind ezeket, ha le borulván imádondasz engemet.

Jézus dicsőségnek királya, fegély, erőfits, bátorits és gyámolics, hogy Te éretted valamikör kívánod és rendeled, mindeneket nagy örömmel szenvedgyek. Te éretted éhséget, szomjúságot, szegénységet, mezételenséget, Te éretted betegséget, fájdalmakat, tömlöczöt, fogságot, Te éretted szidalmat, gyalázatot, üldözést, szám-kivetést, és halált nagy bátran, az én hitemnek minden tántorodása nélkül el szenvedgyek, előttem viselvén hogy jaj azoknak, a' kik te tüled, és a' te benned való idvözöttö hittül el szakadnak, és hogy a' hitetlenek, a' bálvány-imádok, és mindazok kik szóllyák és szeretik az ha-

zugságot kivetternek az külső sötétségre, a' tüzzel és kénküivel égő tóban, melly a' második halál: előttem viselvén azt-is, hogy a' ki mind végig megmarad az idvözül, és hogy csak annak, a' ki hiv léfzen mind halálíg ígértet meg az életnek koronája.

O én nyavalyás ember mely erőtlen vagyok én, mind azoknak a' kéférteteknek el szenvédésére, mellyekkel ő Jéfus a' Te benned való reménységért, gyakran kéfértetem, főképpen hogy a' Tebenned való hittül el szakattaknak példái olly bővséggel vagynak, kik naponként szaporodnak, jó szerencsével és nagy bátorsággal élnek. De Te Uram Jéfus légy én segétségem, és bátorics szívemet, a' Sz. Mátyromoknak példáival, kik a' Te bizonság tételeért életüket le tenni készek vóltanak, és a' nagy kinoknak szenvédési között, véreket-is el-ki ontani nem szánták. Es végezetre dicsőisd meg az én Lelkemet azzal a' dicsőféggel, melyben állonak

lonak ama válofztott és idvözült szentid, kik meg szabadulván az életnek minden nyomoruságitul, a' te dicsőséges színedet szüntelenül nézik, és nagy örvendező Zengéssel el mondgyak amaz Angyali szép éneket. Szent, Szent, Szent a' Seregeknek Ura Istene, tellyes mind a' széles föld az ő dicsőségével. Amen.

Az igaz hitnek gyümölcseiért

az az

Egy kegyes kerelztényi életért.

Jacob. 2. v. 14. *Mi haszna vagyon Atyámfiai, ha valaki mondgya hogy hiti vagyon, cselekedeti pedig nincsének, avagy meg tart-hattya-e' azt a' hit.*

IRgalmas sz. és dicsőséges Isten, ki nek tökéletes Sz. és nagy jó-vóltában semmi változás nincsen, ki nem olyan vagy mint az ember, a' ki csak

csak a' külsőkre figyelmez, de Te a' szívnek meg vizsgálója vagy. Vallást téfzek Te Sz. Fölséged előtt, hogy én ki az igaz keresztényi hitben részesültem, azon keresztényi igaz hitet igen gyakorta csak szájjal vallottam, de aztot undok gonosz életemmel, és gyakor undok cselekedetimmal nagy erőssen tagadtam. Bocsásd meg kérlek minden bűneimet, bocsásd meg nagy fok vétkeimet, mellyekkel az hitnek erejét, magamban meg öltem, és szégyen lelkemet az hitnek idvözítettésül meg fosztván, mélységessen fértegettem. Es tégy kegyelmessen én velem hogy az mint véghetetlen irgalmaságodbul, el bé gyökereztetted szívemben amaz idvözítő igaz hitet, vigyed véghez aztis, hogy fok jó gyümölcsöt teremcsen én bennem, mert a' hit ha cselekedete nincsen meghólt ő magában. O segély tehát, hogy én fok keresztényi jó cselekedetek által meg bizonyithassam azt, hogy egy élő és eleveny hit, vagy

gyon

gyon az én szívemben. Ne legyenek olyan mint ama füge fa, kinek ha gyümölcse nem vala, az Ur Jéhus azt, ottan meg átkozá. Ne legyenek olyan mint ama gyümölcs nélkül való fa, melynek tövére már az fejfze tétetet; hogy ki vágattassék, és a' tüzre vettesfék. Ne legyenek olyan ki az Isteni tisztelennek színét mutattya ugyan, de annak erejét meg tagadgya. Hanem segély hogy a' hit én bennem a' fzeretet által minden jót cselekedgyék, hogy én a' Christus által lett hitben, bé mehesfék a' kegyelemben, melynek áltola állok-is, és dicsekedhessem az Isten dicsőségeinek reménsége alatt, nem csak ez penig, hanem dicsekedhessem az háborúságokban-is, tudván hogy a' háborúság békeséges türeft nemez, a' békeséges türés penig késértéft, a' meg késértés penig reménséget, a' reménség penig meg nem szégyenit. Es mint ama jó fán, ugy nevelkedgyenek én bennem hitnek általa, a' Léleknek áldot gyümölcsei: Ugy

K 7

mint

mint a' Szeretet, Öröm, Békesség, Békesség türes, kegyelmesség, Jóság, Hit, Alázotóság, Mértékletesség, és ezekhez hasonló egyéb szép keresztényi Virtusok, és állittassék az én testem, Istennek élő sz. és kedves áldozatul, és ne szabjam magamat e' Világhoz, hanem meg változzam egészen az én elmémnek újulása által, hogy kedvellyem Istennek ama jó és tökéletes akarattját. Adgyad hogy mint Abel, úgy én-is hitnek áltola kedvesebb áldozatot vigyek Te elődben. Adgyad hogy mint Enoch, hitnek áltola, én is kedves lehessék Sz. Fel séged előtt. Mint Noé, én is hitnek áltola félljem sz. ígédet. Mint Abraham, én-is hitnek áltola engedgyek a' Te sz. beszédednek. Mint Moises, én is hitnek áltola, nagyobb gazdagságnak itéllyem lenni a' Christusért való gyalázott, ez Világnak minden kincseinél. Es mint az Izrael fiai, így én is hitnek áltola mennyek által a' nyomorúságnak vörös tengerén, míg el bé jut hatok

hatok a' Mennyei Kánánnak áldot földére. Es így az hitnek cselekedetinek általa meg bizonyíthassam magamat, igaz jó kereszténynek, és az Ur Jé sus Christusban Isten Fiának lenni, Amen.

Más Egy kegyes keresztényi életért.

Rom. 8. v. 12. *Annakokáért Atyám-fiai adóssak vagyunk, nem a' testnek, hogy test szerint éljünk, hanem a' Léleknek. Mert ha test szerint éltek meg haltok, de ha a' Lélekkel a' testnek cselekedetét meg öldöklitek éltek. Mert a' kik Isten Lelkétől vezéreltetnek azok Isten fiai.*

Kegyelmességnek és irgalmasságnak Istene, meg vallom a' Te dicsőségedre, az én természetemnek igen gyarló és romlandó vóltát. Mert naponként nevelkedik bennem a' test szerint való életnek kívánsága, és az hamis

mis Világnak undok gonosz fzeretete. O mint szomjuhozza az én szivem, e Világnak kárhozatos gyönyörüségét, és elmulandó gazdagságát. O mint fietnek az én láboim a' testnek az ő cselekedetinek véghez vitelére, O mely sörények az én kezeim minden gonosz munkának cselekedetire. Kérlek annak-okaért menybéli sz. Jehova Isten, könyörüly én rajtam, ujics meg az én szivemet, Lelkemet, és plántályén belém egy új, sz. tisztá, kegyes, kereszteni, és jámbor életet, segély hogy én többé ne járjak úgy mint egyéb pogányok, az ő elméjének hejában valóságokban, kiknek elméjek meg homályosodott, és elidegenült az Isteni élettől, kik adták magokat bujálkodásra, és minden tisztátolanságnak, nagy ferénsséggel való cselekedetire, hanem jusson jól eszemben, hogy én a' Christust másképpen tanultam, és levetközöm ama régi élet szzerint való O embert, melly meg vész a' csalárd gonosz kívánságoknak miáta, és meg nyjullyak az én elmémnek lelke szzerint, és föl öltöz-

zem

zem az Uj embert, melly Isten szzerint teretitet az igazságra és valóságos sz. életre. O segély engemet, hogy én mint nappal ékeffen járjak, nem tobzódásokban és részegségekben, nem ágyas-házokban való bujálkodásokban, nem mértékletlenségben, nem vörsöngésben, és irégységben, hanem öltözzem föl az Ur Jéhus Christust, és a' testet ne táplállyam az ő kívánságában. Szerelmes Atyám, jól tudod hogy én nem vagyok alkalmas még csak a' jónak ki gondolására-is, hanem a' mire alkalmas vagyok az Te tüled vagyon, jól tudod hogy egy más törvény vagyon az én tagjaiban, melly ellenkezik az én elmémnek törvénnével, és engemet rabúl ad a' bűnnek törvénnének, mely az én tagjaiban vagyon, innénd nem cselekedhetem a' jót, a' mellyet akarok, hanem a' gonoszt cselekezem a' mellyet nem akarok. Annakokaért az Ur Jéhus nevében meg hajtom térdeimet a' te dicsőséges színed előtt, hogy

adgyad

adgyad meg énnékem a' te gazdag dicsőségedért, hogy álhatatosan erősödjem meg a' Sz. Lélek által a' belső emberben, hogy lakozzék a' Christus hitnek áltola az én szivemben, kinek szeretetiben meggyökerezvén erős fundamentomot ő benne verhessek, sőt hogy legyek tisztá, és botlás nélkül való futással siethessek mind az Ur Christusnak eljövetelének napjáig, tellyes-is legyek az igazságnak gyümölcseivel, mellyek vagynak az Isten dicsőségére és tisztességére. Hogy szüntelen az oda fölvalókat keressém a' hola' Christus nagyon az Istennek jobbján ülven, az oda fölvalókra viseljek gondot, és nem a' földiekre. Es föl öltözzem mint Istennek valószott edénnye a' könyörületességnek indulattyát, a' kegyelmességet, alázotóságot, szelidséget, csendeséget és a' szeretetet, mely a' tökéletességnek kötele, és uralkodgyék az Istennek békésege az én szivemben, és valamellyeket cselekedendem befzédde avagy cseleke-

lekedettel, mindeneket az Ur Jéhus nevében cselekedhessem. Amen.

Az Istennek Szeretetiért.

1. Joh. 5. v. 3. *Mert az Isteni szeretet, hogy az ő parancsolait meg tartsuk, és az ő parancsolati nem neheznek.*

O Minden jóknak kut feje, áldott Sz. Jehova Isten, szivemnek nagy keferüségébül téfzek panaszt Sz. Felségednek színe előtt, hogy az én gonofz erkölcsömnek romlot mi volta miát, Tégedet tökéletes jó Istent, az mint kívánod és parancsolod, tellyes szivembül, tellyes elmébül, és minden erőmbül, minden időben nem szeretethetlek. Es jól-lehet az én elmém hizelkedvén gyakran biztat engem, hogy téged tökéletesen szeret, de mivel hogy az Isteni szeretet ez, hogy ember a' Te parancsolatidat meg tartsa, ebbül vészem ezre, nincs tökéletes Isteni szeretet én bennem, mivel hogy meg nem

nem tartom Isteni parancsolatidat. Hí-
fzem énnékem mind azokat erőssen kell
gyűlölnöm, a' mellyeket Te gyűlölsz,
ha én Téged O Istén én Istenem tisztán
és igazán szeretni akarlak, de jaj melly
gyakorta szeretem azokat a' mellyek Te
előtted utálotosíak. Ennékem mind
azoktól nagyon kell irtóznom, a' mel-
lyektől törvényed által meg tiltasz, de
jaj mely gyakorta kívánom, mely gya-
korta cselekekszem azokat. Ennékem
a' Te szeretetednek nagy vóltáért min-
deneket kárnak, és ganéjnak kellene
tartanom, de jaj melly kedves előttem
e' gonosz Világnak mulandó gyönyö-
rűsége, és veszendő gazdagsága, és a'
bűnhöz való szeretetnek áltola, jaj mely
gyakorta meg utálok sz. Parancsola-
tidat, és háttal fordulok Te Sz. Felséged-
hez. Rövid szóval én vagyok ô Isten
ama gonoszságnak tfeleködője, a' ki szá-
jammal vallom, hogy szeretlek tégedet,
ezt mondván: Uram Uram, de nem
tfelekekszem a' te akaratodat. Kön-
yör-
gök

gök annakokáért Sz. Felségednek O
minden irgalmaságnak Istene, légy ke-
gyelmes légy irgalmas énnékem, és ne
rekefsz ki engem ama te szeretetedbül
mely az Ur Jéhus Christusban vagyon,
azért hogy én bennem te hozzád való
tökéletes szeretetet nem találhocz, sőt
inkáb cselekedgyél irgalmaságot én ve-
lem, és a' te Sz. Lelkednek meg szentö-
lö ereje által gerjeld föl én bennem az
igaz Isteni szeretetnek tüztét, hogy a' te
hozzád való igaz szeretetnek áltola füg-
geszem szivemet te Sz. törvényedre, és
azokat tökéletes szível véghez vinni ki-
vánnyom, mellyeket nékem parancsola-
tál. Adgyad hogy azokat tökéletes-
sen meg utállyom, mellyek te előtted
utálotosíak, és a' te szeretetedért min-
deneket el szenvedgyek, mindeneket el
tűrjek, és evvel bizonyítsam meg mind
e' Világ előtt szivemben föl görjedet
szép szeretetedet, hogy a' te sz. akarato-
dat mindenekben véghez vinni, és te
éretted mindeneket el szenvedni imé
kés

kész vagyok. O Atyám vonnyad az én szívemet te hozzád, és én úgy futok utánnad, öncs Istenségednek gyönyörű édesfégét az én elmemben, és úgy indics te utánnad való tökéletes kívánságot én bennem, helyheztesd Lelkemben minden javaidnak gazdagságát, és úgy ébrezd föl szívemet a' te igaz Sz. és tisztá szeretetedre. Es jól lehet mige' romlandó testben élek a' Te szeretetedben való tökéletességre nem mehetek, mind azon által a' Te Sz. Fiadnak az Ur Jéhus Christusnak szeretetinek tökéletességéből helyre allitsam azt, a' mi fogyatkozás én bennem vagyon. Es így fussak a' tzél után az Istennek a' Christus Jéhusban való mennyei hivataljának jutalmának el-vételére. Amen.

Az Igaz keresztyeni szeretetért.

1. Joh. 4. v. 20. *Ha Valaki azt mondja
szeretem*

szeretem az Istent; és az ő Atyáját gyűlöli, hazug az.

Szent, Szent és dicsőséges Isten, ki ilyen parancsolatot adtal minékünk, kogy a' ki szereti az Istent, szerezze az ő Fele-baráttját is, de ő mely számtolanul vétkezünk az Te Parancsolatidnak meg szegésében, holott mi közöttünk minden napi versengések, irégységek és öldöklések, és egy más ellen való boszontások vagynak. Es jól lehet ezt cselekezzük, mind azon által minnen magunkat igaz keresztyenyeknek tartjuk, dicsekedünk a' keresztyeni hittel, Isteni felelemmel, és Isteni szeretettel, maga pedig a' te sz. igédből halljuk, hogy a' ki gyűlöli az ő Atya-fiát, az hejában dicsekedik az Istennek szeretetivel, holott csak egy kép mutató hamis keresztyen. O én nyavalyás ember melly szokor-bántottam meg felebarátomat, irégységgel gyűlölésséggel, és gyakran való kár tétellel, ime mind annyiszor megbán-

bántottam az én Istenemet is. Kegyelemes Istenem ne tulajdonics az én lelkemnek kárhozattára ily nagy vétkeimet de bocsásd meg nekem mind azokat a' te Sz. Fiadnak az Ur Jézus Christusnak drága érdemeért. Es gerjezd föl szivemben az én fele-barátomhoz való igaz kerefstényi, és tisztá Sz. szeretetet, irts ki szivemből minden irigységet, hogy tüled nékie adatott áldást ne irigyellem, se ne boszorkodgyam azon, midőn jó szerencséssen foy-nak az ő dölgai, gyomlály ki szivemből minden harag-tartást, és boszú-ál-ló gondolatott, ne enged hogy az gonofszért gonofszal fizetni igyekezzé, sőt inkább minden jóval jutalmazzam meg néki ellenem véghez vitt, minden gonofzságit, és kövessém az én Uram Jézusomnak nyomodokát, ki mikor szidalmaztatnék senkit nem szidalmaz vala, és mikor szenvedne senkit nem fenyeget vala, hanem annak hagyá a' boszszú-állást a' ki igazán itél. Egy-

szer

szer s-mind tökéletes jó indulattal-is gazdagics meg engemet, hogy az én fele-barátom felől mindenkor minden böcsülettel szóllyak, és valami mérges keferü beszéddel soha az ő szivét meg ne szomorítsam, távul légyen tülem az rágalmazás, és minden hazug mondás: mely az Ördögtől az hazugságnak Atyátul vagyon, és soha ki ne mennyen az én számbul álnok csalárd beszéd, mellyel fele-barátomat meg csalni, vagy kárban ejteni kívánnám; de övezd-fel az én szivemet igaz mondással, és minden irgalmassággal, hogy az én szüköl-ködő felebarátomnak meg szegjem kenyeremet, és minden okkal móddal néki segítséggel lenni igyekezzem. O menyébéli Sz. Atyám juttasd jól eszemben, hogy a' szeretet nélkül semmi az én kerefsténységem, utálatos előtted Isteni szolgálatom, és minden imádságom. Mert ha embereknek avagy Angyaloknak nyelveken szólnék-is, ha szeretet pedig nincsen én bennem, csak ol-

L

lyan

Iyan vagyok mint az Zengő értz, és a' pengő Cymbalom, és ha minden marhámát a' szegényeknek táplálásokra, költeném-is, és ha testemet a' tüzre adnám-is, ha fzeretet nincsen én bennem, semmit az nem használ énnékem, és így a' te Sz. Lelkednek malasztja által, tellyes szível Lélekkel igyekezem, az te Sz. Parancsolatod fzerént - való tiszta sz. Keresztényi fzeretetre. Felséges Ur Isten szállj bé az én szívémben, és víd véghez én bennem azt, az mi Kedves es kellemetes te előtted, és tarts-meg engem mind végig a' tiszta-keresztényi Sz. fzeretetenben, sőt ha midőn Lelkemnek ki-mulásakor az hit, és a' reménség, engem erőfittenek, a' fzeretet-is melly leg nagyob én bennem föl találtaffék, és az én Lelkem tiszta Sz. Szeretettel fel-ékeftitetet lévén, állottaffék a' te dicsőséges színed eleiben. Amen.

Az

Az alázatosságért.

Matth. 11, v. 29. *Tanuljátok meg én tiilem, mert én szelid, és alázatos szívű vagyok.*

O Kegyes Jéhus amaz tökéletes, és Kép mutatás nélkül való alázatosságnak tüköre, ki minket nem csak Szóval intesz hogy követője legyünk az alázatosságnak, de annak, fölötte a' te magad meg alázásának, példájával is-mint egy öftönösz bennünket, hogy az te mélséges tiszta sz. alázatosságodnak nyomdokában járjunk; Meg vallom a' te dicsőséges színed elöt, hogy én igen gyakorta fel fuvalkodot s-maga hit elmével lévén, mind a' te Sz. igédet kicfínynek alítottam s-mind penig az én fele-barátomat, önnön magamhoz képest tsak semminek tartottam. Bocsásd meg kérlek ő kegyes Jéhusom, ebbéli és minden egyéb gonosz bűneimet, és plántályad szívémben az alázatosságnak Lelkét, hogy mindeneknek elötte meg alázzam magamat,

L 2

gamat, a' te hatalmas kezéd alatt, és csöndes szíved Lélekkel vífellyem töled reám bocsátot keressztemet, segély arra is hogy az te sz. igédet, együgyű és alázatos szíved vegyem, és soha az én elmémnek okoskodása fel ne emelkedgyék a' te sz. igédnek értelme ellen, O ne engedgyed hogy az fel-fuvalkodot bölcseknek módgyá szerint, testi értelemre hajtogassam áldot Sz. igédet, vagy az kevély maga hit bűnös embereknek cselekedetek szerint, szent igédből vőt intéseket, kicsiny és közönséges dolognak lennyie itéllyem, és meg utálljam, sőt inkább gerjezd szívemet kegyes buzgoságra, önts bé elmémbe sz. igédhez való alázatos engedelmesféget, és adgy az én Lelkemnek sz. igédben való csendes nyugodalmat. Ennek fölötte ajándékozd meg az én Lelkemet, az én felebarátomhoz való szívbeli alázatossággal-is, hogy kevélyen magam felől ne ércsek, és magamat egyebeknél jobbnak lenni - ne álitfam, hanem

min-

mindenekkel a' mennyire lehet békeségesen éllék, és meg-adgyam mindeknek a' mivel tartozom, tisztességet a' kiknek tisztességgel, bocsületet a' kiknek bocsülettel, engedelmet a' kiknek engedelemmel tartozom, és így magamat mindenekkel minden bocsülettel szerettefsem. Jutásd eszemben azt is, hogy én csak edgy romlandó-s földből álló edény vagyok, má olyan mint a' virág hólnap talán olyan léfzek mint a' ház heján meg hervadot fű, melly el-szárad minék előtte le mecztetetik. O miért kevéelkedik a' föld és a' hamu, mert az ember meg halván kigyoknak, oktalan állatoknak, és férgeknek öröksége léfzen. Jutásd jól eszemben hogy a' kevélyfégnak kezdeti az embernek Istentől való el-szakadása, mert a' bűnnek kezdeti a' kevélység, és a' kibén kevélység vagyon, jól lehet utálatos bszuságokkal illet, de végezetre el vész; és az Isten kevélyeknek fel fuvalkodásokat meg gyalázza, és végre el vesztí

L 3

öket.

öket. Annak-okáért ô szerelmes Jê-
fusom légyen az te alázatoslagodnak
példája előttem, légyen az te tökéletes
és tisztá sz. alázatoslagod az én szívem-
ben, hogy így a' te képedet viselvén,
mind Isten előtt s-mind emberek előtt
kedves lehessék Amen.

Az engedelmes szelidségért.

Matth. 5. v. 21. 22. *Halottatok hogy megmon-
datot az régieknek ne ölly, mert valaki
ölelnd méltó ítéletre. En pedig azt mon-
dom tinétek, hogy valaki haragszik az ô
Atya-fára ok nélkül méltó ítéletre.*

Seregeknek Ura erős Zebaoth Isten
kinek kezében vagyon az erő és a'
boszszu-állás, könyörgök tenéked
ajándékozod meg az én Lelkemet min-
den engedelmefféggel, szelidséggel, és
az engemet meg bántó fele-barátimhoz
való szeretettel, s-békeséges türeffel.
Adgyad jól meg fontolnom, hogy
mindnyájan gyarlók vagyunk, és bűn
alá

alá rekeztetet emberek, hogy mind-
nyájan gonofzra hajlandók vagyunk,
és a' mi fele-barátinknak meg boszon-
tására mint egy tietünk, és annakokáért
szállits bé szívemben fele-barátom ellen
fel indúlt boszszuságot, ne tulaidoni-
csám vétékül gonofz cselekedetit, mel-
lyel engem haragra inditot; hanem
jusszon eszemben az, hogy én tégedet
mennyei sz. Atyám sok ezerszer inkább
meg bántottalak, és még-is türedel-
mes, engedelmes, kegyelmes vagy hoz-
zám, s-miért ne lennék hát türedel-
mes az én fele-barátomhoz, kinek ô
vétke ellenem csak egy igen kicsiny.
Es ámbár ugyan emberi gondolatom
szerint nagyon meg bántot volna-is,
még-is mind-azonáltal, ne enged hogy
boszú-állásra gerjedgyen az én szívem,
hanem te reád bizzam a' boszszú-állást,
ki lám magad mondottad, ennyim a'
boszszú-állás, én boszszut állok te éret-
ted. Annak fölötte, ugy vezérel en-
gem, hogy én, ellenséгимnek ô gonofz-
ságo-

ságokért, nékik minden jóval fizessék, és véghez vigyem ama te sz. parancsolatodat holot így szólasz. áldgyátok azokat a' kik titeket átkoznak, jól tegyetek azokkal a' kik titeket gyűlölnék, és imádkozzatok azokért a' kik titeket háborgatnak, és szüntelen előttem visellyem az én Uram-Jésus Christusomnak fzelidségének nagy példáját, ki mikor szidalmaztatnék, senkit nem szidalmaz vala, és mikor szenvedne senkit nem fenyeget vala, hanem annak hagyá a' boszszu-állást a' ki igazán ítél. Leg kíváltképpen pedig, holot minkét az Ur Jésus így tanítot imádkozni? Bocsásd meg Atyám az mi bűneinket, miképpen mi-is meg bocsáttunk ellenünk vétetteknek, légyen ez szüntelen az én elmémben, hogy a' mint te tüled ô menybéli sz. Atyám bűneimnek bocsánattyát kívánom, oly tökéletesen meg bocsássak én-is mind azoknak kik ellenem vétettednek, ezt pedig mind annyiszor, valamennyiszor véghez

véghez ment felebarátomnak ô vétke ellenem, hogy mind annyiszor véghez mennyen az engedelem-is az én szívemben, és így Fia légyek az én Menyei sz. Atyámnak. O Felséges és dicsőféges szent Jehova Isten, vid véghez mind ezeket én bennem, a' te szent Fiadnak az Ur Jésus Christusnak minden ártatlan szenvedéféért Amen.

A kegyes tiszta Szűz és jambor életért.

Apoc. 14. v. 4. *Ezek azok kik Afzszonyi-álatokkal meg nem förtöztették magokat mert szűzek; Ezek követik a' Baránt, valahová menend.*

O Szépféges Jésus, ki soha bünt nem tudt vala, és álnokság te benned nem találtatot, könyörögök tenéked tellyes szívemből, adgyad ennékem az te Sz. Lelkednek malasztát, hogy én mig a' testben élek szentfégeben, tisztaságban, és minden kegyes

jamborságban tölthessem-el az én életemnek napjait, az mint hogy tellyes fzivemből áldlak tégedet, hogy mind ez ideig nagy kegyelmessen meg őriztél engemet, hogy az fajtalan undok gonosz Lélek engem meg nem csálhattot és minden ő kékértetivel-is életemet meg nem rutithatta. Tarcs meg szerelmes Jéfusom azon te kegyelmességedet én raitam, és ne hagy engemet el-esnem. Es jól lehet az én testemben lévő törvény, ellene tufakodik az én Lelkemnek, mind azon által fegély hogy az Léleknek ereje által a' testnek cselekedetin győzödelmet vehessék. Távoztas el én tülem minden henyelő tunyaságot, mely a' gonosz kívánságnak, és a' tisztátalan indulatoknak ezköze, és úgy igazgas engemet, hogy mindenkor Istenes hivatalom szerint való munkában találtaffam, hogy az gonosz Ördögnek kékértő mesterfégi, es a' testi gonosz kívánságok Lelkemhez ne férhessenek, se rajtam hatalmat

ne

ne vehessenek. O meg feszítettet Jéfus, adgyad hogy én meg feszítsem az én testemet, minden gonosz indulattal és kívánsággal, hogy az én életem mind végig tiszta legyen, és én botlás nélkül való futással hiessek, mind az Ur Jéfus Christus el-jövetelének napjáig Amen, O fegél édes Jéfusom Amen.

Más ugyan azonrul.

1. Cor. 6, v. 9. *Ne tévelegjete: sem a' párnálkodók, sem a' bálvány imádók, sem a' házosság rontók, sem az éktelen puhák, sem a' kik férfakkal tisztátalankodnak &c. Az Isten országának örökiségét nem bírják.*

O Amaz meg változhatatlan tiszta szentségnek Istene Fellegetes Jehova, ki azt parancsoltad minénkünk, legyetek szentek, mert én-is Sz. vagyok. Az én orczámnak pirulásával tézek vallást magam ellen, hogy én gyakorta fzörnyüképpen el-téveled-

L 6

tem

tem a' te tiszta sz. életednek uttyátul, és jártam az testnek bujálkodásának indulattya szerint, meg fertőztetvén szívemet az fajtalanságnak minden gonosz tfelekedetivel. De mind-azon-által most az én szívemnek térdeit, meg hajtom az te sz. színed előtt, és könyörgök sz. Felfégednek, boclásd meg az Ur Jánosnak kedvéért az én életem fertelmes rut tfelekedetit, fordicsd el tiszta sz. szemeidet az én utálatos bűneimről, és tisztogass meg s-mofo-gass meg engemet, az Ur János Krisztusnak a' magas keresztfának Oltárán ki ontatot drága sz. vérével minden gonoszságimból. Es osztán adgy nekem oly szívet, melly tiszta legyen minden rutságos és a' fertelmes bujálkodó kívánságtul, adgy nekem oly lelket, mely tökéletes ohajtással igyekezzék minden szentféges, tiszta és kegyes életre, és úgy féljen minden fajtalanságnak alkalmatosságátul, mint ama halálofsan meg sebesítő mérges kigyótul. O sz.

Atyám

Atyám ólcs meg a' te sz. Lelkednek hives harmattyával az bujálkodásnak tagjaimbam gyuladózó tüzet, és adgy erőt, hogy az bünt bennem meg-ölhefsem és rabságra adhasfám az én tagjaimat. O ne uralkodgyék az bűn az én hallandó testemben, és ne engedgyék annak az ő kívánságának. Hiszem mikor Viznek és Sz. Léleknek általa ujonnd születtetem, az Krisztusban öltözködtem és az én testem a Krisztusnak tagja, el szakaszszam-e' azért a' Krisztusnak tagját? hogy az paráznának tagjává tegyem, távul legyen, hiszem a' Sz. Léleknek meg szentelése által én az Istennek lettem élő temploma, hogy ronthatnám-el tehát az Urnak templomát, Mind-az-által már a' rut fertelmes és fajtalan életnek miáta, mely fok ezernyi ezer Lelkek mentenek az kárhozatra? Az fajtalanságért Isten az első világot az víz-özön-nel el borítottta, az fajtalanságért Isten Sodoma és Gomorraha Tartomannyá-

L 7

nak

nak lakosít, kenkövel égő esővel megemészttette, az fajtalansáért gerjede fel az Urnak haragja Izrael ellen, és botsáttá nagy csapást az ő népére a' puszttában. O az Istennek retenetes elbusult haragja mind azokon, kik nem kéméllik lelkeket, hanem az ő fertelmes és fajtalan cselekedetek által Isten előtt undokságossá és utálatossá tézik ő magokat. Annak-okáért ő kegyelmes Istenem, ne hadgy el esnem, hanem ha kéfertetem, adgy erőt hogy győzedelmet vehessék, és így az én Lelkem s-az én testem, tisztaságban és ártatlanságban tartassanak meg, mind az Ur Jéfus Christus el-jövetelének napjáig, és ofztán én egy tiszta szeplő nélkül való Lelket tehessek le, az én Uram Jéfus Christusomnak szent kezeiben Amen.

Az embernek maga forsával
való meg elégedésért.

1. Tim. 6, v. 7. 8. Mert semmit nem hoztunk
e' vi-

e' világra, kétség-nélkül semmit ki sem vihetünk. Hogy ha pedig eledelünk és ruházatunk vagyon, azokkal meg elégedgyünk.

HAtalmas Ur Mennyek Földnek kegyelmessen gondviselő-Istene, látod az én szívemnek nyughatatlanságát, hogy mind szüntelen többre igyekezik, és meg-elégedni nem akar azzal, a' mit sz. Istenségednek bölcsesége szerint az én életemnek táplálására rendeltél. Kérlek annak okáért ő Felféges Isten, birj és vezérelj Sz. Lelkednek általa engemet, hogy szüntelenül efzemben légyen, mint hogy mindenek sz. akaratodon és áldásfodon állonak, és hogy mindenek mellyek nézendők, a' mi elő-menetelünkre, sz. teczésed s-bölts rendeléfed szerint, esnek és történnek. Mert a' gazdagság és a' dicsőség mind te tüled vagynak, te Uralkodól mindeneken, a' te kezeden vagyon mind az erősség és birodalom, mindeneknek fel magasztaltatása, és meg erősíttetése. Mi mindnyájan

jan mint a' sár a' Fazekasnak kezében, úgy vagyunk ô Isten a' te hatalmadban, és a' te szabad akaratom fzerint cselekezzel mi-velünk. Fel emelsz és mikor sz. Felfégednek tetfizik, ismét meg alász bennünket, és nincsen senki ki a' te hatalmas kezéd ellen merészellen támodni, és azt merje mondani néked, mit cselekezzel. Mind ezeknek tökéletes értelmére tanics meg engemet kérlek, hogy az én szívem meg alázza magát, a' te hatalmas kezéd alatt, és meg nyugodván az te sz. akaratomon, elegendgyék meg azon állopottal, mellyben engem helhezttétél. Leg-kiváltképpen juttasd eszemben, méltatlan és sz. Felséged előtt érdemetlen mi-voltomat. Mert ô én nyomorult ember mivel érdemlettem Felfégedtül azt is, hogy azt te napodat minden reggel reám fel-virasztoz? Mivel érdemlettem meg hogy okosságot adtz, erőt és egészséget, az én hivatalom fzerint való munkáimnak véghez vitelére? mivel érdem-

érdemlettem meg? hogy az én tagjaimat épfégben teremtetted, és minden napi kenyereket énnékem meg adod? annyival-is inkább mivel érdemlettem meg, hogy illy tisztességes forral, és böcsületes állapottal engem meg áldottál. Mivel hogy azért az te Isteni jó-vóltodból vágyok a' mi vágyok, ne enged hát hogy az én szívem háborogjon, se hogy sz. Felfégedtül nékem rendeltetet forfot kicfinnek alitsam, vagyis megvessem. Es jól lehet szemeim előtt legyenek nagy fókák kikre sz. áldomásodat bővebb mértékkel adtad, hogy sem mint énnékem, mind-azonáltal, ne vizsgálodgyam sz. és igen bölcs cselekedetidben, hanem én reám ki terjesztet jó vóltodért adgyak nagy hálát, és szorgalmatossan járjak el Istenes hivatalomban, és nóha gyakran kárvallással, s-kivánságom ellen mégyen véghez az én dólgom, mind-azonáltal meg ne szünnyem, hanem álhatatos reménfeggel bizván Atyai jó-vóltodban,

ban, visellyem terhemet mind addig, még életemnek estvéje el érkezvén, egyfér s-mind le-tehessém az életnek minden nyomoruságit, és el nyerhessem ama bődög forint, mellyben állanak minden te idvözült Szenteid, és ott örökkén való nyugalomban részecsülvén, ô Atyám mind örökkén áldhas-salak és fel-magasztalhassalak Amen.

Az bus szorgalmatosságnak el távoztatásáért.

Matth. 6. v. 17. *Kicsoda pedigti közületek a' ki akár melly szorgalmatossággal, meg nevelhetné egy singel nagyobra az ő testének magasságát.*

Irgalmasságnak Istene, kitül ugyan mint az világosságnak Atyátul, szármoznak mi reánk minden jó adománnyok, és minden tökéletes ajándékok onnand fellől az Egekbül. Imé szentséges színed eleiben terjesztem ki szívemnek igen romlandó mi-vóltát, hogyan

hogy én gyakorta el feletkezem Atyái gondviselésedről, és azt gondolom; hogy az önnön magam szorgalmatos fáradsága által kell életemet el tartanom és táplálnom, O édes Istenem bocsásd meg bűnömet, ne tulajdonics Lelkemre vétetül, hogy nagy szorgalmatossággal, nyughatatlankodással, és gondokkal igyekezvén életemnek el tartására, te rólad el-feletkeztem, és sz. áldásodat nem kereftem. Könnyörűly pedig rajtam, és öncs bé sz. Lelkednek malasztya által szívemben, hogy semmi a' mi erőnk, és igen haszontalanok, minden mi nyughatatlanságink, és szorgalmatosságink, hanem hogy mindenek egyedül a' te sz. áldásodon állonak; Te a' kit meg áldasz meg léfzen az áldva mind örökkén. Es ébrezd fel Lelkemet, a' te hozzád való figyelme-tességre, hogy valamint a' szolgáknak szemei az ő Uroknak kezeire néznek, szintén úgy nézzenek az én szemeim az te dőlgaídra, és a' te csudálatos Atyái jó gondviselésedre,

En

En Istenem, ô én édes Atyám, ne hadgyad az én Lelkemet ama kétséges gondolatokra, hogy az pogányoknak módgya szerint azt ne mondgyam, mit együnk avagy mit igyunk, és mivel ruhazkodgyunk, sôt inkább öncs be szívemben az te Atyai jó gondviselefednek emlékezetit, és nyugosztald meg az én szívemet azon, hogy mindeneknek hatalmassan gondvisele Istene, és énnekem-is kegyelmes Atyám vagy. Hiszem te táplálsz nagy csudálatossan az égi madarakat, és nagy ékelesen ruházod a' mezei Liliomokat, mennyivel inkább gondod vagyon én reám te bened bizó nyomorult fiadra, kit a' te képedre nagy kegyelmessen teremtetél; Hiszem te vagy az irgalmas Isten, ki mint az Atya az ô Fiain, úgy könyörül sz rajtunk, és mihelt látod nyaválánkat, igye-fogyot szükségünket azontul meg esik a' te szived, és könyörülvén könyörül sz mi rajtunk. Hiszem te magadat Atyánká tetted, és azt akarod hogy

hogy téged, mint kegyes Atyát segítségül hívunk, azért az te szent Fiad-is, minket így tanított imádkozni; hogy ezt mondgyuk: Mi Atyánk ki vagy menyégben; ha annak-okáért Atyám vagy bizonyal kegyessen gondvisele Istenem-is vagy; nem adtz nekem az kenyérért követ, de nagy csudálatossan meg elégitted minden szükségimet. Néh tehát én Lelkem mire csüggedszel, mit keferge sz ennyire, bizzál Istenben s-nem hágy el, kibem örvendek végre, ki nekem szem-látomást, nyujt kedves szabadulást, nyilván meg mutattya nekem, hogy csak ô az én Istenem. O távul légyen én tülem Isten ellen való minden bus szorgalmatosság, és a' meg emészto s-szívet meg epe szto sok gondolkodás, a' mellyek jól lehet nagyok, de leg kissebbikben is az embert nem segíthetik, mert csak héjában való dolog, hogy e' világ futó emberek, regvel hamar fel kelnek, és későn le fekü sznek, és nagy buval eszik

az ő kenyereket, holot Isten ő Felsege,
 az ő hiveinek kevés munka által is nagy
 áldását nyujtja. Csöndefedgyél - le
 azért én Lelkem, légy nyugodalmas, és
 légy figyelmetes Istentül read bizot dól-
 gaidra. En Istenem adgy erőt énné-
 kem, hogy a' te benned való bizodalom
 alat járjak-el nagy hiven minden Iste-
 nes dólgaiban, és vévén sz. áldásodat,
 tenéked adgyak dicsőséget, hálá-adáft
 és tisztességet mind örökkön örökkén
 Amen.

A2 nyelvnek rágalalmazástul való meg óltalmazásáért.

*Példa besz. 12. v. 17. Vágyon ollan ki beszélha-
 sonlókat az által verő fegyverhez, de a'
 bölcséknek nyelvek orvosság.*

Szent kegyes és irgalmas Isten, ke-
 gyes buzgósággal téfzek vallást te
 Sz. Felseged előtt, hogy én az én
 nyelvemmel igen gyakorta vétkezem,
 mind te szent Felseged ellen s-mind fe-
 leba-

lebarátom ellen, O mely nagy károm-
 ló szókat nagy sokszor ki mond az én
 nyelvem, és O mely örömeft szóll az
 én nyelvem rut rágalalmazásokat, és le-
 gyalázó beszédeket szegény fele-barát-
 tomnak ártotlan fejére. O gonosz ta-
 gocska, mely a' végre teremtetet vala,
 hogy beszéliye az Istennek nagyságos
 dolgait, de viszfza élvén hivatallyával
 nagy serényen beszéli, mind Istennek
 s-mind embereknek kissebségére tarto-
 zó dólgoakat. Jaj mit érdemlettem ez
 által egyebet, hanem hogy az pokólban
 kinlódo gazdaggal, az én káromló és
 rágalmazó nyelvem enyhitéfere még
 csak egy csöp viz se adassék. Mind az
 által kerlek Sz. Atyám, büneim-ne néz-
 zed, hanem az te Sz. Fiadért az Ur Jéfus
 Christusért légy kegyelmes nekem. O
 hiszem azért szenvedet az ártatlan Jé-
 fus annyi sok szidalmakat, káromló és
 rágalmazó beszédeket, hogy nyerjen
 kegyelmet azoknak, kik az ő fele-barát-
 tyakat rutul rágalmazták, nó-hát az Ur
 Jéfus-

Jésusnak minden fzenvedéséért, ne szállyon fejemre amaz kemény sententia, holot így szólasz. Valaki felebaráttának azt mondgya bolond, azaz, valaki felebaráttát rágalmazza, méltó a' gehennának tüzére. Szent Jehova Isten, ki a' te Sz. Apostalidnak Sz. Lelkedet tüzes nyelveknek képeben osztoगतad, ad nekem-is azon te Sz. Lelkedet, ki az én nyelvemet birja, igazgassa és vezérrellye minden jóra, adgyad hogy nyelvemmel tégedet, mint igaz Istent mindenneknek előtte imádhosszalak és tisztelhefselek, Uram az én ajakimat nyisd meg, és az én szám had hirdesse a' te dicseretedet, had beszéllye nagy örömmel az én nyelvem minden te igazságodat. Es egyfzer s-mind szállyon minden jót felebarátom felöl-is. Ne igyekezzék soha valakinek gyalázattyára, de mindenütt tisztelotes beszéddel szállyon mindenek felöl. Es ámbár ugyan lássom felebarátomnak fogyatkozását, mindaz-által ne gyaláz-

zam

zam ötet csufoló beszédekkel, mint Chám Nöénak mezételenfégét ki hirdette, és meg csufolta, azért atok szálly gonosz fejére. Segély engemet ô irgalmaságnak Istene, hogy felebarátomnak esetin könyörülven, fogyatkozását az keresztyeni szeretetnek palástyával el fódözzem, és midön mások gonoszt mondanak-is ô felöle, és mindazonáltal igye fogyot dölgałt, mentül jobban lehet jóra magyarázván, és illen jó cselekedettel bizonyítsam szivemben el tétetet felebarátomhoz való keresztyeni szeretetetemet. Mind ezeknek fölötte ôriz meg engemet-is az rágalmazó nyelvektől, kik olyan beszédeket szállyanak, mellyek az által verő fegyverhez hasonlók, vagy ha ugyan heltelen magam viselése által meg érdemlettem, hogy a' gonosz nyelvek miát orca pirulást fzenvedgyek, csak te ne légy nekem ellenségem, O te én ditsőségemnek Istenne, botsásd meg bünömet, felejttesd el az emberekkel-is czégérés

M

vet-

vétkemet, adgy békefészes türeit, szívemben csendességet, és az Ur Jézus Christufért végre ad meg az örök életet. Amen.

Az hazug és hizelkedő beszédnek el távoztatásáért.

Példa besz. 26. v. 24. *Az ő beszédével másnak tetteri magát a' gútló, holot az ő szívében gondol álnakságot. Mikoron kedvesse szól ne bízzál ő hozzá, mert hét iszonyúságok vagynak az ő elméjében.*

Felséges Ur Isten, jól látod mint hogy ez egész Világ gonofzságban hever, és az embereknek Fiai mindnyájan el hajlottanak az igazságtól, és kiki szól az ő felebaráttával álnakságot. Meg bocsásd, ô Atyám, ha hogy álnokságban foglalatoskodván, az én ajakim hizelkedő hamis beszéddel szólottanak te előted, és ha felebarátomat tettető édes beszédnek színe alatt kárban ejteni igyekeztem.

Es

Es könyörgök sz. Felségednek, őriz meg engemet minden hamis és álnak beszéd-től, őrizd meg szívemet minden csalárdságtól, hogy én ne legyek olyan, mint a' kinek a' vajnál lágyobbak az ő szájának beszédi, és az ő szívében háboruság vagyon, lágyobbak az ő beszédi az olajnál, jól-lehet éles szablák legyenek. One találta fiam én azoknak társaságokban, az kik kép-mutató hamis és hizelkedő tettetésnek általa, olyannak mutattyák magokat az jó szerencsének idején, mint az Istentül küldetet Angyalok, de a' nyomoruságnak idején ellenséggé és fene Oroszlányá válnak. Söt inkább ajándékoz meg engemet a' kegyes keresztyeni szeretnek Lelkével, hogy mindeneknek mindenkben javára igyekezzem, minden hazug mondást el távoztatván az én felebarátommal szóllyak igazságot, és félre tévén minden hizelkedő és kép-mutató hamis beszédeket, szóllyam azokat, a' mellyek tökéleteffek és hafz-

M 2

nála-

nálatosflak. Adgyad hogy egyenes mondáfnak általa az én szívemmel edgyezzen az én nyelvem, és ne legyenek olyan mint ama gyilkos Cáin, ki midőn szép ékes beszéddel szólla az ő öcsének Abelnek, ki menvén véle az mezőre, agyon veri őtet. Vagy mint ama kegyetlen Joáb, ki midőn szépen szólana Abnerrel, még-is őtet fegyverével által veri vala. Vagy-is mint amaz áruló-hamis Judás, ki midőn szép kegyessen köszöntené, és az ő Mesterét ciókolná, el árullya őtet, s-halálos ellenségének kezéhez adgya, mert erre vífzi őket az ő szíveknek tökéletlen volta, hogy midőn kedvesen szólanak, mind-azonáltal hét ifzonyuságok vagynak elméjekben. O őriz meg engem, hogy ezeknek gonofzságokkal soha az én ajakim meg ne förtöztesse, mert gonofz undokság emberben az hazugság, és a' tudatlanoknak szájokban gyakorta forog az; türhetőb a' lopó a' szüntelen hazugnál, mind a' kettő pedig a' veszedelemnek

lemnek örökségét találja, a' hazug embernek élete szidalmatos, és az ő gyalázata szüntelen követi őket. O hogy az én számra vethetnék lakatot, és az én ajakimra erős pöcsétet, hogy el ne esném valami módon az én ajakim miát, és engemet ne vesztene el az én nyelvem. Uram Atyám, és az én tellyes életemnek Istene, ne hagy engemet az gonofz és hamis nyelveknek tanácsán járnom, de dicsőíts meg engemet, és az én nyelvemmel hirdesse, a' te dicsőségedet, és a' mint felebarátomnak tisztá igaz mondással szolgálai tartozom, így te Sz. Felségednek-is szentségben és igazságban szolgálhossak, életemnek minden idejében. Amen.

Az Isté Országának bennünk való fel építettéséért.

Luc. 17. v. 21. Mert imé az Istennek Országai bennetek vagyon.

M 3

O Min-

O Mindenható Ur, Mennyen, földön, tengeren dicsőségesen uralkodó Sz. Jehova Isten, ki nagy diadalmassan országolsz mind az mennyeeiken, földieken, és mind az föld alatt valókon, én ki nyomorult romlandó edény vagyok, erőtelen, por és hamu, és egy hirtelől mulandó árnyék, mind-azon-által szívemet hozzád emelem, és a' te dicsőséges színed előtt leborulván, mélységesen meg aláztok Lélekkel könyörgök sz. Felsegednek, ne utály meg engemet, hanem a' te irgalmaságodnak nagy voltáért, és a' te ízerető sz. Fiadnak, az én meg-váltó Uram Jézus Christusomnak minden érdeméért, tekincs irgalmassan reám, tégy jól az én lelkemmel, és a' te kegyelmednek sz. Országát építs fel én bennem. O Felseges Isten, dicsőséges Ur, meg vallom önnön magam ellen a' te dicsőfégedre, hogy én nagy fokszor engedvén az Ördögnek, az bűnben heverttem, és a' kárhozatnak s-amaz rut béliálnak

béliálnak országát magamban hordoztam, és mind e' máj napig is a' bűnnek utálatossága miatt, meg ferteztetet elméjű ember vagyok. De mivel hogy ő Jézus azért jelentél meg, hogy meg roncslad az Ördögnek országát, és minden ő cselekedetét semmivé tegyed; jér tehát támodgy mellém Istenem, tipord meg az kigyónak fejét, szabadíts ki lelkemet az ő hatalmából, és ragad ki életemet az bűnnek rabságából. Emlemben pedig csínály magadnak élő templomat az én szívemben, jöjön el én hozzám ő szerelmes Atyám a' te sz. Országod, és lakozzál én bennem. A te áldot Sz. Lelked szentellye meg az én szívemet, Lelkemet, hogy lakozzék a' Christus hitnek általa az én szívemben, hogy az ő esméretiben és szeretetiben meg gyökerezvén, mindeneket kárnak és ganéjnak álitfak az én Uram Jézus Christusomnak esméretinek nagy voltáért, hogy álitfaffék az én testem élő sz. és Istennek kedves áldozatul, és ne

szabjam magamat ez világhoz, hanem elváltozván az én elmémnek ujulása által, kedvellyem Istennek ama jó kedves, és tökéletes akarattyát, és hogy az igazságot követvén, mindenestül fogva nevelkedgyem abban a' ki Fő, tudni-illik az Christusban, és így az Ur Jéhus Christus élyen és lakozzék én bennem. O mindenható, dicsőféges Sz. Jehova Isten, ki az te néped Izrael előtt nappal ködnek, éjel pedig tűznek oszlopában jártál, járj és légy én körülöttem-is, hogy te általad vezéreltetvén, tégedet tellyes szivemből követhesselek, és az én lelkem tellyes légyen az te áldot Sz. Lelkednek megvilágosíttásával, szüntelen-is gerjedezzen a' te igaz és tisztá sz. szerezetednek tűzével. Te Uram az csipke bokorban lángozó tűznek képében Moisesnek az te szolgádnak megjelentél; Légyen kérlek az én szivem te sz. Felfégednek olyan szállása, holot a' te dicsőfégednek fényessége, mint egy kellemetessen lángozó tűz ki mutatá

tassa magát. Te Uram az frigynek ládáján az Chérubimok között lakoztál, légyen kérlek az én lelkem amaz frigy ládája gyanánt, holot lakozhassál minden te kegyelmeffégeddel, és mennyei áldomásoddal. Te Uram Jérusálemnek Templomában helyheztetted az te sz. nevedet, hogy ott légyen mind örökkén, helyheztessed kérlek az én szivemben-is áldot sz. nevedet, hogy mind örökkén tégedet tisztelylelek, tégedet szerezselek, tégedet keresselek, téged imádgyalak, tied legyek, tied maradjak, és az Ur Jéhus Christusban néked mind halálig hiven szolgálhosiak. Amen.

Az Isten nevének közöttünk való meg szenteléséért.

Moses III. Könyv. II. v. 44. *Meg szentelyletek magatok és szentek legyetek, mert én szent vagyok.*

O Seregeknek Ura, Sz. Sz. Sz. Jehova Isten, kinek dicsőféges sz. szine előtt, az mennyei karban lakozó dicsőült Angyalok, és idvözült Szentek, nagy alázatossággal tiszteltet tesznek ezt mondván: Aldás, dicsőség, bölcsesség, hatalom és erő a' mi Istenünknek mind örökkön örökkén. En minden szentség nélkül való romlandó és bűnös edény, könyörgök sz. Felségednek, nagy alázatossággal, esmérted meg tennen magadat volta-keppen én velem, hogy csak egyedül te vagy amaz sz. és minden fogyatkozás s-makula nélkül való igaz tökéletes Isten, kinek Isteni állattya valóságos szentség, Sz. Sz. akarattya, és minden cselekedete meg szentölés. Es ugyan ezen dicsőséges Isteni szentségedet mutasd meg mind e' világ előtt: ő mennybéli Sz. Atyám, szenteltesd meg mindenütt a' te áldot sz. neved. Plántály ez világnak minden fzegeletiben, igaz tudományu, és kegyes életű Leiki-Tanítokat,

tokat, a' kik meg szentellyék a' te nevedet, tanítván az embereket az idvösséges igaz lelki tudományra; és hirdesék az Ur Jéstus tizta Sz. Evangyéliomát, az hiveknek nagy haszonnal, szaporítsad hiveidnek számát, hogy mint Jérusálemben nevelkedék régenten az hiveknek, mind Férfiaknak - s - mind Afzfzonyi - állatoknak számok; így mai napon-is számosódgyanak hiveid, és mint az égnek csillagi, meg számlálhatatlanok legyenek azok, kik az te sz. nevedről mind e' világ előtt bátran vallást tesznek. Es a' kiket örök időktől fogva magadnak el választótál, ditsőírd meg Uram és szenteld meg őket, hogy az te sz. nevednek tiszteltetiről semmi módon el ne szakasztassanak, sőt nagy álhatatossággal sz. nevedet, minden szükségekben segítségül hiják, arrul vallást tegyenek, áldgyák, dicsőítsék, és fel magasztallyák. Leg kíváltképpen ezen kérlek O Isten én Istenem, tekincs én reám az te kegyelmességed-

nek fzeimeivel, és a' te áldot Sz. Lelkednek ajándékival ruház fel engemet, hogy énnékem minden gondolatim, szóllásim és cselekedetim a' te fz. nevednek dicsőségére nézendők legyenek, vonnyad szívemet magadhoz, és ird bé Sz. nevedet az én elmémbe hogy életemnek tellyes napjában, az én Lelkem te benned örvendgyen és dicselkedgyék, és az te Sz. nevednek édesfégében vigadozzon az én szívem. Az én ajakimat is szentellyed meg, hogy az te Sz. nevednek dicsőségét hirdessék, Uram az én ajakimat nyírsd meg és az én szám hirdesse a' te dicséretedet. O szentséges Isten ne enged meg kérlek, hogy az én számmal szólljak hamis és káromló beszédek, mellyek vagynak az te Sz. nevednek dicsősége ellen, őriz meg hamis esküvéstül, bővöléstül bájlástul, és mindennémü mondástul, mely által Sz. neved káromoltatik, vagy a' mely által az ember fz. neveddel gonoszul élni szokot. Segély pedig engemet,

gemet, hogy az én cselekedetim is olyanok legyenek, mellyek által fz. neved dicsőítteffék. Adgy erőt O Uram, agy erőt énnékem, hogy az én világosságom világoskodgyék, és az Emberek látván az én cselekedetimet tégedet mennyei Sz. Atyám dicsőítsenek. Es végezetre adgy nékem az életbül egy boldog ki mulást, hogy az te dicsőséges Országodban, nagy örömmel áltál költözkedvén, a' Séraphim és Chérubim Angyalokkal az te fz. nevedet, ama szépen zengedező énekkel örökkén dicsőícssem mondván: Sz. Sz. Sz. a' Seregeknek Ura Istene, tellyes mind a' széles föld az ő dicsőségével. Amen.

Az Isten akarattyának bennünk való, véghez menereléért.

Matth. 6. v. 10. *Légyen meg a' te akaratod, mint a' menyben, ugy itt a' földön-is.*

F'Elséges, hatalmas, mindenható Ur Isten, O melly igen meg vesztegettetett, O mely nagy gyarlóság alá rekesztetett, O mely nagy lelki fétésséggel buritattatott el az mi egész ember termézetünk, el annyira hogy alkalmatlanok vagyunk, még csak valamely jónak ki gondolására-is. Bizonyára ugy vagyunk Uram, hogy az Ember szívének még az ő gondolatja-is gonosz, gyermekségétől fogva, és az mi szíveinkből mindennémű tisztátalanságok származnak. Annak-okaért nagy alázatossággal könyörgök Sz. Felségednek Légy kegyelmes én hozzám és áldot Sz. Lelkednek malasztja által irts ki szíveimből minden gonofzságot, és az én meg vesztet erkölcsöm szerint való gonosz akaratot, éppenséggel meg öljed én bennem; elemben pedig az te irgalmaságodnak nagy volta szerint vid véghez az én szívémben az te sz. akarotodat. O menybéli sz. Atyám Légyen meg kérlek a' te sz. akarotod, miképpen men-

mennyeiben, ugy az én szívémben-is, hogy az mint az Angyali tábor és a' mennyei dicsőségben örökkén élő Szentek a' te sz. akarotodat szentül végben vizik; így a' te erősségednek meg szentelő hatalma által, mennyen véghez áldot sz. akarotod az én életemnek minden napjaiban. Adgyerőt énnékem hogy az te sz. akarotod szerint ellent álhassak az Ördögnek, e' Világnak és az én testemnek minden gonosz kívánságinak; birj és vezérelj pedig engemet, hogy az én életemnek tellyes napjaiban, soha ne járjak a' test kedvére hanem nézzek a' te sz. törvényedre. Mert elég nekem, hogy az én életemnek az előtt való idejében, a' hamis világnak akarattja szerint éltem. Adgyad hogy már az én rövid életemnek hátra maradot részét az te sz. szentettedben és Isteni félelmedben ugy vihezzem végben, hogy tenéked minden cselekedetem és tellyes életem kedves lehessen. Mivel hogy pedig minden

den te sz. akaratodat az te idvözítő sz. igédben tellyességgel kijelentetted, kérélek ezen-is ô szírelmes Atyám, hogy az te sz. igédnek valóságos értelmét, plántályad és nevellyed az én elmém-ben, hogy én minden lelki dolgokban meg gazdagodván szőlásban való minden bölcseséggel és minden tudománnyal, meg erősíttessék én bennem a' Christus felöl-való bizonyság tétel. Ne hadgyad az én szívetet tétovázni, és sóha ne enged hogy tüled el szakadgyak; mert hiszem Uram hová mennek te tüled, holot te nálad vagyoni egyedül az életnek beszédgye. Es mivel ez-is a' te sz. akaratod, hogy az te hiveid a' fíralomnak völgyében fírnak, jajgassanak és sok nyomoruságok által el-bé mennyenek az Istennek Országában. Légyen annak-okáért az te sz. akaratod, ha énnékem-is adod meg kóftolnom a' kerefsztnek keserü pohárát, tsak hogy azon kérélek ne had az én szívetet el ájulni az nyomoruságok

gok közöt, söt inkább erőfíts és bátorics engemet, mondgyad ezt énnékem ne fély mert én te veled vagyok az te nyomoruságidban, meg mentelek és meg dicsöítelek tégedet, és meg mutatom tenéked az én szabadításfomat, ne fély, mert meg váltottalak tégedet, az te nevedrül nevezlek tégedet enyim vagy te, mikor az vizeken által menendez, veled léfzek, és a' vizek el-nem burittanak téged, mikor az tüzön járandaz meg nem égí, és a' láng meg nem perfelt tégedet, mert én vagyok az te Urad Istened Izraelnek meg szentelöje a' te meg tartód, ne fély, mert én veled vagyok Nap-kelettül fogva Nap-nyugotiglan. Es így te általad meg bátorítatván meg alazzam magamat a' te hatalmas kezéd alatt, és csendes szível nyugodgyék meg lelkem, Atyai sz. akaratodon, O Atyám ha lehetséges, távozzék el tülem az nyomoruságnak keserü pohára, mind-az-által nem úgy a' mint én akarom, hanem úgy légyen a' mint

te akarod. Végezetre Uram vid véghez akaratodat én bennem, az én halálomnak óráján - is, hogy a' mint meg esküdtél, hogy nem akarod a' szegény bűnösnek halálát, hanem hogy megterjen és éllyen; úgy ne akarjad O irgalmas Isten az én szegény bűnös lelkemnek-is az ő halálát, hanem légy kegyelmes, és az te áldot fz. Fiadnak, az én meg váltó Ur Jésus Christusomnak érdemeért, ad meg nekem az Örök-életet Amen.

Az Anya - szent-egyháznak mind végig való meg tartásaért.

Sólt. 46. v. 5. 6. *Az Vizeknek folyási meg vidámittyák az Istennek városát, és az Felséges Istennek Sz. Lakó-helyét. Az Isten ő közepette vagyon, annakokáért meg nem indul, meg segíti Isten ötet hajnal felé.*

Dicső-

Dicsőségnek királlyá, Felséges hatalmas Ur O erős Zebaoth Isten, ha meg gondolom, mely csudálatos Isteni hatalommal vezérletted és óltalmaztad az te itt e' földön vitézkedő Anya-Sz.-egyházadat, és eleitül fogva mind ez ideiglen mely csudálatos bölcseséggel takargattad a' te kicsin feregedet, nem lehet hogy álmélkodván, ilyen szókra ne fakadgyak: Mi Urunk Istenünk, ô mely igen csudálatos az te neved az egész földön, ki az te dicsőségedet az Egeknek fölötte magasztaltad, az kicsinyeknek és Csöcsfzopóknak szájak által, erőfitted meg az te hatalmat az te ellenségedért, hogy meg roncsad az ellenséget, és a' bozfszu-állót. Mert Uram meg tartád az Viz-özönnek veszedelmi közöt a' te bárkát, és abban bé szállított hiveidet. Meg tartád Pharahónak dühösködő hatalma ellen Egyiptomban a' te Izraeleidet. Meg tartád amaz örökség gyanánt fel fogadot népedet, a' pusztaban,

és

és őket manna kenyérrel negyven esztendeig csuda-képpen tápláltad. Meg tartád az Assyriai és Babylonia fogságban, és onnand vízfőz hozván, nagy dicsőséggel fel-építtetted és mind e' világnak láttára meg ékesíttetted. Meg tartod még ez máj napig-is az te lelki Izraeledet, hirnek által az Ur Jéhus Christusban egyesült hivedet, a' világnak minden dühösködési ellen, és meg nem engeded hogy az idvösségnek kö-fzikeláján fel-építetett Anya-Sz. - egyházadan az pokolnak kápuj hatalmát vehessenek. O mi Urunk Istenünk, mely igen dicsőséges az te neved az egész földön. Mint hogy pedig nem rövidültenek meg Uram az te kezeid, és most-is azon hatalmas és kegyelmes Isten vagy, ki vóltal eleitül fogva; kérlek annak-okáért ne szűnnyél meg a' te dicsőségednek erejétül, hanem mind e' világnak végezetiglen mutasd meg hatalmadat, az te sz. gyülekezetednek ellenségi ellen, verd meg büfült haragodban

godban mind azokat, kik ellene támodtanak Anya-Sz. - egyházodnak, roncs meg és szégenics meg őket gonosz szándékjokban; Ellemben pedig tarcsmeg mind a' világ végezetéiglen a' te Sz. egyházadat, és abban vitézködő hivednek számát gyarapítsd, ez világnak minden szegületire ki terjeszszed és p'ántállyad. Seregeknek Istene, halgasd meg az én könyörgésemet, halgasd meg Jácobnak Istene, te vagy a' mi paisunk Isten, tekincs kegyelmes szemiddel az te nevednek hajlékára, tégy jól az te jó-akaratodból a' Sionnal, és építs fel az Jérusálemnek kö-falait, emlékezzél meg róla, hogy te magad és nem más plántálta az te lelki szőlődöt, mert Egyiptombul szőlőt hozál, ki üzed a' Pogányokat, és azt el plántálád Te vóltál ő előtte az ő utának vezére, el plántálád annak gyökereit, és el lépé a' földet, a' hegyeket el fogá annak arnyeka, és annak vészfei olyanok mint a' magas Czedrus fák. Annakokáért tekints alá kérlek Uram, tekints alá az égből a' te

te dicsőségednek hajlékábul, tekints alá, és lásd meg e' szőlőt, tekintsd meg a' csö-
mötét, melyet a' te jobbkezed plántált,
és annak ágát, melyet magadnak meg
erősítettél. Légyen állandó a' te Sz. egy-
házad, és a' te fizeid szüntelen figyel-
mezenek hivedre. Mutasd meg ô Ur
Jésus mindezt világ elôt, hogy te vagy a-
maz meg romolhatatlan kö- szikla, kire
meg mozdulhatatlan képpen fel építve
vagyon az te Anya-Szentegyházad és
hogy akár mint fenekedgyék a' dühös el-
lenség, mind-az-által azon semmi hatalmat
nem vehet. Pöröly Uram az te hived-
nek pörölöivel, és harczoly azokkal, kik
az te benned bizó nép ellen hadakoz-
nak. Tölcs bé az ô orczájokat gyalá-
zottal, szégyenüllyenek meg, és hábo-
rittassanak meg mind örökkén, pirul-
lyanak meg; és veszfzenek el. Ad
nyilván való jelét a' te Anya-Szentegy-
házodhoz való szeretetnek, hogy meg
eszmérjék minden ellenséged, hogy meg
mozdulhatatlan mint a' hegy, a' te
igaz-

igazságodnak hajléka. Tarcs meg ál-
dot sz. igédnek igaz hirdetőét-is, áld meg
munkájokat, hogy mint ama jó föld-
ben hintetet jó mag, nagy haszonnal
ki csirázik; így ezek-is nagy haszonnal
hirdethessék mindenütt Sz. Evangyélió-
modat, és ronthassák az Ördögnek or-
szágát mindenütt nagy bátorsággal, és
völta-képpen bé tellyesícsd ígередet,
hogy el mulik az ég és az föld, de az te
igéd el nem mulik, sem az te sz. igédnek
igaz halgatói el nem törültetnek, söt
ha midön mind ez széles világnak vége
léfzen-is, még akkor se hagyad az te
Anya-Sz. egy-házodat, hanem bé segí-
tsd minden hivedet az mennyi dicső-
ségben, hogy az triumpháló Anya Sz.
egy-házban, minden Szentekkel, és meg
dicsötült Kar-Angyalokkal téged mind
örökén dicsötöfselek. O segély enge-
met-is irgalmaságnak Istene; ilyen
bóldogságra, Sz. Fiadért az Ur Jé-
sus Christusert, Amen.

Az minden-napi kenyérért.

Solt. 145. v. 15. *Mindeneknek szemeite reád néznek, és te adtz azoknak eledelet, alkalmas idöben.*

O Mindeneknek kegyelmessen gondviselő jó Istene, mind örök-kén áldassál és fel magasztaltassál, hogy az te Atyai Sz. szeretetednek bővséges Sz. kezeit minden napon megnyitod, és minden élő állatokat nagy bőséggessen taplálsz, eltetz és el-tartasz. Mert azt miveled te Uram hogy békeségessek a' vetések, a' szölő meg termi gyümölcsét, és a' föld-is meg adgya az ő gyümölcsét, az egek pedig az ő harmattyokat meg adgyák, be földözöd az eget sürü felhőkkel, esöt bocsátasz e' földre, és a' hegyeken füvet teremtesz, és így meg adod még a' barmoknak-is, az ő eledeleket, az holló-fiaknak-is, a' kik te reád kiáltonak. O Felséges Isten, kicsoda te hozzád hasonló? nincsen te hoz-

hozzad hasonló Isten, sem oda fel az égen, sem ide alá a' földön: mert kicsoda a' pogányoknak minden Isteni közül ki ily nagy dolgot cselekedhetne. Annakokaért én lelkem dicsérjed az Urat! Dicsérem az Urat az én életemben, éneklek az én Istenemnek míg élek, mert gondgyát viseli az el hagyatot szegény nyomorútnak, eledelet ad az éhezőnek, és a' szükségnek idején meg elégettí az ő benne bizókat, leg kíváltképpen azért O szerelmes Atyám, hogy az én Anyámnak méhétül fogva mind ez ideiglen, nagy csudálatossan és Atyai képpen éltetél, taplátál, és minden javiddal meg elégettetél, O Isten én Istenem az te őltalmad alá vetettem az én Anyámnak méhétül fogva, és az én Anyámnak méhétül fogva te vóltál nekem erős Istenem! könyörgök annakokaért Sz. Felségednek, hogy az te régi szokot irgalmasságodat ne vonnyad meg tülem, hanem mind ez mái napon, s-mind pedig életemnek tellyes napiaiban,

ban, légy énnékem kegyelmessen gondomat viselő, és engemet kegyessen tápláló irgalmas Sz. Atyám. Mert nincs énnékem anyira való erőm, hogy csak egy falat kenyeret magamnak teremtsék, hanem ha te adsz úgy elégíttetem, és ha te nyújtasz, úgy tápláltatom. Ad meg azért menybéli Sz. Atyám az én minden-napi kenyeremet, és azzal mind azokat mellyek minden-napi táplálásomra nékem szükségessék. Eset cselekedgyed tennen magadért, holot meg ígérted, hogy valakik te hozzád futnak és te reád kiáltanak azoknak orcájok meg nem szégyenül, én pedig egyedül csak te reád támaszkodom, egyedül csak te reád függesztem szemeimet, és egyedül az te Atyai áldot Sz. kezeidbül várom minden napi táplálásomat: ne hagy tehát engem meg szégyenülnöm, ne hagy engemet gyalázatos szegénységre jutnom, avagy orca pirulásommal az kemény szívű, és fősvény embereknek táplálására szorú-

nom,

nom. Híszem menybéli Sz. Atyám, ha meg tekéntem a' régi idöket, valyon-s-kicsoda szégyenült meg a' ki az Urban bizot? avagy kicsoda hagyatott el? a ki az ő felelmében meg maradt? avagy kicsoda hit téged segítségül és meg utáltatott volna te tüled. Mert igen kegyes és irgalmas Isten vagy, nagy türo és gazdag irgalmasága. Annakokáért az mint jól tettél régi idökben azokkal kik te reád támaszkodtanak, így tégy jól én velem-is, te benned bizó szegény szolgáddal. Áld meg az én jószágomat, és az én kezemnek munkája legyen kedves te előtted, bővics meg javaidat mellyeket nékem adtál, és legyen áldot az én kenyér tartó edényem te tüled. Ne nézzed O Atyám az én meg romlot bünös voltomat, mellyel igen-is meg érdemlettem hogy ki üznél engemet Atyai színed előtt, hanem nézzed a' te irgalmaságodat, mely még az egeket-is folyúl haladgya, és azért tégy jól irgalmassan én

N 2

ve-

velem. O Irgalmas Isten, ki Illyés Prophétát az hollók által tápláltod, és a' szükölködő szegény özvegy afszonyt az drága időben el tartottad, ki a' te népedet Izraelt az pufztában negyven esztendeig tápláltod, szállítván reájok az égből manna kenyeret, és adván nekik az száraz kö-szík lábúl vizeknek patkját az ő szomjúságoknak meg oltására. Ki el nem feletkezel Daniel Prophétáról, midőn volna az Oroszlányoknak vermében, és az köszikláknak barlangjában ötvenenként el rejtetett száz Prophétákat kegyelmessen el tartottad. Hiszem most is azon Isten vagy, és a' te kezéd meg nem rövidült, nóhát táplálly és elégics meg engemet, az te Atyai jó-vóltodnak gazdagsága fzerint, és én velem egyetemben minden egyéb szükölködőket, árvákat és szegény özvegyeket, kik egyedül csak te reád vettetenek, és annyok méhétül fogva a' te Atyai gondviseelésedre biza-tattanak. Végezetre táplállyad, a' mi meg

meg éhezett Lelkünk-et is, ama menyeyi mannával, az te idvezítettő drága sz. igéddel, hogy így mind lelki-s-mind testi képpen töled meg elégítettvén, néked életünknek tellyes napjaiban igaz fúni hálá-adó szível, mind örökkén-szolgálhasfunk Amen.

Az mi el kezdet Istenes dől-gunknak, és hivatalunk szeren-csés végben meneteléért.

Moises V. könyv. 33. v. 11. *Ald meg Uram az ő marháját és az ő kezének munkája legyen kedves te előtted.*

NAgy bölcseségű és gazdag kegyelmű hatalmas Ur Isten, ki mindeket a' te bölcseségednek végére mehetetlen nagy volta fzerint nagy bölcsen el rendeltél, úgy hogy minden teremtet állatnak az ő bizonyos hivatallya, és mindennek az ő bizonyos ideje vagyon. Nagy hálákat adok te Sz.

Felfégednek, hogy ilyen Isteni bölcseségedet leg főképpen az embereken ki jelentetted, holot még mikor volnának az ő annyóknak méhében, már esmérte őket, és az ő hivataloknak bizonyos munkájára elrende'ted őket. Es ezek között én rólam sem felelkezte'l el Atyám, hanem énnékem-is rendelte'd az én hivatalomat, és meg adtad az én munkámat melyben forgolódgyam mindaddig, mig egy boldog halál által se nem tészem ez életnek testi sátorát. Kérlek annakokáért O szíves Atyám, ajándékozd meg az én szívemet az meg elégedésnek lelkével, hogy én tüled reám bizot hivatalommal meg elégedgyem, és ne léledzek nagyobbakra, az én elmémet-is ne enged fellyül halladó dolgokban visgálo'dni és hogy én igyekezzem azokra, mellyek az én erőmet fellyül haladgyák, hanem a' mellyek parancsoltattanak énnékem azokban híven forgolodgyam. Öríz meg engemet a' rest, és a' gondatlan ele-

életül-is, hogy mivel orczámnak verés tékjével kellett'lek kenyeremet keresnem, én ne szunnyadozak a' munkának idején, mert a' ki szánttya az ő földet meg elége'szik eledellel, de a' ki követi a' rőttséget, szegénység szanyargattya azt; Holot pedig az Embernek munkája nem áll az ő erejében, hanem az mint a' te Isteni és bölcs rendelé'sedből szállot reánk az mi bizonyos hivatalunk; így azon hivatalunknak szíves elő-menetele-is csak te tüled vagy, te a' kit meg áldasz meg léfzen az áldva. Te hozzád fohászokodom annak-okáért O menybéli sz. Atyám, szálljon áldás fejemre te tüled, tegyed szívescsé'ffé az én kezeimnek munkáit, és áldgy meg engemet a' földön, melyben helhezte'ttel. Légyen az te jó akaratodnak áldása az te szolgálóknak házá, hogy állandó legyek te előtted mind örökkén, mert te magad mondottad Uram Isten, hogy az te áldásoddal áldatik meg az te szolgálóknak háza mind

mind örökkén. Uram ki kegyelmese-
sen cselekedtél Jácóbbal a' te szolgád-
dal, kinek keze munkáját úgy meg ál-
dottad hogy nagy gazdagsággal vísz-
sza térne az néki ígertetet Cánaán földé-
ben. Uram ki meg tekintéd az te
szolgádat Isáákot, hogy midőn el vet-
né az ő magvát száaz anyi gyömolcsevel
takarittaná-bé. Es a' Józsephnek keze
munkája után, minden bővféggel meg
áldád az Ægyptombéli Potipharnak há-
zát. Azon kegyelmes Sz. szemeiddel
tekincs én reám-is, és bővféges gyü-
möltfel áld meg hivatalom szzerint való
minden kegyes munkáimat. O én
Uram és én Istenem ne nézzed az én
büneimet, mellyekkel meg érdemlet-
tem, hogy sz. áldásodat el fordítsad ró-
lam; mert én gyakorta tüled előmben
rendelt munkáimmal gonofszul vísz-
sza éltem, mint hogy nem kereftem a'
te dicsőségedet, hanem csupán csak az
önnön magam elő meneteletemet, nem-
is igyekeztem fele-barátomnak javára,
hanem

hanem néztem egyedül csak arra, a' mi
nékem hasznomra szolgálhat; és vége-
zetre igen gyakran el-fordulván sz. Fel-
ségedtül áldáft tőled nem kívántam,
hanem magam erejében bizakodtam.
Bizonyára méltó vagyok Uram hogy
bé tellyesícsed én rajtam ama te kemény
dorgáló feddésedet, holot így szól-
lász. Az ő vetések meg nem nevelked-
nek, az ő gabonájok lisztet nem adnak, és
ha az ő földök szinte teremne-is, az ide-
genek meg emésztk azt, a' Szürü és a'
Sajtó nem tartya el őket, és az ő szivek-
nek reményfége meg csallya őket. De
mind-azon-által eslek meg Atyai szived
rajtam: O irgalmas Atyám mivellyed
azt hogy ne légyek haszontalan mun-
kás, hanem vehessm gyömolcstét Iste-
nesfen kezdet kézi munkáimnak. Vagy
ha pedig ugyan csak ez sz. Atyai aka-
ratod, hogy valamint sz. Péter egész éj-
jel halászván semmit nem fogot, így
én-is héjában fáradozzak, légyen úgy
mint akarod, csak hogy azon kérlek ne

had szívemet meg csüggedni hanem erősíts engemet, hogy a' te benned való álhatalos reménységem által békefészes türelessel várjam el az időt, melyben Atyai jó akaratodat rajtam ki jelented. Végezetre segély engemet O Atyám utolsó órámon, midőn minden világi munkámnak, tisztetnek, és hivatalomnak egyszer s-mind véget vetek, hogy akkor az én Uram Jésus Krisztusomnak esméretiben ki múltván el nyerhessem az örök életnek tündöklő bódogságát Amen.

Az Országban való békeségért.

Esaí 57. v. 19. Meg ujítottam az ajakaknak beszédét, hogy azt mondgyák a' Prophéták, békefészes, békefészes a' meszse valóknak, és a' közel valóknak azt mondgya az Ur.

Irgalmafságnak Istene, Seregeknek Ura, ki dicsőségesen Uralkodól az egeken és a' földön, szívemnek mélséges

séges búzgoságábul könyörgök Sz. Felségednek tekincs kegyelmes fzeimeiddel mind ez egész földön lakozó népekre, tekincs irgalmassan a' tekerefszényidre, leg kiváltképpen penig az mi fzegeény nemzetünkre, és az idegen népeknek nehéz igája alá vettetet nyomorúlt Országunkra. Adgyad és plántályad az jó békefészesnek állandoságát minden helyeken és mi közöttünk-is, óltalmazad édes hazánkat minden kegyetlen ellenségnek pusztító és vér-ontó fegyverétül. Ne engedgyed hogy az idegenek bé üthessenek az mi határinkban, hogy valami rablást tegyenek, hogy öldököllyenek, és ő miáttok fenni kiáltás ne légyen az mi Utzainkon. Uram szabadíts meg, és mencs meg minket az idegeneknek kezezből, kiknek szájok szól hazugságot, és kiknek jobb-kezek álnokságnak jobb-keze. Bocsás menyűtő köveket, és széllefszd el őket, és bocsásd ki a' te nyilaidat, és veszesd ezeket nékiek; terjeszd ki az

te kezeidet az magasságból, és ments meg Országunkat az idegeneknek kezektől. Ellemben szálljon sz. áldásod fejünkre, küldgyön minékünk az Ur segitséget az ő szentséges helyérül, és a' Sionból óltalmazzon meg minket, hogy örülhessünk a' mi Istenünknek szabadittásában, és a' mi Istenünknek nevében Zászlót emellyünk, hogy a' mi Városinkon az irgalmasság, és az igazság elől találják egy mást, az igazság és a' békefég egy mást csokolgassák. Jól-lehet Uram, hogy ha meg akar sz bennünket itelni az mi bűneinknek érdeme szerint, tehát meg érdemlettük igen-is, hogy haragodnak nagy vóltában reánk fordulván el roncs, ki gyomlály és el-pusztits bennünket, O a' mi álnokságink a' mi fejünkön fellyül haladnak, és a' mi bűneink szintén az eget érik. Mert a' kegyetlenség és az igazságtalanság el hatalmazot Országunkban, minden rendek vakmerő bátorságba élnek, Özvegyet, árvát megölnek,

nek, szegény jövevént el vesztnek, nincs az Embereknel igaz Isteni félelem nincsen az keresztényi szertetet, nincsen jóakarát és kegyes indulat. Vallyon nem érdemlettük e' meg Uram? hogy el veszténél minket. De mind-azon-által térj mi hozzánk mi szabadittásunknak Istene, és szálljon le ellenünk való haragod, mutasd meg nekünk az te szabadittásodat, és cselekedgyél mi velünk az te irgalmasságnak nagy vóltá szerint, bocsásd meg sz. Fiadnak érdemeért minden bűneinket, és áld meg Országunkat mind lelki-s-testi kívánt békeséggel. Aldgy meg Uram minket, és mind fejenként az békeségnek, szelidfégnak és alázatosságnak lelkével, hogy mindnyájan minnen magunk közöt, egyenlő akarattal legyünk, és az keresztényi tisztá szent szertetetnek köteleivel egyben köttetvén egy szível lélekkel egyessék legyünk; Óltalmaz bennünket meg-hasomlástul, minden párt-ütéstül, és vízfza vonyástul; mert lám

magad mondottad; hogy valamely Ország magában meg hasomlik, el-pufz-tul. Öncs-béa' mi Felféges királyunknak szívében a' békefégnék gondolat-tyát, és áld meg az ő bölcs tanácsfő-nak tanácsokat, hogy föl talállyak azt, a' mi az Országunk javára és hasznára szolgál. Tarcson meg a' Te sz. igédnek hirdetését is, hogy mind ez Világ végezetiglen az igaz és idvösséges tudománya a' mi Országunkban megmarad-gyon, és így az Ur Jéhus Christus-ban való hit által meg igazulván, béke-fégünk legyen az Istennel, és az Isten-nek békefége, mely föllül hallad minden bölcseséget, tarcson meg minket az Örök életre. Amen.

A Föld gyümölcseinek meg adásaért és meg tartá- sáért.

Mois. V. könyv. II. v. 14. *Es adok esőt a'
Te földetekre alkalmas időben, mind
idején*

*idején s - mind későn - való esőt, hogy béta
karbassad a' Te gabonádat borodat és Ola-
jodat.*

MEnynek földnek hatalmas te-remtő Ura Istene, mely csudálo-tosak és mely dicsőfégek a' te dólgaidd mind ez egész földön. Holot ki mindeneket semmiből teremtetél, mindazonáltal még-is úgy rendelted, hogy minden ez földön élő állatok az ő termelzettyekhez illendő bizonyos eledellel tápláltassanak, és ez földet, úgy mint minden javaiddal és Atyai Sz. áldásoddal telles tárházat el-készétted, hogy abbul minden élő-állatok bőven és gazdagon tápláltassanak. Kön-yör-gök annakokaért Te Sz. Felségednek, hogy ekesítsd bő szírral az földet, és áld meg e' Földnek minden határit, bővséges gyümölcse. Tekéncs alá az Egből Ur Isten, és adgya' mi föld-einkre Szent áldásoddal tellyes esőt alkalma-tos időben, korán és későn való esőt, mely által a' földnek ereji meg nedve-sed-

fedgyenek. Hiszem Te vagy Uram ki meg látogatod e' földet és meg öntö-zöd azt, annak barázdáit meg részegé-ted, meg nedvesített hantyaít, Zapor esőkkel meg látogatod azt, annak ter-mését meg adod, meg ékesítetted az esz-tendőt a' Te jó-vóltoddal, és a' Te ös-vényid kövérséggel csöpögnek, telye-ficsd-bé rajtunk ígéretedet, mellet ígér-tél ezt mondván: Meg halgatom azon az napon az Egeket, ök-is halgattyák, az az, gyümölcsöztetik a' földet, a' föld-is meg halgattyá s-meg adgya a' buzát, a' mustot és az Olajt, és azok-is meg halgattyák s-meg elégettik az Izraelt. Szent Ur Isten. szálljon a' te Sz. áldásod a' mi szántó földekre, hogy Uforával és nagy gazdagsággal adgyák vízfíza a' belejek hintetet magot, tegy kegyelmessen mi-velünk, mint Isáák Pa-triarchával, kinek szántó földet meg áldottad Uram, hogy száz annyi val ta-karná bé az ő gabonáját. Es jól-lehet fok büneinkel meg érdemlettük, hogy

áldás

áldás helet átkot szállittanál mi reánk, és azt mivelnéd hogy ne indulna szár-ban a' mi vetésünk, és a' mi gabonáink lisztet ne adnának, de könyörűly raj-tunk a' te irgalmafságodnak nagy vól-táért, bocsásd s-seleics-el minden bü-neinket, és tennen magadért s-áldot szent nevednek dicsőfégeért terjeszd-ki földreinkre mennyei Sz. áldomásodat. Uram hate adcz úgy léfzen minékünk, és ha meg nyitod a' te áldott Sz. kezei-det, bé töltetünk eledellel, ha pedig meg vagyod Atyai jó-akaratomat, leg ottan el esünk, el fogyatkozunk és meg halunk. Annakokaért a' mi szemein-ke, és a' mi sziveinket te hozzád emel-lyük fel, légy kegyelmes hozzánk, és táplály minket kegyelmessen. Fordí-tlad Ur Isten mennyei szent áldásodat a' mi szőlös hegyeinkre-is, hogy azoknak szőlő tökéi és kövér vefzfzei ugyan di-csekedgyenek, a' te áldásoddal véteffe-nek környül gazdag szőlő gerezdekkel, és ne meddüllyenek meg az mi szőlő-

ink-

inknek meg aggott tökéi. Távoztasd Sz. Atyám nagy meszfe mind azokat, mellyek ártalmaflak a' mi szölös ker- teinknek, őrizd meg minden veszedel- mes és ártalmas időktül, ragyáktul, kö- esőktül, dértül, hideg és fagyos szél- vészttül, hogy így meg tartatván az ő idejében örömmel takarhafluk bé a' mi mustunkat. Ald-meg Ur Isten a' mi mezeinket-is körös környül, hogy meg az hegyeknek tetején-is fűvek nevel- kedgyenek, és minden élő-állotok bőv- séggel meg elégetteffenek. Cseleked- gyél mi-velünk a' te befzeded fzerint, holott így szóllasz: a' ti Vetéstek béke- séges leszen, a' szölő meg termí az ő gyümölcsét és az egek az ő harmattyo- kat meg adgyák, és mind ezeket örök- ségöl adom az én népem maradékának. Halgafs meg mind ezekben engemet ő mindenható Mennyei Sz. Atyám, hal- gafs meg tennen magadért, halgas meg Sz. ígéretednek igazságaért, hal- gafs meg a' te Sz. Fiadért az Ur Jépus Christusért Amen,

Egy

Egy jó egésségért.

Joh. 5. v. 14. *Imé meg gyógyútról többé ne véthezzél, hogy gonoszszabbul ne legyen dőlged.*

O Nagy irgalmafságú Sz. és ke- gyelmessen jól tévő nagy Ur I- sten, mely meg számlálhotatlanok a' te áldásid, kikkel az embert éle- tének telles napjaiban meg koronázad. Es ha ezek között meg fzelelem a' jó egésséget mellyel meg áldod az em- bert, el-álmélkodván ditsérem a' Te Felséges Atyai jó-vóltodat, és azt mon- dom; Aldgyad én lelkem az Urat, és minden belső részeim az ő fz. nevét; áldgyad én Lelkem az Urat, és el ne fe- letkezzél semmi jó tétéménnyértül, ki meg kegyelmez minden Te bűneid- nek, és meg gyógyittya minden te be- tegségedet, ki meg Szabadittya a' ko- porsóbul a' te életedet, ki tégedet meg koronáz kegyelmességgével és irgalmafs- ságával, ki minden jóval meg elégettí a'

te

te szádat, meg ujítja a' te iffjúságotat mint a' Sas-kefellyűnek. Es könyörgök Te sz. Felfégednek légy kegyelmes nékem Te bűnös Szolgádnak, és áldgy meg engemet életemnek minden napjaiban ama kivántó jó egészséggel, őrizd meg minden tagaimat férelemtől, és a' veszedelemtől. Őrizd meg én egész testemet az fájdalomnak s-minden betegségnek gyötrelmétől. Mivel hogy pedig mi emberek, minnen magunk meg bonthattuk a' mi egészségünket: Kérlek annakokáért szent Atyám ezért is, hogy az te áldatt Szent Lelkednek általa, gyomlály ki az én szívemből minden meg emésztő és meg epeftő, bús és bánatos gondolatokat, mellyeknek általa meg emésztetik az embernek ereje, az mint a' vas a' rozsdátul meg emésztetik. Es egyszer s-mind őriz meg engemet az tobzódó és mértékletlen élettől, és ne engedgyed hogy mód nélkül meg terhelteffem az étellel és itallal, mellyek hatalmasan ellenkeznek az mi

mi testünknek egészségével; főt inkább úgy vezérelj engemet, hogy józanon kegyessen és mértékletesen vigyem véghez az én életemnek napjait, és így egészségesen meg tartatván, jó és tisztességes vénséget érjek, és neked örömmel s-halá-adó szível szolgálhassak. Leg kíváltképpen pedig őriz meg engemet az undok fajtalan élettől, mely a' mi testünk egészségének meg emésztő tüze, rövid szóval: erőfics engem Uram, hogy én mint nappal ékeffen járjak, nem tobzódásokban és részegségekben, nem ágyas-házokban való bujálkodásokban, nem versengésben, és irigységben, hanem szentségben és igazságban, mértékletességben, hogy így a' Te sz. akaratod szerint élén, tartassék meg az én testemnek és minden tagaimnak kedves egészsége, vagy ha pedig ez a' te sz. akaratod, hogy az én életemnek egészséges napjai között, fájdalommas és siralmas napjaim is legyenek, ám úgy legyen mint akarod, csak hogy

hogy kérlek azon mennybéli sz. Atyám
 hogy az én betegségem ne legyen el-
 türhetetlen undokságos avagy hosz-
 szú ideig tartó, hanem mértékellyed
 Atyám a nyomorúságot, és hamar sza-
 badics meg engemet, s-ad meg előbenyi
 egészségemet. A vagy ha úgy teczik Sz.
 Istenségednek, hogy életem el fogyat-
 kozván ez testnek satorát le tegyem, se-
 gély engemet, hogy fölöttéb való kinok
 nélkül mullyak ki ez árnyék világbul,
 és áldod Sz. Fiadnak az Ur Jézus Chri-
 stusnak általa bódogul juthassak a' te
 ditsőséges színed eleiben, holot soha
 fájdalom nem leszen, nem leszen be-
 tegség, sirás, avagy jaj szónak ő hallá-
 sa, hanem végphetetlen öröm, mennyei
 dicsőséggel bódog egészség, állandó jó,
 és Örök-élet. O segély engemet mind
 ezeknek meg nyeresére az te Sz. Fiad-
 nak érdemeért, Amen.

Az

Az bűnöknek bocsánot- tyáért.

Esa. i. v. 18. *De jöjjetek elő és pörölylünk
 azt mondgya az Úr; ha a' Ti bűneitek ol-
 lyanok volnának mint a' veres festék, feje-
 rek lesznek mint a' hó, ha pirossak lesznek
 mint a' piros festék, olyanok lesznek mint
 a' fejér gyapjú.*

Bünt gyűlölő erős boszszú-álló.
 Isten, meg vallom orczám piru-
 lásával undok és kárhozatos bű-
 nös voltomat, mert az én Anyámnak
 méhében bűnben fogantattam, és bűn-
 ben melegitet engemet az én Anyám
 az ő méhében és az én életemnek tel-
 lyes napjaiban, nem egyebet hanem
 bünt cselekedtem. O Isten én Istenem
 az te sz. szemeid előtt jaj tetétül fogva
 talpig nincsen épség én bennem, el fog-
 ták testemet, és el badgyasztották szíve-
 met az bűnnek rut eves kelevényi és
 utálatos dagadási, jaj én bűnös ember
 mely utálatos vagyok, mely meg fer-
 tezte-

teztetet életű vagyok, mely rút fekélyes vagyok, és nem méltó hogy az te áldot sz. szemeid elejben állítsam. Ha engemet meg akar sz. ítélni, és ha velem pörben akar sz. szállani, jaj nem állhatok meg az te színed előtt. De kérlek O irgalmas Isten, ne szálj pörben én velem, ne hánd szemeimre undok büneimet, ne itely engemet én fok büneimnek érdeme szerint. Hanem cselekedgyél én velem te szolgáddal a' te nagy irgalmaságodnak volta szerint, ne gerjedgyen bocsfú-állásra a' te szíved, sőt szálljon le ellenem való haragod. Lám erős esküvéssel ígérted, hogy nem akard a' bűnösnek halálát, hanem hogy meg térjen és éljen; Ne akarjad hát az én haláloamat-is, és kárhozatomat. En ugyan bűnös vagyok, de te légy irgalmas, én gonosz tévő vagyok, de te légy könyörülő, én undok és fertelmes életű vagyok, de te légy kegyelmes és türelmes hozzám, én gonosz szolgálva vagyok, te légy én kegyelmes

Uram,

Uram, el tévölödöt juh vagyok, légy meg térítő pásztorom, én az kárhozatnak rabja vagyok, te légy meg szabaddító Istenem. Imé meg alázat szível meg térvén, jövök sz. Felségedhez. O tekincs kegyelmes szemeiddel reám, az mint tekintettel sz. Péter Apostaltra, midőn sirván jajgatna bünein, vagy az mint tekintettel az bűnös Mária Magdolnára midőn törödelmessen keseregne bünein, vagy-is a' mint tekintettel az meg térő Manasséfre, midőn az tömlöczben sirna fok bünein; Ne vesd meg keserves foházkodásomat, ne utáld meg panaszimat és az ő bünein el keseredet Lelkemet, ne taszics el színed elől. Emlékezzél meg szerelmes Fiadnak meg mondhatatlan kin szenvedéfértül, hogy ez világra jöven én érettem engedelmes volt, mind halálíg szinten az keresztnék haláláig, hogy értettem éhféget, szomjuságot szenvedet, hogy én miattam halálíg szomorkodván vérell verétekezet, hogy az ő tanítványatul el

O

árul

árultatván, meg fogattatot, meg kötöztetet hamissan vádoltatot, meg ostoroztatot, csuf-ruhában öltöztetvén tövis koronával meg koronáztatot, meg pök-döztetet, arczul verettetet, végre az kereszt-fára fel feszítettet, olyan drágafz. véret ki ontván, keserves fájdalmak között Sz. Lelkét ki bocsátván én érettem meg holt. Mind ezeket tekincs meg O Atyám, és légy kegyelmes énnekem, jusson eszedben Uram, hogy nem aranyon sem ezüstön váltottattam meg, hanem drága árron, tudni - illik az Ur Jézus Christusnak fz. vérén, ne had el tehát, illy drága árron szereztetet jószágodat, sőt kegyelmez meg szegény bűnös lelkemnek most és halálomnak óráján Amen.

Az ördögnek kéferteti ellen.

1. Pet. 5. v. 8. *Józanok legyetek és vigyázatok, mert a' ti ellenségetek az Ördög, mint az ordító oroszlány szélllyel jár, keresvén a' kit el neklyen.*

O Se-

O Séregeknek Ura, erős dicsőséges hatalmassan uralkodó, és véghetetlen kegyelmű Sz. Isten, melly meg számlálhatatlanok életünknek tellyes napjaiban a' mi nyomoruságink, és mind ezek-felet leg rettenetesebb, hogy a' nagy Sárkány ama régi kigyó, ki neveztetik Ördögnek és Sátánnak, ki mind az egész földnek kerekességét meg csállya, le vettetet e' földre, és az ő Angyali-is ő vele le vettetenek. O jaj már a' földnek, és a' tengernek lakosinak, mert le szállot az Ördög, nagy haraggal tellyes, úgy mint ki tudgya, hogy kevés ideje vagyon. Annakáért meg nem szünik hadakozni az Isten parancsolatinak meg őrzői ellen, és azok ellen-is kiknél vagyon az Ur Jézus Christusnak tanu-bizonyoságtétele. O melly ferény ellenség ez, sem éjjel, sem nappal nem nyugszik, kereng, forog, tört hálót vét, hogy roncsa Christus seregét. Es O melly álnok s-ezer mesterséggel tellyes ellenség ez, min-

O 2

den

den okkal móddal késért bennünket és próbál, bátor hogy egyfzer héjában jár, másodszor meg-is prädát vár: és azonban egy el tökélet mérges haraggal, és dühösködő gonosz busulással tör a' mi Lelkünknek veszedelmére, és szüntelen azon igyekezik miképpen minket avagy gyalázatos gonofságokra, avagy kárhozatos kétségben esésre táfzithafson. Mert késért és meg akar minket fogni gazdagságokkal, szegénységekkel, e' világ héjában való dicsőséginek kívánságival, testünk gonosz indulatival, fajtalan fertelmes étellel, az hasznak bujalkodásival, részegséggel, telhetetlenséggel, bús és bánatos gondolatokkal, minden hamissággal, és világi szorgalmatossággal. Tört vét minékünk beszédinkben és cselekedetinkben, éjjel és nappal valahová fordítottunk magunkat, mindenütt az ő ordító késértetivel utánunk lefekedik, akar alúgyunk akar ébren legyünk, hátul és oldalról szüntelenül körülölrünk jár, és kegyetlen

len meg nyílt torokkal igyekezik a' mi meg emésztesünkre. O Ur Isten kicfoda álhat meg ez ellen? és kicfoda menekedhetik meg ez rettenetes ellenségnek dühösködő hatalmától. Annakaért fietvén futok te hozzád, hatalmas Ur Isten, és le borulván a' Te dicsőségednek széki előtt, könyörgök sz. Felségednek, fogadgy bé engemet az te Isteni hatalmadnak szárnyai alá, és adgy énnékem ezen fene vad ellenség ellen, bátorságos lakást, az Te óltalmadnak árnyékában. Légyen az Te Jehova sz. neved mint egy erős bástyá én körülöttem, légy az én paísom, én kö-fzálom és erős kö-várom. Légy én erős Istenem, az én szabadulásomnak szarva, és én fel magasztaltatáffom. Harczoly Uram és ály ki bajra én érettem, ez dühös ellenség ellen, ragadgy fegyvert és paíst, és kelly fel az én segítségemre, mondgyad azt az én Lelkemnek, ne fély, mert én vagyok az te meg tartód. Felséges mindenható

Ur Isten, hiszem az Te erős karod által
 tafzittatott le az Ördög, a' fetétségnek
 mélységében; hogy vas lánczokkal tar-
 tatnék meg az örök kárhozatra, szaba-
 dics ki tehát engemet-is, azon te erős
 karodnak általa utánnom való minden
 ólalkodásátul. Es holot ő nem testi
 ellenség, hanem lelki hatalmasság és
 birodalom; az mint Sz. Pál mondgya:
 nincsen nekünk tufakodásunk a' test
 és vér ellen; hanem a' birodalmok el-
 len, hatalmasságok ellen, e' világnak
 Urai ellen, ez életnek fetétségének ve-
 zéri ellen, a' lelki gonofságok ellen,
 mellyek a' magasságban vagynak. An-
 nak-okáért kérlek tégedet erős és min-
 denható Isten, öltöztes fel engemet az
 te fel fegyverkeztetésseddel, hogy elle-
 ne álhaslak a' veszedelmes időben, és
 mindeneket el végezvén, bátran meg
 álhozzak. Legyenek tehát az én dere-
 kaim bé övedzvéni igaz mondással, és
 fel öltözvén igazságnak mely-vasában,
 annakfölötte ad nekem az hitnek pai-
 sát,

sát, hogy ama gonofznak minden tü-
 zes nyilait meg ölthassam, tegyed az én
 fejemben az idvösségnek fíakját, és ad-
 gyad az én kezemben ama lelki fegy-
 vert-is, melly az Istennek élő befzed-
 gye; és adgy erőt hogy le vethessém
 és lábaim alá tapodhassam az pokolbé-
 li Sátánt, minden ő erejével. Uram ha
 te vagy én velem, nem fél az én fzi-
 vem, ha szintén környülem tábort jár-
 nának-is, és ha mint egy erős had ugy
 támodnának ellenem-is; Te általad le-
 verem őket, és te általad diadalmat vé-
 szek azokon. Legkiváltképpen pedig
 O kegyes Jézus ne légy megszűze tülem
 az én halálomnak óráján; hanem mi-
 vel meg rontottad érettem az pokolbé-
 li kigyónak fejét, roncs meg ötöt az én
 Lelkemnek ki mulásán-is, hogy te ál-
 talad az bünön ördögön és poklon győ-
 ződelmet vévén nagy örömmel ve-
 hessém el tüled az diadalomnak tün-
 döklő szép fényes koronáját Amen.

Ez Világnak késérteti ellen.

1. Joh. 2. v. 16. *Mert minden valami e világban vagyon, a' testnek kívánsága, szemeknek bujálkodása, és életnek kevélysége, nem az. Attjátul vagyon hanem ez világtul.*

MEnybéli mindenható irgalmas Atya Ur Isten, valóban ez hamis világ nem egyéb, hanem minden álnokságnak és gonofzságnak hajléka, ebben nincsen semmi jó, hanem mindenütt fel találtatik a' testnek kívánsága, szemnek bujálkodása, és az életnek kevélysége, mert ez egész világ bűnben hever, és teli vagyon botránkoztató vétkekkel. Annakokáért meg alázot szívvel, és törődelmes Lélekkel efedezem hozzád O Felséges Ur Isten, szakaszd el az én életemet ez világnak szeretettitől, és annak minden gyönyörtségének kívánságátul, hogy az én szívem egyedül csak te hozzád vonyattassék, és te reád figyelmezzem. Es jól lehet

lehet az világnak hamis és tettetés gyönyörtsége fokoknak elméjeket és szíveket el foglalta, úgy hogy el feleltékven az menyeeiekről azt mondgyák; Jertek lakjunk az jelen való jókkal, jó borral és drága kenettel tellyünk meg, és a' mi életünknek virágját ne mulassuk el, senki közülünk ne legyen az ő fajtansága nélkül, mindenütt hadgyuk jeleit az mi vigasságunknak, mert ez a' mi részünk és örökségünk ez világon: mindazon-által őriz meg engemet, hogy én valamiképpen meg ne csalatassam, se az illyetenneknek gonofzságokban ne részesüllyek; Kegyelmes Isten, ki engemet ez világbul el valóstottál, ne enged hogy én járjak a' széles uton, melly viszen a' kárhozatra, és a' mellyen járnak e' világnak fiai. ne enged hogy én járjak az hitetleneknek tanácsán, vagy a' bűnösöknek utokon meg álljak, avagy az csufolóknak székiben le üllyek; segély engemet hogy valóban meg utálhassam ez világot, annak

annak minden ö dicsőséget, és keresem a' menyieket, és oda fel valókat, ahol a' Christus vagy, az Istennek jobban ülven, az oda fel valókra viseltek gondot, és nem ez földiekre: tudván hogy nincsen minékünk itten maradó városunk, hanem az mi maradó örökségünk mennyegben vagy, és hogy mi, úgy mint menyei polgárok vagyunk, honnan a' meg tartó Ur Jéhus Christust is várjuk, ki el változtattya a' mi alázatos testünket, hogy hasonlatos legyen az ö dicsőült testéhez. O fegély menybéli szerelmes sz. Atyám, hogy én kincset gyűjsek magamnak, nem ez Világon hanem mennyegben és ne szabjam magamat az világhoz, hanem változtassam el, meg ujlván elmémbe, kedvellyem az Istennek ama jó kedves és tökéletes akaratyát, és adgyam az én testemet is, élő sz. és Istennek kedves áldozattul. Őriz meg hatalmas Ur Isten, hogy az te szeretetedtül, mély az Ur Jéhus Christus-

stusban vagy, soha örökkén el-ne szakasztassam, és nóha ugyan az világ minden fenekedéssel, és dühösködéssel vagy azok ellen, az kik tégedet szeretnek Uram, mindazonáltal annál inkább erősíts engemet, hogy nekem ez világ meg feszíttessék, és én is ez világnak, és nagy bátorsággal ellene mondjak minden ö dicsőségének, gyönyörűségének, el-mulandó gazdaglagának, bujálkodásának, és minden ö kívánságának. Sz. Jehova irgalmas Ur Isten, oktas engemet, és minden te benned bízó hűveidet, hogy meg tagadván az hitetlenséget, és a' Világi kívánságokat, mértékleteffen, igazán és szentül élytünk e' világon, várván ama bódog remenséget, és ama nagy Istennek, és a' mi meg tartónknak a' Jéhus Christusnak dicsőséges meg jelenését, ki adta ö magát mi érettünk, hogy meg váltana minket minden hamiságtul, tisztittana magának kiváltképpen való népet, jó cselekedetekre igyekezőket. O halgas

meg engemet mind ezekben Felséges kegyelmes Ur Isten, az te sz. Fiadnak az Ur Jézus Christusnak érdeméért Amen, Amen!

Az Testnek késérteti ellen.

Col. 3. v. 5. 6. *Öldököllyétek meg azért a' ti földi tagjaitokat, a' paráznaságot, tisztátalanságot, buzáságot, és a' fősvénységet, melly bálvány imádás, melly dőlgo-kért jö az Istennek haragja az engedetlen fiakra.*

O Kegyes tiszta szentségnek, és minden jóságnak meg mérhetetlen, és ki merithetetlen tengere, Felséges Jehova sz. Isten el keséredet szível és nagy lelki fájdalommal téfzek panaszt Sz. Felséged előtt, önnön magam ellen, és az én testemnek gonosz indulattya ellen, mert én bennem, az az, én testemben nincsen semmi jó, holot én bűnben fogantattam, az én Anyám bűnben melegítet engemet az ő méhében, és az én életemnek ő tellyes nap-

napjait bűnnel ferteztettem, és gonoszságos cselekedetekben vittem véghez. O szerelmes Atyám ne büntes engemet az én érdemem szerint de cselekedgyél irgalmasságot én velem, az te könnyörületességednek nagy volta szerint. Es mivel hogy mindezt oráig az én tagjaimban egy más törvény vagyom, melly az én elmémnek törvényével ellenkezik, és engem rabul ad a' bűnnek törvényének, melly az én tagjaimban vagyom, annakokáért törődelmességgel, és nagy buzgósággal esedezem hozzád menybéli szerelmes sz. Atyám, segély engemet és Erősítsd lelkemet, hogy az bűnös testnek késérteti által meg ne győzetteffék, és az örök kárhozatra ne taszittassék. Adgyad mindenneknek előtte az te meg világosító és meg szentelő áldot Sz. Lelkedet, hogy mivel én test lévén, azokat mellyek az Istennek Lelkéé nem akarhatom, a' Sz. Lélek meg világosítsa engemet, hogy meg érthessem, és el hiessem azokat,

kat, mellyek el rejtetvén voltak ez világnak fundamentomának fel vetése előtt, és holot a' test és a' vér nem jelent meg minékünk az Ur Jéfusnak igaz esmeretit, te annakokaért O Sz. Ur Isten, esmértesd meg valóban az te fz. Fiadat mi-velünk, hogy voltaképpen meg tudhassuk azt, hogy nincsen egyéb név a' melly által kelleffék idvözöl-nünk, hanem csak egyedül az te fz. Fiadnak az Ur Jéfusnak neve, mint hogy pedig az Ur Jéfusnak igaz esmé-retivel, és tökéletes szeretettel, mint egy lelki kötéllel öfzve vagy on kötve a' bűnnek, és a' mi testünkben lakozó O embernek meg öldöklése, légy segit-féggel tehát, hogy te általad az bűnt én bennem meg ölhessem, hogy ne uralkodgyék a' bűn az én hallandó te-stemben, és ne engedgyek annak ő ki-vánságinak, se pedig ne állittassanak az én tagjaim hamisfágnak fegyvere gya-nánt az bűnnek, hanem állittassam én az Istennek, mint az halálbul meg eleveni

te-

tettett, és az én tagjaim-is adaffanak igazságnak fegyvere gyanánt az Isten-nek. Adgy erőt O Uram, adgy erőt énnekem, hogy én az Christusnak ele-ven tagja lévén, igaz hűtnek általa él-lyen az Christus én bennem, és én meg fészitsem az én testemet minden go-nofz indulatival és kívánsággal, sőt meg fanyargassam az én testemet, és azt rabság alá adgyam, és foglallyam az te törvényed szerint való fz. tizta és fegyhetetlen életnek gyönyörü igá-jában: Az mint hogy az én meg váltó szép Jéfusom-is erre kényszerit engemet mondván: Tanullyatok én tülem mert fzelid és alázatos erkölcsű vagyok, ve-gyéték fel az én igámat ti reátok, mert az én igám gyönyörüfeges, és az én terhem könnyű, és így mint nappal ékeffen járjak, nem tobzodásokban és részegségekben, nem ágyos hazban va-ló bujálkodásokban, nem mértékletlen-ségben, nem versengésben és irigységben, hanem öltözzem fel az Ur Jéfus Chri-

Christust, és a' testet ne tápláljam az ő kivánságiban; Es végezetre győzödelmet vévén a' testnek minden ő kéfertetin, az én testem és az én lelkem ártatlanságban tartassanak meg, mind az Ur Jéhus Christus eljövetelének napjáig Amen.

Az kétségben esés ellen.

Sólt. 51. v. 13. *Ne ves el engemet az te orcsád elől, és a' te Sz. Lelkedet ne ved el én tőlem.*

JAj melly s-rettenetessék, jaj melly meg számlálhatatlanok, jaj melly utálatosfak, és kárhozatosfak az én bűneim, mellyekkel vétkeztem az én Istenem ellen, és az én Istenemnek sz. parancsolattya ellen, midőn azt ezer s-meg ezer képpen által hágtam, ő többek az én bűneim hogy sem a' tengernek fővényi, és utálatosfábbak az én bűneim egyéb emberek fiainak bűneinél. Annak-okaért fél, retteg az én szívem, mert tudom hogy az élő igaz Isten-

Istennek szemei előtt nem álnak meg a' gonoszszak, gyűlöl az Ur mindengonosz cselekedőket, és el veszti mind örökkén azokat a' kik álnokságot cselekefznek. O jaj melly rettenetessék énnékem amaz igék; átkozot valaki bé nem tellyesétti cselekedettel a' törvény igéjét; mert én az Isten törvényének csak leg kisebbik czikkelét-is, soha cselekedettel tökéletesen bé nem tellyesítettem; De mindazonáltal kiáltok te hozzád irgalmasságnak Istenem, ne enged jutni az én lelkemet a' kétségben esésre; távul legyen én tőlem ama kétségben eset gyilkos Káinnak kárhozatos gondolattya, ki azt mondá az Istennek: Többek és nagyobbak az én bűneim, hogy sem mint azok meg bocsátathatnának; hanem az te Sz. Lelkednek általa erősfid és bátorifid meg rettent lelkem ismérétit, a' te könyörületesfigidnek nagy gazdagságával, és a' te áldot sz. Fiadnak az Ur Jéhus Christusnak tellyes érdemével, hogy meg tud-

tudhassam azt: Hogy a' hol fölöttéb
bővelkedendik a' bűn, ott az Istennek
kegyelme fokkal felettéb bővelkedik az
Ur Jéhus Christusbán; Légyen sz. A-
tyám hatható vigasztalásul az én szí-
vemben az te irgalmasságodnak meg
foghatatlan nagy volta; hogy irgalmas
és kegyelmes vagy, késedelmes az ha-
ragra, és igen kegyelmes. Nem mind
örökkén feddődik az Ur, és nem tartya
meg mind örökkén az ő haragját. Nem
a' mi bűneink szerint cselekedzik mi ve-
lünk, és nem fizet minékünk az mi ál-
nokságunk szerint, mert melly igen
magas az ég az földtől, olyan igen
nagy az ő jó-volta az őtet felökön; mely
távol vagyon az Nap-kelet az Nap-
nyugottul, olly meszfe vetette mi tö-
lünk a' mi bűneinket: Es hogy meg
ígérted minékünk, hogy ámbár az he-
gyek meg mozdullynak és az halmok
meg rendüllyenek-is, mindazonáltal a'
te irgalmasságod el nem távozik mi tö-
lünk, és te magadra meg esküdtél, hogy
nem

nem akarod a' bűnösnek halálát, hanem
hogy meg térjen és éljen, Ezzel báto-
ricsd, ezzel erőficsd, az én el bágyadot
meg rettent szívemet. Es mivel hogy
az te sz. Fiad az Ur Jéhus Christus, az
kereszt-fának óltarán, minden vérét ki
ontotta, az én bűneimnek el mosására,
és a' bűnök miát meg sérült Lelkemnek
idvősségére; annak-okáért az te Sz. Lel-
kednek malasztja szálljon bé szívem-
ben, és gerjeszfe fel az Ur Jéhus Chri-
stusbán való igaz és erős idvezítő hi-
tet, hogy bátorítsam magamat ezzel,
hogy meg holt a' Christus az én bűnei-
mért, és fel támadot az én meg igazu-
lásomért, és hogy én nem ezüftön sem
arannyon váltottam meg; hanem drá-
ga árran; tudni-illik: az makula és
szeplő nélkül való báránnyak, a' Jéhus-
nak az ő vérén. Es ezen hitnek ereje
által bizonyos légyen az én lelkem,
hogy az én el tet kincfemet meg tar-
tya az Ur Jéhus, mind az ő dicsőféges
el jövetelének napjáig. Hogy így egy
telles

telles és tökéletes vigasztalást végyen az én Lelkem esméréti; minden félelmet, rettegést és kétségben esést, lábai alá tiporjon, vigadgyon az Istennek könyörületességének nagy vóltában, és tapsoljon az meg váltó Ur Jéfusnak, tellyes érdemében, és az örök-élet bizonyos el vételének reménsége alatt, várja nagy örömmel az bódog ki mulásnak óráját. O Felféges Jéfus segély o segély engem, az én halálomnak óráján, midőn az én elmém el-bódul, és én rajtam semmi külső vigasztalás nem foghat, akkor önnön magad vigasztallyad és bátoricsad szegény lelkemet, hogy te általad minden ellenségimen győzdelmet vévén, örömmel juthassak a' te dicsőséges színed eleiben. Amen.

Ez világbul való egy bódog ki mulásért.

Mennyi Jele. 14. v. 13. *Bódogok lesznek ez mán az halottak, kik az Urban bálnak meg ugy vagyon bizonyára a' lélek mondgya: Mert meg nyugosznak minden ő fáradságoktul,*

goktul, és az ő tfelekedeteknek jutalma követi őket.

OH erős Zebaoth Felféges és dicsőséges Ur, mennyek földnek hatalmas teremője, ki vagy kezdet és végezet, kinél vagynak az halálnak és a' pokolnak kulcsai, ki az embert semmivé tézed, és azt mondod; Térjete a' földbe embereknek fiai, ki az ember életének határt vetettél, és az ő életének napjainak száma Uram te nálad tudva vagyon. Annakokaért meg alázot szívé, és törődelmes Lélekkel könyörgök sz. Felfégednek: adgyad énnékem vólta képpen meg tudnom azt, hogy én hallandó és mulandó vagyok, hogy az én életemnek napjai gyorsabban el mennek a' Takácsnak kerekeinél, olyténok az én napjaim mint az árnyék e' földön, és hogy reménségem kívül el mulnak. Hogy én ezt szüntelen elmémben forgatván, nagy szorgalmazóssan vigyázzak az én kimulásomnak idejére, és az te sz. Lel-

kednek

kednek bennem munkálkodó ereje által, örizzem magamat minden kárhozatos gonosz élettől. Felséges Isten mivel hogy én gyarló vagyok és minden bűnre hajlandó, sokkal inkább te magad vigyázz én reám az te irgalmasságnak szemeivel, és az Te Sz. Fiadnak vére-hullásaért öríz és óltalmaz meg engem minden gonosztul, és vakmerő czégeres bűnöktől, melyeknek vége az kárhozat; Ne enged hogy én ez világnak fiaival el feletkezsem halálomrul, rút fertelmes bűnökben élyek, és hertelen jöjjön reám az utolsó óra, és megterés-nélkül mullyak ki ez világbul. O ne enged hogy én ama gonosz szolgával részegséggel, utálatos és fajtalan tobzodással tölcsem időmet, azt gondolván: Még az én Uram sokaig nem jön el, hanem tarcs meg az én Lelkemet tökéletes készületben, hogy el-jövéen az utolsó óra, azonnal én Lelkemet nagy bátran és bódoguladgyam, o én idvösségemnek Istene, áldod kezeid-

zeidben. Híszem szerelmes Sz. Atyám, azért adtad a' te egyetlen egy szülőt. Fiadat, nagy kinoknak fájdalmas és keserves halálnak szenvedésére, hogy legyen egy engesztelő áldozat az én bűneimért, és érettem ki omlot drága sz. vérenek érdemével, a' Meny-ország kapuit meg nyitván, Lelkemet az örök idvösségnek el vételére segélye. Adgyad tehát hogy az én Jესusomnak drága szenvedése szolgállyon Lelkemnek idvösségére. Emlkezzél meg Atyám, hogy nem aranyon sem ezüstön, hanem drága árron váltottam meg, tudni-illik, a' makula és szeplő nélkül való bárány Christus Jესusnak vérén, ne had tehát, a' te illy drága árron meg váltot jószágodat el-veszni te tüled, ne ad prädára szegény Lelkemet, mellyet az Ur Jესus drága sz. vérevel magának el-jedzet. Kegyelmes mindenható, és nagy irgalmasságú Sz. Isten, a' te könyörületességednek nagy voltaért, és a' te sz. Fiadnak minden kin

kin-szenvedésének érdemeért áldgy meg. O áldgy meg engemet bódogni utolsó órával, és midőn az én elmém el bódul, fzeim meg homalosódnak, midőn füleimmel nem hallok, és az én nyelvemmel nem szólhatok, midőn minden érzékenységim el-ozlanak és minden világi segitfégtől meg fosztatnak, akkor segély, birj és bátorics engemet, akkor erőficsed és az Jépus Christusban való igaz hitnek paisával vegyed környül az én Lelkemet, hogy az halálnak félelmin, pokolnak rettentésin, és az Ördögnek minden irtoztató késértetin győzedelmet vévén, sz. Angyalid Lelkemet el bé-késérjék örömmel az Abrahámnak kebeleben, az holot amaz ki befélhetetlen mennyei dicsőségben öltöztetvén, nagy örvendés és mennyei zengéssel mondhassem el ama diadalom énekét: Halál hol a' te fulánkod? Pokol hol a' te diadalmad, de hálálégyen az Ur Istennek, a' ki minékünk diadalmat adot az Ur Jépus Christus által Amen.

Az

Az örök bódogságnak el vételéért.

1. Cor. 2. v. 9. *Szem nem látta, fül nem hallotta az embereknek - is gondolattában nem mentek, mellyeket Isten készítet az ötöt fzeretőknek.*

MElly ki befélhetetlenek O Isten én Istenem, a' te dicsőféges országodnak tündökletes bódogsági, melly meg számlálhatatlanok annak ő örömi, melly meg foghatatlanok, melly ki gondolhatatlanok annak Isteni fényességgel tündöklő dicsőfégi. Holot te O dicsőféges Istenfég, egy mennyei világosságban dicsőfégeffen láttától az meg ditsüült Lelkektől, ott az mennyei sz. seregek, mind diadalmas és győzedelmes népek, mennyei fényességben öltöztetvén, tündöklenek mint a' nap, mint a' csillagok, ott a' mennyei fok Kar-Angyalok angyali dicsőségben lévén, állanak az Istennek széki előtt, szemlélvén szüntelen az Istennek

P

or-

orcáját, és a' Chérubim és Séraphim Angyalok szép zengéssel szüntelen éneklik, mondván: Szent Szent Szent a' Seregeknek Ura Istene, tellyes mind a' fzeles föld az ő dicsőségével. Ottan az Pátriarchák, Sz. Királyok, Prophéták és Apostalok, amaz hufzon négy Vének, és négy lelkes állatok le borulván az meg ölettetett Báránynak az Ur Jéhus Christusnak királyi széki előtt, ezt mondgyák: méltó vagy hogy el vegyed a' könyvet, és meg nyissad annak pöcsétit, mert meg ölettel, és meg váltottál minket Istennek, a' te véred által, és töttél minket a' mi Istenünk előtt Királyokká és Papokká, és uralkodunk. Ottan ama nagy fokafág, mellyet soha senki meg nem számlálhota minden nemzetségekbül, ágozatokbul, népek és nyelvek közzül, állanak a' királyi szék előtt, és a' Bárány előtt fejér ruhákban öltözve, és azö kezekben pálma ágok. Es kiáltanak nagy fel szóval mondván: Az idvösség az mi Istenünk-tül

tül vagyon a' ki a' székből ül, és a' Báránytul. Ottan a' sok ezer Mártynomok, kik a' Jéhus tanubizonyságtételéért véreket ki ontották, állanak mennyei karokban, és viselik az ő mártromfágoknak meg hervadhatatlan dicsőséges koronáját. Es ottan nem szükölködnek a' Nap és Hóldnak fényessége nélkül, mert az Istennek dicsősége azt a' boldogságnak helyét meg fényesítette, és annak szövétneke a' Bárány. Ottan nem éheznek többé, és nem szomjuhoznak többé, és a' Nap hévsege vagy valami egyéb hévfég nem árt nekik, mert a' Bárány a' ki vagyon a' széknek közepette az legelteti őket, és a' vizeknek élő forrásira viszi őket, és el törül az ő szemekről minden könnyhulataft. O ha mind az Angyaloknak nyelveken tudnék-is szólni, még-is ama mennyei Jérusálem tündöklő fok szép boldogságit ki nem tudnám mondani. Mert ugy vagyon bizonyára; szem nem látta, fül nem halotta, és az

embereknek szíve gondolattában sem tűnt a' dicsőség, mellet készíttet Isten az ötet szeretőknek. O én Istenem, az te' szent Lelkednek malasztja által, az mennyei dicsőségnek bár csak leg kisebb fengéjét éreztesd meg velem, és tars meg az én szívemben, és az által még ez világon élek vonnyad szívemet az oda fel valókra, hogy ambár test szerint ez világon legyek, mind az által az én elmém és az én szívemnek gondolattya az menyeeikre legyen. Adgyad hogy el felejtven a' mellyek hátom mögöt vagynak, azókra igyekezzem a' mellyek elől vagynak és a' czél felé fúsfak, az Istennek a' Jésus Christusban való mennyei hivataljának jutalmának el vételére, jaj micfoda ez világ minden ő dicsőségével, és micfoda ennek boldogsága csak olyan mint a' ganej, avagy mint a' semmi, az Isten országának dicsőségéhez képest, micfoda ez világot meg világosító gyönyörű fényes Nap, és micfodak az egen tündökle-

dökleteffen ragyagó csillagok, csak olyanok mint a' homál és ferettség, az Isten dicsőséges országának tündöklő fényességéhez képest; Micfodak ez világnak gazdagfagi és kincsei, csak olyanok mint a' sár és hamú, az Meny-Orzágnak örökkén meg maradandó gazdag javaihoz és drága kincseihez képest. En lelkem mit gyönörködnél ez vilában? mire kívánnád ez világnak el mulandó héjában-valóságát? az menyeeikre igyekezzél, ott ott vagynak az boldogító, Örökkén örvendeztető, és meg dicsőítő drágalátosságok. O Uram nem gondolok sem az éggel sem ez földdel, csak ad meg nekem irgalmasságodbul az Meny-orzágnak boldogságát. De mivel azon boldogságnak helyében nem mégyen bé valami meg förtöztetet, vagy a' ki valami utálatosságot cselekezik, vagy hazugságot szól, hanem a' kik bé irattak a' Bárány életének könyvében. Könyörgök ananokaért Szent Felfégednek O Irgal-

masságnak Istene, hogy az te sz. Fiadnak az Ur Jéhus Christusnak értem ki ómlot, drága sz. vérével tisztogas és mosogás meg engem minden bűneimből, mos meg engemet Urám Isoppal és meg tisztulok, mos meg engemet és fejéreb léfzek az hónál, és osztrán ird be nevemet azoknak számok közé, kiknek a' Bárány Jéhus Christus Örök-életet szerzet, ad meg, ô ad meg ugyan azon te sz. Fiadnak az Ur Jéhus Christusnak minden ô kinfzenvedésinek érdemeért az dicsőségnek bóldog orszagát, mellyet el készítettél e' világnak fundamentomának fel vetése elôt; Ted fejemben a' dicsőségnek meg hervadhatatlan koronáját, öltöztes fel engemet az mennyei tündökletes bóldogságnak fehér ruhájában. ékeficfd meg kezeimet pálma ágokkal, dicsöics meg engemet Atyám, hogy légyek hasonló az én Uram Jéhus Christusomnak dicsőféges testéhez, hogy az idvözült Lelkeknek meg dicsöült seregi közöt, ugy tündököllyem mint

mint ama fényes Nap, és mint a' ragyago csillag. Had dicserje Lelkem Felségedet ama téged dicserő mennyei sok kar Angyalokkal mondván: A királyi székekben ülönek, és a' Bárányak áldás, tisztesség, dicsőség és hatalom mind örökkön örökkén Amen. O halgas meg kegyelmes Sz. Atyám Sz. Fiadért az Ur Jéhus Christusért Amen.

Az örök életre kívánczozó Lélek így ahétozik.

Mennyei Jejel 7. v. 17. *Mert az Bárány az ki vagyon az székek közepében, az legetteti őket, és a' vizeknek élő forrásra viszi őket, és el töröl Istén az ô szemeikről minden könnyhullatást.*

O Az mennyei Jérusálemnek ékes és gyönyörüséges hajléki, mely kívánczossákok dicsőségnek Istene, és mely gyönyörüségeffek az te mennyei palotádnak bóldogító tündökletes fényességi. O mely igen szomjuhozik azok után az én Lelkem? Vallyon-

s-mikor juthatok oda, hogy láthossam a' te dicsőféges orczádat? En kívánok meg válnom és a' Iésus Christussal lennem; óhajtozik az én Lelkem az idvözülteknek bódog örömére, ohajtya az életnek meg hervadhatalan koronáját, ohajtya az mennyei fényes öltözetet, ohajtya az Abrahám kebelében való nyugodalmat, szomjúhozik az én Lelkem amaz mennyei bódogság után, hogy lássa szinről szinre az ő kegyelmes Istenét, és láthossa a' meg ölettetett Báránt az Ur Iésust az ő dicsőségében. Szomjúhozza látni a' mennyei szép kar és fok ezer Angyalokat, kik állanak az Istennek királyi széki előtt, és a' Bárányak az Ur Iésusnak dicsőféges színe előtt, és az Chérubim és Séraphim Angyalok nagy fel szóval ezt mondgyák: Sz. Sz. Sz. az seregeknek Ura Istene, tellyes mind a' széles föld az ő dicsőségével. Kivánczik az én Lelkem ama bódog szálláfra, melynek ö lakosi nem éheznek és nem szomjuhoz-

juhozna többé, a' hol az jaj szó nem hallatik, a' hol nincsen sem betegség, sem fájdalom, sem pedig egyéb nyavalya; de az Isten minden könyhullatásokat el töröl a' mi szemeinkről. Kívánnya az én Lelkem hogy fel öltöztesse az ártatlanságnak szép fehér ruhájában, és az mondassék felöle: Ez ám a' ki jöt, az ő nyomoruságából, és meg mosta, meg fejeztette az ő ruháját a' Báránynak véreben, kívánnya hogy az Angyalokkal, és minden idvözült lelkekkel álván a' mennyei dicsőségben, vigadván és tapfolván ezt mondhassa: Aldás, dicsőség, bölcsefég, háláadás, tisztesség, hatalom, és erő a' mi Istenünknek mind örökkön örökkén. O bódog óra mikor jösz el, melyben az én szívem kívánsága be tellyesedik? mikor bocsátod el Uram a' te szolgádnak Lelkét békeséggel? mikor léfzen, O mikor léfzen az az idő? mellyben az életnek koronáját meg adod énnekem O Isten én Istenem. Mindazon-által mig

sz. Felfégednek tetszik, hogy az én Lelkem a' testnek sátorában mint egy tömlőczben tartassék. Vifely gondot rólam, hogy valamiképpen ez hamis világnak mulandó gyönyörűsége el ne foglallya lelkemet, az mennyiekre való kívánságot ki ne ragadgya szivemből, és az örök életnek bódogságát velem el ne felejtessé. Jaj ez világnak bódogtalan fiaimely rutúl meg csal beneteket ez az árnyék világ. Ennek dicsőségekben gyönyörködtek, és a' menyei dicsőséget el vesztitek, itten fényes ruhában kevélen öltözködtek, és a' Meny-orfágnak tündöklő bódog öltözetitül meg fosztattok. Itten vigadtok, örültök, és a' menyei örömben soha nem részesültök. Ne légyen Sz. Jehova Isten az én Lelkem ezeknek társaságokban; de tarcs engemet, az te kegyelmes kezeidben, mind az én utolsó óráimig. Mint hogy pedig O Jébus te vagy egyedül az ut az örök-életre, és senki nem méhet az Atyához hanem

nem csak te általad: Birj és vezérelj engemet életemnek minden napjaiban, hogy én a' te benned való igaz hitben esmératedben és szerezetedben mind végig meg maradjak, meg maradván meg tartassam az Örök-életre, és így te általad el vegyem az örök bódogságnak dicsőséges koronáját Amen, Uram Jébus Amen.

Edgy szép Imádság, melyben ember az ő Lelkét az Ur Jébusban vigasztallja.

Ioh. 6.v. 69. *Mi el-hittük és meg esmértük hogy te vagy ama Christus az élő Istennek Fia.*

Dicsőségnek királya, ő szépséges és gyönyörűséges Jébus, mely hatalmas vigasztalója, mely erős bátorítója vagy, az mi el bádgyadot és szomorú szivünknek, mert te vagy a' Christus élő Istennek Fia, te vagy a' mi meg kenetet királyunk, nincsen tehát semmi félelmünk, és semmi rettegésünk,

stünk, ha midőn a' mi ellenségünk fel támadnak ellenünk; Te a' pokolbéli ki-gyónak fejét le tipórtad, a' pokolnak kapuit meg rontottad, az halálnak pe-dig ő mérges fullánkját semmivé tet-ted, nincsen már a' ki minket kárhoz-tasson, mert az Christus a' mi kirá-lyunk, az élő Istennek fia vagy on mi velünk, ő meg holt a' mi bűneinkért, de ísmét győzelmessen fel támadot a' mi meg igazulásunkért. Már ha szin-tén az én ellenségim környülöttem tá-bort járnának-is, nem fél az én szivem, és ha szintén had támad ellenem, még-is nem fél az én Lelkem, mert te vagy az én királyom, az én szabadtításonnak Istene és én bátorságom.

Te vagy ama Christus, ki szolgálai for-mát véven magadra hasonlatossá lettél az emberekhez, és emberi ábrázatban találtottál mint ember. Annak okáért nem irtózom semmit az én emberi romlot mi vóltomnak fok nyavalaítul. En bűnös ember vagyok ugyan, de te

O szép

O szép Jéus Sz. és bűn nélkül való vagy, és azon te szentfégedet, s-bűn nélkül való tiszta ártatlanságodat ki terjesz-ted én reám-is, mivel hogy én hozzá-m hasonló emberi természetet méltoztat-tál magadra fel venni, én ugyan az kár-hozatnak fia vagyok, de te O valóságos ember Christus Jéus, te vagy az örök-kén élő Istennek fia, ki által meg nyer-tem én-is a' fogadot fiúságot, már te általad én-is Istennek fia vagyok, és örökösse az Istennek, és teneked édes meg váltó Christúsonnak örökös tárfa vagyok. En nyomorúlt fájdalemakkal és nyaválakkal tellyes ember vagyok, de te kegyes Jéus fok szenvedésid után meg dicsőítettél, hogy én-is nyava-láimnak végét el érvén veled egyetem-ben meg dicsőíttessem. Te vagy az élő Istennek Fia, a' kit az Atya szerez-méből bocsátot e' világra, hogy minden a' ki hiszen el ne veszfzen, de örök élete légyen; én pedig tellyes hittel vallak és hiszek tégedet Isten Fiának, és Isten-

tül bocsátatot Messiás Jéhus Christusnak: En bizonynal hiszem és vallom, hogy nincsen más idvösség, nem-is adat az embereknek más név, melyben köllene idvözülni, hanem csak a' Jéhus Christusnak neve. En telles bizodalommal és élő reménfeggel meg nyugosztalom Lelkemet az te mélféges sz. febeidnek érdemében, a' te drága vérednek el ki folyásában, a' te kereft-fán való függésedben, és a' kereft-fán el szenvedet kínos halálodnak drága érdemében. En erős hitnek általa nagy örömmel vigasztalom szegény bűnös Lelkemet azzal, hogy a' kereft-fának óltarán meg halván lettél egy engesztelő áldozat, nem csak az én bűneimért, de mind e' világnak bűnéért-is. Annak-okaért nincsen semmi kétfélem, bizonyára meg adod az én Lelkemnek az idvösséget, az örök életnek boldogságát, és a' mennyei dicsőségnek meg hervadhatatlan koronáját.

En te benned bizom O élő Istennek
Fia,

Fia, áldot Jéhus Christus, el hittem hogy te én Istenem vagy, én Jéhusom, szabadítottom, én Christusom én királyom, én Meg-tartóm, Idvözittóm, Messiásom és Meg-váltom, En te benned örvendezek O élő Istennek Fia Ur Jéhus Christus, mert te vagy minden én dicsőségem, te vagy drága kincsem én életem, bizodalmam reménfégem. O veszel mulandó kincs, a' Jéhusnál töb nincs, gyönyörűségem, világi méltóság, távozzál te hivság, nem kellez nekem, töled Jéhus én szívem, a' kereftnek gyalázattya, el nem valószthattya. Szerelmes Jéhusom, ha csak te enyim vagy, nem gondolok sem az éggel, sem a' földdel, és ámbár el ájullyon az én Lelkem és testem, mindazon-által te vagy az én refzem, te vagy az én szívemnek tellyes bátorsága. Már hátra hagyok mindent e' világon, és mindeneket kárnak és ganejnak álitok az én Uram Jéhus Christusomnak nagy voltaért. Már az én Lelkem csak egyedül hozzád ragaszkodik,

dik, Uram szép Jéusom, a' te kezedben ajánlom Lelkemet és testemet, mert te meg váltottál engemet Uram igazságnak Istene Amen.

**Még-is a' kereszteny ember
gyönyörködteti Lelkét, a' meg
váltó Jéus Christus-
ban.**

Mennyei Jele. 14. v. 4. Ezek szűzek és követik a' Bárányt valahová mégyen, ezek-árron vétettek meg az emberek közül, kik Istennek és a' Bárányak sencei.

IStennek Báránya Jéus Christus, ki meg ölettel öröktől fogva, és meg áldoztatván a' keresztfának oltárán, viselted mind e' világnak bűneit, mely gyönyörűségek és lelki örömmel tellyesek minden te dőlgaidd, ha meg szemlélem azokat, meg nyilatkozik az én szivem, örömmre fordul az én szivemnek minden keserűsége, és ezt mondom: Méltó hogy ama meg ölettet

tetet Bárány az Ur Jéus Christus, végyen erőt gazdagságot, tisztességet, dicsőséget és áldást.

Mert midőn az ő Atyának dicsőéges ábrázatyában volna, az Atyával egyenlő dicsőségben, hatalomban, és Isteni méltóságban volna, magát meg üresítvén szolgai formát vőn önnön magára, és hasonlatosfá lőn az emberekhez, kicsoda hallot valaha ilyen dőlgot? hogy az örökkén élő Isten, emberi ábrázatban öltözvén, emberi testet magára vévén valóságos emberré légyen, nem egy királyi vagy fejedelmi emberré pedig, hanem az mint Esaiás mondgya: edgy ollyanná a' ki az emberek között utálatos, meg vettetett, fajdalmakkal tellyes, beteges és ollyan mint a' ki előtt ember el rejti orcáját. Es midőn vólnál ő drágolatos Jéus, Istennek amaz makula és szeplő nélkül való báránya, ártatlan sz. és minden véték nélkül való, mind-azon-által ollyanná lettél, mint egy leg nagyob és leg

leg rettenetesfő bűnös. O nézzétek embereknek Fiai, im hol az Istennek Báránya, ki hordozta a' széles világnak bűneit, az Isten minden mi bűneinket az ő vállára rakta, és minden mi alnokságunkat ő reá vetette. Imé a' mi bűneinknek büntetését szenvedte, és kinoztatott, mind-azon-által nem nyitotta meg az ő száját, mint a' bárány a' mézvár-fzékre vitetett és mint a' juh, az öt nyirők előtt meg némult: jaj ki látot és ki hallot soha ilyen dólgot? De vallyon mi az oka, édes meg váltó Jéfusom mi az oka? illy mélséges magad meg alázásának? illy ki mondhatatlan szelidfégednek és meg foghatatlan engedelmeffégednek, mi az oka hogy engedelmes vagy mind halálig, szintén a' kerefsztnek haláláig? O nem egyéb hanem az én bűneim, kárhozas és Isten előtt utálatos mi voltom, mert mivel hogy nem akartad, hogy én örökkén el veszek nem akartad, hogy én fők bűneim miát az pokolra jussak

jussak, azért jöttél ez világra, és én érettem kint s-halált szenvedtél. En lelkem tehát mire csügedtz el, mit kefergefz ennyire, bizzál Istenben s-nem hagy el, kiben örvendek végre. Im látod a' Jéfus jött éretted ez világra, én lelkem mint kívánsz hát többet? Imé a' Jéfus szidalommal és gyalázattal illetetik éretted, mit kívánsz meg többet? Imé az Ur Jéfus éretted meg fogottatik meg kinoztatik, mit kívánsz még többet? mé az Ur Jéfus éretted tövis koronával szaggattatik, kegyetlenül ostoroztatik, végre az kerefsztn-fára fel-feszítettik, mint kívánsz még többet? Imé az Ur Jéfus éretted meg öletetik, én lelkem mit kívánsz még többet? Imé az Ur Jéfus örök életednek meg szerzője, elveszet ártatlanságodnak, és igazságodnak vizfsza adója, ő a' te meg szentelésed, váltságod békeféged, bűnből való fel-fzabadulásod, a' te közben járod, az te paifod, a' te idvösféged, a' te dicsőfégednek koronája, és min-

minden bódogságod. En lelkem mit kívánsz többet? Mert mivel hogy ő a' te mennyei mannád, már te soha meg nem éhezöl, mivel hogy ő az te életednek kútfeje, te soha nem szomjúhozol, mivel hogy a' Jéhus a' te világosságod, soha a' sötétségben nem maradtz. Mivel hogy a' Jéhus az te örömed, én lelkem kicfoda késerithet meg téged? ő az te szó-fzöllod, ki győzhet meg téged? ő a' te igazságod, kicfoda csálhat meg téged? ő az te utad, ki tévelithet el téged? ő az te életed, ki ölhet meg téged? ő a' te bölcseséged, kicfoda tántorithat meg téged? ő a' te meg igazulá-fod, kicfoda kárhoztathat téged? ő a' te szentféged, ki utálhat meg téged? ő a' te váltságod, ki foghat meg téged? ő a' te békeséged, ki háborgathat meg téged? ő a' kegyelemnek széki, én lelkem ki ítélhet meg tégedet? ő a' te büneidbül való fel szabadulásod, ki kárhoztathat téged? ő a' te paifod s-erös diadalmad, ki győzhet meg téged? ő

én

én lelkem a' te völegényed, ki vihet el téged? ő a' te adósságodnak meg fizetője, ki foghat meg téged? ő az szép Jéhus a' te dicsőfégednek koronája, ki gyüllölhet meg téged? ő te tanítottod, ki vet-het meg téged? ő a' te Pásztorod, ki bánthat meg téged? ő a' te engesztelőd, ki ítélhet meg téged? ő a' te közbenjáród, hogy lehetne Isten a' te ellenséged? ő a' te Immanueled, ki támodhat ellened? ő a' te királyod, ki tapod le téged? ő a' te Fő-papod, ki veti meg a' te áldozatodat? ő én lelkem, a' Jéhus néked mindenekben mindened, vallyon hát mi szükféged lehet?

Annakokáért dicserjed, áldgyad én lelkem az Ur Istent mindenekben, szép ének szóval szád zengjen, valamig élhetz ez földön. O igen-is dicserlek tégedet szép Jéhusom, és minden velem közlöt javaidon örvendező szível, esedezem szent Felfégedhez, adgyad nékem az te Szent Lelkedet, hogy annak meg szentelése által én szüntelen te ben-

ned

ned örvendezzek, te benned vigadgyak, és a' te tisztá sz. szeretetedben gerjedzen az én szivem Mennyenek én tölem távul mind azok mellyek te hozád ô szép Jéhus nem illendök. Minden világi gyönyörűség, mértékletlen tobzódás, részegség, utálatos fösvényfég, fajtalan tisztátalan élet, rut kegyetlen irigység, versengés gyűlölség, és minden gonosz erkölcs, nem illendök az én Jéhusomnak: Azért ne enged ô Jéhus hogy ezek én bennem soha fel találtaffanak. Ellemben pedig nevely engemet mind azokban mellyek előtted kedveslek; verjen mély gyökeret az én szivemben az te igaz eszméreted, és tisztá sz. szereteted; Légyen és találtaffék én bennem az te kegyességed, szelidséged, alázatosfágod, tisztaságod, mértékletefféged, engedelmefféged, békeséges türeffed, és a' te tellyes szentséges életed, hogy ne én, hanem té ô Jéhus élhes én bennem, hogy én egészfen tied legyek, tied maradgyak, néked éllyek néked hal-

hallyák, és így a' te eleven tagod lévén semmit egyebet ne, hanem csak téged ohajtálak, téged kívánnyalak, hitnek általa te tüled plántáltatván, Lelki képpen te benned éllyek te benned nevelkedgyem, te benned mint az idvösségnek erős kö-fzikláján, és meg romolhatatlan fundamentomán meg erősödgym, végre te benned ô Jéhus bódogul meg hallyak. Mert bódogok mindnyájan kik az Urban meg hálnak mostantul fogva, mert nyugosznak minden ö munkájoktul. Erre segély engemet édes meg váltó Christusom, minden te szenvedéffidnek drága érdemeért Amen. Amen.

Az keresztyén ember tovább-is biztattyá Lelkét az Ur Jéhusnak sz. érdemében.

1. Timoth. 1. v. 15. *Igaz beszéd és minden bé vételre méltó, hogy a' Christus Jéhus jöt e' világra az bűnösöket idvözíteni.*

O Min-

O Minden lelki örömmek hatható vigasztalásnak meg bódogító dicsőségnak, ki merithetetlen kutfeje, szent kegyes és dicsőséges Jé-
sus, mivel hogy az te tulajdon szent ajakkal szólítasz minket, mondván: jövettek én hozzám mindnyájan, mert én jöttem hogy hijam a' bűnösöket a' poenitentiára, és az Izrael házábul elvesztet juhokat meg keressék. O mint örvendez ezen az én Lelkem; mert én is egy vagyok, az te el vesztet és el téveledet juhaid közül; tudom és él hiszem hogy engemet is kegyelmessen meg keresz, bűneimből irgalmassan ki teritted, és valódra vévén, el bé vizes az te országodnak bódog örömében. Ezen én hogy ne kételkedgyem, magadra meg esküttél mondván: élek én nem akarom a' bűnösnek halálát, hanem hogy meg térjen és éllyen. O igen is; hogy hogy kívánhatnád ô Jé-
sus a' bűnösnek halálát, holot te magad élet vagy, és az életnek kut-feje. Hiszem az te
fzen-

fzenvedéfednek érdeme, ama tökéletes elég-tétel a' mi bűnenikért. Ha az Isten az ô szent Fiának áldozattya által tökéleteffen meg engeszteltetet, hogy vethetné meg a' bűnöst; én Lelkem a' mint az élő igaz Istennek esküvése bizonyos, olly bizonyos légy, hogy nem akarja a' te meg váltó Jé-
susod hogy el kárhozzál, hanem hogy idvözöl, és élly örökkén. Bizik annakokáért az én Lelkem, irgalmadban szivem, és ha meg tekéntem én édes meg váltom a' te kinos halálodnak drága sz. érdemét, nagy bátorsággal tapfol az én szivem. Mert kiért holt meg az Istennek Fia? minden emberekért és az egész emberi nemzetnek bűnéért, tehát meg holt az én bűneimért-is, ha pedig meg holt az én bűneimért, tudom bizonyára, hogy sz. halálának nagy érdeme által meg engesztelte az ô szent Atyát én hozzám; mert ha az Adámnak nagy esete által, mindnyájan bűnösökké lettünk, mennyivel inkább a' Jé-
susnak halála által,
mind-

mindnyájan ki szabadulunk a' bűnből, Holot az Ur Jéhus Christus egy engesztelő áldozat lett mind e' világnak bűnéért, és ő az Istennek ama Baránya ki el vészti mind e' világnak bűneit, mert valamint hogy egy embernek esete által az kárhozat el áradot mindenekre, hasonlóképpen az egy Christus Jéhusnak igazfága által, az életnek meg igazulása el terjedet mindenekre oly hatalmasan, hogy a' hol a' bűn bővelkedik, ottan az Istennek kegyelme sokkal fölöttéb bővelkedik, az Ur Jéhus Christus által; Annakokaért ne fély ő én Lelkem; mert kicsoda kárhozzatna téged holot tied a' Jéhus, és te ismét a' Jéhusé vagy a' ki meg holt a' te bűnéért, és ismét fel-is támadot a' te meg igazulásodért, ki ül az ő Atyának jobban és esedezik te éretted.

Mely ki mondhatatlanok ő Jéhus a' te jó téteményid, mely meg határozhatatlan a' te szereteted, holot az emberek közül nem csak egy nemzetséget hanem

nem mindeneket akarsz segétteti, az Örök idvösségnek el vételére. Ugy szeretete Isten ez világot, hogy az ő egy szülőt fiát bocsáttá, hogy minden a' ki hiszen ő benne el ne vesszen de annak örök élete legyen; Ha hogy az Isten az ő fiában mindeneket szeretet; bizzál én Lelkem mert bizonyára tégedet-is szeretet, és mostan-is szeret; Ha hogy Isten, az Ur Christusban minden hívőknek örök életet ígért, bizzál én Lelkem, mert te sem rekeztettél ki. Hiszed hogy a' Christus az elő-Istennek fia a' te Meg-váltod, hidgyed tehát azt-is, hogy néked a' Christusban bizonynal meg adatik az örök életnek meg hervadhatatlan dicső koronája. O ha én ezeket vólta képpen meg fontolom, vigad az én szivem, és az én Lelkem az örök életnek örömének fengéjét mint, egy előre meg érzi, és nagy bátorsággal várván az utolsó órát, mindenkor ezt mondgya: Jöj el Uram Jéhus és nekéssél, jövel hamar és ad meg nekem,

mellyeket minden te benned bizóknak a' te kinszenvedéfednek érdeme által szerzettél Amen.

Más ugyan azonrúl.

I Gen drágalátos és minden emberi bölcseséget fokkal fellyül hallad, a' te érdemednek nagyságos mi' vólta, ô Jêsus élő Istennek sz. Fia. Mivel hogy nem csak eleget tettél, de felettéb-is meg fizettél mind ez világnak bűnéért. En Lelkem vegyed jól eszedben, hogy az Christusnak érdeme nem csak elegendő, és a' mi bűneniknek mértéke szerént való meg fizetése és meg váltása, de fokkal fölöttéb bővelkedő, fokkal fellyeb való és fokkal drágalátosabb ez egész világon levő embereknek mindennémű bűneinél; Rettenetessék valának Dávidnak és Manassésnek bűnei, de az Christusnak érdeme mind azoknál fokkal fokkal felettéb való. Rettenetessék valának a' Christust meg tagadó Péternek és a' Jêrust üldöző Saulusnak

nak az ö bűnei, de a' Christusnak érdeme sok ezer-iziglen felettéb való az Istennek színe előtt. Rettenetessék valának a' bűnös Mária Magdolna affszonynak, és amâ Publikánusnak bűnei, de az Jêsusnak érdeme annyira fellyül müllyá ezeket, a' mennyire a' Menynek dicsősége a' földnek fetétféget fellyül müllyá, fôt ha mind e' világnak temeredék égben kiáltó, számlálhatatlan utálatos bűnei, egyedül mind egy embernek bűnei vólnának, még is az edgy Jêsusnak érdeme mind azokat fokkal fellyül mulná. Mint e' földet az égnék kerekfége fellyül szokta mülni, annyira a' Jêsusnak érdeme e' földnek minden bűneit, O annak-okáért kicfoda az a' balgatag, ki az ö bűneitül el ijedvén akar kétfégben esni. Imé egy embernek minden bűnei, csak ollyannak sem tulajdonítatnak mint egy mák-szem, az Ur Jêsusnak érdeméhez képest. Annak fölötte az Christusnak érdeme örökkén meg maradandó és örökkén állandó,

nincsen annak száma, nincsen mértéke, nincsen soha vége. O Iésusom szép Christusom, adgyad ezeket szüntelen szívemben forgatnom adgyad szüntelen kiváltképpen halálom óráján Lelkemet ezzel vigasztalnom, hogy noha én bűneim nagyok és igen felettéb valók, noha az én álnokágim az én fejemet fellyül halladgyák, és az én bűneim az egeket érik, a' te kinfzenvedésednek érdeme még-is fokkal nehezebb, fokkal nagyobb, fölöttéb való, és még az eget is fellyül mullya. Noha az én bűneim sokak és meg számlálhatatlanok, mindazáltal a' te érdemed még-is fokkal többek, és azoknak számok örökkén valóság. Adgyad kegyelmes Iésusom, hogy az te királyi diadalmad és ellenségeden vett győzedelmed szolgállyon az én Lelkemnek vigasztalására. Mert hogy meg győzted ô Iésus Sionnak királya a' bünt, a' halált, az ördögöt, és a' poklot, miként félhetnek én bűneimnek nagy sokságátul, hiszem tudom és bi-

zon-

zonnyal hiszem, hogy midön minden lelki ellenségen győzedelmet vettél, meg győzted az én bűneimet-is. Lám az Atya minden ellenségedet lábad alá vetette Sámolul, vallyon csak az én bönöm vehetet volna-e' rajtad győzedelmet, hogy azt lábad alá nem tapodtad volna. O én Lelkem hiszede hogy a' Iésus a' bűnön, poklon és Ördögön diadalmaskodot, el hiszed igen-is, el higyed tehát azt is, hogy az te bűneiden is diadalmaskodot, ha pedig diadalmaskodot a' te bűneiden, ne fély de vigadgy, mert meg szabadultál halálos ellenségedtül. O Szerelmes Iésusom adással örökkén hogy lettél az én bátorságom, meg szabadulásom, diadalmam és minden én ellenségimem való győzedelmem. Es mivel hogy lettél engedelmes a' te szent Atyádnak mind halálig, szintén a' keresztnék halálaig, adgyad kérlek vóltaképpen meg értenem azt-is, hogy ez ilyen te szentféges engedelmed által, tökéletesen eleget tettél

Q4

tél az törvénynek, és így tellességgel el
töröltted sz. Atyád elől, a' mi engedet-
lenségünknek vétkeit. O mely nagy
vigasztalással tellyes ezen te engedel-
mességednek érdeme, holot nincsen sen-
ki a' ki az által Istennek idvezítő kegyel-
mét nem nyerte volna. Bizonyára
ha csak egyetlen egy embernek enge-
detlensége, a' te engedelmességed által
el nem töröltetet volna, nem lett volna
tökéletes és fogyatkozás nélkül való a'
te engedelmességednek érdeme, sőt mi-
vel az Adámnak engedetlensége által
mindnyájan bűnösökké lettünk, ha oh
Jésus a' te engedelmességednek érdeme
által mindnyájan igazulást és idvössé-
get nem nyernénk, tehát következnek
hogy hatalmasab volna az Adámnak
esete, hogy sem a' Christushnak érdeme.
Annakokaért én Lelkem ha el hiszed
hogy győzedelmesebb a' Christus en-
gedelmességének érdeme, hogy sem az
Adám esetének vétke, el higyed azt-is,
hogy valamint az Adámnak engedet-
lensé-

lensége által bűnösse lettél, úgy, vagy-
is sokkal felettebb, meg igazultál az Chri-
stusnak engedelmességének tökéletes
érdeme által. Nincsen már semmi kár-
hoztatás azokban kik a' János Christus-
ban vagynak, az kik hitnek általa meg
nyugosztallyák Lelkeket, az Ur Chri-
stusnak szent érdemében, azért légy bá-
tor én szívem, vigadgy és szüntelen ör-
vendez ô én Lelkem, már örök békesé-
ged vagyon az Istennel, minekútána
meg igazultál a' János Christusban való
hitnek általa. Amen.

Még - is ugyan azonrúl egy
szép imádság.

Eph. 2. v. 10. *Mert ô alkotványi vagyunk
kik teremtetünk a' Christus Jánosban a'
jó cselekedetekre, melyeket készítet Isten,
hogy azokban járnánk.*

Örök mindenható Ur Isten a' mi
Urunk János Christusnak szent
Atya, ki a' te Isteni nagy bölcsé-
séged

séged fzerint el rontád a' Sátának cselekedetit az által, hogy ajándékoztad minékünk a' te egyetlen egy szülöt Fiadat. O Atyám az én szívemnek mélségébül áldozom te néked hálá-adással, illy meg foghatatlan nagy jó-témenyiért, mellyek által minden én nyaválám, bünöm kárhoztatom el törültet. De jaj melly igen el foglalt engemet amaz utálatos restség, hogy én unalmas vagyok ezen Lelki ajándéknak és meg böcsülhetetlen Lelki jónak meg kívánására, fzeretetre és el vételére. Nem-is igyekezem hogy ezen drágolatos mennyei kincs használyn szegény Lelkemnek, meg dicsőíttésére és idvösségére: Jaj én nyomorult ember, az Istentül nekem ajándékoztatot az Ur Jépus, hogy légyen én orvosom és én orvosságom, de én mindazonáltal szüntelen beteg vagyok, föl nyitatot énnékem, a' tömlöcznek ajtaja de én mindazonáltal az halálnak rabja vagyok, szabadulás adatot énnékem,

és

és én még is szolgája vagyok a' bűnek. A világosság jöt e' világra, de én még is a' Setétségben maradok, és inkább fzeretem a' fététséget hogy nem mint a' világosságot, énnékem az élet ajándékoztatot és én még is az halálban maradok. O fzerelmes Atyám mind annyi könnyörtületefféged fölött, mellyeket velem érdemetlen szolgál-dal cselekedtél, adgyad nekem a' te kegyelmedet-is, hogy magamat e' világgal meg ne csállyam, azt álitván hogy a' Jépus nekem ugyan csak bölcseségem; váltságom, eiletem, igazságom és meg szentelésém. Noha e' világgal a' bűnben, sötétségben, halálban, álnokságban és minden Istentelenségemben heverek. Mert hiszem a' világosságnak nincsen semmi közü a' sötétséggel, és a' Christusnak a' Béliállal. Ennek fölötte adgyad jól meg esmérnem az én romlot és gyarló vóltomat, hogy én mezitelen és Lelki szegény vagyok, és egy általán fogva elégtelen

Q 6

telen

telen arra hogy a' Jéstust, kit nékem ô irgalmas Isten idvösségemre adtál, tökéletes hittel meg foghassam. De mindazonáltal ô dicsőféges Jéstus, ne utáld meg az én gyenge és Lélekben erőtelen mi-vóltomat, és jól lehet tégedet, csak mint egy meg töredzet nád fázalhoz hasonló gyöngye hitemmel foghatlak meg, még-is ne taszits el Lelkemet, melyet piros rósa színü drága szent véreddel meg váltottál. Légy kérlek az én igazságom midön az bün, és az én Lelkem esmérési engem kárhoztatnak, légy az én világosságom, midön a' sötétségben ülök, légy életem az halálban, én erősségem romlandóságomban, vigasságom én nyumoru-ságomban, légy szószóllom a' Sátánnak vádolása ellen, én királyom és óltalmam, minden ellenséginnek hatalma és dühösködő irigyfége ellen, és végezetre ô Jéstus Lelkemnek völegénnye, szabadság meg kegyelmessen, a' mit irgalmasbúl és kegyelmedbül magadnak

nak el jedzettél, és ki ragadván minden veszedelembül, állics bé lelkemet a' te dicsőféges országodban a' te drága Jéstus nevedért. Amen.

Az teremtesért való hála-adás.

Mois. I. könyv. I. v. 31. *Es minek utánna meg tekintette volna Isten valamit teremtet vala, imé igen jó vala.*

Mindenható Felféges hatalmas Ur Isten a' kikezdet nélkül vóltál, és végezet nélkül meg maradcz mind örökkén, telles buzgó szivel, áldom és magasztalom az te Szent Istenfégednek hatalmát, hogy mindeket, a' mellyek vagynak, a' te karodnak nagy ereje által teremtetél, az eget, földet, tengert, és azokban lévő-fok állotokat. Hálaikat adok néked, hogy nagy csudálatossan és nagy bölcsen formáltad az egeket, azon lévő világosított nagy állatokat az Napot Hóladat, és a' fok ezer csillagokat: O ha az

én fzeimeimet fel-emelem az egekre, és meg szemlélem azoknak szépekeségét, s-meg változhatatlan gyönyörű tisztaságát, Leg ottan ezemben jut ô Isten én Istenem, a' te Istenfégednek fokkal felettéb való gyönyörűséges, és maku-la nélkül való állandó tisztasága. Mi-vel hogy pedig itten gyönyörűséges-sek, és a' mi fzeimeink elôt kíváncsiak az égnek kerekfégi, mennyivel inkább gyönyörűséges léfzen ama dicsőséges égnek az ô hajléka, holot az idvözült Lelkek örök dicsőségben örökkén lakoznak, én Istenem mivel hogy az egek hirdetik a' te dicsőségedet, fége-ly engemet a' te áldot Szent Lelkednek meg fzentelése által, hogy én-is mindenüt hirdessek és beszélhessem a' Te nagy ságos dólgaiddat, mellyeket megmutatál mindenüt és ebben-is, hogy teremtvén az egeket, azokbul mi reánk a' te bővféges Atyai áldásodat csudálatosan származtattad. Mert fel-nyitod Uram a' te kincses házadat az egeken és

és adtz esöt a' mi földenykre alkalmas idöben, Uram a' te bölcseséged által nyilatkoznak meg a' vizeknek ereji, és az egek harmatot adnak, te meg nyitod az egeknek, tsatornáit és áldást bocsátasz e' földre. Légyen áldot azért Uram a' te dicső szent neved. Egyetemben ha meg tekintem az égen lévő tündöklő nagy és szép állatokat a' Napot Hóldat, a' szép csillagokat, mellyeket a' te Ujaid formáltak, Uram fel magasztal téged az én Lelkem, mert nagy csudálatos és hatalmas Isten vagy. Imé melly nagy és ékes a' Nap az ô fényességében; Nagy Urnak kel annak lenni, a' ki azt teremtetete. Imé melly rendessen folytak az Hóldnak változási, a' csillagoknak forgási, és a' Napnak ô futási, nagy bölcs Istennek kel annak lenni a' ki azokat úgy helhezettete. Imé melly használatos és gyümölcsöz-tető változási vagynak az időnek, az Napnak, és a' Hóldnak forgása által. Hatalmas nagy bölcseségű Istennek kel

kel annak lenni a' ki eztet így rendelte. Uram te teremtetted az Hóldat bizonyos időknek mutatására, a' Nap tudgya az ő le-nyugovását. Az mint mondottad a' teremteskor; hogy legyenek világosított állatok az égnek ki terjesztésén, a' nagyobbik világosított hogy világosítson nappal, a' kisebbik pedig világosítson éjjel, és legyenek vezéri a' napnak és az éjszakának, és legyenek jelei bizonyos időnek, napoknak és éjszandóknak. Es úgy lön Uram. O vallyon kicsoda lehetne, a' ki téged mindenható nagy és szent Isten nem dicserne. En tégedet Uram mind az égit fel magasztalak, én Istenem és én Királyom áldom a' te nevedet mind örökkén. Mert nagy az te Istenfégednek ereje, és a' te nagyságodnak fenki végére nem mehet. Ennek fölötte ha fordítottom szemeimet ez földnek kerekfégére és abban lévő fok nagy és rettenetes teremtet állatokra, meg remülök ő erős Isten az te Isteni hatalmadnak meg mérhetetlen nagyságos voltán.

Mert

Mert Uram ez földnek kerekfégét, minden oszlopok nélkül tartod, és mint egy semmin úgy függesztetted fel hegyekkel, kietlen köfziklás barlangokkal fűrti és rettenetes erdőkkel. Es minden féle fok ezernyi ezer élő állatokkal. Te Uram ez földnek kerekfégét, a' folyó vizekkel mint erős lánczakkal öfzve kötötted, és a' tengernek mélfégével meg erősítetted. Te Uram az földet úgy mint minden jókkal bővelkődő tárházot az embernek lába alá adtad, hogy abbul keressé kenyérét és abbul vegye ki az ember mind azokat mellek az ő táplálásáro fűkfségeffek. En Uram és én édes Istenem, hol vagy az ember, a' ki téged mind ezekért méltó képpen dicserhetne, mind-azon-által dicserjétek én velem minden népek az erős Istent, az ő szentféges lakó helyében. Dicserjétek ötet az ő ki terjesztet erejéről. Dicserjétek ötet az ő hatalmasságáról. Dicserjétek ötet az ő nagyságának fokkaságáról. Minden Lélek dicserje az Urat Halleluja, Amen.

Há-

Hálákat ad Istennek a' keresz-
tény ember azért, hogy ötet va-
lami oktan állattá nem te-
remtetted.

Sólt. 8. v. 6. *Noha az embert valamen-
nyire kissébbé teremtetted az Angyaloknál,
mind-azon-által dicsőséggel és tisztességgel
meg ékesítetted ötet.*

MElly dicsőségesek ő Felféges és
hatalmas Isten a' te dőlgaidd?
melly még számlálhatatlanok a'
te könyörületességed, mely meg becsül
hetetlenek a' te jó teteményid, melye-
ket nagy és dicső szent gazdagsággal ki-
terjeztetél mind az ége földön esen-
geren, azokban lévő minden állatokon,
de leg kiváltképpen meg mutattad U-
ram azon te irtalmaflagodnak nagy
gazdagságát az emberen, kit teremtvén
nagyob dicsőséggel fel ékesítettél, hogy
sem ez világon élő minden egyéb terem-
tet állatokat. Mert Uram teremted ötet
a' te

a' te képedre és a' te hasonlatosságodra,
szentségben, igazságban ártatlanságban
halhatatlanágban és minden paradics-
mi dicsőségben. Es jól lehet ezen para-
dicsomi szép öltözetünket Adámnak e-
fete miát el vesztettük vala, de az Ur Jépus
drága szent halálának érdeme által né-
küink ismét vissza szerzetted, és kegyel-
messen reánk is ruháztad, úgy hogy ör-
vendez az mi Lelküink és vigad a' mi
szívünk te benned Ur Isten, mert fel éke-
sítettéd a' mi Lelkünket az idvösségnek
öltözetivel, és környül vettéd azt az
igazságnak palástyával. Aldossál U-
ram az te kegyelmességednek ilyen
nagy vóltáért, fel magasztaltassál mind
az egeknek fölötte, és mind az e-
gész földön légyen a' te dicsőséged.
Egyetemben ezért-is hogy az embert
minden te kezeidnek munkáin Urra
tedted, mindeneket az ő lábai alá ve-
tettél, juhokat, minden barmokat, még
a' mezei vadakat-is, az égi madarakat-
és minden állatokat, a' tengernek ha-
laít,

laít, és a' mellyek által járják a' tengernek ösvényit-is. O Uram Istenem melly igen dicsőséges mind ezekért a' te neved nekünk. De mivel hogy én-is ugyan azon földből teremtettem, a' melyből minden egyéb állatok teremtettenek, annakokaért tellyes szívűl áldom Uram a' te könyörületesfégednek nagy voltát, hogy midőn még semmi vólnék kegyelmessen tekintettél reám, el-választottál engemet ez világnak fundamentomának fel vetése előtt, hogy légyek a' te képedre és hasonlatosságadra teremtetet állat, és ki vétetném a' fene-vadagnak, az barmoknak és csúfzó-mászó állatoknak száma közül, engemet menyébi sz. Atyám az okos Lélekkel meg ékesítettél, hogy dicsérhesfelek áldhassalak és örökkén fel magasztalhassalak. Entermítő Istenem, mivel érdemlettem szent Felfégedtül ezt meg? hogy engem valami kigyóvá, avagy utálatos békává, nem teremtetél? hogy engem valami oktalan-állot-

tá,

tá, avagy terhet hordozó barommá, vagy-is valami csúfzó máfzó féreggé nem alkuttál? Mivel érdemlettem meg szerezmes szent Atyám, hogy engem valami fene-vaddá és a' prada után ordított kegyetlen állottá nem formáltál? Hiszem én-is semmi voltam és semmiből lettem, én-is ugyan azon földből teremtettem, melyből minden fene és oktalan állatok teremtettenek, mi az oka tehát hogy én drágálatosab voltam a' te szent Istenfégednek szemei előtt, és emberré teremtetél engemet? mivel érdemlettem hogy énnékem egy lelket adtál, hogy engemet dicsőféggel és tisztetéféggel e' világon élő minden egyéb állatok fölöt meg ékesítettél? Es engemet ilyen szép emberi ábrázattal meg ajándékoztál? O Uram csak egyedül a' te irgalmasságad, könyörületesféged, és Atyai nagy jó voltod mívelte ezt én velem. Vajha néked én azért illendő-képpen hálakat adhatnék, és mint kívánod tőlem olly tökéletesen né-

néked szolgálhatnék, mely nagy örömmel és repező szível én azt véghez, vinném: mindazáltal legyen kedves az én buzgó szívemnek hála-adó áldozattya szent Atyám előtted. Mert dicserlek Uram tégedet tellyes szívemmel, hirdetem minden te csuda tételidet, örvendezek és örülök te benned. Dicséretet mondok ô Felféges Isten az te nevednek. Holot pedig illy megböcsülhetetlen Atyai nagy jó tétemeniýd fölött, engemet ezzel-is megáldottál, hogy engemet ép kézzel lábbal teremtetél, szemekkel és egyéb egésséges tagokkal meg ékeftítettél. Legyen áldot Uram ezért-is a' te neved, Uram a' mit irgalmadból adtál, tarcs megkegyelmessen mind végig, örizd meg testemet, ifzonyú és rettenetes betegségek-től, szemeimet vakságtul, füleimet süketlégtul, nyelvemet némaságtul, és minden tagjaimat csonkaságtul, s-minden némü férelem-tül. Hogy így a' te irgalmasságod, és könyörületeffégednek

nek látogatási engemet környül vegyenek, és meg örizzenek mind végiglen, végezetre pedig én teremto' mennyei sz. Atyám, segély engemet egy bódog ki-mulásra, hogy testem, mellyet föld-ből teremtetél, békeséggel térjen a' földnek gyomrában-való nyugodalomra, az én lelkem pedig mellyet nékem adtál, örömmel vitéssék a' te dicsőséges színed eleiben. Halgas meg engemet mind ezekben én teremto' és jól tévő Istenem, és menybéli sz. Atyám sz. Fiadért az Ur Jéhus Christufért Amen.

Az Istennek gondviseeléséért és csudálatos táplálásáért való hála-adás.

Sólt. 28. v. 20. *Imé az köziklát meg sújtá és vizek jövének ki, és patakok áradának belöle, vallyon adhate kenyeret-is? avagy készithete húst az ő népének.*

Aldo-

Aldozom tenéked hálá-adással kegyelmes mindenható és mindeneken Atyai-képpen könyörülő Sz. és irgalmas Ur Isten, hogy minden állotokat, mellyeket a' te hatalmadnak nagy volta fzerint teremtetél, nagy csudálatossan és bövségeffen éltecz, táplálsz, tartasz és meg elégítesz. Mert Uram meg nyitod a' te bövséges kezeit, és be töltesz minden élő állatokat az te sz. áldásiddal, meg nyitod az égnek csatornáit, és le töltöd a' te áldásodat, bocsáttasz esőt a' földre alkalmas idöben és meg gyümölcsözteted a' földnek barázdáit, hogy abból minden állatok, mint ama minden jóval bővelkedő tárházbul tápláltaffanak, és meg elégítessenek. En Istem melly csudálatosnak és melly meg foghatatlannak a' te Atyai gondviselésid, holot még az égi madarakat-is, kik nem szántnak sem takarnak bövségeffen meg elégített, az ö Annyoktól el hagyatot holló-fiakat-is, csuda-képpen elteted,

táplá-

táplálad és fel neveled, és a' kegyetlen barlangokban a' prada után ordított fene-állatokat-is meg elégített edellel. Aldással örökkén Felséges Ur Isten és dicsérjenek tégedet minden földi állatok, a' Sárkányok, Oroslányok, fenevadak, és minden barmok, csuszó mazó állatok és minden madarak. Leg főképpen pedig dicsérjen tégedet az én Lelkem, mert mind az én fogantatásomnak órájátul fogva, mind ez ideiglen csudálatossan és igen kegyelmessen gondviselő Istenem voltál. Te az én Anyám méhében engem bölcsen formáltál, és meg foghatatlan csuda képpen tápláltál, hogy midön rejtek helet volnék és a' fetétségben, hol semmi okosság és semmi emberi erő nékem nem segíthetne, te engemet a' te Isteni csuda hatalmad által minden fogyatkozás nélkül el-tartottál, és onnand ki hozván mind ez mái-napiglan Atyai jó vóltoddal körül vöttél. Uram te töled táplátottam, az én Anyámnak mé-

hétül

hétül fogva, az én Anyámnak méhéből te vontál ki engemet, te fe'öled vagyoni az én dicséretem szüntelen. Mint egy csudájokká lettem fokaknak, de te vagy én erős bizodalmam, azért meg tellefedik az én száma a' te dicsőfégeddel, és minden napon a' te dicsőfégeddel. En Istenem én kegyelmes Istenem, ha meg gondolom gyermekfégemtül fogva, mind ez ideiglen reám ki terjesztet Atyai jó téteményidet, el álmélkodom azoknak fokaságán, bizonyára többek a' tenger fővényinél, és nagyobbak azok az égnek magasságánál. Mert gyakorta midőn azt gondolom vala, már el kel vesznem, te legottan meg segített sz engem, fokszor az én nagy szükségim fejem fölben nevelkedtenek, és el hatalmaskodtanak az én nyomorúságim. Mert bánatban eset az én szívem, és a' nagy infégnek miátta az én lelkem elájulni kezdte, de midőn meg sem gondólnám meg mutatád én rajtam Atyai gondviselefedet, és midőn nem-is remél-

mélhetném, meg segített engemet, meg szabadított a' koporsóból az én életemet, és minden jókkal meg elégitted az én számat, meg újított az én iffiúságomat mint a' Sas-kefellőnek, és olly könnyörületesen tápláltál engemet, mint a' szerelmes Atya az ő szerelmes gyermekét. Egyebek kik biztanak az ő gazdagságokban meg szégyenültenek, de én csak te benned biztam,ők meg hanyatlottanak és el estenek, én pedig fel költem és a' te Atyai javaiddal mind ez óráig meg elégittetem, Uram csudálatosan gondgyát viselted ama Sareptabéli szegény özvegy aszfzonymnak, ki nek az ő vékájából az egy maroknyilízt, és az ő korsojából ama kevés olaj el nem fogyot mind addig, miglen Isten a' földet bővféggel meg nem áldá. Bizonyára ha meg gondolom kegyelmes sz. Atyám, szintén illy csudálatosan vifeled énnékem-is gondomat, holot a' mi keveset adtál énnékem ugy meg áldottad, hogy ez mái napig-is

élek, és tápláltattam azokból, fokak fok ezerekkel birtanak és meg szegénykedtenek, én pedig tüled kegyelmeffen meg áldotván kevés javaimbul-is gazdagon el-éltem. Oén Uram és én Istenem te vagy, ki engemet szegény szolgádat ez után-is ne hagy, ô enédes Atyám. Adgyad nékem hogy az én szívem meg emlékezzék, mind ennyi fok és velem közlöt meg böcsülhetetlen gazdagságidrul, és segély sz. Lelkednek meg szentelő ereje által, hogy én te sz. Felfégedet, mind azokért tellyes szívbul áldhossam és fel magasztalhassam: O dicsérjed én Lelkem az Urat, dicsérem az Urat míg élek, éneklek az én Istenemnek életemnek minden idejében Amen, én kegyelmes Istenem halgas meg. Amen.

Az Jéfus Christus által lött váltságért való hála-adás.

I. Cor. I. v. 30. *De az Istenül vagytok ti, a' Jéfus Christusban, ki let minékünk Istenül*

tül bölcseség, igazság, szentség és váltság. Hogy a' mint meg vagyon írva, a' ki dicsekedg, az Urban dicsekedgyék.

Dicsőfégnék hatalmas Ura, minden bölcseségnek kút-feje, nagy örvendetes hála-adással téfzek áldozatot, te sz. Felfégednek szentféges színe előtt, hogy az emberi nemzetnek váltságaért adtad a' te sz. Fiadat az Ur Jéfus Christust, amakeserves kínoknak és rettenetes halálnak el fzenvedésére. Jaj én bünös ember, engemet az halálnak kötelei környül vöttek vala, és az álnok embereknek ár-vizei rettentnek vala engemet, a' pokolnak kötelei környül vettek völt engem, előmet vették völt az halálnak törei, és én már a' bünnek, halálnak és az örök kárhozatnak örökös rabja vólnék, ha te O irgalmas Isten rajtam nem könyörültél, és a' te sz. Fiadnak halálának érdeme által vízfza nem váltottál vólna. Már te általad meg szabadultam ama lelki fogságnak tömlöczébül, az halál-

halálnak törei, és a' pokolnak kötelei elrontattanak, kin az én lelkem méltán örvendez, és dicférvén sz. Istenfégedet örömmel ezt mondgya: Aldgyad én Lelkem az Urat, és minden belső részeim, az ő sz. nevét, áldgyad én lelkem az Urat, és el ne feletkezzél femmi jó téteményirül, ki meg kegyelmez minden te bűneidnek, és meg gyógyítja minden te betegségedet, nincsen immár senki a' ki minket kárhoztasson, mert meg váltot minket az Ur Christus Jéfus, ki ül az ő Atyának jobján és eszedzik mi érettünk az ő sz. Atya előtt. Vádola minket egyébaránt az Ördög éjjel és nappal Isten előtt, de az Ur Jéfus, el jöven el vette annak minden erejét, és el rontotta minden ő cselekedetét. Vádola minket a' mi bűneinknek soka-sága, mert többek azok az tenger fővényinél, de az Ur Jéfus el vevé azokat rólunk, imé az Istennek-Baránya ki el vészti az világnak bűneit, és az ő vérét ki ontotta a' mi bűneinknek elmosá-

mosására. Vádola minket az törvénynek átka, mert átkozot minden a' ki a' törvénynek minden igéjét be nem tölti, de mi bé nem töltünk, annakokáért von mi rajtunk hatalmat a' törvény; az Ur Jéfus pedig füzlettetvén egy Afzszonyi-állattul, adá magát a' törvény alá, hogy mi kik a' törvény alatt valánk fel szabadulnánk. Már minden ellenséginktül meg szabadulván békefégünk vagyon az Istennel, az Ur Jéfus Christusban való hitnek általa. Valyon miben cselekedhetet volna mi velünk Isten nagyob dólgot ennél? hogy meg váltot minket, minden ellenséginktül, az ő sz. Fiának az Ur Jéfus Christusnak általa. Bizony nagy könnyörületeffége az Istennek hogy minket teremtet, és ugyan hogy minket az ő képre és hásonlatosságra teremtet, de ő jaj lett volna minékünk örök-kén, ha az eset után minket-is az kárhozatnak kiányára hagyot volna a' mint hagyta az el-eset Angyalokat, és ha

minket az ő sz. Fiának vérenek ki ontása által vízfűz nem váltot volna. Nagy kegyelme az Istennek, hogy minket embereket halhatatlan és okos lélekkel meg ajándékozot, de jaj lett volna nekünk, ha lelkeztül testestül a' pokol lángjának kinnyát szenvednünk kellett volna, és ő sz. Fiának szenvedésének érdeme által illy nagy kárhozatbul ki nem szabadított volna. Nagy fiseretete az Istennek hogy minket naponként táplál, vezérel és gondunkat viseli, de jaj és örökkén jaj let volna nekünk, ha lelki képpen el-hagyattattunk volna, ő jobb lett volna minékünk ingyen soha ne-is születnünk, ha Isten az ő sz. Fiának keferves halálának érdeme által, minket ő magához nem váltot volna. En Istenem én Istenem ne had nékem ezeket el felejtetem, de vonnyad szívemet te hozzád, hogy sz. Felségednek illy meg böcsülhetetlen nagy jó-voltáért mindenkor hálákat adgyak, és a' te nagy nevedet mind e' világ előtt fel-

ma-

magasztaljam. Egyetemben az te sz. Lelkednek általa oktassad az én szíve-met-is arra, hogy én az én Lelkemnek váltságát soha másban ne keresssem, hanem csak az egy Jéhus Christusban, a' ki egyedül Istentül minékünk egyetlen egy váltságul adatot, és add eztet tökéletesen el hinnem, hogy nintsen más váltsága a' mi Lelkünknek, nem-is adatot egyéb név, a' melly által kel-lene minékünk idvöztelnünk, hanem csak a' Jéhus Christusnak neve. Es osztán ezen hitben s-tudományban tarcs meg engemet mind végig; hogy el jövőn kimulásomnak utolsó órája, az Ur Jéhus Christus váltságának hasznát el nyerhessem, tudni-illik az örök boldogságnak koronáját Amen.

Az Christus kinszenvedéséért való hálá-adás.

Mennyei Jelenés 5. v. 12. Méltó hogy a'
meg öltetett Bárány végyen erőt, gazdag-
ságot,

R 5

ságot, bölcseséget, hatalmasságot, tisztességet, dicsőséget és áldást.

OH meg kinoztatot, a' kereszt-fára fel-felzittetet és ottan mind e' világ bünéért fel-áldoztatot maula nélkül való Bárány Ur Jéhus Kristus. Mivel halállyam meg? és miképpen köszönnyem meg? ennyi kínaidat, mellyeket érettem a' kereszt-fának oltarán függvén el szenvedtél. O ha mind embereknek és Angyaloknak nyelveken szólnék-is, elegendő dicséretet és hálá-adást Felféged előtt nem rehetnék, és soha elegendő képpen meg nem köszönhetném Felfégednek értem el-szenvedet annyi sok halálos fájdalmi. Mindazonáltal holotsem-mivel fizetni nem tudok, annakokáért a' szabadulásért való hálá-adásnak pohárát vészem, és áldozom tenéked hálá-adással. Hogy midőn az Atyának dicsőséges formájában vólnál, magadat érettem minden dicsőségedből kiűresítettéd, és szolgai formát vévén

ma-

magadra, hasonlatos lettél az emberekhez. Aldassál és fel magasztaltassál ő Jéhus Istennek Báránya, hogy értem magadat meg aláztad és engedelmes lettél mind halálig, szintén a' kereszt-fának haláláig, azért hogy fel magasztalnál engemet, és meg dicsőíttenél a' te sz. Atyád előtt. Aldassál és fel magasztaltassál ő kegyes Jéhus, hogy az olaj-fáknak kertében vérrel verétekeztél azért, hogy az halálnak félelmi ellen engem vigasztalnál és bátorittanál. Dicsértessél ő Jéhus élő Istennek Fia, hogy meg fogattattál és erősen meg kötöztettél azért, hogy az én lelki fogságombul engem ki szabadítottanál, és az én bűneimnek kötelit el szaggatnád. Dicsőíttesél ő Jéhus Dávidnak Fia, hogy az hamis-tanúknak vádosásit el szenvedted azért, hogy az én vádoloim kik engem éjjel nappal vádolnak Isten előtt, meg szégyeníttessenek. Tiszteltelessél ő Jéhus én királyom; hogy gyalázattal illetni, meg

R 6 pök-

pökdöztetni, és meg ostoroztatni akartál azért, hogy az én örökkén való gyalázotomat el fordíttanád és engem Isten előtt dicsőséggel és tisztességgel fel ékesítsenél. Aldossál örökkén, áldossál ő kegyes Jéhus, hogy tövis koronával meg koronáztatni, és bárfony rongyban öltöztetni akartál azért, hogy a' mennyei dicsőségnek koronáját, nékem meg fszerzenéd, és az idvözülteknek szép fényes öltözetiben én Lelkemet öltöztetnéd. Aldossál még - is édes Jéhusom hogy a' keresztfának oltárára fel-feszíttetni, és nagy kínos halált szenvedni akartál azért, hogy az örök haláltul és a' pokolnak kinnyaitul engem meg váltónál. Aldassál és fel magasztaltassál ő fel áldoztatott Jéhus, a' te drága sz. vérednek ki ontásáért, és minden te sz. sebedért, mellyek az én lelkem váltságának árja, és az én Lelkem sérelminek meggyógyulása. O miképpen dicsőítelek tégedet édes Jéhusom elegendő keppen, annyi meg számlálhatatlan fzen-

fzenvedésidért, és annyi fájdalomidért, mellyeket érettem fzenvedtél? nem tudok előtted méltó hálá-adást tenni. Hanem hogy áldlak tégedet minden időben, mindenkor az te dicséreted az én számban vagyon. Az Urban dicsekedik az én Lelkem, azt meg halván az nyomorultak örülni fognak. Magasztallyátok az Urat velem öfzve, és magasztallyuk az ő nevét egyetemben, keresztet az Urat és meg halgatot engem, és minden rettegésimből meg szabadtot engem, kostollyátok meg és lássátok meg, melly igen jó légyen az Ur, bódog ember a' ki ő benne bizik. Amen.

Az Ur Jéhusnak minden jó-téteményéért való háláadás.

Col. 2. v. 9. *Mert ő benne, a' Christusban lakozik az Istenségnek minden tellyesége általja szerint.*

Dicsőségnek királya Ur Jéhus, mivel az Atyának minden kedve te

benned tölt, annakokáért e' mostani
 hála-adó imádságomban áhétozom te
 fz. Felségedhez, légy kegyelmes hoz-
 zám és terjeszszed fz. Atyádnak ked-
 vét én reám-is, érdemetlen és bűnös
 szolgádra, s-adgyad a' te fz. Lelkednek
 meg világosító ajándékát, hogy meg
 fontolhassam vóltaképpen; melly meg
 számlálhatatlanok a' te csuda jó-téte-
 ményid, és ezekért fz. Felségednek il-
 lendő-képpen kálákat adhaslak. O Jé-
 sus te vagy az életnek fája, mellynek gyü-
 mölcse táplállya az mi lelkünket az örök
 életre. Te vagy ama mennyei
 manna és a' kenyér melly az égből le-
 szállot, a' ki eszi a' te testedet, soha meg
 nem éhezik, és a' ki iszja a' te véredet
 meg nem szomjúhozik. O én Lelkem
 melly drágolatos-képpen tápláltotol,
 áldgyad azért a' te még váltó Christusod-
 dat; áldom ötet mig léfzen életem, és
 soha el nem felelkezem semmi jó téte-
 ményiről. O Jé-
 sus te vagy az életnek
 bákája; valamint az igaz Noé az víz
 özön

özön ellen a' bákában meg tartatott,
 így minden te benned igazán hívő ke-
 resztények, ama lelki víz-özön ellen, az
 bűnnek kárhoztatása ellen, te általad
 meg tartatnak az örök életre. Bizzál
 azért én lelkem a' te meg tartó Jé-
 sus Christusodban, ne fély mert midőn a'
 vizen által menendesz ő te veled va-
 gyon, és meg nem engedi, hogy téged
 az örök veszedelemnek habjai el buri-
 hassanak. Es dicsérjed én Lelkem az
 te meg váltó Christusodat, dicsérem,
 ötet mig léfzen életem, és soha el nem
 felelkezem semmi jó téteményiről. O
 Jé-
 sus te vagy ama mennyei Moises, ki
 a' te Lelki Izraëledet által víszed az nyo-
 moruságnak és az halálnak ő veres ten-
 gerén. Mert valamint Moises az ő pál-
 csájával meg ütven a' veres tengert,
 száraz lábbal az Izraël népét bátorsá-
 gossan által költözteté, így te Uram Jé-
 sus, az te kereszt-fádnak pálczájával két
 felé szakasztod a' mi tenger bűneink-
 nek nagyságát, és bátran által víszesz
 min-

minket, az idvösségnek partyára. Ne rettegy azért én Lelkem, mert az bűnnek és az igazán büntető Isten haragjának tengerebül, ki szabadított téged a' te Meg-váltó Jéfusod, kiért dicsérjed áldgyad ötet, dicsérem ötet mind örökén, és soha el nem felekezem semmi jó téteményirül. O Jéfus te vagy amaz idvösségnek erős kö-fziklája, melly az Izraél népe előtt nappal ködnek, éjjel pedig tűznek ofzlopában jár vala, így vezérlsz és világoskodik még most is minékünk, a' te idvezítő sz. igédnek hirdetése és a' te sz. Sacramentomidnak igaz ki szolgáltatója által. Örvendezzel azért és vigadgy én Lelkem, mert a' Jéfus a' te vezérő ofzlopod, a' te bátorfagod, vigasztalásod és ő a' te óltalmad: úgy áll mint egy erős meg romolhatatlan ofzlop, te közötted és a' te ellenségid között, hogy valamint az Egyiptombéliek az Izraélre nem üthetnek, így azok is te reád nem üthetnek; Dicsérjed tehát én Lelkem az Urat, a' te meg

meg váltó Christusodat, dicsérem ötet mig léfzen életem, és soha el nem felekezem semmi jó téteményirül. O Jéfus te vagy ama mennyei manna, és az idvösségnek kö-fziklája: holot a' mint az Izraél népét, manna kenyérrel tápláltad a' pusztában, és a' kö-fziklábul származot folyó vizekkel enyhítetted a' te népednek szomjúságát. Így még ma is ez életnek nyomorúságos pusztájában táplálod a' te lelki Izraéledet, a' te benned igazán hívő igaz keresztyeneket, ama lelki mannával a' te drágalátos sz. Evangyéliomoddal, és az életnek vízével, a' te benned való igaz hittel, szeretettel és élő reménfeggel. En Lelkem melly nagy gondgya vagy on a' te meg váltó Jéfus Christusodnak reád. Dicsérjed azért és áldgyad ötet én Lelkem, dicsérem ötet mig léfzen életem és soha el nem felekezem semmi jó téteményirül. O Jéfus te vagy igaz Josua, ki az halálnak Jordán folyó vizén által vízfesz bennünket az mennyei ká-
nán-

náának örök nyugadalmára. Annak okaért te benned bizom, te utánnad szíved, te hozzád ragaszkodom, Lelkemet és testemet tsak tenéked ajánlom, segély kérlek utolsó órámon, midőn az halálnak Jordán vizein által kellek költözni. Es a' te kinszenvedésednek érdemeért adgyad hogy boldogul juthassak a' mennyei Kánaánnak dicsőföldére, hogy ottan te sz. Felségedet a' dicsőült Szenteknek seregével szüntelen áldhassam, dicsérhessem és felmagasztalhassam, mind örökkön örökkén Amen.

Az Sz. Léleknek meg szenteléséért való hálá-adás.

1. Cor. 12. v. 3. *Azért tudotokra adom néktek, hogy senki, a' ki az Istennek Lelke által szől, a' Jést nem átkozza, és senki nem mondhattya a' Jést Urnak, hanem csak a' Sz. Lélek által.*

O az

O Az Isten kegyelmességének vé-
gére mehetetlen nagy gazdagsága; holot mi emberek tulajdon erőnkbul és okosságunkbul az Ur Jést esmételre nem juthatunk, sem ő benne úgy mint idvőségünknek érdemében nem hihetünk, hanem Te ő Felsőes irgalmas Atya Ur Isten, az te áldot Sz. Lelkednek meg szentelő és meg világosító ajándékát adtad minékünk, kinek meg szentelésébül, és meg világosításábül már tudom kibehitem, és bizonyos vagyok abban, hogy az én el tett mennyei kincsemet meg tartya énnékem szintén a' meg dicsőítésnek napjáig. Aldassál azért és mind az égig felmagasztaltassál. Dicsérjenek tégedet, és a' te dicsőségedre mind e' széles földön lévő népeknek térdek meg hajollyon. De leg főképpen én meg nyomorodot és meg fetetült elméjű ember, tartozom sz. Felségednek buzgó és törödelmes szívemnek mélségébül hálákat adni, hogy
nem

nem hagyál engemet a' lelki feterfégben, hanem hogy ki öntötted reám irgalmasságodbul, és kegyelmességedbul az te Lelkednek megfzentelő malasztját. En természet szerint megvakult szívű ember, nem tudván azokat, mellyek az Istennek Lelkéé, bolondságnak láttatának énnékem, és ha a' Sz. Lélek azoknak esméretire nem vezérlet volna, én olyan volnék, mint ama mélyféges feterfégben üő emberek, kiknek a' megfeszítettet Jéhus rész szerint bolondság, rész szerint botránkozás. Avagy leg közellyeb olyan volnék, mint ama rutul tévölgő eretnekek, kik a' Jéhusnak nevét emlegetik ugyan, de nem tisztán és nem igazán; ha az Isten sz. Lelkének malasztja, az idvözittő Ur Jéhus Christusul való igaz tudományt Lelkemben nem helyezettte volna. Nagy azért ő Isten én Istennem az te irgalmasságod én rajtam, és meg böcsülhetetlen a' te könyörületességednek mivólta. Aldással annak-

oká-

okáért én Istennem, hogy az te Sz. Lelked által kegyelmessen tudnom adtad, hogy én meg e' világnak fundomentomának fel vetése előtt az Ur Jéhus Christusban el-válofsztattam az örök életre. Dicfértessel és áldással Atyám, hogy engemet a' te Sz. Lelkednek általa, ugyan ezen idvözittő Ur Jéhus Christusnak igaz isméretire hoztál, hogy annak szerezetire vezérlettel, és ugyan azon Ur Jéhus Christusban való igaz hitre fel szenteltél. En már az Sz. Lélek által tudom, hogy a' Christus az élő Istennek egy szülöt Fia, hiszem hogy ő e' széles világon lévő minden embereknek idvözittője; én tudom és bizonynal hiszem, hogy a' Christuson kívül nincsen más idvöffég, nem is adatott az embereknek az égalatt egyéb név, a' melly által kellene idvözülni, hanem csak az Ur Jéhusnak neve. Tudom az Isten Sz. Lelkének megfzentelő világositáfa által, és bizonynal hiszem, hogy senki az ő Lelke idvöffé-

genek

gének más fundamentomot nem vehet, azon kívül a' ki egyfzer-tétetet, tudni-illik az Ur Jéhus Christus; OSz. Lélek Isten, szentely meg engemet mind végig azon hitben, hogy ettül engemet soha semmi nemü teremtet állat el ne szakaszthasson. Es valamint hogy Lelkemet hitnek általa az Ur Jéhusal öfzve kapcsoltad, azonképpen fegyély és erősíts engemet, hogy én az Ur Jéhus Christusban álhassak, és a' te meg szentelésednek ereje által, szentségben és igazságban járhaslak. Es végezetre ô Atyám ad meg az Ur Jéhusért, a' Sz. Lélek meg szentelésének erejének gyümölcset, tudni-illik az örök életet, hogy ott te sz. Istenfégedet, ô tellyes sz. Háromság, Atya, Fiu és Sz. Lélek szinről szinre láthassalak, és mind örökkén felmagasztalhassalak Amen.

Az Ujonnand születésért való Hála-adás.

Tit. 3. v. 5. *Hanem az ő irgalmasságából*
tartot

tartot meg minket, az ujonmand való születésnek fördőjének, és a' Sz. Léleknek megújításának általa.

EN Idvösségemnek Istene, én kegyelmes Atyám, jól tévő királyom, és az én lelkemnek irgalmassággal bővelkedő Páfztora áldot Ur Jéhus Christus; Nagy tisztességgel imádom és áldom sz. Felfégedet, hogy az te irgalmasságodnak fölöttéb bővelkedő gazdagságát, én reám nyomorúlt féregre és rut bűnökkel meg fertőztet utálatos emberre, illy gazdagon ki terjesztetted mennyei dicsőféges Atyai jó vóltodat, rajtam ki jelentetted, és engemet az bűnöknek kötelébül az halálnak torkából és az Ördögnek hatalmából illy kegyelmessen és nagy csudálatossan ki hoztál, hogy engemet viznek és Sz. Léleknek általa ujonmand szültél, meg szenteltél, meg világosítottál, az Ur Jéhus Christusnak esméretire hoztál, és azon Ur Jéhus Christusban való hitnek általa meg igazítottál

tottál s-az örök idvösségnek el vételében bizonynyossá tettél. O áldassál én meg tartó Istenem, áldassál és örökkén felmagasztaltassál, hogy az emberekhez való nagy szerelmedet rajtam kijelentvén, nem az igazságnak cselekedetibül a' mellyetén cselekedtem volna, hanem a' te irgalmaságodbul tartottál meg engem, az ujjonand való születésnek földjének, és a' Sz. Léleknek meg ujittásának általa, mellyet ki töltöttél mi reánk bővességgel tennen magad által, hogy a' te kegyelmedbül meg igazulván, örökös legyek az örök életnek reménsége szerint. Kegyelmes Jésum, ha az én test szerint való születésemet meg tekintem, ô melly utálatos vagyok, rakva bűnöknek fekélevel és minden gonofsággal, tetétül fogva talpig nincsen semmi jóság én bennem, és még az én-szívemnek gondolatya-is csak gonosz gyermekségtől fogva. De ha megfzemplélem az én ujjonand és lélek szerint való szü-

születésemet holot a' Sz. Léleknek csudálatosképpen meg szentelő ereje által, te benned édes Jésum, az én szívem és az én lelkem meg ujittatot, a' bűnnek minden utálatosságátul meg tisztittatot, és az idvösségnek szép ruhájában fel öltöztetet. O melly gyönyörűségesnek láttatom; melly meg tisztittatot, melly szent és szeplő nélkül való vagyok, és olyan a' kibem semmi kárhoztatás nincsen, mert ugyan-is nincsen semmi kárhoztatás azokban, kik a' Jésum Christban vagynak. En nyomorúlt ember test szerint, és az én Anyám méhébül való születésem által, az Isten haragjának és az halálnak Fia valék, hogy pedig víztől, és Sz. Lélektől az Ur Jésum Christus által ujjonand születtem, már az Isten kegyelmében vagyok, és az örök életnek Fia. Az én test szerint való születésem által, minden gonoszbán születtem és estem a' bűnben az Istennek haragjában, és az kárhozatnak veszedelmében, de az Ur Christusban való születésem által, min-

den lelki jókat nyertem, igazságot, kegyelmet, áldást, életet és idvösséget. Az én test szerint való születésem által, jöttem ez világra minden gonosz indulatokkal, és a' gonosz Léleknek kegyetlensége alá rekesztettem, az Ur Jéhus Christusból let újjonnand való születésem, pedig hajlékává tötte szívemet az Isten Sz. Lelkének, és fel ékesítette Lelkemet az Sz. Léleknek ajándékival. Rövid szóval, az én test szerint való születésem által én csak testi voltam, a' testnek kívánsága után indultam, test szerint jártam, minden fertelmesfében foglalatoskodtam, és testi képpen-is bölcselkedtem. De már az Ur Jéhus által let újjonnand való születésemnek ereje által, lélekben meg újjíttatott, és lelki ember vagyok, a' lelkieket szomjúhozom, az én bennem lakozó Sz. Léleknek indittása és vezérlése szerint járok. Minden szentféges tisztá életben foglalatoskodom, és lelki képpen bölcselkedvén, fogván víszem minden test szerint való okosságomat, az én Uram Jéhus Christusomnak engedelme

alatt,

alatt, és az idvösségnek uttya szerint, úgy szolgállok az én Atyáim Istenének, hogy hiszek mind azoknak, mellyek a' Törvénybē és a' Prophétákban meg vagynak írva: és tudom bizonyára hogy ezen hitnek általa, én - is végre el veszem az újjonnand születetteknek idvösséges jutalmát. Dicsérteffél annakokáért, illy meg mondhatatlan nagy jó téteményidért, dicsérteffél Uram én édes Jéhusom, és mind örökkén fel magasztaltatásál. Dicsérjétek minden hivek, dicsérjétek velem edgyütt az Urat, mert jó dicséretet mondani a' mi Istenünknek, mert ő épitti a' Jerusálemet, ő meggyogította a' törödelmes szívűeket, és bé kötözi azoknak fájdalmakat. O dicsőféges Jéhus, melly ki mondhatatlan nagy a' te irgalmasságod én hozzám, hogy én kötöttem és a' fetétségben ülő pogányok között, illy nagy külömbséget tettel; hogy midőn azokat hagynád az ő megötötült szíveknek gonoszsága szerint jární, engemet kegyelmessen meg tekintettel, és az újjonnand születésnek för-

S 2

dője

dője által önnön magadéva tettel; meg hagyta d temerkedni azoknak sziveket, hogy téged örök életnek kút-fejért meg ne esmérjenek, engemet pedig kegyelmessen meg világosítottál Sz. Lelked által meg szenteltél, és a' te igaz esméretedre irgalmassan vezértél. Uram én idvőségemnek Istene, mivel érdemlettem meg ezt, sz. Felfégedtül? de tudom hogy nem az én érdemem szerrint, hanem a' te irgalmasságodnak nagy-vólta szerincselekedtél én velem. Azért örvendez az én Lelkem te bened, és vigad az én szívem, a' te idvőzítettéshednek nagy vóltában. Aldgyad én Lelkem az Urat, áldom az Urat mind örökkén, és soha el nem felelkezem semmi jó teteményirül. De kérlek tégedet édes meg váltó Christusom, tarts meg engemet mind végig, az újjonnand születésnek tökéletességében, hogy naponként jobban jobban, meg újjullyak az én elmémnek Lelkében, és szüntelen találtaffam, amaz új és szentséges életben, s-végezetre ezen lelki újjonnand való

való születésbül, egy bódog halál által, újjobban születtessem az mennyei bódogságnak örömmel való el-vételére. Amen. Uram Jéhus Amen.

A Christus Anya-szent-egyházának közöttünk való el plántáltatásáért való hálá-adás.

Esai 12. v. 6. *Emeld fel szádat és énekelly Sionnak lakosai. Mert nagy te közted az Izraél szent Istene.*

OH Izraélnek hatalmassan őriző Páfztora, ki nagy csudálatossan plántálad mindenütt a' te dicsőséges sz. nevednek emlekezetit, és nagy hatalmassan gyűjtesz magadnak, az te sz. Nevednek tisztességére szolgáló népeket. Te Uram a' mint hatalmas vagy, Abrahámnak még a' kövekbül-is fiakat támasztani, így Isteni nagy hatalmadnak ereje által parancsolsz az földnek lakosinak, hogy el jöven le borullynak a' te láboidnak samolya előtt, és tégedet mint igaz élő Istent, Lélekben és igazságban tiszteljenek. Tellyes szívembül

S 3 áld-

áldlak tégedet, és az én lelkemnek tellyes buzgoságából magasztalom a' te dicsőséges nevedet, hogy ez te Anya-sz. egyházadat mind ez egész földön plántáld, el terjeszted, és meg fokásítottod számokat azoknak kik félik és igazán tisztelik az te sz. Iftenségedet. Leg kíváltképpen pedig, hogy mi reánk-is kegyelmes szemeiddel tekintettel, közinkben plántáltad Anya-sz. egyházadat, és minket nem a' mi érdemünk szerint, hanem csupán csak egyedül, a' te irgalmasságodnak meg mérhetetlen nagy volta szerint, azon te Anya-sz. egyházadnak élő tagjaivá tettél. O Uram melly dicsőségek, mely szentfégek, és melly igen kegyelemmel tellyesek minden te dolgaidd. Aldással azért irgalmasságnak Istene, hogy az te sz. Fiadat, az Ur Jéhus Christust bocsátottad ez világra, hogy legyen meg váltoja és idvőztítője minden népeknek, és legyen a' te itt e' földön vitézködő Anya-sz. egyházadnak-is egy meg mozdulhatatlan fundamentoma, köszikládja, mellyen még a' pokolnak-is ő kapui

kapui hatalmat ne vehessenek. Annakokáért ő a' mi békeségünk, ki egygyé tett minket, és a' közben vetet falnak válaszfát elrontotta, és mind a' pogányokat, s-mind a' Sidókat, egy lelki testé tette Isten előtt, és mindé ellenségeket az ő kelesztőfájának általa el törölven, úgy hogy már mindnyájunknak ő általa vagy on menetelünk, egy Lélek által az Atyához. Azért imár nem vagyunk jövevények, és fellérek, hanem az Szenteknek polgártársai, és Istennek cselédei, és felépítettünk a' Prophétáknak, és Apostoloknak fundamentomán, melynek belső szegelet köve a' Jéhus Christus, kiből az Anyaszentegyháznak egész alkotvány, szép rendel rakattatván nevelkedik, hogy legyen az Urnak sz. temploma. Aldattással és mind az égis fel magasztaltással, kegyelemmel bővelkedő sz. Isten, hogy azon te Anyasz. egyházadnak elplántálására, sz. Fiadnak az Ur Jéhus Christusnak általa adt még ma-is, némellyeket Apostolokat, némellyeket pedig Prophétákat, némellyeket Evanyélistákat,

némelyeket Páfztorokat és Doctörokat, hogy az Szentek, a' te Annyaszent-egy házadban lévő hived öfzve kötöztesünk, és az igazságot követvén, szeretben mindenestül fogva nevelkedgyünk, abban a' ki fő tudni-illik a' Chrifthusban. Aldafál ô fz. Jehóva Isten, és mind az égig fel magasztaltassál, hogy még - is azon te fz. Annya- fz. - egyházadnak, tovább és mind tovább való el plántálására, az életnek befzedgyét, tudni-illik a' te idvözittö szent igédet-is adtad minékünk, melly által hirdeted az te fz. országodnak el jövetelét, és meg erősítesz minket, annak igaz esméretiben, és szeretetiben, a' ki feje a' gyülekezetnek, tudni-illik az Ur Jéfus Chrifthusban. Es hogy mind ezek felet, meg erősítesz bennünket az hitben, és az örök életre el pöcfétölsz, az te idvöfleges drága fz. Sácramentomid által, mellyeket helyhezítettél az te Annyaszentegyházadban, ugymint meg esalhatatlan jelül; hogy valahol az te fz. igéd tisztán és igazán hirdettetik, és a' te szentféges Sácramentomid szentül ki szol-

Pag. 419.

Fer: 14. v. 7.

Mivel hogy ámi álnokságunk tesz nek ellenünk
bizonyfágot, Ohlram islekedgyél átemagad nevéért
mert ámi álnokságunketának: teellened vétkez
tünk.

szolgálnak, ott vagy on bizonyára a'
te itte' földön vitézkedő Annyafz.-egy-
házad. Aldassál Uram mind ezekért, és
egyetemben áldozom te Sz. Felfégednek
azért-is hálaadásnak áldazattyával, hogy
az te Annyafz egyházodnak üldözőinek
meg nem engedted hogy a' te sz. egyhá-
zodban egyesült hivedet el ofzlathas-
sák, és jól-lehet gyakorta öfzve gyülte-
nek és tanácsot tartottanak; de te Uram
Izraélnek öríző Páfztora, el-rontottad
minden ő találmányokat, és meg szégye-
nitetted őket, az ő elméjeknek gondo-
lattyában. Nem felekezrel-el Uram az te
hivedről, és az ő eh torkokban nem ad-
tad pradaul az te lelki szölödet, melyet
te magad plántáltál és nem más. Dicsér-
teffél és fel magasztaltassál ő Istene a'
magasságnak. Aldgyad én lelkem az U-
rat, hirdesséd dicsőségét. Aldgyátok én
velem az Urat mindnyájan valakik szol-
gáltok ő neki, és valakik hordozzátok
minden népek előtt az ő sz. igéjét, hir-
dessétek az ő dicsőségét. Aldgyátok én
velem az Urat minden Szentek, áldgyá-

tok minden ö hivei, hirdeffétek az ö dicsőségét, valamig éltek e' földön, megnyeték ö eleiben hálá-adással, szolgállyatok néki örömmel, mert jó az Ur, és mind örökkén meg marad az ö irgalmasága, Aldgyad én Lelkem az Urat, Amen.

Az Istennek minden jó-tétéért való hálá-adas.

Melly meg számlálhatatlanok, ö kegyelemnek ki merithetetlen kút-feje áldot Atya Isten, az Te jó tétemyénid, melly meg böcsülhetetlenek, melly végére mehetetlenek, a' Te Atyai könyörületeséged. O Uram többek a' te irgalmaságid, hogy sem mi elő számlálhatnánk. En Uram meg alázot tellyes buzgó szível Lélekkel meg vallom: hogy én nem vagyok méltó, mind azokra a' jókra, mellyet velem cselekedtél, az én fogantatásomtul fogva, mind ez ideiglen. Annakokáért áldlak tégedet Uram, dicsérlek, imádlak, tisztellek és dicsőítlek tégedet. Es mivel hogy egyebet hálá-adásnál nem adhatok, mind annyi velem közlött javaidért, kérlek azért ö Isten én Istenem, legyen kedves hálá-adásomnak áldozatya, az te dicsőséges színed előtt, legyen kedves kérlek Atyám, az te szerelmes sz Fiadnak, az Ur Jéhus Christusnak minden érdeméért Amen, Amen, Uram Jéhus Amen.

Vége az harmadik résznek következőik.

Az
NEGVEDIK RESZ

Foglal ö magában a' Poenitentia tartás és Gyonás idején Istenhez nyújtandó áhétozásokokat.

Rom. 12. v. 12.

Kérlek azért tiktetek Atyám-fiai, az Istennek irgalmasságára, hogy állóssatok a' ti testeteket, élő, sent, és Istennek kedves áldozatul, ama ti okos tiszteleteitekért. Es ne szabjátok magatokat e' Világhoz, hanem változzatok-el a' ti elméteknek újjulása által, hogy kedvellyetek az Istennek ama jó, kedves és tökéletes akarattját.

A' Poenitentia tartáshoz készülő ember Istennek könyörög, hogy adgyon Sz. Lelket, és az meg térésre való kegyelmet.

Jer. 31. v. 18. 19. *Térics meg engemet és meg térek, mert te vagy az én Uram Istenem, mert minekutánna, meg térítettel engemet, meg bántom, és minekutánna meg ismértem magamat, vertem az én czombomat, meg szegényültem, és el pirultam, mert viséltém ifjuságomnak gyálázottját.*

Egyedül dicsőféges, és mennyen földön hatalmasan Uralkodó Sz. és irgalmas Isten, ki a' fizeknek vagy rostálója, és ki az ember szívének belső, és titkos gondolatit

latit még távurúl meg látod, a' te fzelmes Fiadnak az Ur Jépus Christusnak minden szenvedésének drága érdeméért kérlek, tekincs alá az égből az te dicsőfégednek lakó helyéből, és rostáld meg az én szivemet, és lásd meg, melly erőtelen, melly elégtelen vagyok én, az én bűneimből való ki feszülésre, és az én bűneimnek kárhozatos uttyából való ki térése. O érzem, s-tapasztalom az én szivemnek nagy kéményfégét, mint hogy nincsen semmi jóvá való gerjedezés, nincsen a' bűnöknek meg gyűlölése, nintsen tökéletes Isteni félelem én bennem. Melly gyakorta értem áldot sz. igéből, a' bűn ellen fel gyulladot rettenetes haragodat, de az én szivem azon meg nem rémül, melly gyakorta hallom a' meg térése édesgető és kegyessen intő drága sz. igédet, de az én szivem azokra semmit nem hajjol, mely gyakorta érzem sok nyomorúságok által bűneimnek reám bocsátott büntetését, de még sem akar-

ja

ja a' bünt el hadni az én gonosz életem: Jaj én vagyok edgyik azok közül, kik ellen Amos sz. Prophéta által szóllot régenten az Isten, ezt mondván: Meg vertelek titeket szárofzsággal, de még-is nem tértetek én hozzám, azt mondgya az Ur: Dög halált bocsátottam ti reátok mint régenten Egyiptomra, és fegyverrel le vágottam a' ti ifjaitokat de még-is nem tértetek én hozzám azt mondgya az Ur, meg emésztek közületek fokakat, mint meg emészte Isten Sodomát és Gómorát, de még sem tértetek hozzám azt mondgya az Ur, mert bizonyára Istennek minden illen büntetési meg fordultanak az én szemeim előtt, de én még sem tértem meg az én Uramhoz Istenemhez. Jaj én vagyok edgyik azok közzül, kik ellen szólla az Isten Zachariás Prophéta által, ezt mondván: Nem akarák halgatni és háttal fordulának Istenhez, és füleiket be dugák, hogy ne hallanák a' törvént és a' beszédeket,

deket, melyeket a' Seregeknek Ura, az ő Lelke által küldött vala. Mert melly száma nélkül zöngöttek az én füleimben az Isten meg térése inrtő befédi. Térgy meg én hozzám tellyes te szived szerint böjtöléssel, sirással, és keferüféggel, szaggasd meg szivedet, és térgy meg a' te Uradhoz Istenedhez, mert ő kegyelmes és irgalmas, késedelmes az haragra, és nagy kegyelmességu, és meg tartózik a' büntetéstül, de én be dugtam füleimet, és mint egy adamás kö meg keményitettem szívemet, és nem tértem meg az én Uramhoz Istennemhez. Jaj én vagyok ama gonosz szolgál, ki tudván jól tudtam az én Uramnak akarattját, s-meg nem cselekedtem, értvén jól értettem az Istennek haragját, s-még sem tértem meg az én Uramhoz Istennemhez. O az én szívemnek ki mondhatatlan keményisége. O az én szívemnek Istenhez való meg térése nagy erőtlensége. Moisés a' Pusztaban egyyszer, kétszer, pál-

pálcájával meg üté a' kösziklát, és legottan folyó vizekké változék; de az Isten Igéjének pálcája melly gyakran ütötte meg az én szívemnek köszikláját, és mind-az-által nem erednek-el a' meg térésnek folyó vizei, és a' poenitentia tartásnak könyhullatási nem potyognak az én szemeimbül. Azért te magad térics meg engemet Uram, és én meg térek, a' mi én tölem lehetetlen te magad vid véghez Sz. Lelkednek általa én bennem. Ne várokozzál arra igazságnak Istene, mig én te hozzád mégyek, hanem jövel Uram tennen magad, jövel és előz meg engemet a' te kegyelmeddel. Változtasd el az én szívemet, a' mint meg ígérted, mondván: Es adok néktek új szívet, és adok ti belétek új Lelket, és el vészem a' kö szívet a' ti testetekből, és adok néktek hus szívet, és az én Lelkemet adom belétek, és azt cselekezem, hogy az én parancsolatimban járjatok. O teremcs én bennem hát tífza szívet, és az erős Lelket

Lelket újíts meg én bennem, ved-el az én szívemnek keménységét, és vid véghez bennem, hogy törödelmessen meg esmérjem bűneimet, meg szánnyam s bánnyam számtalan vétkeimet, és keferveffen meg sirassam undok rut fertelmes gonosz cselekedetimet. Láttasd meg szívemnek szemeivel a' bűn ellen gerjedező haragodat. Mivel hogy átkozot te sz. Felséged előtt minden, valaki a' te sz. parancsolatidat meg nem tartya; hogy így az én szívem meg remüllyön. Végezetre utáltasd meg velem a' bünt mint a' mérges kigyót, és a' te áldot Sz. Lelkednek ereje által segély, oh én Istenem segély engemet, hogy ki fefzülvén bűneimből, el hadgyam a' testnek minden kárhozatos cselekedetit, sirással és kefergéssel térjek meg te hozzád én teremő Uramhoz, és irgalmas jól-tévő Istenemhez. En Istenem, ô én kegyelmes Istenem, ne nézzed soklágát bűneimnek, ne nézzed vakságát meg keményedet szívemnek, és

és ne tafzits s-ne vefz el engemet az te orczád elöl, söt inkább kegyelmessen halgas meg engemet, vonnyad szívemet Lelkemet irgalmassan hozzád, és hatalmassan térics meg engemet, a' te sz. Fiádnak az én meg válto és egyetlen egy idvözittő Ur Jéfus Christusomnak áldot sz. sebeiért. Amen.

A meg térő és poenitentia tartó bűnös ember, könyörög az ö bűneinek volta-képpen való meg esméretiért.

Sólt. 51. v. 5. *Mert az én bűneimet én esmérem és az én bűnöm szüntelen előttem forog énnékem.*

EGekben lakozó Felséges Sz. és di-csőféges Isten, erös bozfzú-álló Zebaoth Seregeknek Ura, szívemnek törödelmes alázotoslágából hely heztetem sz. szemeid eleiben keferves Lelki panaszomat, hogy jól lehet én naponként az bűnben heverek, és oránként

ként szaporítottam és számosítottam fegénny fejemre a' gonoszt, mindazáltal még-is az én szívem, mint egy meg holt, minden lelki érzékenség nélkül hever a' bűnben, és nem akarja eszébe venni-s-nem akarja meg esmérni undok vétkeimnek meg számlálhatatlan fokságát. Ollyan az én Lelkem, mint az halálos febek miát holt eleven ember, ki mivel hogy az halállal viaskodik, már nem érzi sebeinek fájdalmát, így az én Lelkem-is holott midőn immár az örök halállal viaskodik, nem akarja érzeni rut bűneim miát rajta eset halálos febeknek fájdalmát. Isten irgalmasfágnak Istene, szány meg kegyelmessen, és a' te Sz. Lelkednek általa ébrezd fel Lelkemet, hogy el ne aludyék az halálban, nyisd meg-s-világosítsd meg szívemnek szemeit hogy lássam melly temerdek foksággal vagynak az én bűneim, melly nagyok az én vétkeim úgy hogy minden bűnöft nyilván fellyül mulnak, vid arra szíve-

met,

met, Lelkemet, hogy meg esmérvén bűneimet, a' meg tőro Manasséssal vallást tégyek önnön magam ellen, ezt mondván: Többek az én bűneim a' tengernek meg számlálhatatlan fővényinél. Ne enged hogy én kicsinnek alitcsam a' bünt, hanem úgy oktas, hogy megtudhassam valóban, melly meg ólt hatatlan tüzzel gerjedez Isteni méltó haragod mind azok ellen, kik bünt tévén az te fz parancsolatodat által hágyák; jutasd eszemben a' Paradicsomban el-eset első embereknek az ő példájokat, kik csak a' meg tiltott fának gyümölcsének meg ételéért, önnön magokat és az egész emberi nemzetet, az halálnak halálában ejték; még ma is nintsen bizonynyára ollyan kicsin bűn, melly a' mi lelkünket az örök halálnak kárhozattyára nem ejthetné. Ezt ad nékem Isten volta-képpen meg gondolnom, hogy annál-is inkább igyekezzem bűneimnek meg esméré-tire, és igyekezzem egy azok közül lenni,

lenni, kikért az Ur Jézus eljött, hogy őket hija a' poenitentia tartáfra, mert nem jött a' Christus az igazakért, hanem a' bűnösökért, úgy hogy valaki magát bűnösnek nem esmérí, nincs ahoz az Ur Jézusnak semmi közi, de valaki magát bűnösnek esmérí, az a' kinek kedvéért eljött az Ur Christus, és a' kit is idvözíttetni irgalmassan akar; Légyen kérlek fz. Atyám, légyen tehát a' te áldot Sz. Lelkednek malafztya én bennem, és munkálkodgyék az én szívemben, hogy Lelkemnek sebeit, sok és rut bűneimet meg esmérvén, alázatos törödelmességgel járulhassak az én meg tartó és idvözítő Jézus Christusomhoz, kinek sebei által én meg gyógyulhatok, az mint hogy azért is kegyes törödelmes szível imádlak téged menybéli irgalmas fz. Atyám, hogy ha midőn minden bűneimet, és azoknak kárhozatos voltát, a' te Sz. Lelkednek ereje által meg esmértem, ugyan azon te Sz. Lelkednek ereje által esmér-

mérjem meg a' bűnösök idvösségére rendeltet ezközöket is úgy mint hogy a' poenitentia tartást, mely nem az igazaknak, hanem a' bűnösöknek rendeltet és a' te Sz. Fiadat is a' bűnösök kedvéért bocsátottad e' világra, hogy minden valaki ő benne hiszen el ne veszfzen, hanem annak örök élete légyen. Hogy ezt meg esmérvén, én mint Káin és Judás kétségbe ne essem, sőt inkább bűneim esméretiből származot szívbeli törödelmességgel te hozzád meg térjek ő Isten én Istenem, és meg tervén a' te fz. Fiadnak az Ur Jézus Christusnak általa, minden bűneimnek bocsánottját el vehessem. Amen.

A meg esmért bűnökön való kegyes törödelmességért.

Sólt. 51. v. 19. *Az Isten előtt kedves áldozatok a' törödelmes Lélek, törödelmes és kegyes szívet Isten nem utálok meg.*

O Vaj-

OVajha folyó vizékké változtatná valaki az én fejemet, és az én szemeimet könyhullatásfoknak kút-fejévé, hogy éjjel nappal sirathatnám az én sok bűneim miát, szegény Lelkemnek veszedelmét. Mert az én bűneimet én esmérem, és szüntelen előttem forog énnékem, meg számlálatatlanok mint a' tengernek fővényi, az én álnokságim rettenetesekek, mint az halálnak fullánkja az én bűneim. O az én gonofzságim az én fejemet föllyül halladták, és az én bűneim szintén az egeket érik. Az én hamisságim el burították az én fejemet, és mint egy nehez terh reám nehezültenek erőm fölött, nincsen épség az én testemben az te haragod miát, és nincsen békeség az én csontaimban az én bűneim miát.

Annak-okáért mindenható Sz. Isten, a' te hatalmasságnak ereje szerint, indics az én szívemben bűneimen való buzgó törödelmességet; változtassad könyhullatásfoknak kút-fejévé az én szemei-

meimet, hogy keserveffen meg sirathassam az én bűneimet. Te Uram bédődözöd az egeket sürü fölhökkel, és esött adtz e' földre, támadz fel az én szívemben-is, az én sok bűneimen való kesérgésnek sürü fölhöit, hogy az én szemeim, mint az eső úgy csöpögjenek sürü könyhullatásfokkal. Te Uram a' te élesztő meleg szeleiddel, az jegeket folyó vízzé olvasztod, kérlek hogy az te Sz. Lelkednek élesztő, és Lélekben meg melegítő erejével éllezd meg szerelmednek tüzét szívemben, és lágyics meg, meg hidegült szívemnek vakmerő keménységét. Te Uram a' puszta-ban a' kemény kösziklát folyó vízzé változtattad, ô tekincs meg az én szívemnek köszikla gyanánt való keménységet-is és változtassad keserves könyhullatásfoknak folyó vizeivé, hogy jajgatván, sirván keseregjek az én számtalan és undok bűneimnek kárhozatos voltán. Híszem Uram irgalmasságnak Istene a' törödelmes meg térést magad

parancsoltad, így szólván: Térjetek meg én hozzám tellyes ti szívetek fzerint, böjtöléssel, sirással, kefergéssel; annak-okaért segély engemet, hogy el-epe-det szível el terjesztet kézzel jöjjenek, és meg térjen te hozzád sietséggel, az én testem gonosz indulatit magamban meg feszítvén, sirjak jajgassak bü-neimen.

Es oh én Lelkem vallyon de nem fir-nále? és keferveffen nem jajgatnále? holot undok fertelmes fok büneid miát, az örökkén való veszedelem el készítte-tet. Mert ha azokban kika' Christus-ban vagynak semmi kárhoytatás nin-csen, tehát azokban-is, kik a' Christus-ban nincsenek, kik nem Lélek fzerint, hanem test fzerint járnak, nincsen sem-mi idvösség, de vagyon kárhoytatás és örökkén való kin; Te pedig én Lel-kem, holot a' fertelmes rut és undok bü-nökbén hevertél, nem a' Christusban vóltál, és már az örökkén való veszede-lemnek rut kárhoyatos uttyában fogla-latos

latoskodtál. Jáj szegény Lelkem rut büneid miát a' Christustul ki rekesztet-tél, a' Christustul ki rekesztetvén, az élő Istennek kegyelmébül ki estél, innénd, ki esvén Isten haragjának fiává lettél, lé-vén pedig az Isten haragjának Fia, már mit várhatz egyebet, hanem az meg ha-ragudot Istentül, boszszú-állást, bünte-tést, és fejedre szállandó örök kárhoyza-tot. O nyomorult Lélek nem tudode? hogy rettenetes dolog az meg harogo-dot Istennek kezében esni, te pedig I-sten törvénye ellen való fok számta-lan büneid miát, nem csak az Isten ha-ragjában, de szintén az ő átkában-is estél, vallyon tehát nem firnále? nem jajgatnále? és törödelmessén nem kefe-regnéle?

O mely keferveffen fir és jajgat sz. Péter Apostol, hogy meg tagadta az Ur Jést, és a' bünös Mária Magdólna afz-fzony, mint mosogattya keferves köny-hullatással az Ur Jéstusnak láboit, hogy rut fertelmes gyalázatos életével

Istenét meg bántotta. Melly törödelmes, melly meg alázot keferves Lélekkel áll a templomban a szegény Publikánus, hogy sok gonosz és hamis cselekedetivel meg szegte az Istennek igaz törvényt. En Istenem én kegyelmes Istenem segély kegyelmeffen reá, hogy mint im e' meg téro bűnösök, bűneiknek meg esmérési miát el-epedet szível, és Lélekkel meg tértenek, meg térjek én-is hozzád irgalmaslagnak Istenéhez és az Ur János által meg engeszteltetet Atyámhoz.

Azomban őriz meg kétségben eséstül, hogy mint Káin, Achitophel, és a' Jánost el áruló Judás, kétségben ne essem, ezt mondván: többek az én bűneim, hogy sem mint meg bocsátotlanának énnékem. De meg emlékezzél arrul, hogy a' hol a' bűn fölöttéb bővelkedik, ottan az Istennek kegyelme még annál inkább bővelkedik az Ur János Christus által, és így minden bűneimnek meg bocsánottya felől az Ur János

János Christusban tökéletes bizodalommal lévén, végre törödelmes szívem Sz. Lelked által ugyan azon János Christusban meg vigasztaltassék Amen.

A poenitentia tartó és törödelmes szívű ember, a' tiz parancsolatokbul meg esmérvén bűneit, féli és rettegi az Isten haragját.

Rom. 7. v. 7. *A bűnt nem tudtam, hanem a' törvény által.*

OH örökkén élő igaz Istennek igaz és szentséges törvénye, melly igen irtózik az én Lelkem ha elmémben ütközik, mely rettenetessen vétkeztem azon szentséges törvénynek minden ő részei ellen. Mert midőn az Első parancsolatban azt kívánja az Isten, hogy csak ötet tiszteljem, és ne legyenek énnékem idegen Istenim, engem mindazonáltal keményen vádol lelkem esmérési, hogy gyakran e' világot-

got-s-ennek tetterő hivságát inkább fzerettem, hogy sem az Istent, az emberek-től gyakorta féltem inkább, hogy sem az Istentől, és nagy sokszor az önnön magam tisztetletit fölöttéb fzerettem, hogy sem mint az Istenét, és így elhajólván az Istentől idegen Istenek gyanánt, az embereket, e' világot és önnön magamat tiszteltem. Az Második parancsolatban kívánnya az Isten, hogy az ő szentséges nevét héjában ne vegyük, de én számtalan sokszor héjában vévén az ő szentséges nevét, annak dicsőségével hamis és álnok dólgaimit takargattam, átkozódtam, szitkozódtam, és minden gonoszt szólottam. Az Harmadik parancsolatban kívánnya az Isten, hogy az ő szombattyát vóltaképpen meg szenteljük, de én az ő drága sz. Igéjét nem böcsüllöttem, ha az Urnak napján prädikáltatot-is, vagy hogy szintén el mulattam a' gyülekezetett, vagy-is sz. Igéjét szunyadozva halgattam, restül tanúltam, és meg tartani nem-

rem-is igyekezteni. A Negyedik parancsolatban azt akarja Isten, hogy az mi Szüleinket és előttünk jároinkat fzeressük, tiszteljük és meg böcsülljük, de oh én gonosz erkölcsökben meg átolkodot fiú, és engedetlen szolgál, melly fok keferü boszszúsággal illettem azokat, a' kiket fzeretnem kellett vólna, gyalázatot töttem azokon, a' kiket tisztelnem kellett vólna, és rutúl ellenek rúgódóztam azoknak a' kiknek minden engedelemmel szolgálnam kellett vólna. Az Ötödik parancsolatban azt parancsóllyá az Isten, hogy embert gyilkossággal ne öllyünk, de még ettől sem tizta az én kezem, holot mint ama gonosz szolgál felebarátomat főjtogattam, ötet keményen, és mód nélkül rongáltam, haraggal, irigységgel, gyalázattal, boszszú-állással gyakorta fejére töttem. Az Hatodik parancsolatnak ez a' sumája, hogy mi ne paráználkodgyunk, de én gonosz tisztátalan, és fajtalan életű ember, melly számó nélkül vétkeztem

ez ellen, hanem cselekedettel-is, de mind-azon-által undok rut és fertelmes gondolatok által. Az Hetedik parancsolatban ezt kívánja Isten, hogy gonoszra kezünk ki nyújtván, ne lopjunk, és felebarátunknak pénzét és marháját el ne idegenítsük, de melly távul vagyok én mind ezeknek meg tartásátul, mert ha nyilván való tolvajságtul ártatlan vólnék-is, mindazáltal vádol az én Lelkem esmérési engemet, hogy gyakorta alattomban álnoksággal, vagy is valami igazságnak színe alatt felebarátomnak pénzét és marháját magamévá töttem. Az Nyolczadik parancsolat szerint meg tilt az Isten minden hamis beszédet, rágalmazást és hamis esküvést, de érzem magamban, hogy mind ezekben én az Isten és felebarátom ellen kegyetlenül vétkeztem, gyalázzván, és hamissal rágalmazván, ártatlan, felebarátomat. A mint hogy a' Kilenczedik és Tizedik parancsolatok szerint-is minden gonosz kívánságok-

kal

kal cselekedtem az élő Isten ellen. O ha mind ezek Lelkem esmérési elejben rattatnak, mint meg rémül ezektől az én Lelkem? Mert ezeknek nagyfágok meg mérhetetlen, és ezeknek undokságok ki beszélhetetlen. Jaj ha már átkozot az, a' ki az Isten törvényének csak leg kisebbik cikkelyét-is meg nem tartja, hát én nyumorult ember melly ezerfzerte nagyobb átkot hoztam szegény fejemre, holot minden parancsolatok ellen számtalanul vétkeztem. O mint dobog a' nagy félelem miatt én bennem az én szívem, midőn hallom az erős Istennek keményen fenyegető beszédit, így szólván: En vagyok az erős bőszzú-álló Isten, ki az Atyáknak vétkeket meg látogatom a' fiakban harmad és negyed iziglen, mert ha ilyen kemény bőszzú-álló az Ur Isten, mennyivel inkább meg ostoroz engemet, úgy mint gonosz engedetlen szolgáját, ki ötöt nem félttem, sem az ő szentféges parancsolatit meg nem tartottam.

T 5

Mind

Mindazáltal kérlek én irgalmas Istenem fok bűneim ne nézzed, hanem légy kegyelmes nekem az te Sz.Fiadért, az Ur Jéhus Christusért, ki az ő tökéletes engedelmével értünk a' törvént bé töltötte, és minket a' bűnnek és a' törvénynek átkától fel szabadított Amen.

A szegény poenitentia tartó ember, bűneivel meg érdemlet pokólnak kinnyátul retteg.

Matth. 10. v. 28. *Féltetek attul, a' ki mind a' Lelket-s-mind a' testet el veszti a' Gehennába.*

IGaz Biró Sz. Ur Isten, ki az utolsó ítéletnek napján, az te balog kezzed felől álló gonosz és pokólna szentiaztatot népnek ezt mondod: átkoztak mennyetek el tőlem az örök tüzre, melly készítettet az Ördögöknek, és az ő Angyalinak. O melly iszonyúságos én előttem-is ezen te kemény és rettentő mondásod, mivel hogy én-is egy vagyok

gyok azok közzül, kik méltókeppen átkozottaknak neveztetnek, holot nincsen talán, e' széles földön, kinek bűneit az én álnokságim fellül nem haladnák. Annakokaért mit érdemlettem egyebet, hanem az örökkén való tüzet? az pokólnak el ölthatatlan, és el végezhetetlen kinnyait, ama külső sötétseget, a' hol vagyon sívás, rivás és a' fogoknak csikorgatása, jaj én nyomorúlt, és a' bűnnek terhe alatt fetrengő nyaválás ember, ha meg szemlélem az örökkén való tüznek mi vóltát, el olvad az én szívem és el-ájul én bennem a' Lélek, Mivel hogy az, amaz örökkén való tűz melynek soha vége nincsen, ha az pokólnak tüzeiben az el-kárhozot Lélek, száz ezer esztendőig kinoztatot, megént újjobban annyi esztendők következnak, és ha ezek kinos képpen el múltanak, ismét más száz ezerni ezer kinos esztendők, és meg számlálhatatlans-végére mehetetlen idők, újjob, újjob ki mondhatatlan kinokkal következ-

nek, mit mondgyak valameddig az igaz Isten, ugy mint igaz Isten élend, mind addig a' pokolban kinlódó Lelkeknek gyötrelmének vége nem leszen. Es micfoda ez világi tűznek lángja, ama pokólbéli tűznek lángjához képest. E földön lévő tűz csak külsőképpen a' testet fanyargathattya, de a' pokolban lángadozó tűz nem csak a' testet, hanem még a' Lelket-is fölöttébb való képpen gyötri, kinózza, és fanyargattya. E világi tűz meg emészti a' mi reá tétetik, de a' pokolnak tüze örökkén való égetéssel, kinozza az el-kárhozott Lelket, és soha meg nem emészti azokat. E világi tűz meg óltathatik, de a' pokolban kinlódó Lelkeknek tüze soha örökkén el nem aluszik, azoknak kinzó férgek soha meg nem hal, és azoknak füstök föl megyen mind örökkén. O jaj rettenetes dolog, ô ki beszélhetetlen állapot, kinos és boldogtalan fors, ô örökkén való fírás és fogoknak csikorgatása, mellyet hozot szegény Lelkemre,

az én undok sok bűneimnek fertelmes gonofzsága. Mit tegyek már, hová folyamodgyam, hol keressek bátorságot, illy rettenetes kinban? O közfzlák szakadgyatok reám, és ti hegyek búrítlatok el engem, ô földnek temeredsége tarkargy el engem, és ti feneketlen mélységek rejtsetek el engemet, az el fzenvedhetetlen iszonyú kinoknak fzenvedése elöl. De mi hafzna, folyamodom azokhoz, kikben segítség nincsen, holot nékem sem e' földnek kereksege, sem az egek nem segíthetnek. Azert meg térvén te hozzád futok ô Jéhus, én Lelkemnek egy idvössége, tégedet az Atya, amaz elkarhozot emberekhez való szerelmébül ugy bocsátot e' világra hogy minden valaki benned hiszen el ne veszfzen, de annak örök élete legyen. En el hiszem ô Jéhus, hogy nékem kegyelmes Christusom és idvözítőm vagy, ne had tehát el veszni Lelkemet, söt inkább irgalmassan tarcs meg az örök életre, Te a' mi bűneinknek bűntetése

tetését viselted, meg sebesítettél a' mi bűneinkért, és meg rontattál a' mi álnokságinkért, ved el tehát rólam minden kinaidnak szenvedéséért az én bűneimet, és bűneim által meg érdemlet örökkén való büntetést. Te, ô Jêsus! azért jelentél meg, hogy el roncslad az Ôrdögnek cselekedetét, roncs meg tehát az én Lelkemet vadászó pokolbéli Ôrdögnek-is ellenem készítet minden cselekedetét, és szabadics meg engemet dühös körmeibül. Te az halálnak fulánkját, és a' pokólnak-is az ô diadalmát el vötted, tehát adgy nekem egy Lelki győzôdelmet, hogy a' pokólnak félelmétül meg szabadulván, én-is bátran ezt mondhaszam: halál hol a' te fullánkod? pokól hol a' te diadalmad? de hálá légyen az Istennek, a' ki nekem diadalmat adott az Ur Jêsus Christus által, ô Jêsus! a' te áldot sz. véred, az egész emberi nemzet bűneinek el mosására, a' magas kerefsz-fának óltarán ki omlott, légyen tehát azon te drágalatos sz. véred-

rednek el ki folyása, az én undok fok bűneimnek el mosására, és Lelkemnek-is meg tisztulására. O Jêsus! légy Jêsusom, meg váltom Christusom, ved el bűneimet, töröld-el álnokságimat, bocsásd meg vétkeimet, szabadics ki fejemet az kárhozatbul, és sz. érdemedért tarcs meg szegény Lelkemet az örök életre Amen!

A bűnöknek bocsánatjáért.

Sólt. 51. v. 1. *Könyörül rajtam én Istenem, az te irgalmasságod szerint, a' te irgalmasságidnak sokasága szerint, töröld el az én bűneimet.*

OH irgalmasságnak és könyörületességnek Istene, ki a' te irgalmasságodnak végére mehetetlen nagy vólta szerint, minket utálatos bűnös embereket, a' bűnbül való ki térésre kegyelmessen intesz, mondván: Térjete meg, és fordullyatok el minden ti álnokságitoktul, és tinéktek az álnokság nem léfzen romlástokra, vesétek

sétek el tületek minden álnokságtokat, mellyel vétkeztetek, és szerezzetek magatoknak új lelket, mert nem gyönörködöm az halálra valónak halálában, azt mondgya az Ur, térjete meg azért és éllyetek. Annakokáért én nyavalyás és fok bűnökkel meg terheltetet ember, meg férült lelkemnek igaz törödelmeféggével le borulok ô Isten az te fz. orczád előtt, és meg térvén bűneimbül, el keferedet s- el epedet szivel kiáltok fz. Istenfégedhez, mondván: Isten légy nékem szegény bűnösnek irgalmas, könyörűly rajtam én Istenem az te irgalmasságod szerint, és a' te irgalmasságodnak fokasága szerint töröld el az én bűneimet, valóban mos-meg engemet az én álnokságimból, és az én bűneimből tisztíts ki engemet. Mos meg engemet Isőppal és meg tisztulok, mos meg engemet és fejből leszek a' hónál, fordicsd-el az én bűneimtől az te orczádat, és minden én álnokságimat töröld-el. Dicsőségnek Istene, lám magad

gad mondottad, keressetek engemet, és éltek, azért most tégedet Isten, az én meg térésemnek idején kereslek, úgy mint az én Lelkemnek orvossát, mert tudom bizonylyal csak egyedül te vagy, ki az én lelkemnek sebeiből engem ki gyógyithatsz, kereslek tégedet én lelkemnek vigasztalóját, mivel hogy a' te haragodnak nagy volta miatt, fél, retteg és kesereg az én szivem, csak egyedül te vagy, ki az én félelmes lelkemet meg vigasztalhatod, kereslek tégedet az én meg szabadságomnak Istent, mert te vagy egyedül, ki szegény lelkemet a' bűnnek veszedelmes tengeréből ki szabadithatsz; kereslek tégedet életnek kut-fejét, mert te egyedül ébreftheted-fel szegény lelkemet az bűnnek halálából, és egyedül te adhatz nékem örök életet. Annakokáért mivel hogy kereslek, had meg találni magadat, irgalmasságnak Istene. Látasd meg kegyelmefégedet rajtam, bocsásd meg minden bűneimet, és a' te ige-

igéretednek igazsága szerint, szabadics fel engem az bűnnek halálából, és adgyad hogy ilyen lelkem te előtted. Uram én Istenem emlékezzél meg a' te irgalmasságodról, melly öröktől fogva volt, hogy csak egy meg téző bűnös-is el nem taszított Isteni színed elől. O ne fodgyon el tehát a' te irgalmasságod én rajtam, ne rekesz ki csak egyedül engem a' te kegyelmednek sz. országából, sőt légy nékem-is kegyelmes, ved el rólam minden bűneimet, merits bé őket a' tengernek mélységében, és azokról soha igaz ítéleted szerint meg ne emlékezzél, sz. és irgalmas Isten, hiszem a' te sz. Fiad az Ur Jéhus Christus lám azért jött e' világra, hogy az bűnösöket idvözítse, kik között én jól lehet leg nagyob bűnös vagyok, de mind-azon által bizonyíts meg rajtam a' te irgalmasságodnak nagy gazdagságát, és sz. Fiadnak érdeméért töröld el minden bűneimet. Uram légy kegyelmes, Uram légy irgalmas nékem szegény bűnös-

nösnek, a' te nevednek dicsőségéért, és az Ur Jéhusnak vére-hullásaért Amen.

Más ugyan azonról.

Jer. 4. v. 14. *Jéruslém tisztíts meg szívemet a' gonofságtól, hogy meg tartassál: meddig maradnak te benned a' te gonofság gondolatid?*

MEg mérhetetlen nagy irgalmasságú és könyörületesfégu Sz. és dicsőféges Jehova Ur Isten, ki magadra meg esküdtél, mondván: Elek én, nem akarom a' bűnösnek halálát, hanem hogy meg térjen és ilyen. Imé én, ô jaj! sok bűnökkel meg terheltet félelmes és el keseredet szívi nyomorult ember, bizván a' te véghetetlen irgalmasságodban, törödelmessen meg téző szível járulok Sz. Felfégedhez, és az én Lelkemnek mélyféges nyavalái közül kiáltok te hozzád, ô Isten a' magasságnak, tekincs alá az égből a' te dicsőfégednek hajlékából, és lásd meg nyomoruságimat. Mert az én bűneim

meg

meg fokafodtanak mint a' tengernek
fövényi, és mint edgy nehéz terh reám
nehezültenek, cselekedgyél annak-
okaért én velem a' te irgalmasságod-
nak csüdalatos nagy volta szerint, és
Sz. Fiadért az Ur Jéhus Christufért raj-
tam könyörülvén bocsásd meg min-
den bűneimet, örökké való feledéken-
séggel búrits el azokat, vessd hátod
megé, és soha meg ne emlékezzél azok-
rul. Jusson eszedben igaz ígéreted,
hogy azt mondottad: Vigyétek-el az
én szemeim elől a' ti cselekedeteteknek
gonofságát, és jöjjetek elő s-pöröl-
lyünk, ha a' ti bűneitek olyanok vol-
nának mint a' veres festék, fehérek
lesznek mint a' hó, ha pirossak lesznek
mint a' piros festék, olyanok lesznek
mint a' fehér gyapjú. En még ma ál-
dot Sz. Lelkednek bennem munkálko-
dó ereje által, le tészem és el hagyom
minden gonofságos cselekedetimet;
ellene mondok e' világnak, az Ördög-
nek, és a' testnek minden gonosz ki-
ván-

vánságinak, ki fészülök minden bü-
nemből, és e' mái naptul fogva már
néked élek, néked halok-is meg, én édes
Istenem tied vagyok, s-tied-is kívánok
maradni; cselekedgyél tehát velem a'
te sz. ígéreted szerint, fordics el bü-
neimnek undokságát, tisztíts meg lel-
kemet, a' rut vérhez hasonló fertelmes
bűnökből, és az Ur Jéhus Christusnak
a' magas kereszt-fának oltárán, értem ki
ontatott drága sz. vérével úgy moso-
gas meg engemet, hogy fejéreb légyek
az hónál, Sz. és irgalmas Isten ne szály
pörben én velem, mert meg nem iga-
zulhat előtted én Lelkem; igen-is Iste-
nem ha az én kárhozatos bűneimnek
érdeme szerint akaríz engemet meg
ítélni, tudom hogy méltán el kárhoz-
tathatsz engem, de mi hasznod leszen
Uram az én véremben ha az örök halál
temet engem a' pokól vermében; hi-
szem Atyám a' pokolban szidgyák sz. ne-
vedet, káromlással illetik Istenfégedet,
de had dicserje az én Lelkem meny-
ben

ben sz. Felfégedet, mint teremted, vid arra életemet. Mert el hittem kegyelmes Istenem, hogy azért teremtetél engemet a' te Isteni képedre, hogy a' mennyei bódog örömben téged ő dicsőségnek Istene, szinről szinre láthassalak. Annak-okáért ne hagy ő ne hagy engem! fertelmes sok bűnem miát a' kárhozatra jutnom, holot engemet Atyai jó vóltodbul az örök életre teremtetél. Légy kegyelmes azért halált érdemlet szegény szolgádnak, bocsásd meg minden bűneimet, és vessed el szemeid elől minden álnokságimat. O irgalmas Isten! ki irgalmaságot cselekedtél Dáviddal, az bűnös Manasséval, Péter-Apostallal, ama meg térő Publikánussal, és a' fertelmes életű Mária Magdolnával, cselekedgyél irgalmaságot én velem-is ezekhez hasonló bűnőssel, és mofogasd meg lelkemet undok bűneimnek fertelmességéből, szabadics ki életemet a' bűnnek és a' kárhoznak torakából, és tellyeficsd bé rajtam sz. Pál Aposto-

po-

postalnak ama szép mondását, hogy nincsen semmi kárhoztatás azokban, kik a' Jésus Christusban vagynak O Atyám.

Az Ördögnek kezéből, bűneimnek töréből, ments ki meg érdemlet nagy veszedelmemből, tekincs reám az égből.

Szent Fiad haláláért, keserves nagy kinnyáért, áldot sz. vérének el ki folyásáért, kegyelmez meg mind ezért.

Az ő tisztaságáért és ártotlanságáért, sz. kezein való sebeknek helyéért, tövis koronájáért.

En fertelmességimet, és nagy sok vétkeimet, kikkel ferteztettem undokul kezeimet, rutítottam testemet.

Bocsássad meg Ur Isten, oh áldot Atya Isten, kegyelemmel bőves irgalmas jó Isten, nagy türhető sz. Isten Amen!

A meg térő bűnös még-is az ő bűneinek bocsánattyáért áhétozik.

Sólt. 5. v. II. Fordics-el az én bűneimtől a' te orczádat, és minden én álnokságimat töröld-el.

Oh

OH Mennyen földön dicsőfégsien
 Uralkodó, kegyelemmel bővös
 irgalmas jó Isten, imé én undok
 fertelmes bűnökkel fölöttéb meg ter-
 heltetet ember, törödelmes el-kefere-
 det, és meg alázot szível lélekkel áhéto-
 zom sz. Felfégednek, tekincs kegyel-
 mes szemeiddel reám bűnös szolgádra,
 és a' te irgalmasságodnak nagy gaz-
 dagsága szzerint, töröld el és bocsásd
 meg minden bűneimet. Uram én esmé-
 rem minden én gonofságimat, és az
 én bűneim szüntelen előttem forognak
 énnékem, meg fokafodtanak az én go-
 noszságim te előtted, és az én bűneim
 bizonyoságot tesznek én ellenem, és az
 én hamisságimat én esmérem; hamis-
 san cselekedtem az Ur előtt, és el tértem
 az Istentől, el szakadást gondoltam, és
 szóltam az én szivemből hazug beszé-
 deket, az én kezeim meg ferteztének
 vérrel, és rakvák az én újjaim minden
 hamissággal. Annakokáért méltán
 meg érdemlettem, hogy el taszítson
 Isten

Isten kegyelmes szemei elől, hogy el
 rejtse az ő irgalmasságának orcáját én
 előlem, és hogy mint ama gonosz Káint
 el üzzön engemet az ő szent színe elől.
 Igen-is az én álnokságim tesznek én
 ellenem tanú bizonyoságot, mind-azon
 által ő Uram cselekedgyél irgalmassá-
 got én velem, a' te magad nevéért; El
 áradtanak az én gonofságim, és én
 igen vétkeztem ellened, de emlékezzél
 meg róla Uram, hogy te vagy az Izraél-
 nek reménsége, és meg tartója a' nyo-
 moruságnak idején, miért vólnál tehát
 kegyetlen én hozzám? és miért tarto-
 zatnád meg a' te irgalmasságodat, és ne
 könyörülnél én rajtam? Könyörül raj-
 tam Uram, könyörül a' te sz. nevednek
 örökkén való dicsőségeért, és a' te irgal-
 masságodnak nagy voltaért. Efsék meg
 rajtam-is Atyai szived, mint Ephraim-
 nak bűnös nemzetségén, bocsásd meg
 minden bűneimet, mint régenten Dá-
 vidnak, Manafesnek, Péter Apostalnak
 meg bocsátál azoknak. Mondgyad ezt
 U
 énné-

énnekem, jól-lehet meg érdemletted, hogy úgy cselekedgyem veled mint Adamával, de meg esset én bennem az én szívem, és egyetemben meg bántam ellened való igyekezetemet, nem cselekezzem veled az én haragomnak busulása szerint, és nem térek el-vesztésedre, mert én könyörülő és irgalmas Isten, vagyok; O Istene a' magasságnak, csak te hozzád áhétózik az én szívem, és az én Lelkem, mert jól tudom hogy csak egyedül te vagy, ki engem szegént szánsz, nintsen sem az égben oda fel, sem a' földön ide alá, nintsen sehol senki kívüled, ki engemet bűneimből meg szabadíthatna, hanem csak te vagy egyedül irgalmas sz. Isten. Te magad mondtad: En reám nézzetek hogy meg tartsattok földnek minden határi, mert én vagyok az Isten, és nintsen senki több. Annakokáért imhol jövők hozzád én szabadításomnak Istenéhez, és nagy buzgósággal kiáltok, tarcs meg Uram az én Lelkemet, hogy el ne aly-
gyam

gyam az halálban. Jussön eszedben Sz. Fiadnak az Ur Jészusnak érettem el velt drága kin-szenvedése, jussön eszedben a' magas keresztfának oltárán, let fel áldoztatása, jussön eszedben áldot sz. vérének az én bűneimért való ki-folyása, és mind ezekért légy nekem, ô Isten! szegény bűnösnek kegyelmes. Könyörűly rajtam Isten, könyörűly rajtam, mert te benned bizik az én Lelkem, és a' te szárnyaidnak árnyékába vagy on reménségem, szabadics meg azért engemet, szabadics meg az én Lelkemet minden ô nyomorúságibul, az Ur Jészusnak minden érdemeért Amen.

A meg térőszegény bűnös az
Ur Jészushoz folyamodik.

Apostoli tse. 4. v. 12. *Es nintsen senkiben másban idvösség, nem-is adatot emberek között az ég alatt más név, melly által kellene nékiünk meg tartatnunk, hanem csak a' Jészus Christusnak neve.*

OH én rut fertelmes bűnökkel, mint kegyetlen habokkal el borítottat bűnös és szegény szolga, oh én örökkén való kárhózatot érdemlet, Istenül el-fzakadot ember, oh én a' pokolbéli kigyónak mérge által, meg febesítettet és ifzoyuságos képpen meg ronttatot edény. Jaj melly meg számálhatatlanok az én gonosz cselekedetim, melly fokak az én álnokságim, mind az egekig fel nevelkedtenek az én bűneim; O jaj környül vöttek engemet az halálnak ő kötelei, a' pokólnak-is ő fántzai környül vöttek engemet, és az örökkén való halálnak törei előmet vették énnékem. Már mit tegyek? hová folyamjak? bátorságot hol talállyak? mert ha a' magas egekben fel emelkedném-is, ottan-is az haragos Istennek szemei néznének én reám, ha a' mélységekben el rejtelkedném-is, ott-is meg találna engem az ő keze, vagy hogy ha a' tengereknak tulsó részeire repülhetnék-is, ott-is Isté a' te jobb-karod tartana meg

meg engemet. Kihez fussak tehát? és kitül várjak segedelmet e' rettenetes kinban? Oh a' mennyei karban dicsőségesen tündöklő fok ezer Angyalok, ha lehet szánokodgyatok rajtam, és nyujtsatok segítséget, de látom nincsen közületek tsak egy-is, ki engemet nyavalyáimból meg szabadithatná, mert az Isten egyiknek-is az Angyalok közül nem mondotta, uly az én jobbmra, az az, légy az embereknek az örök kárhózatból ki szabadítója. Hát ti a' mennyei fényes boldogságban helyezettet idvözült Szentek, Pátriarchák, sz. Királyok, Prophéták, Apostolok és minden választot Szentek, vallyon s-nem segithetteke engemet? Obizonnyára én rajtam semmit nem segithettek, holot én felőlem semmit nem-is tudtok, a' mint jól mondgya Esaiás, az Abraham semmit nem tud felőlünk, és az Izraél nem ismér minket. De talán ti hozzátok folyamodom, ô ti sz. Mátyromok, kik a' Jéhus tanú-bizonyosság tételéért halált

fzenvedtetek, mind-az-által látom, itt-is
 hafzantalan keresek bátorságot, holot
 az ő Atya-fiát senki meg nem válthat-
 tya, és meg nem adhattya Istennek az
 ő váltságának árát. Annakokáért mi-
 vel nincsen fohól segedelem, nincsen
 szabadittásra való erő, hanem csak te
 benned drágalátos Jéhus, élő Istennek
 szerelmes sz. Fia, te hozzád futok azért,
 és te hozzád kiáltok, Jéhus Dávidnak
 Fia könyörűly én rajtam. Te vagy, ő
 Jéhus! ki e' világra jöttél a bűnösöket
 idvözíteni, kik közöt én jól lehet leg na-
 gyob bűnös vagyok, mind-az-által bi-
 zik az én Lelkem irgalmadban szivem,
 remél minden jót hitem, mert értem
 halálra, azért jöttél kinra, Christufom
 áldozatra, hogy az te drága sz. véred-
 nek ki ontása által, meg tisztitanád Lel-
 kemet, minden ő bűneiből. Te ő di-
 csőséges Jéhus egyedül te nyomtad a'
 fajtót, és a' népek közül senki nem vólt
 te veled, azért mint hogy nem vólt Sz.
 Felségeddel senki a' kin-szevedésben,
 így

így nem-is lehet senki veled az idvözit-
 tesben: Annakokáért ő idvözítő Jéhu-
 som, légy nekem most kegyelmes Chri-
 stufom, légy édes meg váltó Jéhusom.
 Légyen értem való alázatos születésed,
 Lelkemnek vigassága, légyen drága
 fzenvedésed Lelkemnek valtsága, sze-
 lid békeféges türeśed, légyen én Lel-
 kemnek példája, gyalázattal illeteté-
 sed, légyen dicsősége Lelkemnek, ártat-
 lanságod, légyen az én szentségem, és
 a' te kinos halálod, légyen az én Lel-
 kemnek örök boldogságos élete. Nin-
 tsen töb közben járó az Isten és embe-
 rek közöt; hanem csak egyedül te oh
 ember Christus Jéhus, annakokáért én-
 is csak te hozzád fietek, egyetlen egy
 közben járomhoz, fordicsad el rólam,
 sz. Atyád haragját, és sz. sebeidnek ér-
 deméért vigyed azt véghez, hogy a' ke-
 gyelemnek ajtaja nyitassék meg né-
 kem. Es mivel hogy senki nem mehet
 az Atyához, hanem csak te általad,
 nem-is tehet senki más fundamento-

mot az idvösségre, az Ur Jésus Christu-
son kívül. Segély tehát engemet-is ô
Jésus, te hozzád folyamodó szegény
bűnöst. Segély hogy te általad, sz. A-
tyádnak dicsőséges sz. színe elejben bôl-
dogul juthassak, és a' te drága Jésus ne-
ved által az örök idvösséget-is el vehes-
sem, Amen Uram Jésus Amen.

**A meg térő bűnös az Jésus-
nak érdemével vigasztallja
magát.**

1. Joh. 2. v. 2. *Es a' mi bűneinkért engesztelő áldozat, nem csak a' mi bűneinkért pedig, hanem az egész világnak bűnéért-is.*

Dicsőséges és irgalmas Jésus, ki
azért jöttél e' világra, hogy a'
szegény bűnösöket hijad a' poe-
nitentia tartáfra, és ô melly gyönyörű-
ségessék a' te beszédid holot így szólí-
tasz minket: jöjjetek én hozzám mind-
nyájan, kik meg fáradtatok, és meg
vagytok terheltetvén, és én meg nyu-
goszt-

gosztlak titeket, vegyétek fel az én igá-
mat ti reátok, és tanuljátok meg én
tülem, hogy én szelid és alázatos szívű
vagyok, és találtok nyugodalmat a' ti
szíveiteknek. Annakokáért mivel
hogy én volta-képpen bűnös vagyok,
és mivel hogy undok fertelmes sok
bűneim, reám nehezültenek mint
egy nehéz terh, és el fárasztot-
tak meg sérült lelkemet, el annyira,
hogy mint a' vádászoktól meg kerget-
tetet szarvas a' szép hives patakra ki-
vándozik, így az én el-ájult lelkem-is
kivándozik a' te kegyelmednek patak-
jához, ô Jésus élő Istennek sz. Fia. Já-
rulok azért te Sz. Felfégedhez, mivel
hogy a' bűnösöknek kedvéért jöttél, ne
ves meg tehát engemet kíváltképpen
való bűnöst, és mivel hogy irgalmassan
szóllítottad a' bűnösöket, ne utáld meg hát
engemet, számtalan bűnökkel, minden
bűnösöket fölöttéb fellyül halladó bű-
nöst. En egyébaránt jól tudom hogy

sz. Felfégedtül haragot érdemlettem és nem kegyelmet, halált és nem életet, örök kárhozatot, és nem érdemlettem idővösséget; de mindazonáltal, bizom ô Jêsus te sz. Felfégednek minden kinszenvedésének drága érdemében, és tökéleteffen el hitettem azt az én Lelkemmél, hogy mivel mind e' széles világon lévô embereknek váltságaért, tennen magadat a' keresztfának oltárán fel áldoztad, bizonynyára lettél Isten előtt egy engesztelő áldozat az én Lelkemnek ô váltságaért-is; Hiszem te vagy ô Jêsus az Istennek Báránya, ki viselted bizonynyára az én bűneimet-is, mivel hogy én-is e' világból való vagyok. A mint mind e' széles világon lévô bűnösök, így én-is tudom, hogy téged ô Jêsus szolgálattal terheltelek az én bűneimmel, és fárasztottalak az én hamissággommal, utálatossá lettél az emberek között, fájdalommal tellyes, beteges, és az én bűneim miát olyaná lettél, mint a' ki előtt ember el

el rejtí orczáját. Te ô Jêsus, te viselted az én betegfégit, és az én fájdalommat te hordozád, meg sebesítettél az én álnokságomért, meg rontattál az én bűneimért, az én betegfégitnek verefége te read szállót, De mind-az-által el hiszem bizonynyal, hogy ennyi drága szenvedésidnek, szentféges érdemi szolgálnak Isten előtt, minden én bűneimnek bocsánattyára, lelkemnek meg igazulására, és annak tellyes váltságára, nints ebben semmi kétségem, a' te sz. és mélyféges sebed által meggyógyulnak az én lelkemnek sebei, a' te megfogattatásod által, el rontatnak az én lelkemnek fogsági, a' te megkötöztetésed által, el szaggattatnak az én bűneimnek kötelei, a' te vádoltatásod által, meg szegyenítettnek minden én vádolóim, a' te gyalázattal való illettetésed által, el fordittatnak Istennek szeméi elöl minden én gyalázatom. El hittem bizonynyal és nincsen ebben semmi, kétségem hogy a' te vereségid, és ostorcsapásid,

páfid, által szolgálak az én lelkemnek idvösségére; az te csuff ruhában való öltöztetésed, szolgál az én lelkemnek ö büneiből való le vetközterésére; a' te artzul való pökdöztetésed, arcs csapásad és gyalázatot, szolgál az én lelkemnek szép ékességére; a' te tövis koronád, az én lelkemnek dicsőségére; a' te halálra való szententiázásod, az én lelkemnek az halálbul való fel szabadulására; a' te keresztfára való fel feszítettetésed szolgál én lelkemnek az örök kinbul való ki menekedésére; a' te drága sz. vérednek el ki folyása, szolgál én lelkemnek büneiből való ki tisztulására, az mint sz. János mondgya: Hogy a' Jéhus Christus Isten Fiának vére, tisztogat meg minket minden bűneinkbül. El hittem végezetre, és nintsen ebben semmi kétségem, hogy a' magas keresztfának oltárán el szenedet kinos halálodnak drága érdeme által, bé mégyen lelkem ama mennyei Paradicsomban, az örök dicsőségnek boldog

el

elvételére. Annakokáért ne fély lelkem, és semmit ne irtozzál ama pokólbéli kigyónak mérgétül, a' bűnnek kárhoztatásatul, és az halálnak fullánkjátul. Nincsen semmi kárhoztatás azokban, kik a' Jéhus Christusban vagynak, és nem aranyon sem ezüsten váltottattam meg, hanem a' makula és szeplő nélkül való Báránynak a' Jéhus Christusnak vérén. Léven pedig ilyen bizodalommal, és lelki vigassággal járulok sz. Fe ségedhez, édes meg váltó Jéhus Christu somhoz, és a' te drága szenvedésednek minden érdeméért könyörögök, légy nekem bűnösnek kegyelmes, bocsásd meg bűneimet, és töröld el minden alnokságimat. O Jéhus! a' te drága Jéhus neved szerint cselekedgyél én velem, mivel hogy Jéhus vagy azért, hogy meg szabadicsád a' te népedet, az ő büneiből. O szabadics meg tehát az én lelkemet is minden büneiből. Mondgyad ezt énnékem; Bizzál fiam, mert meg bocsáttattanak az te bűneid,

U 7

mond-

mondgyad azt, a' mit mondál a' megterő Mária Magdolnának; néked fok, az az, minden büneid meg bocsáttattnak, meny el, a' te hited tartot meg tégedet. Mondgyad ezt énnékem: En vagyok én vagyok ki el-törölöm a' te álnokságidat én magamért, és a' te büneidről én meg nem emlékezem. Hogy így tökéletes lelki bizodalomnak általa, az te kegyelmedben meg erősödven, mostan büneimnek bocsánattyát, végezetre pedig el végyem ô Jêsus a' te fz. kezeidbül a' mennyei bôldogságnak meg hervadhatatlan, és örökkén meg maradandó koronáját. Amen.

Gyonás előtt mondandó három rövid, de buzgó imádságok, mellyekben a' szegény bünös minden büneirül Isten előtt vállást tész.

Sólt. 32. v. 5. *Annakokáért az én büneimet tenéked meg jelentettem, és az én hamisságomat el nem fôdöztem (s-mondék) meg val-*

vallom én ellenem az én álnokságimat az Urnak; és te meg bocsáttod az én büneimnek hamisságát.

Bünt gyölölô erôs bôfzû-álló Isten, meg vallom a' te dicsôfégedre, hogy én Anyámnak méhétül fogva mind ez ideiglen ifzonyuságosképpen vétkeztem fz. Felfégednek minden parancsolati ellen. Mert én tégedet mint egyedül való igaz Istent, nem féltetek és nem tiszteltelek, sôt gyakorta el feletkezvén fz. Felségedről, féltem inkább az embereket ô melly fokszor rejtettem el magamat félvén véghez vinni a' gonofzságnak cselekedetit az embereknek szemei előtt, és nem gondoltam azzal, hogy Sz. Istenségednek színe előtt, nyilván vagynak minden gonofzságim. Miképpen takargattam büneimet az emberek előtt, és edgyik czégéres bünbûl a' másfikban lelkem esmérleti ellen ragattattam, de nem búslalkodtam azon, hogy mindazonáltal az én Lelkem engemet fz. Istenségednek

nek áldot szemei előtt rut bűnösnek vádolt, mert nem féltetek tégedet mint igaz Istent, hanem féltém az emberek ítéletit, és a' világi büntetést. Ennek felötte meg vallom, hogy a' te dicsőséges Isteni sz. nevedet nagy sokszor rutúl káromlottam, holot azon te szent neved által hazug mondásokat szólottam, hamissul hitemet el mondtam, és felebarátomat álnokul meg csáltam. O Uram a' te dicsőséges sz. nevedet, melynek dicsőségére meg az Angyalok is meg hajtyák magokat, gyakorta szidálommal illettem, és annak szentségével szívemnek gonofságát, hazug mondásomnak csálárdságát álnokul fődöztem, és nem féltém ama te fenyegető beszédetűl, holot így szóllasz: Az te Uradnak Istenednek nevét héjában ne vegyed, mert nem hadgya Isten büntetés nélkül azt, a' ki az ő nevét héjában vészti. Meg vallom azt-is hogy én a' te szombatodat, ő Isten, meg nem szenteltem, de sőt inkább rut bűnökkel és gonosz

nosz cselekedetekkel gyakorta meg förtöztettem. O jaj mely igen meg hidegült az én szívemben minden áhétózás, el fogyot lelkemből minden kegyes búzgóság; nem imádlak tégedet szentségben és igazságban, a' mint kívántatik, és olly törödelmes figyelmetességgel nem hivlak segítségül a' mint illik, de gyakorta én imádságomban szintén olyan vagyok, mint ama hizelkedő, hamis és kép mutató nemzetiség; Kirül magad így szóllasz; ő Igazságnak Istene: Ez a' nép közelget hozzám csak ajakival, de az ő szíve mészíze vagyon tülem. Ezen fellyül jaj mely reft, és tunya vagyok a' te sz. Templomodnak gyakorlására, unalmas áldot sz. igédnek halgatására, és elégtelen az hallot idvösséges sz. igédnek meg tartására. Oh az én szívem ama gonosz szántó föld, melyben ama Lelki mag, az életnek beszédgye gyökeret nem verhet, egy kevés ideig ha valami jóra gerjedez is az én szívem, de azonnal el mulik, mi-

mihelt a' gonofznak cselekedetire való alkalmatosságot találok, és mivel a' bűnnek haláloffan meg fertő tövéffei, az én szivemnek szántó földgyében tellyességgel el gyökereztenek, nem teremhet gyümölcsöt én bennem, a' te áldot sz. igédnek magva. Es így nincsen én bennem álhatatos Isteni szeretet, nincsen tökéletes Isteni felelem, nincsen kegyesség, jóság, hit, tisztaság, szentség, nincsen semmi igazság, el annyira, hogy az én szivem, és az én Lelkem utálatos bűnöknek fekélyivel rakva lévén, érzi ő igaz ítéletü Sz. Isten, hogy el kárhoztathatz engem, mert nem egy bűnöm nékem mint Angyalnak, nem egy vétkem nékem mint Korénak, fok büneim engem meg halladnak, minden bűnöft nyilván fellyül mulnak. Ha azért egy bűnért annyi ezer Angyalokat, a' mennyei karbul a' pokolra taszítottál, mennyivel inkább alá taszithatz engem, meg számlálhatatlan undok bűnökkel meg förtöztetet bűnöst;

nöst; ha egy vétkéért Koré, Dáthán és Abirom alatt a' földet meg szakasztván, őket elevenen a' pokolnak mélységére vetetted, mennyivel inkább meg érdemlettem én, hogy úgy cselekedgyél velem, holot az én vétkeim meg számlálhatatlanok, mint a' tengernek fővényi. De mindazonáltal cselekedgyél én velem, oh Isten a' te irgalmasságnak fokasága szerint, fődözd-el minden büneimet, vedd őket a' tengernek mélységében, és azokrul soha többé igaz ítéleted szerint meg ne emlékezzél. Lám a' te áldot sz. Fiadat az Ur Jéhus Christust azért küldötted e' világra, hogy az ő neve által bűnöknek bocsánattyát vegyék mind azok, kik ő benne hisznek, én pedig tellyes szivembül, és gyenge hitemnek minden erejébül, ragaszkodgyam áldot szép Jéhusomnak drága érdeméhez, adgyad tehát hogy az által adassék meg nekem-is büneimnek bocsánattya. Oh irgalmasságnak Istene, cselekedgyél irgalmasságot én velem,

a' te

a' te sz. Fiadért az Ur Jéhus Christusért,
Amen.

Más ugyan azonrul.

1. Joh. 1. v. 8. 9. *Ha azt mondgyuk hogy
nintsen bűn mi bennünk, magunkat meg
csalljuk és igazság bennünk nintsen. Ha
meg valljuk a' mi bűneinket, hív és igaz
az Isten, hogy meg bocsássa minéink a' mi
bűneinket, és meg tisztítsa minket min-
den hamisságtul.*

O Mindenható és minden szivek-
nek titkait által látó sz. Jehova
dicsőféges Isten, kinek az ő sz.
szemei előt nyilván vagynak mindenek,
és még távurúl jól tudod az ember szí-
vének gondolatját, mert valamint a'
tűz meg próbálja az ezüstit, szintén
ugy meg vizsgálod Uram az emberek-
nek sziveket, s-azért mondgya Esaiás:
Jaj azoknak kik az Urtul mélységesen
el röjtik az ő tanácsokat, és kiknek az ő
cselekedetek főtéttségben vagynak. Kik
azt mondgyák, kicsoda lát minket, és
kicsó-

kicsoda véssen minket eszében? En an-
nakokaért fok bűnökkel meg förtözöt
nyomorúlt ember, álván oh Isten én
Istenem a' te dicsőféges színed előtt
nem rejtem el és nem tagadom bűnei-
met, mellyeknek számát jobban tudod
hogy sem mint én. Meg vallom or-
czám pirulásával én ellenem az én bü-
neimet, mert rutul vétkeztem a' te szí-
ned előtt. Isten engedetlen voltam a'
te sz. parancsolatid ellen, és az én fele-
barátomat nem szerettem, mint önnön
magamat. O melly gyakran gerjede-
zet az én szívem haraggal, irigységgel,
gyűlölésséggel és boszszu-állással, noha
jól tudtam édes Jéhusomnak ama mon-
dását, hogy valaki haragszik az ő fele-
barátyára, méltó az ítéletre, melly gya-
korta illettem felebarátomat rut szida-
lommal, gyalázattal és káromló beszéd-
del, noha jól tudtam az én Christusom-
nak ama mondását, hogy ha valaki az
ő felebarátyának azt mondgya bolond,
méltó az Gehennának tüzére. Ennek
felöt-

fölötte ô jaj mint vádollya lelkemet, az én utálatos fertelmes és fajtalan életem, mert az én Idvözöttömnek mondása szerint, ha ki valamelly aszfzonyi állatra nézend gonosz kívánságbul, már paráználkodot az ô szivében. Mennyivel inkább paráználkodot az, a' ki gonosz kívánságbul még az ô kezeit-is ki-nyújtotta. Annakokáért én Istenem volta-képpen ellened vékeztem, látásodra gonoszt cselekedtem, de mindazonáltal le borulok Isten a' te sz. színed előtt, és a' meg téré Mária Magdolnával, Dáviddal és Manafessel törődelmes zokogó lélekkel meg térek te hozzád irgalmasságnak Istenéhez. O Isten! Légy nekem szegény bűnösnek kegyelmes, bocsásd meg, ô bocsásd meg sz. nevednek dicsőségéért minden bűnemet, tekéncs meg irgalmassan sz. Fiad drága vérének hullását, és azért légy kegyelmes az én szegény bűnös Lelkemnek. O az én Jésus Christusomnak Isten Fiának vére, tisztogassa meg
az

az én Lelkemet minden bűneibül. Amen.

Még-is ugyan azonrul.

Példa be. 28. v. 13. *Az ki el fődözi az ő vétkei-jét jól nem lesz en dölga; a' ki pedig megvallya és el hadgya, irgalmasságot nyer.*

Mindenható kegyelemmel bővelkedő Sz. igaz dicsőféges Ur, erős Zébaoth Isten, kinek az ô szemei előtt nyilván vagynak mindének és a' kinél tudva vagynak az ember szívének belső részeinek titkos gondolatis, ki régenten Jeremias sz. Prophéta által azt mondottad: Az én szemeim vagynak minden ő utaikon, nem rőjtözködhetnek el az én órczám elől, és nem fődöztetik el az ô álnokságok az én szemeim elől. En nyavalyás fok bűnökben fertezet gonosz szolgál, mivel hogy tudom hogy el nem rejthetë bűncimet, és el nem titkólhatom álnokságimat előtted; mert ha Sáletrommal mosnám is, és szappannal fejíriteném-is magamat,

mat, mindazáltal még-is jegyeztetve vagynak az én álnokságim az te szemeid előtt: Annakokáért meg vallom önnön magam ellen az én bűneimet, mellyek mint az tengernek fővényi meg számlálhatatlanok. O jaj az én álnokságim az én fejemet föllül halladták, és az én bűneim az egeket érik, tetétül fogva talpig nincsen épfégy én bennem az én bűneim miát, és életemnek tellyes napjaiban úgy ittam a' bünt, mint a' vizet. Annakokáért érzem igaz ítéleted szerint ellenem fel gerjedet busult haragodat, mert nem olly Isten vagy te, ki gyönyörködöl az hitetlenségben, nem lakik te nálad a' gonosz, nem álnak meg a' te szemed előtt a' kevélyek, és gyűlölő minden gonosz cselekedőket. O mint rettentnek engemet ama te keményen feddőző beszédid; midőn így szólasz, én vagyok az erős bocsfű-álló Isten, ki meg látogatom az Atyáknak vétkeket az fiakban, harmad és negyed iziglen azokban, a' kik engemet

nem

nem félnek, és az én parancsolatimat meg nem tartják, holot ha a' te el busult haragodban még az fiakat-is az ő Atyoknak vétkeiért meg bünteted, mennyivel inkább nem hagyod büntetetlen, az én önnön magam bűnös cselekedetimnek gonofságát. De mind az-által még-is te hozzád futok irgalmasságnak Istene, kit jól-lehet bűnös testem meg bántot, haragra indított, bocsfű-állásra hajtot, de törödelmessen kérlek fok bűneim ne nézzed, hanem mint tolvajnak, Péter Apostolnak, meg bocsátál azoknak; így nekem-is bűnösnek hasonló vétkefnek, kegyelmez meg Christusom. O menybéli szerelmes sz. Atyám az te sz. Fiadnak az Ur Jézus Christusnak sz. érdeméért kérlek, emlékezzél meg régi szokot irgalmasságodról, és a' te erős esküvéssedről, holot azt mondottad: Elek én, nem akarom a' bűnösnek halálát, hanem hogy meg térjen és éllyen. Es a' te Sz. Lelkednek ereje által térics meg engemet, utál-

X

tald

tasd meg velem a' bünt, mint a' mérges kigyót, és fegyély hogy az O embert, melly meg vesztegettetett minden gonosz kívánságokkal és indulatokkal, én volta-képpen letehessem. Annak föltötte indics az én szivemben kegyes tördelmességet, hogy meg szánván és bánván bűneimet, a' meg terő bűnös Mária Magdolnával, azoknak fertelmes undokságát, keservessen meg sirathassam. Azomban pedig légy nekem szegény bűnösnek kegyelmes, és a' te esküvéfed szzerint ne akarjad el vesztét szegény bűnös Lelkemnek, hanem ad meg véghetetlen irgalmasságodbul az Örök életet. Lám az te szzerelmes Sz. Fiad meg halván a' magas kerefszfának oltárán lött egy engesztelő áldozat mind e' széles világnak bűnéért. Légyen tehát azon ő sz. áldozattya, egy tökéletes engesztelés, a' te sz. színed-elött minden én bűneimért-is. O Istene az igazságnak könyörűl én rajtam, az te szzerelmes sz. Fiadért, az Ur Jéhus Christusért, Amen!

Az

Az Gyónás után el vévén az absolutiot, a' bűnöknek bocsánattyát így imádkozzál.

Efsai 43. v. 25. *En vagyok, én vagyok, ki el törölöm a' te álnokságodat, én magamért, és a' te bűneidről én meg nem emlékezem.*

O az Isten irgalmasságának meg mérhetetlen gazdagsága, melly igen könyörűlő, melly igen irgalmas, és kegyelmes az Isten, holot az én bűneimmel én egyebet nem érdemlettem, hanem hogy te erős bszszű-ál-
ló Isten, engemet előled éppenséggel el taszittanál, de imé meg kegyelmeztél az én Lelkemnek, meg bocsátván minden bűneimet. Atyai irgalmasságodat fejemre terjesztetted. Annakokáért örvendez az én lelkem én bennem, mivel hogy el vétetett az bűnnel terhe, és az örökkén való halálnak félelme elfordítottat én rólam. O irgalmasságnak Istene, valóban az te igaz ítéleted szzerint cselekedtél én velem, mert hogy a zt

X 2

mon-

mondottad: Ha az ti bűneitek ollyanok volnának mint a' veres festék, fejérek léfnének mint a' hó, ha pirosfak volnának mint a' piros festék, ollyanok léfnének mint a' fehér gyapjú, vóltaéppen véghez vitted azt az én-Lelkemen, holot utálatosfak valának az én bűneim, vörössék mint a' veres füstök, de mind-azon-által, az Ur Jésus Christusnak piros rósa színü szent vérének ereje által, el-változtattad, hogy ollyanokká lettenek mint a' hó, és mint a' fehér gyapjú, már az bűnnek nincsen semmi károztatása rajtam, holot az Atyának kegyelme engem, az Ur Jésus Christusnak érdemében, a' Sz. Lélek által részeféltött. A mint bizonynal hiszem az Atyának szerelmét, az Fiúnak kegyelmét, és az Sz. Léleknek meg szentelését; olly bizonynal hiszem hogy azontul reám-is szállot, az Atyának szerelme, az Fiúnak kegyelme, és a' Sz. Léleknek meg szentelése, mihelt az én Lelki Pásztorom az Atyának, Fiúnak, és a' Sz. Lélek

lek Istennek nevében, hirdette nékem, bűneimnek bocsánattyát. Azért bizzál ô én Lelkem, mert meg bocsátattanak tenéked minden bűneid. Az irgalmas Atya az ô sz. Fiának, az Ur Jésusnak drága érdeméért, már minden te gonofzságidat, az tengernek mélységében vettette, és azokrul soha meg nem emlékezik. Ne fély már Sátán ijesztésére, ki rettentü szivedet, mert az Isten kegyelmes kezeiben el bé írot tégedet. O kicfoda az a' ki engemet Istennek választyát merne vádolni? holot az Isten az, a' ki engemet meg igazított, Isten az, a' ki nékem minden bűneimet meg bocsáttya, és ama tiz ezer tálentom szerint való adosságimat el engedte. Annak-okaért térjetez hátra minden én gyűlölöim, és ti mindnyájan kik az én Lelkemnek vagytok ellenségi, mert meg halgatta az Ur az én siralmamnak szavát, meg halgatta az Ur az én könyörgésemet, az Ur bé vette az én efedezésimét; pirullynak meg már és igen há-

borittasának még minden én ellenségim, hatra térjenek és hirtelen szégyenülnek meg. En pedig meg maradok az én Istenemnek házában, mint a' zöldellő olaj-fa, és bizom az Isten jóvoltában mind örökkön örökké. De Isten, oh irgalmasságnak Istene, mivel hálálhatom még illy bövségeffen reám árasztott irgalmasságot, én tégedet dicsérlek Uram, és fel magasztalom az te sz. nevedet mind örökkön Amen!

Még-is a' szerint való hálá- adó Imádság.

Sólt. 108. v. 1. *Kész az én szivem Isten, éneklek és dicséretet mondok.*

Irgalmassággal és könyörületefféggel fölötteb bővelkedő dicsőséges sz. Jehovah Isten, tellyes szivembül áldozom te sz. Felségednek, buzgó hálá-adásnak áldozattyával, hogy engemet meg számlálhatatlan, sok bűnökkel meg ferteztetet utálatos edént, meg nem utáltál, az én gonosz cselekedetimnek érdeme

deme szerint, kegyelmes szemeid elől el nem taszítottál, és az örök kárhozatra nem vetettél, hanem az te irgalmasságodnak gazdagságát fejemre terjesztvén minden bűneimet meg bocsátottad; a' pokolnak kötelei környül vöttek volt engemet, előmet vették volt az hálának törei; de az én nyomoruságomban segítségül hívtam az Urat, és kiáltottam az én Istenemhez, és meg halgatta szómat az ő templomából, és az en kiáltásim ő elejben jutottanak. Annakokáért vigad az én szivem az én Istenemben, és örvendez az én Lelkem az én Idvőffégemnek Istenében. O melly nagy Lelki boldogságra változott az én igyem. Holot az én Lelkem fel szabadult az bűnök rabságátul. Mert az Jésus Christus Isten Fiának vére, meg mosogat engem minden én álnokságimból. El vétettének rólam minden én bűneim, holot az Jésus Istennek ammaz Báránya ő az, a' ki magára vette; és vífeli mind ez világnak az ő bűneivel

az én bűnemet-is. El fordítottat rólam az Istennek minden haragja, holot az Ur Jézus Christus lött egy engesztelő áldozat az kereszt-fának oltárán, mind ez világnak bűnéért, és tudom bizony, hogy már nekem-is békefélegem vagyon az Istennel, minek utánna meg igazultam a' Jézus Christusban való hit által. El rontatott az Ördögnek ellenem dühösködő minden hatalma, mivel hogy az Ur Jézusnak nevében vettem bűneimnek bocsánattyát. O én lelkem térgy már vízfű a' te nyugalmadra mert az Ur meg irgalmazott teneked. O az Isten könyörületességének nagy gazdagsága melly dicőfégeffen meg jelent én rajtam, holott már nincsen semmi kárhoztatás bennem, mivel én az Ur Jézus Christusban vagyok, kicsoda vádólhat immár engemet? Isten az a' ki meg igazított, kicsoda kárhoztatna engemet? Christus az a' ki én érettem meg holt, és föl-is támo-

támodot az én meg igazulásomért; és kinek nevében vettem minden bűneimnek bocsánattyát. Annak-okaért éneklek az Urnak Uj éneket mert csudadolgot cselekedett én velem. Jövetek el örvendezzünk az Urnak, vigadgyunk a' mi szabadítónknak közsiklájának mennyünk ö elejbe hálá-adással énekellyünk néki dicőféreteket. Mért ö a' mi Istenünk, és mi az ö mezeinek népei és az ü kezének juhái vagyunk. Ö meg örzi az ö Szenteinek lelkeket, és a' gonofzságnak kezébül meg szabadittya őket. Mindazonáltal kérlek én kegyelmes Istenem, az te áldott Sz. Lelked által erőficséd és nevellyed én bennem a' hitet, hogy nagy fiui bizodalommal és állandó tökéletes Lelki reménfeggel vigasztalhassam lelkemet, hogy a' mint az én Jézusomnak rendelése szerint lelki Pásztoromtul elvettem bűneimnek bocsánattyát, úgy bizonyára minden bűneim Menyben-is meg bocsáttottanak

nak. Kegyelmes Isten, végy-ki szívemből minden kételkedést, és irts ki elmémről minden ide nem tartozó gondolatokat. Ne engedgyed hogy az én Lelkemnek botránkozására lehessen az én lelki Páfztoromnak emberi személlye, hanem nyugosztald meg az én szívemet ezen, hogy ő nekem az én bűneimnek bocsánattyát hirdette nem ugymint ember, hanem ugymint Christusnak Szolgája, és az Isten titkainak igaz Sáfára. Es ez szerint adgyad hogy volta-képpen meg ujttatván az én elmémnek lelkében, belsőképpen érezzem ama mennyei ajándékot, részes legyek a' Sz. Léleknek vigasztalásában, meg kostollyam az Isten jó bevezetésének örömét, és a' jövőendő boldog életnek erejét. Es az én halálomnak óráján-is, segély a' te Sz. Fiadért, segély én édes Istenem, hogy ezen hitnek ereje által, mellyel hiszem hogy az én bűneim, nem csak e' földön de menyben-is

is meg bocsáttatnak, bátran Lelkemet le tehessem az én Uram Jéhus Christusomnak sz. kezeiben Amen.

Még-is azonról egy szép imádság.

Matth. 16. v. 19. *Neked adom a' Menyországoknak kulcsát, és valamit meg kötözendesz e' földön mennyegbe-is meg kötözve leszén, és valamit meg oldandasz e' Földön mennyegben-is oldozva leszén.*

Felséges ditsőséges Jéhus mindenható irgalmas Ur, kinek kezében vagyon az élet, és az halál, ki meg ölsz és meg elevenítesz, és a' kinek adott minden hatalom az égen és a' földön, tellyes szívemből adok hálákat te sz. Fölségednek, hogy a' te itt ez földön vitézködő Annysz. egyházadnak, és abban való minden hivednek, illy kegyelmes és irgalmas gondviselője vagy,

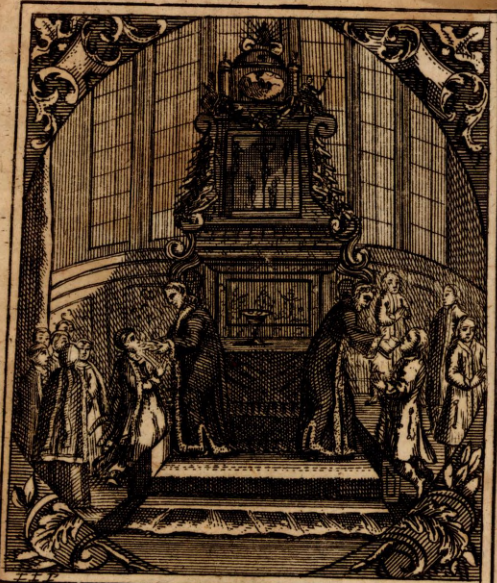
hogy azoknak lelkeknek meg tartására bocsátasz Lelki Pásztorokat, kik a' szegényeknek Evangyéliomot hirdeszenek, bé kötezzék a' törödelmes szívűeket, hogy az kik Sionban sírnak azoknak vigasztalást nyújtsanak, örömet kenetét adván a' bánatnak helyében, ditséretnek palástját, a' keserves lélek helyében, hogy nevezteszenek igazságnak fainak. És hogy nevezet szerez, a' bűnök bocsánatjának hatalmát, a' Meny-orfágnak ama kulcsát adtad, a' te szent gyülekezetedben helyheztetett szolgáltnak, hogy valakinek meg bocsátandgyák bűnököt, meg lesznek bocsátva Mennye-gben-is, ô melly igen örvendez ezen az én Lelkem, holott mostan-is azon Egy-házi hatalom által vigasztalás adatott meg szomorodott szívemnek, és az én bűneim bocsánatjának hirdetése által az Meny-orfágnak ajtaja nékem meg nyitott. Mert bizony tudom, hogy az mint a' te képed-

pedben ô Jêsus e' földön vettem az én bűneimnek bocsánatját, így Mennye-gben-is meg bocsátattanak énnékem minden bűneim. Már engemet ki meg holtam vala a' bűnben, és a' testnek környül metéletlenségiben, magával edgyűt meg elevenitet az Ur Jêsus, meg bocsátván nékem minden bűneimet, el törölvén amaz ellenem való kéz írást, melly énnékem ellenem vala, és azt horizontalanná tévé, az keresztfára felfűztvén, és meg fűsztvén a' birodalmakat, és a' hatalmasságokat, mellyek az én szegény Lelkem ellen, a' bűnnek ereje, által tufakodtanak, és azokon diadalmat vévén, a' keresztfá által. Senki azért már engemet ne kárhoztasson, mert az Istennek békesége lakozik az én szívemben. De oh mivel érdemlettem mind ezeket, mifoda szentségem volt énnékem, hogy kegyelmes szemeiddel reám tekintettél? Mifoda érdemem? hogy bűneimet meg bocsátván, irgalmasságodat reám terjesztetted, mifoda

igazságom, hogy kemény ítéletedet, és ellenem fel gerjedett busúlt haragodat rólam el fordított? Csak egyedül te oh kegyelmes Christus mind ezeket a' Lelki jókat, te egyedül szerzedet énnekem, az te sz. haláloednek és drága véred hullásának általa? Azért vigad az én Lelkem te benned én Idvözéttő Istennemben. Ditsírek tégedet telies szívemből, és mind az egész gyülekezet előtt, éneket mondok tenéked. Meg hajtom magamat az te szentségednek templomában, és ditsérem az te nevedet, a' te kegyelmeffégedért és igaz mondanádodért. Aldjad én Lelkem az Urat, és a' te Jéfusodnak jó-téteményérül soha el ne feletkezzél Amen.

Az Ur Jéfusnak sz. vég vatso-
rájával való éléshez készülvén,
igy imádkozzál.

Colof. 2. v. 14. 17. *El térülvén az Cere-
moniáknak ellenünk való kezünk irását:*
mel-

I Cor. xi. v 23.
Mert én az Ur-tul vöttem, mellyet
néktek előtökben-is adtam.

mellyek a' következendő dólgoznak árnyeki
de a' valóság a' Christusé.

OH mindenható irgalmaffággal és
könyörületességgel fölöttébb bő-
velkedő, Sz. és ditsőséges Isten
melly tsudálatosflak, és meg változhatat-
lanok a' te dólgaidd, és melly meg betsül-
hetetlenek a' te jó-téteményid, mellye-
ket eleitül fogva az embereknek fiaival
közlöttél. De leg kiváltképpen a' mel-
lyeket mi velünk Uj-Testamentomi sze-
rint való hiveddel, az időnek utolsó
részeiben tselekedtél. Mert oh men-
nyivel bódoggabbak vagyunk mi, az O
Testamentomi hiveknél, kik az lelki
jókban tsak példa által részesültenek,
mi pedig az Ur Jésus Christusnak, test-
ben való meg jelenése után, valóságos-
san élünk, a' mi lelkünk idvösségére ren-
deltetet, minden Lelki jókkal. Az Pa-
raditsomban vala régenten az életnek
fája, körül az efet után amaz Chérubim-
Agyal, el-kergeté Adámot és Evát.
Mostan pedig az Anyaszentegyház-
nak

nak Paradisom kertjében vagyon, az örök életnek valóságos Fája, az Ur Jé-
sus Christus, kitől minket hiveket, sem
Angyal, sem Fejedelemség, és semmi
egyéb teremtet állat-is el nem szakasz-
that. Régenten az Noénak bárkájában
az igazak, mostan pedig az Ur Chri-
stusban való hit által kik meg igazul-
tunk, ama mennyei Noénak, az Ur Jé-
susnak sz. érdemének bárkájában, a'
bűn, és az örök kárhozatnak Özön-vize
ellen tartatunk meg. Es az Izraélnek
Fiai, a' ködnek oszlapa alatt által men-
vén, a' vörös tengeren, példázák az Uj-
Testamentom szerint való sz. Kereszt-
séget, holot mi már nem példa-képpen,
hanem vizzel, és Sz. Lélekkel, valósá-
gossan kereszteltetünk meg. Az mint-
is az Husvétí báránynak meg étele, és
annak vérenek el-hintése, példázta va-
la, ama mennyei Báránynak, az Ur Jé-
sus Christusnak, sz. testének és sz. vé-
rének drága sz. Sacramentomát. El
annyira hogy mi, kik az testben meg
jelent

jelent Ur Jésus Christusban hiszünk,
már nem példa képpen, hanem valo-
ságossan, a' meg áldatot kenyér és po-
hár által, veszfzük, eszfzük, és iszfzük,
az Ur Jésusnak érttünk fel-áldoztatot sz.
testét, és a' mi bűneinknek elmosásáért
ki ontatot drágalatos sz. vérét. Melly-
ben én olly bizonyos vagyok, a' mint
bizonyossan hiszem, hogy az Christus
Istennek Fia testben meg jelent, és a'
mint bizonyos vagyok abban, hogy az
én Jésumnak áldot ajakibul, tiszta
igasság származot, midőn az ő sz. vég
vatforájában így szóllot vala; vegyé-
tek és egyétek ez az én testem, melly
ti érettetek adatik, vegyétek és igya-
tok ez az én vérem, melly a' ti bűnei-
tekért ki ontatik, mint hogy pedig bi-
zonyos és valóságos teste adatot éret-
tünk az keresztfára: bizony, és valósá-
gos vére a' Christusnak ontatot ki a' mi
bűneinkért, tehát bizony valóságos
teste és vére-is, osztogattatik miné-
künke' sz. vég vatforóban Lelkünknek
id.

idvösségére; De mivel-hogy az én természet szérínt való okosságommal, az egybe nem férhet, könyörgök sz. Fel-fégednek, oh hatalmas ditsőféges Isten, az te Sz. Lelkednek meg szentelő ereje szállja meg szivemet, lelkemet, és világosítsa meg elmémet, hogy ne testi keppen okoskodgyam, hanem lelki keppen elmélkedgyem, e' drágalatos szentfég felül, és a' mit test szérínt meg nem foghatok, hitttel meg foghassam, és minden kételkedés nélkül elhídigyem, hogy te mindenható Isten vagy, kinél semmi nem lehetetlen, hatalmas vagy annak véghez vitelére, a' mit nekünk az Ur Jézus megígért, hogy tudni-illik, az ő sz. testével, és áldot sz. vérével, tápláltassék a' mi Lelkünk az örök életre. En' Istenem én kegyelmes Istene, légy segítségül nekem e' maftani időben, botsásd meg bűneimet, tisztítsd meg szivemet, világosítsd elmémet, és Sz. Lelkednek malasztja által gyarapítsd én bennem az hitet, erősíts meg

meg engem az Ur Jézusnak tisztá sz. szerezetiben, és az ő sz. esméretiben úgy nevelly engemet, hogy én az Christusban meg gyökerezvén, légyen az én Lelkem méltó hajléka, az ő drága áldot sz. testének, és áldot sz. vérének. O halgass meg mindezekbē engemet, a' te sz. Fiadnak az én meg Váltó Uram Jézus Christusomnak érttem fel áldoztatott, és kiontatott, áldott sz. testének, és drága sz. vérének minden érdeméért. Amen.

Még is az Ur Vatsorájával való élés előtt mondandó imádság.

1. Cor. 10. v. 16. *Az bálá-adásnak pohára melyet meg szentelünk, avagy nem a' Christus vérével való közösülésünké? A kenyér a' melyet meg szegünk, avagy nem a' Christus testével való közösülésünké?*

OH az Ur Jézus sz. vég Vatsorájának titkos és végére mehetetlen mélysege, mert valaminthogy az Egy minden versengés nélkül való nagy

nagy titok, hogy az Christus testben meg jelent, így ez-is minden emberi okosságot fellül halladó titkos dolog, hogy az meg áldatott kenyér által, a' magas kerefszfának óltarán fel áldoztatott Ur Jéfusnak teste, és a' meg áldatott pohár által, az magas kerefszfán ki ontatót ő drágalátos sz. vére, minékünk valóságosan osztatik Sácramentomi mód szerint való ételül és italul. Ohol vagyon a' bölts? hol vagyon az az irás-tudo? hol vagyon az a' mélységes dologoknak meg tudakozója, a' ki ennek a' mennyei titkos dolognak végére meheszen. Annakokáért, minekelőtte járulnék oh Jéfus a' te sz. Asztalodhoz; imé le borulván imádlak tégedet, és szívemnek melységes buzgoságából könyörgök sz. Felfégednek, Légy irgalmas. légy kegyelmes énnékem, és a' te Sz. Lelkednek malasztzával világosítsd meg elmémet, és szenteld meg szívemet, hogy meg alázván magamat, fogva vigyek minden emberi okosságot,

got, melly ellene tufakodik e' mennyei titkos dolognak. Adgyad szép Jéfusom, hogy a' te benned való igaz hitnek általa, úgy járuljak a' te sz. Oltárodhoz, hogy sz. igéreted szerint, bizonynal elveendgyem a' te sz. testedet, és drága véredet. Ne hadd az én elmémet tétovázni, vagy szívemet kételkedni, de tarts meg lelkemet kedvedben, az én szívemet és elmémet pedig vonnyad tsak te magadhoz. Es mivel hogy titkos sácramentomi módon, e' drágalátos szentségben, egyesül sz. tested a' meg áldatott kenyérrel, a' te sz. véred pedig, a' meg áldatott pohárral: Adgyad, hogy az én lélkem-is e' szentséggel való élés által, lelki képpen egyesüljön azon te sz. testeddel és vereddal, hogy így én te benned, és te szerelmes Jéfusom én bennem lakozzál, hogy miképpen te a' Atyában, és az Atya te benned, így én-is, te veled egy legyek, te enyim, és én tied légyek, és hogy az én lelkem a' te hajlékod, te pedig oh Jéfus

fus az én lelkemnek édes Vendége légy. Mind ezeknek fölötte pedig, Légyen édes meg váltó-Christusom, a' te sz. testteddel és véreddel való részeltetésem, az én bűneimnek bocsánattyára, és Lelkemnek meg igazulására. Valamint hogy a' te áldott sz. testted a' mi Lelkünknak váltóságért adattatott a' keresztfára való föl feszítésre, és a' te drágalatos sz. véred a' mi bűneinknek bocsánattyára ki ontatot, a' szerint légyen kérlek oh Jéhusom, a' te sz. testted és Véred e' Sacramentomi élés által, az én lelkemnek Váltóságára, és idvösségére. Es mivel magad szólíttasz minket, mondván; Jöjjetek én hozzám mindnyájan, kik munkalkodtok, és meg vagytok terheltetve: Im hol jövök a' tiakokáért, im hol jövök hozzád kegyelmes Christusom, én bűnekkel meg terheltetett, im hol jövök te hozzád Lelkemnek nyugodalmához: én lélekben meg éhezett szegény, te hozzád bővűgeessen meg elégítő mennyei mannához: én lélekben

ben meg szomjuhozott te hozzád életnek vizehez, én Lélekben el-ájult és igyefogyot nyomorult, im hol jövök te hozzád én lelkemnek egy idvösségéhez. Oh segély hogy volta-keppen való Lelki nyugodalmat nálad találhassak, és ez élet után a' te sz. testteddel, és véreddel való részeltetésem által a' mennyei tündöklő boldogságban-is, örökkén való nyugodalmat lelhessek. Amen.

Ugyan Azonrul.

1. Cor. II. v. 28. 29. Probállya meg azért minden ember magát és úgy egyék abbul a' kenyérből, és úgy igyék abbul a' Pohárbul. Mert a' ki eszik és iszik méltatlanul kárhozatot eszik és iszik magának.

AZ én lelkem Váltóságának, egyetlen egy érdeme, oh irgalmas, és ditsőséges Jéhus, én nyomorult és minden lelki jótul meg fosztatott, romlandó edény, szívemnek mélységes buzgoságából, meg hajtom magamat a' te ditsőségre, és vallást tészek előtted, hogy

hogy én egy tisztátalan, bűnös és romlandó föld edény vagyok, porrá leendő test, és a' férgeknek eledele: annakokáért nem-is méltó hogy részes legyek a' te áldott sz. testedben és drágalatos véredben. Oh mint rettent engemet sz. Pál Apostolnak ama mondása; Valaki ejendi e' kenyeret, és ijandgya az Urnak pohárát méltatlanul, vétkezik az Urnak teste és vére ellen, mert a' ki eszik és iszik méltatlanul, kárhozatot eszik és iszik magának. Jaj bizonyára jobb volna nékem olly távol lennem e' szentségtől, a' mint távol vagyok a' Nap-kelet, a' Nap-nyugóttul, hogy sem méltatlanul vennem a' meg áldatott kenyeret, és az Urnak áldot pohárát: jobb volna bizony inkább égő tüzet az én számban vennem, hogy sem mint a' Christus testével, és Vérével kárhozatomra élnem: Jaj azért szegény Lelkemnek mind örökökén, ha a' te sz. vég vatforádnak, oh Jéhus! én méltatlan Vendége léfzek: Mint hogy pedig én önön magamtul,

igen

igen-is méltatlan vagyok, és nintsen olly menyegzői ruhám, melyben e' Lelki-lakodalomnál méltó-képpen meg jelenhetném. Annakokáért folyamodom hozzád kegyes Jéhus, úgy mint lelkemnek egy igazságához, és a' te mélységes sz. sebeidert, s-drága véred hullásáért esedezem, légy irgalmas nekem, tégy méltóvá engem, és ne nézzed az én bűnös vóltomat; de nézzed kinos halálot, mellyet érttem békével-szenvedtel. O Jéhus Dávidnak Fia, ne engedgyed, hogy azon tested, mellyet az én Lelkem idővőfégeért az halálra adtál, és azon te sz. véred, mellyet bűneimnek el-mosásáért, a' keresztfán ki ontottál, az én lelkemnek kárhozattyára szolgálynak. Hints meg engemet isóppal, tisztíts meg és mosogas meg a' te szent véred által, és én tiszta léfzek. Öltöztess fel lelkemet az idővőlégnak ruhájában, és az igazságnak palástyával végy környül engemet, és énnékem gyönyörű menyegzői ruhám léfzen. A te Sz.Lel-

Y

ked-

kednek malasztásával szenteld meg szívemet, világosítsd meg elmémet, adgy igaz hitet, élő reménységet, tökéletes szeretetet, és én a' te sz. vég-Vatforádnak méltó vendége leszek. Imé kegyelmes Christusom, már lelkemet szent kezekben ajánlom. Ugy vezérröly azért, hogy én ama tiszta edény lehessék, mellyben a' mennyei manna, a' te sz. tested és véred idvösségesen helyheztesseken Amen, O segélly Uram Jéhus! Amen.

Mikor immár az Oltárhoz akar sz Járulni így imádkozzál.

Joh. 6. v. 48. *En vagyok az életnek ama kenyere.*

OH Jéhus ki régenten ezt mondtad, ha nem eszitek az ember fiának testét, és nem ijandgyátok az ő vérét, nem leszen élet ti bennetek, a' ki pedig eszi az én testemet, és iszja az én véretem, örök élete vagyon annak,

nak, és én fel-támasztom azt amaz utolsó napon. Mert az én testem bizony étel, és az én vérem bizony ital. A, ki eszi az én testemet, és iszja az én véretem, az én bennem lakozik, és én-is abban. Annakokáért imé most a' te ditsőséges Oltárod előtt azért jelentem meg, oh kegyes és irgalmas Jéhus! hogy Sacramentomi mód szerint való ételül és italul, vegyem szájjal és szível, a' te sz. testedet és drágalátos sz. véredek. Adgyad tehát hogy szolgállyon ez, az én lelkemnek örök idvösségére, és az utolsó napon testemnek-is ditsőséges fel-támadására. Oh légyen ezen te sz. vég vatforáddal való részeltetésem, mind életemben mind halálomban vigasztalásomra, úgy hogy én te benned, te pedig örökkén én bennem lakozzál. Azért Jövel Jéhus Christus! jövel én lelkemnek kedves vendége! jövel szály bé szívemben! és az én lelkem hajlékában, és én bennem mint élő templomban úgy lakozzál mind örökkén. Amen.

Mikor már az Oltárhoz járulván a' Szentséges Sácramentomot venni akard
mondgyad.

OH én szerelmes Jéfusom, Edes meg Váltó Christusom.

Jövel tfinály tfindes ágyat, szivemben magadnak házat.

Oh kedves vendég nálam szály! bünömtül ne ifzonyodgyál.

Jöj bé hozzám te szolgádhoz, szegény meg téré bünöshöz.

En lelkemnek rejtekében, zárkozzál bé fzekreñnyében.

Hogy el ne felejtheffelek, söt örökkén dítérjelek Amen.

Mikor immár a' meg áldatott Oltya kenyérben vetted az
Úrnak testét így fohász-
kodgyál.

OH áldot Ur Jéfus Christus, mivel hogy meg nem utáltál engemet,
hanem

hanem a' te fz. testedet, mely én érettem a' kereft- fára felzöttetvén meg holt, a' meg áldatott kenyér által most nékem nyújtottad. Kérlek tfelekedgyél irgalmassan az én lelkemmel, hogy e' te fz. testednek Sácramentomával való részeltetésem, szolgállyon az én hitemnek erősítettésére, kereftényi szeretetemnek gyarapodására, és lelkemnek örök bódogságára. Amen.

*Ezután vegyed, a' meg áldatott pohárból az
Úrnak fz. Véret-is, és azt vevén, mindgyárt
így fohász-kodgyál.*

OH áldot Ur Jéfus Christus, mivel hogy meg nem utáltál engemet;
hanem a' te fz. véredet, mely a' kereftfán az én büneimért ki óntatott, a' meg áldatott pohár által most nékem nyújtottad. Kérlek tfelekedgyél irgalmassan az én lelkemmel, hogy e' te fz. Vérednek Sácramentomával való részeltetésem szolgállyon hitemnek erősítettésére, kereftényi szeretetemnek

gyarapodására és lelkemnek örök boldogságára. Amen.

*Ez után mond el a' Mi-Atyánkot, és az
Híszek egy Isten.*

Már az Ur-Vatforájával való élés után mondandó imádságok következnek.

1. Cor. 3. v. 16. *Avagy nem tudjátoké? hogy
ti az Istennek templomi vagytok, és az Isten-
nek lelke lakozik bennetek.*

OH az Isten irgalmasságának, és
könyörületeségének Végére me-
hetetlen nagy gazdagsága. Melly
ki beszélni nem lehetetlen nagy bővféggel ára-
dot reám, e' mostani órában Isten a' te
kegyelmed: holott engemet nyomo-
rult és utálatos edént meg nem utál-
tál, irgalmas szemeid elől el nem tazi-
tottál, és érdemem szerint, az örök ve-
szedelemre nem tazitottál. Sőt in-
kább mint kegyes és könyörülő Atya,
fzs-

szíremekben foglaltál engemet. Oh
bizonyára bé-telylefedett rajtam Sz.
Dávid királynak mondása, hogy mint
az Atya az ő gyermekén, szinten ugy
könyörül Isten az őtet fölökön. Mivel-
hogy nem csak az én testemet, életem-
nek minden napjaiban tápláltad, és
minden jóval meg elégetetted, de an-
nak fölötté az én lelkemnek-is mind
ez óráig kegyelmes gondviselője vóltál.
Bizonyára ha Angyaloknak nyelve-
ken szólhatnék-is, még sem mondat-
nám ki azt a' nagy kegyelmet, mellyet
csak ezen órában, az én lelkemmel tse-
lekedtél. Holott midőn éheznek lel-
kem, ama mennyei mannával a' te sz.
Fiadnak az Ur Jézus Christusnak drága
sz. testével, és vérével tápláltad, és meg
elégettetted. Midőn szomjúhozna lel-
kem, az életnek vízával, a' te sz. Fiadnak
az Ur Jézusnak drága sz. vérével, meg
enyhitetted. Es midőn a' lelki testi
nyavalyáknak terhe alatt el-fáradot
vólna Lelkem, a' te sz. Fiadnak az Ur

Jésus testének és vérének érdemében, azt meg nyugosztaltad. Oh én lelkem! már a' szép Jánosnak elő templomává lőttél, már te benned úgy lakozik a' Christus, mint gyönyörűséges királyi hajlékban. En lelkem már te vagy az a' tiszta edény, mellyben ama mennyei manna tétetett. Már tenéked dupla idővösség adatott, úgy mint igazulás, és a' meg váltó Jánosban való részesülés. Nintsen már semmi kárhóztatás te benned, holott te a' Christusban, a' János Christus pedig te benned vagy. Azért én lelkem térgy vizsgálja a' te nyugodalmadra, mert az Ur meg irgalmazott tenéked. Oh vajha immár állandó és öröken meg maradandó volna bennem, az én lelkemen ma el kezdetet mennyei boldogság! Azért Abba szerelmes Atyám, tselekedgyél tovább is irgalmassan az én lelkemmel, és a' te Sz. Lelkednek erejével pötséröld el azt a' lelki jót az én szívemben, hogy én ennek ereje által szüntelen való örömet, és

és vigasztalást talállyak Lelkemben, el annyira, hogy az Ördögnek kéfertetít, és az halálnak - is felelmet ezzel győzhessém meg, hogy te irgalmasságnak Istene, az örök boldogságnak bizonyos el vételére rendeltél engemet, midőn a' te sz. Fiadnak az Ur Jánosnak testével és Vérelével tápláltad lelkemet, tarts meg tehát, tarts meg Sz. és kegyelmes Isten, tarts meg kérlek sz. Fiad testének és vérének érdeméért Lelkemet az örök idővösségre Amen.

Az Ur Vátförájával való élés után mondandó hálá- adás.

Lucz 22. v. 19. Ezt mivellyétek az én emlékezetemre.

Dítsőséges János, ki a' magas kereszt-fának oltárán egy engesztelő áldozat lőttél, nem tálak a' mi bűneinkért, de mind ez világnak bűnéért-is, tellyes szívemből való hálá-
Y 5 adást

adást nyújtok Sz. Felségednek színe eleiben, hogy engemet az örök halálnak torkában esett bűnös embert, a' te sz. halálod és drága vérednek hullása által meg Váltottál, és az örök kárhozatbul ki szabadítottál. Hogy pedig te sz. Felségednek illy nagy és drágalátos munkáját, mi emberek örökkén való sz. emlékezetben tartfuk, rendelted minékünk Sácramentomi mód szerint való ételül és italul, a' te sz. testedet és drága sz. Véredet. Melly drágalátos sz. Sácramentommal, mivel hogy e' mostani órában az én Izegény lelkemet is éltetted, tápláltad és meg elégettetted; örvendez azon az én szívem. Oh melly nagy bódogság adatott most az én lelkemnek, holott a' mi Atyáink ettenek mannat a' puztában, és mindnyáján meg holtanak, de én ama mennyei mannaival tápláltattam, mellyben valaki részesül, soha örökkén az halált meg nem kóstitolja. A mi Atyáink, ama kösziklából eredet folyó - vizet itták

ták a' puztában; de az én lelki szomjúságomnak meg enyhíttésére adatott énnékem, amaz életnek itallya, az Ur Jéfus Christusnak sz. vére, mellyet valaki igaz hittel ijand, soha örökkén meg nem szomjuhozik. A mi Atyáink Egyiptomban meg ették a' Husvétibarányt, és az éjjeli öldöklő Angyal ellen, annak vérét az ő ajtajoknak oszlopára hinték, de én ama mennyei Báránynak, az Isten Fiának testével tápláltattam, és annak sz. vére hintetett az én Lelkem ajtajának oszlopára, hogy az öldöklő gonosz Angyal, már én rajtam soha semmi hatalmat ne vehessen.

De mivel hálálljam meg oh Jéfus! reám ki terjesztet illy nagy kegyelmedet, és mivel fizessék tenéked Uram, minden én hozzám való jó teteményedért. Uram én a' szabadulásért való hálá-adásnak pohárát vészem, és a' te Nevedet segítségül hívom, az én fogadásomat meg adom mind az egész nép

előtt, és éneklek ditséretet a' te sz. Nevednek. Ditsérlek tégedet Uram tellyes szívemből, és hirdetem a' te sz. Nevedet mig léfzen életem. Meg hajtom magamat a' te szentségednek templománál, és azt mondom: Aldgyad én lelkem az Urat, és minden én belső részeim az ő sz. nevét, áldgyad én Lelkem az Urat, és el ne felekezzeél semmi jó tereménnyérül, ki meg kegyelmez minde te bűneidnek, és meg gyógyítja minden te betegségedet, ki meg szabadította a' koporsóból a' te életedet. ki tégedet meg koronáz kegyelmefféggével, és irgalmasságával, ki minden jóval meg elégettí a' te szádat, meg újította a' te ifjúságotat, mint a' Saks-kellyűnek; mind ezeknek fölötte pedig esedezem hozzád oh irgalmas Jéhus! a' te sz. lelkednek kegyelmét bővits meg én rajtam, hogy reám terjesztet irgalmasságodnak illy nagy gazdagságát, én soha el ne felejtehessem, de szüntelen elmémben legyen, minémű kegyelmet nyert

nyert ma az én lelkem. Egyetemben ezen te sz. testeddel, és véreddel való résfeltetésem, juttassa eszemben azt-is, melly ki mondhatatlan nagy kinokat fzenvedtél érettem, midőn a' magas keresztfának oltáran fel áldoztattál, midőn drága sz. véredet mind ki ontád, az én bűneimnek botsánattyáért. Hogy szüntelen, te rólad oh kegyes Jéhus! legyen az én szívemnek gondolkodása Te benned gyönyörködgyék az én lelkem, még az én halálomnak óráján-is, te benned bódogul ki múlhaslak, és el vehessem az örök bódogságnak tündöklő fényes koronáját. Amen.

Más hálá-adó Imádság.

Mennyei Jele 5. v. 12. *Méltó hogy ama meg öleltetett Bárányvégyen erőt, gazdagságot, böltséget, hatalmasságot, tisztességet, ditsőséget, és áldást.*

ERtünk fel áldoztatott, és meg öleltetett Istennek Báránya Jéhus Christus, kinek ditsőféges színe előtt ama mennyei bódogságnak örömében

tündöklő Szentek, mindnyájan le borulnak, és hálá-adó áldozatot tesznek, mondván: Méltó vagy Uram ki végy ditsőséget, tisztességet, és erőt, mert meg ölettel, és meg váltottál minket Istennek a' te véred által. Le borulván a' te ditsőséges színed előtt, imádlak és hálá-adással tisztellek tégedet, hogy méltóva töttél engemet, a' te sz. testedben, és véredben való részesülésemre. Imé Uram vigad az én szívem te benned, és örvendez az én lelkem, az ő idvözéttől Istenében. Holott felöltöztetél engemet az idvösségnek ruhájában, és az igazságnak palástjával környültél engemet. Légyen áldot Uram mind ezekért a' te sz. Neved. Légyen ditsőséges és tisztességes a' te emlékezeted mind örökkén. Téged imádgyanak, téged áldgyanak minden Nemzetfeke a' földön, meg hajtsák térdek a' te ditsőségedre, mind az égben földön, és a' föld alatt való állatok, ditsóítsenek és tiszteljenek tégedet, még a' Nap, az Hóld, és a' tszilagoknak minden Seregis,

is. Az én lelkem-is mind örökkén, áldgyon tégedet. Oh szent Háromság egy Isten, hálát adok néked ezen, hogy vettél ismerettedben, bé számláltál seregdedben, bé irtál élő könyvedben hived köziben. Ne hagy kételkedniünk ebben, tarts meg reménységben, nagy bátran az ítéletben, állhassunk elődben, hogy a' jövőendő életben, ditsírhessünk menyben Amen.

Hogy Isten az el kezdet lelki jót mind végig tartsa meg: Azért a' Christus vég Vátförájával tápláltatott lélek így imádkozik.

1. Cor. 3. v. 17. *Ha valaki az Isten templomát megseplősétti, elveszi azt az Isten, Mert az Istennek temploma sz. melly ti vagytok.*

OH ditsőséges Sz. és rettenetes Isten, ki a' mint irgalmas vagy, ugy egyetemben egy erős bocszúálló Isten-is vagy; ki azokat kik el fordulnak te tüled, büntetés nélkül nem ha-

hagyod. Es leg kíváltképpen azokat, kik az bűnnek újjobban való tfelekedete által, a' te sz. Fiadat az Ur Jéstust gyalázatra adgyák, annak sz. verét lábokkal tapodgyák, és ötet vízfönt meg felféztik, az örök veszedelemnek büntetésével szoktad ostorozni. Annakokaért nagy félelemmel, és szívbeli rettegéssel vagyom az én lelkem, hogy ne talántán újjobban a' bűnben esvén, az én Uram Jéstus Christusom testével, és vérével való részeltetésem, az én lelkemnek kárhozattyára szolgállyon. Mert micfoda vagyok én, és micfoda az én erőm, hogy magamat a' büntül tisztán meg tarthassam, holot az Isten, még az ő szolgálinak-is nem adott változhatatlan tökéletességet, és még az ő Angyaliban-is talált bünt: Sőt még a' Hóldnak-is az ő világossága semmi; még a' csillagok-is nem tisztak ő előtte, mennyivel inkább az hallandó ember a' ki féreg, és az embernek fia, a' ki olyan mint a' féreg. Annakokaért szívbeli nagy alázatossággal esedezem hozzád,

zád, Légy az én lelkemnek kegyelmes gondviselő Istene, és a' te sz. Fiadnak az Ur Jéstusnak, sz. testének és vérének drága érdeme által, őriz és mind végig őltalmaz engemet tzégéres bűnben való eféstül, és minden gonofságnak tfelekedetitül. Abba szerelmes Atyám, mindenek lehetőségekké tenéked mutasd meg tehát hatalmatodat rajtam, és tarts meg lelkemet te magadnak, szenttségben tisztaságban, és ártatlanságban. Oh Irgalmaffágnak Istene! a' te Sz. Fiadnak az Ur Jéstusnak testéért és véreért mellyel tápláltál és éltettél engemet, vegyed sz. kezedben lelkemet, és adgyad hogy sz. Fiad testének és vérének Sacramentomával való élésem által, én volta-képpen le tégyem az O embert, melly meg vesztegettetet a' testnek gonofs kivánsági miatt, és öltezzen fel az Új embert, melly szenttségre és iazságra teremtetett, és így meg változván az én elmémnek lelkében, legyek egy új teremtetett állat az Ur Jéstus Christusban, Távol légyen tőlem, hogy azoknak számak

mak közé számláltassam, kik felől mondatik, hogy mint az eb vízfsza tér az ő okadására, így ők-is vízöt az előbbenyi bűnökben egyelétven magokat, azoktul meggyőztetnek. Sőt inkább elszakasztatván azoktul, nevelkedgyem a' kegyelemben, a' mi Urunk és meg tartó Jéhus Christufuknak isméletiben; az hitben, keresztényi szeretben, élő reménségben, és minden szentféges tiszta életben. Es ennek utánna, életemnek tellyes napjaiban, mint nappal ékeffen járjak, nem tobzódásokban és részekiségekben, nem ágyas házban való bujálkodásokban, nem versengésben és irigységben, hanem öltözzem föl az Ur Jéhus Christust, és a' testet ne táplállyom az ő gonosz kívánságiban, Es mivel-hogy az Ur Jéhusnak sz. vég Vatforájával való éles által, az én lelkem Istennek élő templomul fel építettet, úgy hogy az Ur Jéhus-is én bennem él, és lakozik: tehát szerelmes Atyám vidd véghez én bennem, hogy én-is a' Christusban éllyek, és a' Christus szentféges életének ábrázátya

zatya fzerint legyen az én tellyes életemnek minden ő folyása; oh ne találtaffék én bennem semmi a' mi ellene legyen az Christusnak; de inkább ezzel bizonyétfam, hogy méltó vendége voltam az én Christusom sz. vég Vatforájának, mivel hogy hasonlóva löttem az én Uram Jéhus Christusomhoz, és ditsékedem tfak egyedül a' meg fészéttetet Christusban, melly miát nekem e' Világ meg fészéttetet, és én-is e' világnak. En meg tartásomnak Istene, ne had el romlani bennem a' te sz. templomodat, és ne engedgyed hogy én rajtam győződelmet végyen, e' világnak, a' testnek, vagy az ördögnek kéfértete, hogy valami-képpen én-is meg ne rontassam, és a' te kegyelmes színed elől el ne taszittaflam. Mivel hogy meg kóftoltam a' mennyei ajándékot, és részessé löttem a' Sz. Lélekben, és meg kóftoltam az Istennek jó befzédét és a' jövendő Világnak erejét: tehát pöcsételd el ezt a' lelki jót én bennem; Es mivellyed, hogy a' mint vöttem az Ur Jéhus Christust, ugyan azon-

azonképpen járjak-is ő benne, meg gyökerezvén és föl épülvén ő benne, mint Istennek választot edénnye, öltözzem fel a' könnyörületességnek indulatnyát, a' kegyelmességet, alázatosságot, szelidséget, és tsöndességet, mindeneknek fölötte pedig felöltözzem a' szeretetet, melly a' tökéleteességnek kötele, és az Istennek bekefége uralkodgyék szivemben, és így az én lelkem, és az én testem ártatlanságban tartassanak meg, mind a' mi Urunk Jéfus Christusnak napjáig. Amen.

Ezeknek utánna fordítsad a' könyvnek harmadik részét, és a' kegyes keresztény életért rendeltetett imádságokból, a' mellyek magad szivének tetzenek, az időnek mi volta szerint elimádkozhatod, közben vervén áhétatós szép énekléseket. Es így buzgósságossan s-idvösségesen Végezzed el gyónás-béli áhérozásodat. Mellyre segéllyen téged a' Sz. Háromság egy Isten. Amen.

Luc: 2 v 29.

*Mostan bocsáttad-el áte szolgádat
békességgel, áte bejzédad szerint. Mert
látták az én szemeim áte Idvözöttöd.*

ÖTÖDIK RESZ

Holott talál-
tatnak az imádságok,
mellyekkel a' betegségben lé-
vő, és bódog halálhoz ké-
szülő keresztyén ember, az ő
kegyelmes Istenéhez ese-
dezik.

Jacob. 5. v. 14. 15.

Betegé valaki ti köztetek? hivaſſa az Egyházi- ſzolgákat, és imádkozzának érette, meg kenvén azt olajjal az Urnak nevében. Es a' hitbül ſzármazott imádság meg tartya a' beteget, és fel ſegéli ötet az Ur; ha bünt tſelekedett, meg bocsáttatik ő néki,

Betegségnek idején mondan-
dó imádság.

Sólt. 38. v. 4. *Nimſen épség az én teſtemben
a' te haragod miát, és nimſen békeſég az én
iſontaimban az én bűneim miát.*

OH Véghetetlen kegyelmű, ir-
galmaſſággal bővelkedő és
könyörülő ſz. Iſten, igaz vagy
ítéletedben, és minden tſele-
kedetedben! annakokáért
igaz vagy Uram ebben-is, hogy engemet
é moſtani fájdalmas, és nehéz betegség-
gel meg látogattál. Holott egéſſégem-
nek eddig való napjait, minden go-
noſzságnak gyakorlásában vittem vég-
hez, és életemnek minden napjaiban, ſz.
Felſéged ellen gyakorta gonofzul tſe-
lekedtem, te ſzent parantiólatidat által
hág-

hágtam, sz. igédet meg vetettem, és így Isteni sz. akaratod ellen, nagy sokszor szörnyű - képpen vétkeztem. O melly igen vádol engem az én lelkem ísmérete, hogy az én egészséges napjaimbán, az én jól tévő Istenemről gyakran rutul el felekeztem, ö Sz. Felségét mint Istent nem félttem, nem tiszteltem, sem pedig úgy a' mint kívántatott volna néki nem szolgáltam, de az ördög kísértetinek engedvén, szolgáltam a' testnek gonosz kívánságának, ez világ bujálkodásának, és annak minden Istentelenségének. Jaj az én testemnek minden tagjai meg számlálhatatlan sok bűnökkel meg fertőztetnek, szemeim bujálkodó nézéssel, szivem gonosz kívánsággal, nyelvē káromló hamis mondásokkal, kezeim hamis tfelekedetekkel, lábaim a' gonoszságnak utain való járással, rövid szóval, minden gonosz indulattal, az én testemnek minden tagjai magokat meg rútították. Azért igen méltán szenvedem ezen betegséget, a' melly

melly nagy erőtlenséggel és fájdalommal gyötri testemnek minden tagjait. Uram a' te nyilaid belém akadtanak, és a' te kezed szállot én reám, nintsen épség az én testemben a' te haragod miát, és nintsen békeség az én tfontaimban az én bűneim miát, mert az én hamisságim el buritották az én fejemet, le horgattam és igen le nyomattam, mert nintsen semi épség az én testemben, el szakadoztam és igen meg rontattam, mindenütt meg rakodtanak tagjaim fájdalomokkal, jajgatok szüntelen az én szivemnek keferüsége miát, és az én nyögésem szüntelen előttem vagyon. Annakokáért szivemnek mélységes buzgóságából esedezem szent Felségednek, könyörűly rajtam és a' te szerelmes sz. Fiadnak, az én meg váltó Jéhus Christusomnak drága vére hullásáért légy irgalmas, légy kegyelmes nekem, bocsásd meg minden bűneimet, töröld el minden vétkeimet, vedd a' tengernek mélységében minden én álnokságimat,

Z

és

és azokrul igaz ítéleted szerint, soha többé meg ne emlékezzél. Emlékezzél meg pedig Atyám, hogy mi nyavalyás emberek, a' te szent Fiadnak febei által gyógyulunk meg. Adgyad tehát hogy mostan-is, ugyan azon te sz. Fiadnak mélységű febei, legyenek először az én Lelkemnek orvossági, az után pedig ugyan azon sz. febeknek érdeme, legyen gyógyítója az én fájdalmas testemnek-is, hogy az által tüled oh szent Atyám! kegyelmet nyervén, meg enyhíthetessék nyavalyám, és fordíthatassék el rólam az én betegségem. Abba szerelmes Atyám, tekints kegyelmessen ezen fájdalmim között el-sinlett tagjaimra, és vedd el rólam e' betegséget. Gyógyíts meg engemet-is, mint régenten Ezechiás királyt, az ő halálos betegségéből meg gyógyítottad, és hozzám való Atyai jó kedvedből ments meg életemet a' koporsónak torkátul. Uram mi hasznod az én véremben, az halál ha temet veremben, még-itt az élőknek föl-

földében hadd ditsérje lelkem Felségedet. Vagy ha pedig ugyan csak el közelget már életem határa, mellyet által nem hághatok, im hol vagyok Uram, csak adgy egy bódog ki-mulást, az Ur Jépusért Amen.

Hofzszú betegeskedésnek Idején mondandó imádság!

Prädikatori könyv. 7. v. 3. *Jobb a' szomorúság a' Nevetésnél, mert az ortzának szomorúsága által, jobba lesz az embernek Lelke.*

Mindenható Sz. Isten, ki mindeneket a' te bölts tanátsod és Isteni hatalmad szerint tselekezzel. Mivel hogy ugy teczet sz. Istenségednek, hogy engemet ezen betegeskedéssel, és bágyad hofzszú erőtlenséggel meg látogass, tehát szívemnek törődelmes buzgoságábúl áhétozom sz. Felségedhez, erősetfed és bátorítfad Sz. Lelked által el-bágyott szívemet, hogy fiui alázatossággal, és kegyes engedelemmel, vegyem

sz. kezeidbül reám bocsátot keresztemet. Egyetemben adgyad azt-is, sz. Atyám Istenem énnékem, hogy ezen nyavalyás mi-voltom, szüntelen emlékeztetfen meg engem hallandó voltomrul; Mivel hogy aszfzonyi állatul született ember rövid életü, és rakva nyomorusággal. Légyen azért szüntelen elmémben, hogy én-is, ki Aszfzonyi állatul születtettem, rövid életü vagyok, tellyes minden nyavalyákkal és nyomoruságokkal. Es e' szerint szüntelen gondolkodgyam életemnek végső órájárul. Légyen előttem szüntelen az én halálom, és szüntelen való készületben tartsam lelkemet, hogy valamely órában ki szólítandod azt e' testnek sátorából, ama mennyei öröm el-vételének tökéletes reménsége alatt böldegul ki mulván, juthasson a' te ditsőséges színed eleiben. A' meddiglen pedig sz. Felségednek teczik, hogy még tarts engemet e' testi sátorban, kérlek Uram ugy birj és igazgas engemet hogy szánt-szán-

szándékkal magam életemnek meg rövidítését ne keressem, vagy pedig rendkívül való étellel és itallal magamat, meg ne terheljem, mellybül egésségemnek tovább való meg romlása következik. Söt légyen mindenkor a' te Atyai kegyelmed én rajtam, és e' mostani erőtlenségemben-is a' te Isteni erőd gyámolitsfen engemet, a' te kegyelmednek nagy volta bátoritsfen engemet, a' te Atyai szerelmednek mélysége vigasztaljon engemet, és így meg nyugodjék, szívem Isteni sz. akaratodon, viselvén keresztemet békeséges türeffel, mind az ideig, mig elő hozod utolsó órámat. Akkor osztán add meg irgalmadból, a' mire engem a' te szent Fiad az Ur Jéhus Christusban, e' Világ fundamentomának fel-vetetése előtt el-választottal, tudni-illik az örök életet, Amen!

Más szép imádság, mellyben a' beteg ember, ez világnak, héjában valóságáru panaszol-
kodik.

Sólt. 39. v. 9. *Bizonnyára merő héjában valóság minden ember, miglen él-is, Bizonnyára mint az árnyék úgy jár az ember, bizonnyára csak héjában szorgalmatoskodik.*

OH mindenható Sz. ditsőséges, erős és irgalmas Isten, ki öröktől fogva vagy és mind örökkén el változhatatlan keppen meg maradsz. En nyomorult férgetske, és egy darab földből teremtetet romlandó edény, csak e' mostani betegségemből meg esmértem valóban e' világnak árnyékhoz hasonló ditsőségét, és hamar el mulandó héjában valóságát. Mert vallyon s-mitfoda az ember e' világon? bizonnyára csak merő héjában valóság, mert ez a' mi testünk föld és hamú, majd hamar el változik; holott az ember meg hal-

halván kigyóknak, oktalan állatoknak, és férgeknek öröksége léfzen. Oh az a' test, melly ennek előtte egy kevés idővel kényessen tartatot, szép öltözetekkel ékesétetett, majd a' koporsóban tétetik, bűdös utálatos, és olyanná léfzen, mellyről ember kételenéttetik el fordítani ortzáját. Avagy mitfoda az embernek minden ő ditsősége? csak olyan mint az árnyék, vagy mint a' vízi buborék. Bizonnyára mint az árnyék úgy jár az ember, bizonnyára csak héjában szorgalmatoskodik, rakásra gyűjt de nem tudja kitfoda éli meg azokat. Végezetre mitfoda az embernek egész élete? bizonnyal nem egyéb, hanem héjában valóság! ma király hólnap halál, ma ditsőség hólnap betegség, ma élet hólnap végezet, ma öröm hólnap tűröm, ma kívánta minden jó, hólnap szomorú koporsó, Uram szent Jehova Isten, csak egyedül te vagy ama tökéletes és örökkén meg maradandó jó, te meg maradtz mind örökkén, és a' te esztendeidnek

vége nem lesz: de semmivé tészed az embereket, és mikor akarod azt mondod nékik: Térjetek visszra a' földben, embereknek Fiai, és el ragadod őket mint egy árvizzel, olyanok előtted mint a' Virág, melly regvel virágzik, de estvére el hervad. Imé Uram egy tenyér-nívé tötted az én Napjaimat, és az én időm mint a' semmi te előtted. Azért én már mit mondgyak sz. Atyám Istenem, hanem hogy minden bizodalmonat tsak te benned vetem. Tarts meg kérlek az én szegény Lelkemet te magadnak, és ne engedgyed hogy ez világi héjában valóságoknak kívánságig-tul valamiként meg fogattassék, sőt minden én dolgaimban jutasd voltképpen ezemben, hogy ez világnak minden ő mivolta tsak héjában valóság, és én magam-ise' világon tsak ideig való vagyok, hogy így ez árnyék világnak tetetes gyönyörűségét, és hívás-gos mulandó mi-voltát valóban megutálván, nagy óhajzással kívánkozhassam,

sam az egekre oda fel, hol a' Christus vagyon az Atyának jobján ülén. Abba szerelmes Atyám, a' te Sz. Lelkednek általa jelents meg énnékem, hogy nintsen itt maradandó városom, hanem a' következendőt kell keresnem, és hogy az én örökkös polgári lakásom mennyegben vagyon, a' honét-is várjuk a' mi Urunk Jépus Christust, ki el változtattya a' mi alázatos testünket, hogy hasonlatos legyen az ő ditsőült testéhez. Miglen pedig el hozod az időt és az órát, melyben juthatok ahoz a' mennyei ditsőséghez, addig terjeszszed reám Atyai irgalmasságodat, és az Ur Jépusért áld meg jó vóltodbul minden dólgaimat. Tekints kegyelmessen e' mostani betegség miatt fájdalmas tagjaimra-is, és gyógyíts meg engemet Uram, hogy meggyógyulván, te Szent Felségednek szivem szerint való hálákat adhassak, és az hiveknek gyülekezetiben tégedet örömmel dicsírhesselek. Térj Uram kegyessen hozzám, és szabadíts meg engemet

gemet a' te irgalmasságod szerint. Mert nintsen te felőled az halálban emlékezet, a' koporlóban ki mond néked ditséretet? Hogy ha pedig ugyan t'fak ez a' te Isteni sz. akaratod, hogy most érjem el életemnek határát, legyen úgy a' mint akarod, csak azon kérlek irgalmas Jehovám, visely gondot Lelkemre halálom oráján, hogy bódogul ki mulván el vegyem ez é et után az igazságnak koronáját, a' te sz. Fiadnak, az Ur Jéhusnak általa, a' mellyre segély ô Uram Jéhus! Amen.

Más szép imádság az ember életének rövid vóltárul.

Job. 14. v. 1. 2. *Az Afrikai állattul született ember rövid életű, és bővelkedő háborúságokkal, mikképpen a' Virág, mihelt ki nyílatkozik le szakasztatik, és el-mulik mint az árnyék és nem állandó.*

OH irgalmasságnak és minden könyörületességnek sz. Istene, kinnél vagyon az életnek és halálnak kultsa, ki

ki a' te Isteni szabad sz. akaratod szerint, mikor akarod életet adtz az embereknek, viszont mikor akarod el vészted életeket, és azt mondod: térjetek vissza a' földnek porában embereknek Fiai. En e' mostani fájdalmas betegségem miatt meg nyomorodot szegény és nyavalyás ember, vallást téfzek te rólad igaz sz. és mindenható Istenrül, hogy a' te böltséfégednek végére mehetetlen nagy vóltá szerint, az embernek életét t'fak egy tenyérnyivé tötted e' világon, kevesek és nyomorúságosfak a' mi esztendeinknek száma. A' mi esztendőnknek napjai hetven esztendők, vagy mennél fellyebnyöltzvan esztendő, és azoknak szinte a' java-is, nyomorúság és fáradság, melly mikor hirtelen el mulik, mint a' madár el repültünk, és a' mi életünk olyan mint a' fű, melly hirtelen meg szárad, melly regvel virágzik és estvére el változik, ki-vágatatik és meg szárad. En Istenem én kegyelmes Istenem, adgyad kérlek

hogya

hogy én szüntelen elmémben forgas-
sam, hogy az én életem-is tsak egy ke-
vés ideig való e' földön, és hogy talám
e' mostani betegségem léfzen életem-
nek utolsó határa; hogy így törödel-
mes meg alázot szível, és fiui engedel-
mességgel, tudgyam magamat elkészít-
tenem, az ki mulásnak bódog orájá-
hoz. Erősítsed és bátorítsad el bádgyat
szívemet, hogy ha midőn el jövend az
utolsó óra, meg ne rémüljek az halál-
nak ábrázattyatul; hanem nagy lelki
bátorsággal az halálnak félelmen gyö-
zödelmet vévén, lelkemet ajánlyam
néked én teremő Istenemnek, testemet
pedig örömmel vízfzadgyam a' föld-
nek a' mellybül vétetett. Vezérellyed
Atyám ebben-is lelkemet, hogy egy
lelki ohajtással kívánozzék meg válni
e' Világtul és lenni a' Jéhus Christussal.
Es távul légyen tülem minden zugo-
lódás, s-ez eránt való türhetetlenfég,
hogy illy hamar meg kell válnom e' vi-
lágtul. Söt inkább segély hogy meg
érez-

érezvén az jövendő bódog életnek cre-
jét, nagy röpözö kegyes indulattal fiet-
hessek életemnek Czéllya felé; tudván
azt, hogy a' melly szem-pillantásban el
érem az én életem pálya-futásának
tzellyát, azon szem-pillantásban meg-is
menekedem e' testnek minden ő nyo-
moruságátul, és jutok olyan bódog-
ságra; mellyet szem nem látot, fül nem
hallot, és az ember szívének gondolat-
tyában-is nem tünt. Ennek fölötte
miért irtoznám az én életemnek rövid
napjait örömmel el végeznem, holott
önnon maga-is az Ur Jéhus, az ő életé-
nek leg jobb táján holt meg a' kerefzt-
fán, adván példát; hogy midőn e' vilá-
gi élet leg kellemetesebbnek láczik, ak-
kor kelleffék tüle meg válni, és a' men-
nyei Paraditsomban kívánoznai. An-
nak-okáért Abba szerelmes Atyám, ha
ez a' te Isteni sz. akaratod hogy e' mo-
stani betegségem által el végezzed éle-
temet, légyen úgy mint akarod. Csak
hogy azon kérlek öntsöd Sz. Lelkednek

malasztját szívemben, melynek ereje által bizonyos legyen abban, hogy mivel kedves az én lelkem előtted, azért fieted ki venni az Istentelenség közül. Es ugyan azon te Sz. Lelkednek meg tisztelő ereje által, birjad szenvedérellyed elmémet, hogy az én Uram Jéhus Christusomnak igaz ismeretiben nevelkedvén, Végezetre ugyan azon én Uram Jéhus Christusomban böldegul ki-is mulhassak e' világbul. Ha hogy pedig Atyai irgalmas jó voltod azt rendelte felölem, hogy ez árnyék világban még tovább-is szolgállyak Sz. Felfegednek, és a' te igaz híveidnek se regében ditsérjem sz. nevedet, tehát Uram térj kegyessen hozzám, botsásd meg minden bűneimet, és gyógyíts meg fájdalmas tetemimet. En Istenem oh én kegyelmes Istenem, mennyen fel elődben foházkodásom, vegyed füleiden keserves nyögéssmet, és kegyelmeissen halgasd meg minden én fírlamas

mas ohajtásomat. En életemnek Istenem légy irgalmas orvosom, légy hatalmas gondvifelőm, légy meg tartom és kegyelmes jól-tévőm. Hogy te általad meg gyógyulván, örvendező szível hálaakat adhaslak, és az én meg váltó Uram Jéhus Christusomnak nevében örökkén ditséretet nyújthassak A-men.

Más imádság.

Mellyben a' beteg ember vállást téfzen arrul, hogy az ő bűneivel érdemlette minden ő betegségét.

Esaías 57. v. 21. *Nimfen békeségek az hitetleneknek azt mondgya az én Istenem.*

IGaz ítéletű és kemény boszszú-álló Sz. Zebaoth Isten, ki Izraélnek a' te engedetlen népednek azt mondotad: A' te magad gonofsága hogy igy

igy veretteted, és a' te Istenül való elszakadásod hogy így ostoróztatol; így kel eszedben vened és meglátnod minémü gonosz és keserü légyen, hogy elhagytad a' te Uradat Istenedet, és hogy nem félsz engemet. Meg vallom Uram, hogy én-is egy engedetlen szolgád voltam életemnek minden napjaiban, és meg számlálhatatlan fok féleképpen vétkeztem ellened, parantsolatidat által hágtam, s-azért ugyan érzem magamban, hogy ezen mostani tsapásid és kemény ostorozásid, tudni illik e' mostani betegségem, az én bűneimnek érdeme szerint botsáttatot reám. Oh én Istenem, én én okoztam önnön magamnak e' nyomoruságot. Mert én elszakadtam tüled igen jól tévő Istenemtől hátra tértem, és meg vetettem sz. parantsolatodat; Azért ki nyújtottad a' te karodat én ellenem, és haragodnak nagy vóltában fel emelted ostorodat, hogy így ostoroznál engemet, környül vót-

vóttének engemet az én fájdalomim, az én tsontaimnak háborusági el-hatalmaskodtanak, és mint a' tengernek fővényi el-fokasodtanak az én nyavalaím. A mindenhatónak súlyos nyilai vagynak én bennem, mellyeknek mérge ugyan meg emészt engemet. Mind ezekben pedig igaz vagy Uram, tégedet illet a' ditsőség, engemet pedig az orcsa pirulás, mert vétkeztem ellened; hordozom az én Istenemnek haragját, mert gonofságot tfelekedtél az ő szemei előtt. Mind-azon-által kérlek, emlékezzél meg Uram a' te irgalmasságidról és könnyűreteleffégedről, mellyek kezdettől fogva vóltanak. Ne taszíts el bűneim miát a' te haragodban engemet, és a' te büfülésodban ne veszezs el engemet; sőt inkább légy kegyelmes hozzám a' te sz. Fiadért az Ur Jésus Christufért, botsásd meg minden bűneimet, és gyógyíts meg fájdalmas testemet. Csélekedgyél irgalmassan velem, a' mint irgalmassan tfelekedtél amaz ő kinaiban gyö-

gyötrődő szegény guta-ütöt emberrel, kinek először az ő lelkét meg gyógyítottad mondván: bizzál Fiam meg bocsátattanak a' te bűneid, és az után el vöd kegyelmessen testének fájdalmait is mondván: Vegyed-fel a' te ágyadat és meny haza. Engedgyed Uram a' te sz. Fiadért az én Uram Jéhus Christusomért, hogy én-is halljak lelki örömet és vigasságot, hogy örvendezzenek az én tetemim, melyeket meg rontottál. Fordítsd el az én bűneimről a' te orczádat, és minden én álnokságimat töröld el, Valóban mofs meg engemet az én álnokságimból, és az én bűneimből tisztíts meg engemet. Lám a' te szerető sz. Fiad az emberek között utálatos és meg vettetett vala, fájdalmakkal tellyes, és olyan mint a' ki előtt ember el röjti orczáját. Légyen annakokáért az én bűneimért egy tökéletes elégtétel, ugyan azon te sz. Fiadnak fájdalmas szenvedésének érdeme. Hiszem az ő mélyfészes sebeitől ki folyt piros rósa
szia

szinü drágalátos sz. vér, ama menyői meg gyógyító ir, mellyel meg tisztíttatnak, és meg gyógyíttatnak a' mi lelkünknek sebei, sőt a' mint Esaias mondgya, mi az ő sebei által gyógyulunk meg. Adgyad tehát oh szerelmes Atyam! hogy azon gyógyító ir, az én szép Jéhusomnak drága érdeme és sz. vére hullása, szolgállyon először az én szegény lelkemnek meg gyógyíttására; de az után szolgállyon az én beteges testemnek-is meg orvoslására. Uram én szabadításomnak Istene halgass meg, kegyelmez meg minden én bűneimnek, és gyógyíts meg minden én betegségimet, szabadíts meg a' koporsóból az én életemet, és a' te kegyelmességeddel s-irgalmasságoddal végy körül engemet. Esmertesd meg velem nyilván való jelbül, hozzám való Isteni jó akaratodat, hogy lássák az én ellenfégim és szégyenüllyenek meg, mikor Te Uram engemet meg segéttendesz és meg vigasztalandsz. Uram mennyen föl

föl az én imádságom elődben, a' te sz.
Fiadért, az Ur Jéfus Christufért. Amen.

Más ugyan a' fzerint való imádság.

Hof. 13. v. 9. *Te magad vesztetted el magadat Izraél, mert én bennem segérséged vagyok.*

OH erős borszü-álló Isten, ki meg látogatod az Atyáknak vétkeket az Fiakban, harmad és negyed iziglen azokban, kik a' te Parantsolatidat meg nem tartyák. Vállast tészek Uram önnön magam ellen, fok büneim felöl, kikkel sz. parantsolatidat meg rontottam és Felfégednek haragját ellenem fel gerjesztettem. Oh bizonyára többek az én büneim hogy sem mint az tengernek fővényi, az én álnokságim az én fejem fölben nevelkedtenek, és az én büneim szintén az egeket érik. Azért méltán fujtál sz engemet, és méltán szenvedem tüled reám botsátatot,

tatot e' mostani fájdalmas betegséget. De mivel hogy kegyessen szolitottál bennünket mondván: Jöjetelek én hozzám mindnyájan kik munkálkodtok, és meg vagytok terheltetvén, és én meg könnyebítlek titeket. Annakaért én szegény bünös, és fok nyavalyákkal meg terheltetett ember, igaz törödelmeféggel jövök, és el epedet s-el keferedet fízivel; de nagy bizodalommal esedezem sz. Felfégednek, könyörűly rajtam, oh könyörűly rajtam! és az én Jéfusomnak drága sz. érdemeért botsásd meg minden büneimet, merits el azokat a' tengernek mélyféges örvényében, és azokrul soha örökkén meg ne emlékezzél. Lám az Ur Jéfus vifelte a' mi betegséginket, és a' mi fájdalinkat ő hordozta, ő meg sebesíttetett a' mi álnokságinkért, és meg rontatott a' mi büneinkért, hogy mi az ő sebei által meg gyógyúlljunk; gyógyíts meg tehát szegény lelkemet az bűnnek sebei-
bül. Es ofztán tekints kegyelmes
sze-

szemeiddel ezen én fájdalmas testemre-is, és gyógyíts meg engemet, mint meg gyógyított ama Századosinak az ő kinnyaiban gonoszúl gyöttrődő szolgáját. Oh sz. Jehova Istenem, ki azt mondottad: Izraél én vagyok a' te Orvosod. Légy énnékem-is kegyelmes orvosom, és gyógyíts meg a' nagy betegségnek fájdalmi között fetrengő szolgádat, hogy általad az előbbeni egésségemre jutván, néked az élőknek földében hálákat adhassak, és tiszta szível lélekkel szolgálhassak Amen.

Más szép imádság, melyben
a' Beteg ember Istennek sz. akaratyában ajánlja
magát.

Jerem. Siralma. i. v. 18. *Igaz az Ur, mert az ő szája ellen rugodoztam.*

OH igaz és hatalmas Isten, ki a' te szabad akaratod szerint tselekeszel mindenekkel, ki meg ölsz
69

és meg eleveníttesz, alá szállíttasz a' koporsóban és ismét fel emelsz, meg sebesíttesz, és ismét meg gyógyíttasz, meg verész és vízfönt meg vigasztalész, meg aláész, és vízfönt fel magasztalész En nyavalyás és fájdalmas betegséggel terheltet ember, tudom nyilván hogy a' te sz. és bölts ítéleted szerint, botsátottad reám e' mostani nyomoruságos fájdalmat. Mivel hogy pedig olyan hatalmas Isten vagy, ki nemcsak meg tudcz szomorítani és fanyarítani, de a' fanyaruságbul ki-is tudtz szabadítani. Annakokáért meg alázot szível Lélekkel könyörgök Sz. Felfégednek, légy irgalmas, légy kegyelmes én hozzám, gyógyíts meg engemet, fordíts el fájdalmimat, és segélly kegyelmessen engemet előbbeni egésségemre. Te vagy egyedül az a' hatalmas Isten a' ki segethetz, mert a' fű és a' Flastrom nem gyógyít meg minket, hanem a' te sz. igéd, melly mindeneket meg gyógyít. Azért Uram csak te benned bízom te
hoz-

hozzád folyamodom, eslék meg Uram
 Atyai szived rajtam, és parantfolyad
 szünnyenek meg fájdalmim, és én meg
 gyógyulok azontul. Lám ki segétted
 a' te szolgádat Danielt az Orószlányok
 Vermébül, és ama három ifjakat a' tü-
 zes kemenczébül, szabadits ki tehát en-
 gemet-is a' nyomoruságnak vermébül,
 és e' keserves fájdalmoknak kementzé-
 jébül, hogy örömmel áldhassam Uram
 a' te sz. nevedet, és nagy vigassággal
 mondhassak dicséretet Sz. Felfégednek
 Mindazonáltal oh szíves Atyám!
 nem úgy a' mint én akarom hanem úgy
 légyen a' mint te akarsz. Ha hogy
 ugyan csak ez tetszéd, igaz titkos vé-
 গেzésed, hogy e' mostani betegfégem
 által, el végezödjék életem, légyen
 úgy mint akarsz. Te vagy az én éle-
 temnek adója, szabad vagy azért azzal-
 is, ha ismét el vészéd én tülem. Csak
 hogy azon kérlek, a' te Sz. Lelkednek
 általa, erősíts engemet, hogy az halál-
 nak irtoztató ábrázattául meg ne
 ijed-

ijedgyek, sőt bátor szíved, az én érettem
 meg holt Ur Jézus Christusban való
 hitnek általa lelkemet néked ajánolván,
 bódogul ki-mulhassak, és menyegben
 az idvözülteknek száma között állit-
 tatván, a' ditsőségnak meg hervadhatat-
 lan koronáját el vehessék Amen!

A Betegségbül meggyógyult embernek hálá-adása.

Esaias 38. v. 18. 19. *Mert nem a' koporsó té-
 szen rólad vallást, nem az halál ditsér té-
 ged. Nem várják a' kik a' koporsóban szál-
 lanak a' te igazságodat. Az élő, az élő
 ditsér téged, mint én mostan: Az Atya a'
 fiának hirdeti a' te igazságodat.*

MEg mérhetetlen nagy irgalmas-
 ságú, kegyes, bőséges kegyelmű,
 Szent, Szent, Szent, Jehova Isten,
 kinek ditsőségével tellyes mind az ég és
 mind a' föld. Törödelmes szívemnek
 mélységébül kiáltok fel hozzád, egek-
 ben ditsőségesen lakozó mindenható
 Istenhez, fordítsd alá reám kegyelmes

A a

sze-

szemeidet, és mint Abelnek áldozattára, tekénts irgalmassan ezen én hálá-adó áldozatomra, melyet most az Ur Jézusnak nevében sz. színed eleiben vízek. Mert Uram meg aláztál ugyan, de ismét fel magasztaltál engemet, meg sebesítettél ugyan, de vízfönt meg gyógyítottál engemet. Oh Uram nagy a te irgalmasságod melyet reám terjesztettél. Mert az halálnak kötelei környül vötte nek vala engemet, és az én életemnek vége közel vala, az halálnak törei is előmet vöttek vala énnékem, te pedig Isteni hatalmadnak ereje által ki ragadtál engemet, és tudálatossan meg tartád életemet. En már azt mondtam vala, a' koporsó kapujára kel mennem, az én esztendeimnek töb' részétül meg fosztattam, nem látom az Urnak házat itten, az élőknek földében, és nem látok többé embert-is e' világnak lakoi közöt, az én életem el vétetik, és el tavozik én tülem minr a' Pásztoroknak hajlékok, az én életem el szakasztatik mint a' takács el fza-

szakasztja a' fonalat. Az én nagy fájdalomim miát tsívákok vala mint a' Daru és mint a' Fecske, nyögök vala mint a' galamb, és szemeimet fel emelvén kiáltok vala mondván: Uram erőszakot, szenvedek, adgy nyugodalmat nékem, Es te kegyelmessen tekéntettél nyögésemre, irgalmassan meg halgattad kiáltásomat, és vízfönt ki hoztál engemet az halálnak völgyébül, azért Uram örvendez az én lelkem, a' te meg szabaddittásodon, és vigad szívem a' te meg tartó hatalmadnak erején, mert meg szabadtottad Uram életemet az haláltul, és az én testemet a' koporsótul. Az én életemnek minden napjaiban hirdetem a' te dicsőségedet Isten, és azoknak-is, kik az én életemnek esztendei után élnek, tudtokra leszen az én Lelkemnek élete, hogy engemet el altattál, és ismét meg elevenítettél, és hozzám való szerelmedbül, az Ur Jézus érdeméért meg bósáttad minden bűneimet, és meg szabaddittad életemet a' koporsótul. Oh én

Lelkem hajts meg magadat a' te jól tévő Istenednek ditsőségére, áldgyad ötet, és minden én belső részeim az ő sz. nevét. Áldgyad én Lelkem az Urat és el ne felelkezzél semmi jó teteménnyérül, ki meg kegyelmezett minden te bűneidnek, és meg gyógyította minden te betegségedet, ki meg szabadította a' koporsótul a' te életedet, ki tégedet meg koronáz kegyelmességével, és irgalmasságával ki minden jóval meg elégitti a' te szádát, és meg újította a' te ifjúságodat mint a' Sas-kefellyűnek, áldjad én Lelkem az Urat mind örökkén Amen!

Más azon szerint való háládozó imádság.

Sólt. 30. v. 3. *En Uram Istenem te hozzád kiáltottam, és te meg gyógyítottál engemet. Uram ki hoztad a' koporsóból az én életemet meg elevenítettél engemet, holot egyebek a' koporsóban szállottanak.*

FElmagasztallak tégedet Uram irgalmasságnak sz. Istenem hogy a' te Isteni

ni sz. tetzésedből, egyébarant betegségel meg látogattál vala engemet, de ismét meg gyógyítottál. Fájdalmakkal meg szomorítottál, de viszont a' te irgalmasságoddal meg vigasztaltál engemet. Uram, mostan látom hogy bizonyára Te vagy az az Isten, kinek haragja csak egy szempillantásig tart, de jóakarattya örökkén való, ki nem a' te szivednek busulása szerint vered meg az embereket, hanem meg szomorított oket, hogy viszont könyörülven könyörülhes ő rajtok. Es ha egy szempillantásig való haragodban meg keserített a' te hiveidet, örökkén való irgalmassággal koronázod meg az ő fejeket. Azért Isten oh én segítségemnek Istenem, áldással és örökkén felmagasztaltással, hogy meg halgattad imádságomat, bevetted füleidben az én kiáltásomat, hogy könyörülven könyörültél rajtam, és meg gyógyítottál engemet, hogy az én siralmimat örömmre fordítottad, hogy le vontad rólam az én gyász ruhámat,

és bé övedzettél engemet örömmel. Annakokáért énekel tenéked az én Lelkem és nem vesztégöl, én Uram Istenem örökkén ditsérlek tégedet, fel-magasztallak tégedet Uram, mert fel emeltél engemet, és nem engetted hogy az én ellenségim én rajtam örüllyenek. De visszontag esédezem szent Felségedhez hogy a' te irgalmasságodat bővits meg én rajtam, és a' te Isteni szent és jó tettefed fzerint ennek utánna is óltalmazd életemet, örizd meg egészlegemet, és kegyelmessen szabadíts ki tovább-is minden inségbül engemet. Abba fzerelmes Atyám halgasd meg kérlek foházkodásimat, és a' te Sz. Lelkednek ajándékát adgyad én belém, kinek meg szentelő ereje által életemnek tellyes napjaiban úgy vezérelteffem, hogy szentségben és igazságban járjak e' világon, a' mind kedves előtted. Adgyad hogy egészlegemnek meg ujulásával, belső képpen-is meg ujullyak az én elmémnek lelkében, és le-tegyem az O embert, melly

melly meg vesztegettetet a' gonosz kívánságoknak miáttá, fel-öltezzem pedig az Uj embert, melly Isten fzerint teremtetet minden szentségre és igazságra. Es ennek utánna életemnek tellyes napjaiban mint nappal ékefen járjak, nem tobzodásokban és részegségekben, nem ágyas házban való bujálkodásokbá, nem versengésben, és irigységben, nem mértékletlenségben, hanem öltözzem fel az Ur Jéhus Christust, és a' testet ne táplállyam az ő kívánságiban. Légyen szüntelen elmémben, az én Uram Jéhus Christusomnak, az ő betegségébül meg gyógyult embernek adatot intéfe, mondvan: Imé meg gyógyúltál meg lássad hogy ennek utánna ne vétkezzél. Hogy én-is e' fzerint életemnek minden idejében, örizzem magamat a' büntül mint a' mérges kigyótul. Isten én meg gyógyittásomnak Istene, halgas meg engemet és a' te sz. Fiadért az én Uram Jéhus Christusomért visely gondot rólam, mind az én éle-

temnek végéig. Mikor pedig elértem életemnek utolsó óráját, segély akkor szerelmes sz. Atyám, oh segély, hogy az én édes meg váltó Jésumnak drága érdeme által, bódogul ki mulván ez árnyék világbul, juthassak örömmel ama mennyei ditsőségnék el vételére, Amen.

Az LXXXVIII. Soltár.

Mellyet az ő betegségében nyomorgó Ember, kegyes ahétozással el mondhat.

Uram én szabatitásomnak Istene; mind nappal s-mind éjjel kiáltok te előtted. Mennyen te elődben az én imádságom: hajtsd le a' te füledet az én kiáltásomra. Mert az én lelkem meg tellyesedet uyomoruságokkal, és az én életem a' koporsóhoz közelget. Hasonlatosá löttem a' koporsóban szállottakhoz; hasonlatos vagyok ahoz kinek semmi ereje ninesen. Az halottak közé számláltottam, az emberi tárfoságtul

tul meg fosztattam: mint a' koporfokban fekvők; kikirül többé meg nem emlékezel, kik a' te kezed által vágottattak ki. A leg alsó firben vetettel engemet, a' főtéségben, a' mélységes helyekre. A Te haragod én reám szállott, és minden te habjaiddal nyomorgattál engemet. Az én esmérőimtül meg fosztottál engemet, utalotossá gul adál ezeknek; be rekesztettem annyira hogy meg nem szabadúlhatok. Az én szemem meg senyvedet a' nyomoruság miát; minden-nap téged hívlak segítségül, Uram, te hozzád terjesztem az én kezeimet. A vagy a' halottakkal tfelekezelé csuda dólgot? A vagy a' halottak támodnaké föl, hogy rólad vallást tegyenek? A vagy beszélliké a' koporsóban a' te kegyelmességedet, és a' te igazságotat a' halálban? A vagy meg tudhatyáké a' fetéségben a' te csudálatos dólgotat, és a' te igazságotat a' feledékenységnek földében. De én te hozzád kiáltok Uram: és minden reggel az én

A a s imád-

imádságom te hozzád érkezik. Miért veszt-e engemet Uram? és miért rőtöd-e a' te orczádat én tölem? Szegény és holt eleven vagyok a' nyomorúság miát, és a' te töled reám bocsátott rettegéseket hordozván félek. A te busulárid én rajtam által mentenek, és a' te töled reám bocsátott félelmek meg-fzoritottak engemet. Környül-vöttek engem mint a' vizek; szüntelen környül vesznek engemet egyenlő képpen. Elszakasztottad én tülem az én barátomat és tárformat, és az én ismerőim olyanok mint a' fetétség.

Hofzszú nehéz Betegségben Fötröngő Embernek Imádsága.

Sólt. 13. v. 1. *Uram miglen felejtekezel-e rólam mindenestül fogva? miglen rőtöd el ortzádat én tölem?*

IGaz ítéletül Sz. és ditsőséges Isten, mivel hogy meg vizsgálhatatlanok a' te tanárid, és végére mehetetlenek

lenek az Te utaid. Annakokáért ezen én mostani betegfégemnek fájdalmi között, nem tanátskozo azon, miért sanyargatsz engemet ily hofzszú ideig tartó nyavalyákkal; holott egyebek rövid betegfégeken által menvén vizsont meg vigasztaltatnak; hanem meg alázott szível téfzek vallást arrul, hogy te mindenekben igaz Isten vagy, és minden te tfelekedetid-is igazság, hűség és tökéletesség. Azomban pedig el-epe-dett és tfak te benned bizó el keferedett Lélekkel esedezem szent Fölségednek, könyörülly rajtam, és a' Te Sz. Fiadnak az én meg Váltó Jésum Christusomnak minden fájdalminak el szenvedéseért essék meg Atyai szived rajtam. Abba fzelelmes Atyám, tekéncs kegyelmessen reám, és halgafs meg engemet, és világoscsd meg az én szemeimet hogy el ne alugyam az halálban. Uram miglen tanácskozo az én Lölkömben? keferüfégemet naponként miglen tartom szivemben? A vagy mind örök-

kén el vetnéle? Es nem lennéle többé jó akaró, Avagy el fogyotte minde-
neftül fogva a' Te kegyelmességed? a-
vagy meg szünté a' Te ígérated Nem-
zetiségrül Nemzetiségre? avagy el felejt-
keztele a' te kegyelmességedrül? Oh
erős Isten! Es a' te haragodban mind
örökkén meg tartode tüllem a' Te irgal-
masságodat? de kérlek Uram légy ke-
gyelmes, légy irgalmas hozzám, e'
hosszú ideig tartó nyavalák között
sénlödő szolgálhoz. Emlékezzél meg
Uram a' Te tselekedetidrül, és a' te elei-
tül fogva való tfudálatos dólgaidrül,
emlékezzél meg miként ki szabadétot-
tad a' kegyes Jósephet az ő fogságából,
minek utánna fzenvedett volna tizen
három esztendő kik: Miként meg
gyogyittad a' Beteszda tavánál har-
mincz nyolcz esztendeig nyomorgó
szegény beteg embert, és miként meg
szabadittad Abrahámnak amaz Leá-
nyát, kit a' Sátán már tizen nyóltz esz-
te ndötül fogva meg kötözött vala. Mu-
tásd

tasd meg ezen tfuda hatalmadat én
rajtam-is, ki már sok napoktul fogva
kínlódom e' nagy nyavalában. Kön-
yörülly rajtam Uram mert erőtlen vagyok,
Gyogyéts meg engemet Uram, mert
meg háborodtanak az én tföntaim. Térj
hozzám Uram, ments ki az én Lölkö-
met. Szabadéts meg engemet a' te
Irgalmasságodért, mert nintsen az ha-
lálban Te felőled emlékezet, a' kopor-
sóban kitsóda mond tenéked dítferetet.
El fíradtam fohászkodásimban, el her-
vadott ortzám az én nyomoruságim
miatt, és minden erőm el fogyott az én
nyavalámnak hosszú volta miatt. Oh
szánd meg Uram nyavalás szolgálodat,
keferüllyed infégemet, és miként az
Atya könyörül az ő gyermekén, ugy
könyörülly én rajtam Isten, mert bizom
sz. Fölfégedben. Mivel hogy pedig
jól tudom Istenem, sok büneimmel ér-
denlettem, hogy így fujtál sz, és illy
hosszú betegség által fanyargatsz en-
gemet. Azért törődelmes szível le bo-
ru-

rulok előtted, és a' te sz. Fiadnak drága vére hullásaért kérlek légy irgalmas nékem, és bocsásd meg minden bűneimet. Híszem lám az Ur Jéhus meg sebesített az én bűneimért, meg rontatott az én álnokságimért. Légyen ez tehát előtted egy elég tétel az én bűneimért, és az Christus verefége által légyen békefége Lelkemnek: Nintsen - is ebben semmi kétfélem, mivel ez Atyám a' Te sz. akaratod, hogy a' ki híszén a' Te sz. Fiadban az idvözüllyön. Mind ezeknek fölötte pedig, ha ez felölem való végezésed, hogy tovább - is így nyomorgattassam, és e' fulyos betegséget még tovább - is viseljem. Im hol vagyok Uram. Tšak adgy erőt nem bánom, tšapásodat el várom, tšendesz szível hordozom, tšak hitem el ne fodgyon. Amen.

A' Betegségben való békeséges türésért.

Példabesz. 3. v. 5. *Az Urnak bőltséjét szerelmes Fiam ne utáld meg, és meg ne unnyad az ő dorgálását.* Sze-

Szerelmes Jéhusom ki minket sok nyavalyákkal meg terheltetett szegény bűnös embereket, kegyes bezzéddel magadhoz szolittasz ezt mondván: Jövetek én hozzám mindnyájan, kik munkálkodtok, és meg vagytok terheltetvén, és én meg könnyebbélek titeket. Vegyétek föl az én igámat ti reátok, és tanuljátok meg én tülem, hogy én szeléd és alázatos szíviü vagyok, és találtok nyugodalmat a' ti Lelkeiteknek. Imé én a' Te sz. akaratodnak igaz volta szzerint viselem e' nagy fájdalmas betegségnék igáját, és a' nagy nyavalyáknak terhe miatt szintén a' földnek poráig leg nyomattattam. Mint a' viz ugyan ki öntettem, és minden én tšontaim el - oszlottanak, az én szívem mint az viafz el ólvadott az én belső tagjaim között. Meg száradott mint a' tšerép az én erőm, az én nyelvem - is az én inyemhez száradott, és az halálnak porában vettettem, meg számlálhatnám minden én tšontaimat, és

és az én tellyes életem a' koporsónak kapujában vagyon. Annak-okáért oh én édes meg váltó Jéfusom! adgyad nékem a' te Sz. Lelkedet, hogy annak meg szentelő ereje által, tüled reám botsátott keresztemet, kegyes kereszteni békefészes türéssel és lölki nyugodalommal visellyem. Adgyad szép Jéfusom, hogy a' te kinos szenvedésid között való békefészes türeded, és Fiui engedelmeffégednek példája szüntelen előttem forogjon. Mert hiszem lám olyan valál mint a' Bárány, melly a' mézfár-fzékre vitetik, és mint a' juh, melly meg némul az ötöt nyirői előtt. Légyen oh Jéfusom, légyen nékem Vezérem a' te szelédéséged és tökéletes engedelmefféged, hogy sz. nyomdokidat követvén, meg alázott szível, kegyes engedelemmel, és igaz kereszteni békefészes türéssel visellyem keresztemet, és hordozzam terhemet, mellyet reám vetettél. Távol légyen tülem minden zugolódás, és még az én nyavaláimnak leg

leg nagyobb terhe alatt-is, ne engedjed Uram, hogy számat ellened való Zugolódásra föl ráthassam. Söt inkább erőfészes engemet, hogy álhatatos szível viselvén terhemet, nyugodalmat találjak Lelkemnek te nálad. Oh kegyes és irgalmas Jéfus! ne hadgy-el engemet, és a' te Sz. Lölködnek malasztyát ne ved el én tülem: Erőfészes, vigasztally és bátoríts engemet, midön az nyavaláknak szenvedési miatt az én szívem háborog, az én lölkem kesereg, és az én reménfészemnek szikrája el-akar alunni. Ne hadgy-el engemet, hogy az ő-inségi között keseregő Sionnak Leányával ezt ne mondjam: El hagyott engem az Ur, el feletkezett én rólam az Ur; fokkal inkább juttassad ezt eszemben kegyelmeffen, hogy valamint lehetetlen hogy az Anya el feletkezzék az ő kis gyermekérül, úgy hogy meg ne emlékezzék az ő méhének Fiárul, így lehetetlen, hogy te én érettem fel áldoztatott Jéfus! rólam el feletkeznel, mert a' te

a' Te tenyeredre irtál fel engemet, és én szüntelen forgok sz. szemeid előtt, hogy így szivemben le tsefedesedvén, kegyes Fiui engedelmeiséggel viselyem nyavalaímat, mind addig míg Felfégednek tetzik. Azomban penig könyörülly én rajtam Uram és gyógyéts meg engem, s- vigasztally meg e' nagy infegben. Ha penig életemet már el akarod végezni, légyen sz. akaratod. Tsfak ne hallaszszad már sokára a' Te el jövededet, hanem siefs oh Jéfus, siefs el jönni, siefs Lelkemet hozzád fogadni. Amen Jövel Uram Jéfus. Amen.

A' súlyos Beteg Ember, az Ő
 Iéfusával vigasztallya
 magát.

Matth. 16. v. 16. *Te vagy ama Christus,
 Az élő Istennek Fia?*

OH én érettem meg testesült Istennek Szent és ditsőséges Fia áldott Ur Jéfus Christus; Tellyes szivemből adok hálákat Te sz. Fölségednek,

nek, hogy én érettem a' bünben el kárhozott emberért e' Világra jöttél, és drága szent kinaidnak el szenvedése által, mind a' bűnnek kárhoztatásából, s- mind penig az ördögnek minden hatalmátul meg váltottál. Annak-okaérte' mostani betegségemnek súlyos fájdalom között, tsfak egyedül ezzel vigasztalom magamat, hogy te oh drágalátos Jéfus, testben való el jövedetlednek általa az én Jéfusommá lettél. A' te szent szenvedésednek általa, az én Lelkem váltságának érdeme lettél. Az te véred hullásának általa, az én engesztelő áldozatomma és az örök életnek meg szerzőjévé lettél. Aldassál oh Jéfus, ki irgalmassan akartad, hogy a' te benned való igaz hitemnek általa, a' te sz. Atyád engemet, még e' világ fundamentomának fel vettetése előtt, az örök életre el választottál. Aldassál oh Jéfus! ki az időnek tellyes völtában egy Afzfonyi állattul születtetni, és a' Törvénynek átka alá vettetni akartál, hogy én ki a' Tör-

Törvény alatt valék az örök életre meg szabadéttatnám. Aldassál oh Jéhus, ki értem kinos halált szenvedni kézs vóltál, ki az én büneimért meg sebesítettél, és az én békefégemnek vereségét szenvedted, és kinoztattál, azért hogy én a' te sebeid által meg gyógyulnék. Aldassál oh Jéhus örökkén áldassál, hogy a' te drága sz. véredet a' magas kerezfűfának óltárán undok büneimnek elmosására ki ontottad, hogy hitnek általa azzal meg mosogatván, sz. Atyádnak szemei előtt fejéreb lennék az hónál. Oh bizonyára meg bővítetted a' te irgalmasságodnak gazdagságát rajtam. Már nintsen semmi kárhoztatás én bennem, mivel hogy én az Christus Jéhusban vagyok, már nem kárhoztathat s-nem-is vádolhat engem senki, holott te meg váltó Jéhusom jelen vagy én velem, ugymint ki meg hóltál az én büneimért, és ísmét fel támadtál az én meg igazulásomért. Annak-okaért én Lelkem mire tsüggetsz-el, hogy fanyargattatol

tatol e' testinyavalyáktul: Bizzál szép Jéhusodban s-nem hágy el; söt meg látod hogy szem látomást meg mutattya néked, hogy tsák ő a' te Istened. Azért oh Jéhusa' Te kezedben ajánlom az én Lelkemet és testemet, mert Te meg váltottál engemet igazságnak Istene, Amē.

Más ugyan a' szerint.

Joh. 14. v. 6. *En vagyok az út, az igazság és az élet, Senki nem mehet az Atyához, hanem tsak én általam.*

EGyetlen egy meg váltó Christusom, s-vallyon mivel érdemlettem meg; hogy Te Isten Fia lévén én érettem bünösért e' világra jöttél: Avagy nem találkozotte semmi, a' mivel lehetett volna meg szerzeni az örök életet; hanem tennen magadat kellett adnod az kémeletlen halálra: illyen nyomorult edény és alá való férgetske, vallyon méltó vagyoke arra, hogy a' Menyei ditsőségnek hatalmas királlyá legyen az én Lölköm váltságának arra.

De

De mivel így teczett sz. Istenfégednek, hogy lennél egy engesztelő áldozat, nemcsak én érettem, de mind e' fzéles világnak bűnéért is; tehát örvendez ezen az én Lelkem és vigad az én szivem. Oh melly nagy és drágalátos boldogság, hogy én nem aranyon sem ezüstről váltattam meg az én életemnek hejában valóságátul, hanem drága árron, tudni-illik a' makula és szeplő nélkül való Bárány Christusnak véren. Törödelmes szível járulok te hozzád édes meg váltó Christus Jésumhoz, görjefzd fel Sz. Lelkednek általa szivemben az igaz élő hitnek világosságát, hogy minden kételkedés nélkül tökéletes bizodalommal el hidgyem azt, hogy te benned oh Jésum nyert az én Lelkem kegyelmet és meg igazulást. Es noha az én testem fájdalmas, erőtelen és beteges, mind-az-által az én Lelkem bizonynyal meg gyógyítottatott a' Te sz. sebeid által, noha testem a' nagy nyaváláknak miatta meg hervatt, annyira,

nyira, hogy még az én bőröm-is tfontaimhoz ragadott; Mind-azon-által az én Lelkem a' te piros rófa színű sz. vérednek ereje által naponként meg újjul és megerősödik. Es végezetre, noha testem a' fok fájdalmaknak fanyargatási miatt el senyvedvén a' koporsónak torkában esik; mind-azon-által az én Lelkem a' te sz. haláloznak érdeme által, az örök életnek boldogságára vitetik. Annakokáért mit gondolok e' világi nyomorúságokkal, holott tudom hogy nekem mennyei boldogság adatik. Mit gondolok ez ideig való fájdalmaknak el szenvedésével; holott tudom, hogy ez után örökkén való nyugodalom következik. Es mit gondolok azzal, ha e' test meg halván a' koporsóban tétetik, porrá és hamuvá, kigyók és férgek eledele lészzen; holott bizonyos vagyok abban, hogy ez élet után el vészí Lelkem a' ditsőségnek meg hervadhatatlan koronáját. Tcsak hogy azon kérlek kegyelmes meg váltó

tó Christusom, erősítsd meg Lelkemet
 amaz egyedül tsák te benned való igaz
 hitben, hogy az idvösségnek el vételért,
 máshoz senkihez ne, hanem tsák hoz-
 zád folamodgyam: Tudván azt, hogy
 nintsen másban senkiben idvösség,
 nem-is adatott az ég alatt az emberek-
 nek más név, melly által idvözüllye-
 nek, hanem tsák a' Te drága Jéhus ne-
 ved. Bövits meg kérlek kegyelmes-
 ségedet rajtam, hogy valóban el-hid-
 gyem azt, hogy nintsen más ut, mellyen
 lehessem menni az Atyához, hanem
 tsák egyedül Te általad. Te vagy a'
 Meny-orzágnak kapuja, a' ki Te álta-
 lad bé mégyen, örök életet talál. Te
 vagy a' mennyei boldogságnak meg
 szerzője, a' ki te benned bizik, a' soha
 el nem hagyattatik: Te vagy a' Men-
 nyei Paraditsomnak meg adója, a' ki
 Te hozzád folyamodik, meg nem tsá-
 lattatik: Te vagy az életnek fája, a' ki hi-
 fzen te benned, az az örök halá't soha
 meg nem kóftollja: Te vagy a' Men-
 nyei

nyei Jérusálemnek ditső fényessége, a'
 ki hitnek általa szomjuhozza a' Te igaz-
 ságotat, a' lépzen ezen Mennyei sz. Vá-
 rosnak örök boldogsággal tündöklő la-
 kos polgára. Annakokaért oh szerelmes
 Jéhusom, vezérrelly engemet és tarts meg
 engemet a' Te ösvényidben, hogy én-is
 általad bizonygyal juthassak sz. Atyád
 eleiben. Egyetemben ezt-is add nekem
 meg értenem, hogy Te vagy oh Jéhus!
 egyedül az igazság, és minden Te be-
 szédid meg változhatatlanok és töké-
 letessék, hogy a' Sz. Lélek által meg nyu-
 godgyék az én Lelkem a' Te sz. igédnek
 igaz értelmén. Oh adgyad jól meg tud-
 nom, hogy a' Te igéd bizony az örök
 életnek beszédgye, és hogy errül bátran
 vallást tehessek mondván: Nem szé-
 gyenlem a' Christus Evangyéliomát,
 mert egy idvözítő hatalom mind azok-
 nak a' kik abban hisznek. Hogy vége-
 zetre azon Te sz. igéd által, téged oh Jé-
 hus, ugyan mint a' Meny-orzágnak egy
 bizonyos uttyát, valóban meg ismérhes-
 Bb felek

felek, és te általad el bé meheflek az örök életre Amen, Uram Jéhus! Amen.

A' Beteg ember Lelkét az Jéhusnak szerelmével még-is így gyönyörködteti.

1. Cor. 16. v. 22. *Valaki nem szereti az Ur Jéhus Christust, légyen átkozott és Istentől örökkén el vettetett.*

Jéhus életemnek, öröme szívemnek, én édesflegem, oh mint óhajt Lelkem kíván belső réfzem édes reményem, Istennek áldott Fia, te kívüled senki nincsen szívem kit szerezzen. Illy sóhászkodással járulok sz. Felsegedhez élő Istennek egy szülött Fia, oh meg feszítettett drágalátos Jéhus, mivel hogy tfak te benned vagyon ama tökéletes és meg változhatatlan bódogság. Oh mitfoda mind e' világnak ditsősége! bizonyára tfak héjában valóság, és mitfoda hafzna vagyon az embernek minden munkájában, mellyel munkálodik a' napnak alatta? semmi nints, mert mind

mind ezek tfak héjában valóság, és a' Léleknek gyötrelme; hanem te oh Jéhus te vagy egyedül az állandó és örökké meg maradandó bódogság és jóság, és kinek hívtségében nints semmi megváltozás, az ég és a' föld el mulnak, a' te sz. igéd pedig meg marad örökkén. Annakokáért szerelmes Jéhusom, meg hajtom magamat, és le borulván esedezem te hozzád, adgyad szívemben Sz. Lelkedet, kinek meg szentelő ereje által szívem egyedül tfak te hozzád vonyattasék. Lám a' Sz. Lélek nélkül senki az Jéhus Urnak nem mondhattya, azért ne tilts meg tülem Uram a' te Sz. Lelkednek meg világosíttását, hogy annak drága malasztya által vólta-képpen meg tudhassam azt, hogy mindenek felett te vagy igaz Isten, te vagy az Idvözítettő Ur, és Istentől bortsáttatott Messiás, amaz Afzszonyi állatnak áldott magva, ki meg rontya a' kigyónak fejét; és te vagy az Idvözítettő, ki meg szabadtitya népét az ő bűneiből. Hogy ezt így meg

tudván, én téged édes még-Váló Christusom mindenek fölött szerethesselek. Mert jaj mi haszna szeretem e' világot, és annak ditsőségét melly csak el re-fzendő; de Téged oh Jéhus tégedet szeretni, örökkén megmaradandó bődögség. E' világ el-vész, és annak ditsősége is el-mulik; Te pedig megmaradsz örökkén, és a' te esztendeidnek nem lesz vége. Segélly reá annakokáért oh kegyes Jéhusom, hogy téged mind halálig tisztá szivből szerethesselek, e' mostani betegségemben is té hozzád, mint kegyes orvosomhoz ragaszkodgyam, téged szomjuhossalak, és Téged kívánnyalak, úgy mint olly jól tevő Istene-met, ki el nem hágy engem még akkor-is, midőn mind e' világtul el hagyattom. Szerelmes meg váltó Christusom, akár élek, akár halok, Tiéd vagyok, reád bízam magamat, mért meg segeéthetsz akkor-is, mikor mind e' széles világnak, segítsége tülem el mulik; De mivel hogy ilyen gyarló vagyok, s-téged tökéle-

keletessen és olly tisztán nem szerethetlek, a' mint kívántatik. Annakokáért kérlek szép Jéhusom, öntsd bé szerelmed tüzét Lelkemben, hogy én mindeneket kárnak és ganéjnak állítsak a' te isméretednek nagy voltaért, és szent Dáviddal azt mondhasám: Nem gondolok sem az éggel sem az földel, csak te lenyim légy, és te náladnál egyébben nem gyönyörködöm e' földön; el fogyatkozzék ámbár az én testem és az én életem, mind-az-által még is te vagy Isten, mind örökkén az én szivemnek kö-fzik-lája, és az én örökségem. Es ez én mostani betegségemnek fájdalmi közöttis, a' te szerelmed vigasztaljon engem. Mivel hogy úgy szeretted engemet, hogy én érettem nem csak kemény fájdalmakat szenvedtél; de sőt még ke-serves halálra is áldoztad magadat, erő-síts meg tehát engem el annyira, hogy se fájdalom, se betegség, se éhség, se szómjúság, se mezételenség, se szorongató keserűség, se élet, se halál, és semmi

teremtett állat, el ne szakaszthasson engem az Istennek szerelmértül, melly vagyoni te benned oh Ur Jéhus Chríftus. Mint hogy penig az igaz szeretet mindeneket eltűr, és mindeneket örömöst elszenved: Adgyad kérlek hogy a' te tisztá szent szeretetednek ereje által, én is minden nyavalaimat és keresztviselelmet örömmel hordozzam s-békeséges türéssel viseljem. Ez légyen oh Jéhus, az én te hozzád való szerelmemnek bizonyysága, hogy a' melly fanyargatást Isteni jó akaratodból reám bocsátottál, én azt Zugolódás nélkül hordozzam. Sőt végezetre még az én ki-mulásomnak óráján-is ez légyen vigasztalása Lelkemnek, hogy a' mint a' te szerelmedben meg erősítettem, így te általak oh Jéhus meg-is tartatom az örök életre, Amen!

Az Ur Jéhusnak meg sebesétetett tagjai vigasztalást adnak a' fájdalmas Betegnek.

Sólt. 22. v. 10. *Meg számlálhatnám minden én tsontaimat, ök penig tsak néznek és tekintenek reám.*

OH melly ki beszélhetetlen képpen meg verettenek az én Jéhusomnak tagjai! Oh jaj melly rakva vagyon az ő szent teste, ama kegyetlen tsapásoknak helyeivel, fájdalmas dagadásokkal, és piros rósa színtü vérrel folyó mélységes sebekkel! jól mondgya Esaiás: Hogy ő az emberek között utálatos, és meg vettetett, fájdalmakkal tellyes, beteges, és olyan mint a' ki előtt ember el röjti ortzáját, és semminek alittatik. A' mi betegségtünket ő viselte, és a' mi fájdalminkat ő hordozta, jól-lehet mi azt álitottuk, hogy meg ostoroztatott, meg verettetett s-meg nyomorittatott Istentül. Oh az ő áldott sz.Feje miként liggattaték tövis koronával, és

melly kegyetlenül verettetik a' nád páltzával, oh az ő ártatlan tiszta sz. ortzája miképpen verettetik ököllel, és az undok Sidóknak rut pökdözésekkel melly iszonyúságossan rutittatik. Oh az ő áldott sz. kezei melly kegyetlenül veretnek által, és erős nagy szegekkel a' kereztnek fájához szegeztetnek. Oh az ő sz. és kegyes lábi melly igen el-erőtlenetennek, a' fok tlapásoknak szenvédési miátt, és melly rettenetes kegyetlenséggel által szegezstetvén a' kerezt-fához szoréttatnak! Oh az ő sz. oldala miként verettetik áttal dárdával, oh miként szomjúhozik a' nagy kinok miátt a' Jéfus, és már az ő kegyetlenül megkinoztatott teste, a' kereztfán függvén elájulván, le tsüggedvén, meg görbedvén az halálhoz közelget. Es mikor az Istennek örök tanásából minden fájdalmakat el szenvedett volna; végre azt kiáltá *Consummatus est*: El végeztetett, és le hajtván fejét ki bortsáttá lelkét. Oh én szerelmes Jéfusom édes meg válto Chriftu-

stusom, adgyad kérlek ennyi fok fájdalom s-kinos szenvédésid erősttlenek engemet mindenkor, de leg' főképpen mostan e' fájdalmas betegségimnek szenvédési között. Ha midőn az én fejemnek fájdalmi nevelkedvén nevelkednek; A tövis korona miátt sz. Fejeden esett sebeknek helei gyógyítsanak és vigasztalynak engem. Ha midőn el hervad az én ábrázatom a' betegségnek meg hervasztó ereje miátt, a' te Sz. Orczádnak meg pökdöztetése vidámtison és gyógyítsan engem. Ha midőn az én kezeim és láboim el erőtlennelnek a' nyavalák miátt, a' te sz. kezeidnek és lábaidnak sebei erősttlenek és gyámolítsanak engem. Ha midőn az én egész Testem bádgyodván el fogyatkozik a' nagy fájdalmak miátt; a' te szent Testednek minden fájdalmi, biztassanak és gyógyítsanak engem. Ha midőn életem el végeződik, és az én Lelkem e' Testnek látorából ki költözködik: A te kinos és érdemes sz. haláloed

erősítsen akkor, és hatalmassan biztasson engemet, hogy bódogul ki mulván, sz. Angyalidnak seregével el bé kísértessém az Abrahámnak kebelében, a' hol sz. Fölségedet minden idvözült Szentekkel, Chérubimokkal, Séraphimokkal és tündöklő fok kar Angyalokkal öröken ditsérhessem, Amen!

Nehéz Betegségben lévő embernek Imádsága.

Jób. 16. v. 14. *Egyik nyavala a' másikat éri.*

Mindenható Szent és Fölséges Ur Isten, ki a' te bölcs tanácsod és Isteni sz. akaratod szerint, engemet e' nagy betegség által, szintén mind a' földig le tapodtál. Meg alázott fízel borúlok Atyai sz. térdeidhez, és kérek a' te sz. Fiadért, az én meg Váltó Ur Jéhus Christusomért, könyörülly én rajtam, bocsásd meg minden bűneimet, és irgalmasságodnak nagy vóltáért szánd meg keserves fájdalomokkal tellyes nyavalamat. Hiszem te vagy az az Isten, a' ki

ki minket betegséggel meg látogat, de vízfönt bé körözget. Te vagy a' ki meg sebesített; de a' kinek kezei vízfönt meg gyógyítottak. Te vagy az az erős Isten, ki a' fok nyomorúságokból meg szabaddítottod, és a' ki még a' számtalan háborúságokban is meg tartod azokat, kik biznak csak te benned. Abba szerelmes Atyám, mutasd meg én rajtam is Isteni nagy hatalmadat. Te látogattál meg tudom ezen betegséggel, légy tehát irgalmas orvosom is ennékem. Láttassd meg reám ki terjesztett könyörületességedet minden emberekkel, és az én fok nyomorúságimból szabadíts meg engemet. Oh Atyám ki sz. vagy és nagy irgalmasságú, tekints alá az égből, és fordulj kegyelmessen hozzám. Könyörülly rajtam, miként az Atya könyörül az ő gyermekén. Csak te hozzád emlélem föl az én szemeimet, te hozzád szítek, te hozzád kiáltok Isten, légy nekem szegény bűnösnek kegyelmes, Amen!

Szép vigasztaló Versek.

OH én Uram s-én Istenem,
 Melly igen nagy én inségem,
 Azért Felségedhez futok,
 Segétséget tüled várok.
 En Lelkemet és Testemet,
 Néked ajánlom életemet,
 Sz. kezedet nyujts ki reám,
 Angyalodat téríts hozzám.
 Ki engemet óltalmazzon,
 Halál ellen és meg tartson,
 Midön ez árnyék világbul,
 Ki mulandok e' rabságbul.
 Kegyes Christus szép Jéusom,
 Szent halálod bátorságom,
 Magas kerefsztnék óltarán,
 Aldoztattál mint egy Bárány.
 Csöppent véred, piros febed,
 Szenvedéfed sz. érdemed,
 En Lelkemet a' kinokban,
 Bátoritfa az halálban.
 Sz. Koronád, gyalázatot,
 Minden kinod és tsapásod,

En

En Lelkemet az egekben,
 Segéllye bé ditsőségben.
 Sz. Sz. Sz. Lélek Ur Isten,
 Te vagy vigasztalom itten.
 Halálomban légy énnékem,
 Bátorittóm és örömöm.
 Ne hagy midön a' félelem
 Fojtogat, vagy kísértetem,
 Az halálnak ábrázattya.
 Ne ártson ördög hatalma.
 Sz. Igédbül mint tanulom,
 Oh Uram s-kegyes Páfztorom!
 Kérlek add meg az életet,
 A mennyei ditsőféget, Amen!
 Más szép Imádsága a' sulyos
 Betegségben lévő Em-
 bernek.

Sólt. 41. v. 15. *Véle vagyok nyomorúsági-
 ban; meg mentem ötet, és meg ditsóítottam
 ötet.*

OH mindenható Isten és Irgalmas-
 ságnak Atya, ki azt parantfol-
 tad hogy mi téged segitfégül
 Bb 7 hij-

hijjunk, a' mi nyomoruságinkban, és kegyelmessen meg ígérted hogy meg halgatsz és meg szabadíttatsz minket minden infégünkből. Annakokáért törödelmes szível és meg alázott Lélekkel kiáltok te hozzád én Teremtő és jól tévő Istenemhez, oh Uram könyörülly rajtam, oh könyörülly, mert te benned bizik az én szívem, és a' te szárnyaidnak árnyékában nagyon reménfégem. Hiszem Te vagy az az Isten, ki azt mondattad. En reám nézzetek földnek minden határi hogy meg tartassatok, mert én vagyok, én vagyok az Ur, és én nálamnál több szabadító nintsen. Azért ne vesd meg kiáltásomat, sőt hald meg imádságomat, és a' te ígéreted szerint szabadíts meg engemet e' mostani nyomoruságimból. Menybéli sz. Atyám, nékem kérlek légy irgalmas, mert vagyok nagy fájdalom, Ne hadgy Uram kérlek, gyógyíts meg sérlemet, el rettent tetemimet, Ujítsd-meg hogy éllyek. Térj Uram kegyessen hozzám, mert

mert jaj el fogyatkozám, te nagy irgalmadbul, szánny meg nyavaláimban és ne hagy kinaimban, ments meg az haláltúl. Holott pedig mind ennyinyavaláimat, tudom hogy sok bűneimmel érdemlettem tüled, mivel álnokul tselekedtem szemeid előtt, és naponként fokasítottam bűneimet, meg utálván s-hátom megé vetvén te sz. parantsolatidat. Annakokáért keseredett Lélekkel esedezem hozzád, tekints meg sz. Fiadnak drága vére hullásáért, és légy nékem szegény bűnösnek kegyelmes. Lám ugy szeretted Isten e' világot, hogy a' te egyetlen egy Fiadat adnád mindenekért, hogy valaki abban hiszen el ne veszfzen, hanem örök élete legyen: Legyen tehát ezen te sz. Fiadnak kinos halálának érdeme, az én szegény Lelkemnek - is örök idvösségére. Emlékezzél meg róla, hogy a' sz. keresztfélegben az Ur Jépus vére által meg tisztítottván minden bűneimtől, Fiadnak fogattál engemet, Oh hát mostan - is ezen

ezen én nyomorúságomnak közepette
midőn finlödöm; Tekints Atyai sze-
meiddel kegyelmessen reám úgy mint
te Fiadra. Enerőtlen vagyok légy én
erőffégem; én fájdalmas vagyok, légy
kegyes orvosom, én el bádgyatt és nya-
válás vagyok, légy az én gyámolom; én
meg haborodott és keserves szívű
vagyok, légy én vigasztalom, én félel-
mes vagyok, légy én bátorságom, én
hallandó vagyok, légy az én életem, és
ez élet után íz. Fiadnak a' Christus Jé-
susnak minden érdemeért, add meg né-
kem a' mennyei ditsőfégnék meg her-
vadhatatlan koronáját. Amen.

Szép versbéli foházkodás.

HAlgafs meg s-segélly kegyessen,
Könyörülly rajtam oh Isten,
Fiad vagyok azt jól tudom,
Lelkemet néked ajánlom.
Mit félek tüled oh halál,
Mérgeid bennem helyt nem talál,

Vi-

Világ, ördög, bűn és pokol,
Jésus véretil meg romól.
Tfak te enyim légy Jésum,
Lészen elég boldogságom,
De már látom hogy enyim vagy,
Rajtam véred érdeme nagy.
Azért lélekben vigadok,
Jésus néked hálát adok,
Örökké tied maradok,
Néked élek s-néked halok
Drága sz. János nevedért,
Segélly segélly érdemedért
Midőn vezem életemet,
Kérlek vedd hozzád Lelkemet. Amen.

Még-is nehéz Betegségben lévő Embernek Imádsága.

Matth. 4. v. 24. *Es hozának vala Jésum
hoz minden nyomorúltakat, külömb kü-
lömb betegségben és gyöttelemben valókat,
ördögösöket, kóróságosokat, és guta ütötte-
ket, és meg gyógyította vala őket.*

Irgal-

Irgalmaflágnak kut-feje oh kegyelmes Christus, ki azt mondtad, hogy az egészségesek nem szükölködnek orvos nélkül, hanem az betegek: imé én sok fájdalommal terhes, szegény igye fogyott és beteges ember, jövök sz. Felfégedhez, úgy mint egyedül való hatalmas és igaz orvoshoz, és szívemnek törödelmességébül kiáltok te hozzád: Oh Uram könyörülly én rajtam és gyógyíts meg sérelmimet, meg rettent tetemimet, újíts meg hogy éllyek. Mert meg sokasultanak az én nyavalaím el-annyira, hogy még az étfzaka-is bántásomra vagyon ennélkem, mikor bé eftvéledik azt mondom; vallyon s-mikor virrad reám az nap, és mikor múlik el az étfzaka rólam; és ha reggel meg világosodik, még-is meg rettenem az én nyavalaímnak súlyos terhe miatt, mert mint a' tengernek fővényi az én nyomoruságom. Azért nyújtsd ki sz. kezeidet az én gyógyításomra, mint ki nyújtád ama szegény bél-

bél-poklos ember meg gyógyítására, kit midőn sz. kezeiddel illetél volna, így vigasztalád ötet: Akarom tisztully meg, és azonnal meg gyógyula az ő belpoklosságából. Híszem te vagy oh Jé-sus, te vagy ama Mennyei Samaritanus, ki a' latrok miatt holt elevenen hagyatott embert a' te Isteni gond-vifeleléd alá vöved, annak halálos sebei-ben Bort és olajt töltvén, kegyelmessen meg gyógyítottad: Légy kérlek nekem-is irgalmas orvosom, tekints meg fájdalom tagjaimat, és vedd el rólam siralmas nyomoruságimat. Lám valakik az ő nyavalaíjokban mind eddig hozzád folyamodtanak, meg nem szégyenültek. Te meg gyógyítottad az Száz adósnak szolgáját, és a' Kánaneabéli Afzfzonynak Leányát, kik te hozzád folyamodtanak. Meg gyógyítottad a' fiket és Némát, és ama kinos guta ütött embert, kiket te hozzád vivének. Meg gyógyítottad amaz ut félen ülő köldust, midőn utánnad kiáltana mondván: Jé-sus

sus Dávidnak Fia könörülly én rajtam.
 Kérlek Uram, bizonítsd meg én rajtam-
 is, hogy azon erős Isten vagy, ki vól-
 tál kezdetül fogva és hogy a' te karod
 még most sem rövidült meg. Imé en-is
 kiáltok utánad Jéhus Dávidnak Fia
 könörülly én rajtam, vedd füleidben
 kiáltásomat, hald meg sz. Nevedért az
 én Imádságomat, és gyógyíts meg en-
 gemet hogy éljek. Ha pedig ez a' te
 felőlem tett örök végezésed, hogy e'
 mostani betegség által el fogyassad éle-
 temet. Uram édes meg Váltó Chri-
 stusom! légyen ugy a' mint te akarod.
 Imé én a' te kezében vagyok mint a'
 fár a' fazekasnak kezében, ugy tfele-
 kedgyél velem a' mint kedves előttem.
 Tírák hogy azon kérlek, hogy sz. véred-
 nek drága hullásáért, vífelly gondot
 lelkemről halálom óráján. Emlékezzél
 meg, hogy a' te mélységes sz. sebeidnek
 érdemével váltottál meg engemet az
 örök haláltul, és azért tarts meg magad-
 nak Lelkem az örök életre. Uram

Jé-

Jéhus! hadd dítserje Lelkem Menyben
 Felfégedet. Amen.

Még-is a' nehéz Betegségben
 lévő ember így esedezik, és az
 utolsó órán szükféges vigasztalásért
 a' Sz. Lélekhez folya-
 modik.

Rom. 8. v. 11. *De ha annak Lelke lakik
 bennetek, a' ki fel támasztotta a' Jést az
 halálból, meg eleveníti a' ti hallandó Te-
 steiteket is az ő ti bennetek lakozó lelke által.*

OH ditsőféges Isten, a' sz. Harom-
 ságnak harmadik személye, ál-
 dott Sz. Sz. Lélek Felféges Jeho-
 va, hatalmas és mindenható Ur! ki
 minden nyomoruságinkban vagy hat-
 ható vigasztalónk. Megalázott szível
 és törődelmes Lélekkel kiáltok sz. Isten-
 fégedhez, légy kegyelmes, légy Irgal-
 mas hozzám, e' mostani nehéz és fáj-
 dalmas betegségemben. En arra igen
 erőtelen vagyok, hogy bekeféges tü-
 réssel szenvedhessem e' nehéz nyaválát,

ha-

hanem a' te kegyelmességeddel erőfítsd az én el-bádogyott szivemet, hogy te általad tsendelj szível és nyugott elmével viselhessem keresztemet. Jutassad szüntelen eszemben, hogy hív és igaz Isten vagy, ki minket erőnk felett nem kisértesz, de úgy mértékled a' nyomorúságot, hogy el-szenvedheszük, és mind a' kisértettel egyetemben utat nyitandasz a' szabadulásra-is; hogy így tellyes reménfeggel várjam meg szabadulásomnak idejét. Mindeneknek fölötté pedig az igaz hitnek világát gyul-lazd és nevellyed szivemben, hogy mentül nagyobbak az én Testemnek fájdalmai, Lélekben annál inkább vonnyattassam hitnek általa az Ur Jéhus Christushoz, úgy mint Lelkemnek egyetlen egy gyógyittojához. Önts bé szivemben ezt-is, hogy a' te meg-szentelő ajándékok által, ditsékedhessem tüled reám botosátott nyomorúságokban-is; tudván azt: Hogy a' háborúság békeséges türeést nemez, a' békesé-

ges

ges türeés, meg kisértést, a' meg kisértés pedig reménfegyet, a' reménfegyet nem hágy meg szégyenülni. Mivel hogy pedig e' Testnek Sátorát, a' te Isteni sz. akaratom szerint valamikor le kell tennem, és e' világbul ki kölletik költözködnöm: Tehát azon kérlek oh ditsőséges Sz. Lélek Ur Isten! hogy az Ur Jéhusnak minden érdeméért, légy irgalmas nekem az utolsó órán, és hatalmasan vigasztally engemet, a' midön már minden vigasztalástul meg fosztattam. Midön testi szemeim meg homályosodnak; világosítsd meg Lelkemnek szemeit, hogy egy lelki látás által lássam az én Jéhusomat állani az ő sz. Atyának jobbján, és ki terjesztett kézzel várni lelkemet magához. Midön el fogy fuleimnek hallása, ébrezd fel lelkemet ama Mennyei karban muzikáló sz. Angyalok szavának hallására, Midön meg áll az én nyelvemnek szöllása, te magad oh Sz. Lélek Isten esedezél az én szivemben meg mondhatatlan

lan

lan foházkodásokkal. Midőn elmém-
től meg fosztatom, lelki képpen nevel-
lyed szivemben ama mennyei bölcsé-
ségét a' Jánosnak ismertetit. Midőn el-
oszólnak minden külső érzékenységim;
éreztesd meg lelkemmel a' mennyei
életnek édességét. Es végezetre Lel-
kem midőn el-ki költözködik, segéllyed
bé az örömben, hogy ott az Jánosnak
kezeiből el vegye az igazságnak men-
nyei fényességgel tündöklő koronáját.
Amen.

Szép Vigasztaló Versek.

János leszen én örömöm,
Szivemnek reménysége
János leszen győzödelmem,
Életemnek ereje.
János minden vigasztága,
Es Lelkemnek s-gazdagsága
Azért ötöt nem hagyom,
Midőn lesz ki mulásom.
János minden ellenségem,
S-pokól kinnyát meg rontya,

Esz

Es az Földből az én Testem
Egy szóval föl támasztva,
Ott meg látom fényességben,
Sz. országát ditsőségben,
Jánost én el nem hagyom
Ő minden boldogságom.
Föl támasztván az én Testem,
Ditsőséggel ékefitt,
János lesz örök életem,
Ki mindenben boldogit.
Végre paradicsomában,
Bé vízen sz. országában
Azért Jánost nem hagyom,
Ő boldog ki mulásom.
Ne légy, ne légy hát Lelkem bús!
El vészed a' koronát,
Mellyet Menyben az Ur János,
Minden Szenteknek meg ad.
Az Isten ditsőségében,
Meg látod fényességében
Te-is a' sz. Angyalokkal,
Őt ditséred nagy föl szóval.

Cc

Olly

Olly Beteg Embernek Imádsága, ki már érzi halálának közel vólrát.

Sólt. 31. v. 6. *A' te kezeden ajánlom az én Lelkemet, mert meg váltottál engemet Uram igazságnak Istene.*

OH véghetetlen kegyelmű nagy irgalmasfágú sz. Jehova-Isten, mivel hogy a' te Isteni sz. és bölts rendelésed szerint, az ember életének határt vetettél mellyet által nem hághat. Törödelmes szível könyörgök sz. Felségednek, hogy a' te sz. Fiadnak az Ur Christus Jánosnak érdemeért, légy vele és a' te Isteni erőddel takargassd Lelkemet, midőn eljő végső orám. Holott pedig ugyan érzi már magamban, hogy közel vagyok életemnek határa, mellyet el nem kerülhetek, bővits meg irgalmaságodat rajtam, és az Ur Jánosnak vére hullásáért öntséd szivemben áldott sz. Lelkednek bátorító malasztyát. Abba szerelmes Atyám, ne hagy el az utolsó orán,

orán, midőn ostromólnak engem a' Sátánnak kísérteti, akkor a' te Szent Lelked bátorított engem, és jutassa eszemben, hogy az Afzszonyi-állatnak amaz áldott magva meg rontotta a' pokolbéli kígyónak fejet, és hogy azért jelent meg az Ur János, hogy meg rontsa az ördögnek minden tfelekedetét. Midőn pedig az halálnak ábrázattya, és a' pokolnak hatalma engem kétségben ejteni akarnak, a' te Sz. Lelked biztatván gyámoltított engem azzal, hogy nints semmi hatalma azoknak én rajtam: Mert halál hol a' te fullánkod? Pokol hol a' te diadalmad? De hálá legyen az Ur Istennek, a' ki nekünk mind ezeken diadalmat adott az Ur János Christus által. Vagy ha midőn az én fok és temerdek bűneimnek undoksági vádolni és károztatni akarna engemet, akkor is a' te Sz. Lelkednek kegyelme az Ur János Christuban való hitnek általa, tégyen engem diadalmasfá és jelentse meg nekem azt: Hogy a' János

sus Christus Isten Fiaának vére, meg tisztogatott s-meg mosogatott engem minden bűneimből, hogy bátor szível, s-álhatatos Lélekkel az halálnak völgyén által menvén, meg vályyak e' Testi életül nagy Lölki örömmel, és elmémnek épségeben Lelkemet bódogul ki botsátván, ezt mondhassam : A' te kezeden ajánlom az én Lölkömet, mert te meg váltottál engemet Uram igazságnak Istene, Amen!

Halálhoz készülő Embernek Imádsága.

Philipp. 3. v. 20. *Mert mi mint mennyei polgárok vagyunk, a' honnét a' meg tartó Ur Jésus Christust-is várjuk.*

OH értem a' magas kereft fának oltárán föl áldoztatott drágálatos Jésus! Hálát adok szent Felségednek, hogy engemet nem tsak teremtetted, de a' te keserves haláloznak és sz. vérednek érdeme által, meg-is váltottál a' büntül, pokóltul és az ördögnek hatal-

talmátul. Egyetemben azért áldlak téged Uram, hogy az igaz hitnek világoslágát sz. Lelked által szívémben meg gyújtottad, és a' te sz. Evangéliomod által a' te sz. és igaz eszméretedre-is vezértél, el annyira, hogy én-is bátran azt mondhatom : Már tudom kibem hittem, és bizonyos vagyok abban, hogy az én el tett kintsemet meg tartya nékem mind a' ditsőffégnek napjáig. Oh fzerelmes Jésus ezen te nagy jó voltodat kérek bővits meg rajta az utolsó orán, és adgyad, hogy a' te sz. haláloz szolgállyon nékem bódoguládomra, midőn az én Lelkem ki költözködik e' testnek sátorából. Mivel hogy meg kötöztetted, szabadíts fel Lelkemet ki mulásomkor a' bűnnek köteleiből. Mivel hogy meg oltoroztatván meg kinoztattál, oltalmazd meg Lelkemet az pokólnak kinyátul. Mivel hogy minden véredet ki ontottad, mosd meg azzal Lelkemet a' bűnnek rutságátul. Mivel hogy mélységesen meg febesítettél, röjtfd el pital-

ros rósa színü sz. sebeidben Lelkemet
 az utolsó órán, hogy nekem semmit ne
 ártasson ama gonosz Sátán. Végezetre
 mivel hogy a' magas keresztfára föl
 függesztetvén meg holtál. Légyen sz.
 haláloednek érdeme az én Lelkemnek
 örök idvössége. Oh Uram Jézus tied
 vagyok, tied maradok, néked élek, né-
 ked halok; azért segélly, hogy midőn
 el-érem e' világi ki mulást, nyerhesse el
 Lelkem az szép bódogulást, Amen!

Mond-el továbbá im ez szép
 Verseket-is.

Jézus Christus Istennek sz. Fia,
 Bűnös népnek igaz meg váltója,
 Kereszt-fán kin haláloddal,
 Atyád kedvében jutattál.
 Keserves kin vallásodért,
 Kegyelmezz nekem halálodért
 Halállal baj vivásomban,
 Biztasd Lelkem ki multában.
 Szememnek világossága,
 Fülnek mikor meg fogy hallása,

Ny-

Nyelvnek el jö meg állása,
 Közelget szívnek romlása.
 Bódulni ha kezd én elmém,
 El távoznak tüllem fegedim,
 Ne hagy, ne hagy oh Christusom!
 Segélly utolsó órámom.
 Ez életnek árnyékából,
 Végy-ki halálnak nagy kinnyából,
 Ördögnek tsaládságátul,
 Oltalmazs álnokságátul.
 Lelkemnek adgy jó ki-mulást,
 Kezedben adom azt nagy bizvást.
 Testemnek földben nyugovást,
 El-jötődig adgy aluvást.
 A' te ítéleted napján,
 Allas engem elődben bátran,
 Szó-fzólom légy akkor nekem,
 Az életet ad meg nekem.
 Mikor halálom óráján,
 El jö Lelkemnek ki mulása,
 Igéd támaszsa hitemet,
 Tsfak te vedd hozzád Lelkemet.
 Amen!

Cc 4

Mi-

Mikor immár a' Beteg tfak
alig szólhat, így imádkozzál
előtte.

U Ram irgalmazz nekem,
Christus irgalmazz nekem,
Uram irgalmazz nekem,
Jésus Christus halgass meg engemet.
Teremtő Atya Ur Isten,
Irgalmazz énnékem,
Meg váltó Fiu Isten,
Könyörülly én rajtam.
Vigasztaló Sz. Lélek Ur Isten,
Légy kegyelmes nekem.
Könyörülly rajtam, bocsásd meg min-
den bűneimet, Felseges Ur Isten,
Könyörülly rajtam és légy segítség-
gél énnékem, hatalmas Ur Isten.
Minden veszedelemtől és minden bü-
nőktől,
Oltalmazz Ur Isten;
Minden tévelygéstől, és minden go-
nosztól,
Oltalmazz Ur Isten;

Örök

Mikor a' Beteg már halálán vagyon. 609

Örök haláltul, pokóltul, nagy nyavala-
tul, kárhozattul,
Oltalmazz Ur Isten;
Könyörgök neked oh Jéfus,
Halgass meg most engem.
A' te emberre létednek általa,
Szabadíts meg engem.
A' te sz. születésédnek általa,
Szabadíts meg engem.
A' te Véres veréttékednek általa,
Szabadíts meg engem.
A' te keserves nagy kín-vallásodnak ál-
tala,
Szabadíts meg engem.
A' te sz. halálodnak általa,
Szabadíts meg engem.
A' te föl-támadásodnak és menyben me-
netelednek általa,
Szabadíts meg engem.
Oh Jéfus Christus Istennek sz. Fia,
Halgass meg engemet.
Istennek Báránya Jéfus Christus; ki el-
vész ed' világnak bűneit;
Irgalmazz énnékem.

Cc 5

Isten-

Istennek Báránya Jézus Christus, ki el
véfzed e' világnak bűneit:

Kegyelmezz énnékem.

Istennek Báránya Jézus Christus, ki el
véfzed e' világnak bűneit:

Könyörülly én rajtam. Amen!

Az idő a' mint engedi, to-
vább is így imádkózhatol, avagy
Vigasztalhatod a' Beteget.

Luc. 2. v. 29. *Uram most bocsáttad el a' te
szolgádat békeséggel mert látták az én
szemeim a' te Idvözittödet, melyet kérsz-
tettél minden Népeknek szemei előtt.*

OH Uram Jézus! mivel hogy te ma-
gad mondottad: Ugy szerette,
Isten e' világot, hogy az ő szent
Fiát bocsátotta, hogy minden a' ki ő
benne hiszen el ne veszfzen, hanem örök
élete légyen. Ezen igazságos szent
ígéd szerint, bizonynal hiszem hogy te
oh Jézus, te vagy az élő Istennek Fia, ki
e' világra jöttél, ki érettem szegény bű-
nös

nös emberért kint és halált fzenvedtél.
Ki a' te sz. véredet az én bűneimnek el-
mosására ki ontottad. Oh Jézus tfele-
kedgyél tehát velem, a' te Sz. igéd sze-
rint; Ne hagy el veszfzen; de add meg
Lelkemnek az örök életet, Amen!

Oh Teremtő irgalmas sz. Atyám, ki
e' világ fundamentomának föl vettetése
előtt, az Ur Jézus Christusban az örök-
életre választottál engemet: tfeleked-
gyél te hát velem a' Te örök végezésed
szerint, most az én halálomnak óráján,
és a' te sz. Fiadnak az Ur Jézus Christus-
nak általa, fogadd bé Lelkemet az örök
bóldogságban, Amen!

Oh vigasztaló Sz. Lélek Ur Isten!
Az Atya Istennek meg mérhetet-
len nagy irgalmasságát, és a' mi Id-
vözítő Ur Jézus Christusunk, drá-
galatos kin-fzenvedésének érdemét, je-
lentő meg kegyelmeffen énnékem, és
jutasd eszemben az én halálomnak u-
tolsó óráján hogy azon Atya Istennek
irgalmasságából, Christus Jézus érdeme

által én bizonyosan idvözüllyek, Amē!

Jésus Istennek fz. Fia, ki meg holtál az én bűneimert, és ismét föl-is támadtál az én meg igazulásomért, ki a' keresztfának oltárán lettél egy engesztelő áldozat nem csak az én bűneimért de mind e' Világnak bűneiért-is. A te mélyféges fz. sebeidben röjtöm el lelkemet, adgy nyugalmat és tsöndesz bátorságos lakást ott az én Lelkemnek, tellyesíts bé rajtam a' Sz. Léleknek ama mondását hogy Bódogok mindnyájan azok, kik a' Urban meg hálnak, mert meg nyugosznak örökkén, minden ő munkajoktul. Oh Jéus Dávidnak Fia könyörülly én rajtam! Oh Jéus Istennek fz. Fia vedd hozzád lelkemet! Amen.

Oh kegyes Jéusom én edes meg váltó Christusom, néked élek s-halok, tied léfzek s-vagyok, a' te Sz. Lelkeddel, igéd-del és fz. ajándékiddal, birj és igazgass engemet most az én halálomnak órájá. Am.

Oh Teremtő Atya Ur Isten ne hagy-el engemet! Oh Idvözítő Ur Jéus Christus!

stus! ki értem szenvedtél, könyörülly rajtam. Oh vigasztaló Sz. Lélek Ur Isten! nevellyed bennem az igaz idvözítő hitet, és tarts meg bennem mind végig az Jéusnak szerelmét.

Hifzek a' Mindenható Atya Istenben, az én Teremtőmben. Hifzek a' Jéus Christusban, én meg váltó Uramban. Hifzek a' Sz. Lélekben, az én meg szentelő Istenemben. Hifzeke' három szentféges személyekből álló egy örök Istenben. Ez hittel bizonyítottom, minden életemet. Ebben az hitben élek és halok. Tudom bizonyára hogy idvözülök-is ebben az hitben.

Teremtő fz. Atyám, már néked ajánlom Lelkemet, mint Teremtél vidd arra életemet. Egyetlen egy meg Váltó Jéusom, a' te kezeidben ajánlom Lelkemet, te meg váltottál engemet, igazságnak Istene. Oh Sz. Lélek hatalmas vigasztalom, vedd hozzád Lelkemet. Tellyes Sz. Háromság egy bizony Isten, bódogítsad Lelkemet. Amen.

Segélly segélly én édes Istenem, neked adom ma Lelkem ajánlom, Kérlek hozzád fogadd szép Jéfusom, Idvösségem, életem Jéfusom.

Te sz. kinod én óltalmam legyen, sz. kerefszted erősségem legyen, sz. halálod én érdemem legyen, Uram Jéfus Lelkem tied legyen.

Sz. halálod halálunk Oráján, erősítsd Lelkünk, hogy a' Sátán, meg ne tállyon az utolsó órán, ki mulásom hadd legyen jó órán. Amen.

Mikor a' Beteg ember már néki vált a' halálnak, és minden érzékenység nélkül vagyon a' körül állók így imádkozzanak.

Mindenható sz. egyedül szabadossá és hatalmasson Uralkodó irgalmas Ur Isten, ki a' telstteni hatalmadnak általa az embert egy darab földből teremtetted és el végeztetted, hogy ismét földé légye a' mellyből vétetett. Imé ezen

ezen mindjárást ki mulandó ember, ugyan azon sz. végezésed és Isteni akaratod szzerint, ki költözködvén ez árnyék világbul, Lelkét sz. Felfégednek, testét pedig az földnek áldozza. Annakokáért mi kik az ő bódlog ki-mulására várakozván, itten környül állunk, igaz hitnek általa esedezünk sz. Fölségedhez, légy irgalmas az ő szegény Lelkének. Ne emlékezzél meg az ő bűneiről, hanem az Ur Jéfus Christusnak drága sz. Vére által tisztogasd és mofogasd meg ötet, hogy így a' bűnnek minden szeplőjétől meg szabadulván, mint egy meg ékesítettett, és szeplő nélkül való szüz, juthasson örömmel a' te sz. és ditsőféges szined eleiben. Amen.

Más ugyan azonrul.

OH ditsőféges Jéfus, ki a' magas kerefsztfának óltarán, ki terjesztett kézzel fiugván, löttél sz. Atyád előtt egy engesztelő áldozat mind e'Vi-

e' Világnak bünéért. Mi kik ezen ki-
muló keresztyény Atyánk fiának teste
körül állunk, nagy alázatos Lélekkel és
törödelmes szível fohászkodunk sz.
Istenfégedhez, légy irgalmas, légy ke-
gyelmes néki, botsasd meg minden bü-
neit, és ne emlékezzél meg az ő vétkei-
ről. Hiszem te oh kegyes Jéhus, mind
e' világnak bünéért meg holtál, hadd
szolgálynon tehát ennek-is, az ő bűnei-
nek meg botsáttására, azon te sz. halá-
lodnak drága érdeme. Lám a' te sz.
Véredet-is minden bűnösnek idvössé-
gére ki ontottad; Adgyad tehát, hogy
azon te sz. vérednek ki ontása szolgál-
lyon ennek az ő lelkének-is örök idvössé-
gére. Ne engedjed, hogy pradája lé-
gyen a' Sátánnak, ez a' lelek, mellyet
nem aranyon sem ezüstről, hanem drá-
ga árron váltottál meg, tudni illik a' te
rófa színü drága piros sz. véreden. Oh
meg feszítettett Jéhus, vegyed irgalmas
kezeidben az ő lelkét, ha majd el válik
a' Testül. A' te meg ostromoztatásodért
és

és kinos fájdalomidért add meg néki a'
Mennyei nagy örömet. A' te tsuf ru-
hában való öltöztetésedért, add meg
néki a' Mennyei szépen tündöklő fejer
öltözetet, mellyet meg adsz minden
Szenteidnek, a' kik hitnek általa győző-
delmet vesznek. A' te tövis koroná-
dért ad meg néki az örök életnek meg
hervadhatatlan ditsőféges koronáját.
Amen. Oh Uram Jéhus! jövel hamar, sza-
badíts föl az halálbul, ezen te szolgál-
dat (Szolgálodat) jövel, jövel, és idvö-
zitsd ötet. Amen.

Meg-is ugyan a' szerint,

Hathatóképpen Vigasztaló Sz. Lé-
lek Ur Isten, az Ur Jéhus Chri-
stus minden szenvedésének ér-
deméért könyörgünk, szentellyed meg
most az ő halálának óráján ennek az ő
lelkét, mellyet a' sz. keresztségben ma-
gadnak élő Templomul választottál.
Oh vigasztallyad ötet az halálnak fé-
lme

lelme ellen, bátorítsad a' bűnöknek
ostromlási ellen, erősítsed az ördög-
nek kisérteti és a' pokolnak rettentési
ellen. Tarts meg benne mind végig
a' Jéhus Christusban való igaz idvözít-
tő hitet, és ha midőn e' testnek sátorá-
bul ki mulik a' lélek, segéllyed bé a' Pa-
raditsomban, hogy ott örökkén való
mennyei Zöngedezéssel az Atyával és
a' Fiúval ditsérhesse Tégedet, a' Ché-
rubimokkal és Séraphimokkal szünte-
len kiáltván, Sz. Sz. Sz. a' Seregeknek
Ura és Istene, tellyes mind a' széles föld
az ő ditsőségével. Amen.

Mi Atyánk ki vagy mennyeiben Éc. és a'

Hízek egy Istent-is el mondhatod.

Mikor már a' Lélek ki mult
a' környül állok így imád-
kozhatnak.

OH irgalmas igen könyörülő, igaz
és örökkén való Isten, mivel
hogy mikor még nem volnánk,
min-

minket az Ur Jéhusban tennen magad-
nak el választottál, és így mikor még
nem-is teremtetünk volna, a' mi lel-
künknek idvösségérül kegyelmesen
gondolkodtál: Innét el hízfzük bizon-
nyal, hogy minekutánna lelkünk Te-
stünkbul ki-mulván, a' Test semmivé
lészen, te a' mi Lelkünktrül irgalmassan
gondot viselsz. Annakokáért ezen mo-
stani órában ki mult lelket-is, a' te ir-
galmasságodnak sz. kezeiben ajánlyuk.
Oh add meg néki az örömet! mellyet a'
meg Váltó Jéhus az ő kin és halál szen-
vedésének érdemével szerzett. Nintsen
már semmi emberi erő a' ki rajta vala-
mit segíthetne; hanem csak te egyedül
oh irgalmas sz. Isten. Azért állítsad bé
a' te ditsőségedben az Ur Jéhusnak drá-
ga érdeméért. A' meg hidegült test-
nek-is adgy tisztességes el takarittatást,
a' földnek gyomrában tsöndesz nyu-
godalmat, az ítélet napján bódog föl
támadást: Es végezetre a' testnek-is
add

add meg a' Christufért a' meny-ország-
nak tündöklő ditsőségét. Amen. Mi-
nekünk-is mikor annak órája el jön add
meg az örök boldogságot. Amen. Az
Ur Jéhus Christufért Amen.

SOLI DEO GLORIA.

Az Istennek egyedül minden ditsőség
adátfék. Amen.

Az ötödik könyvnek.

V E G E.

IN-

INDEX.

az az:

Egy más után következő ré-
szeknek, és azokban foglaltatott
Imádságoknak.

Mutató Táblája.

Első Rész.

*Foglal ő magában Regveli és Estvéli
könyörgéseket.*

Regveli Imádságok.

AZ imádsághoz szükséges, Igaz Lel-
ki buzgosáért.

Vasárnap regvel.

Hétfőn regvel.

Kedden regvel

Szerdán regvel.

3

7

13

19

24

Cső-

Csötörtökön regvel.	30
Pénteken regvel.	35
Szombaton regvel.	42
Regveli ajánlás.	47
Eftvéli Könyörgések.	
Vasárnap Eftve.	49
Hétfőn Eftve.	54
Kedden Eftve.	59
Szerdán Eftve.	64
Csötörtökön Eftve.	70
Pénteken Eftve.	74
Szombaton Eftve.	78
Eftvéli ajánlás.	83

Második Rész.

*Melyben foglaltatnak Vasárnap és egyéb In-
nep napokban mondandó szép imád-
ságok.*

A templomban bé menvén.	85
Prædikatio elöt mond. imáds.	87
Prædikatio után.	90
Prædik. után a' Prædik. Szék, mond. imád.	93
A sz. Háromsághoz botsáttandó Im.	96
Az	103

Az Atya Istenhez.	107
A Fiu Istenhez.	110
A Sz. Lélek Istenhez.	113
Három kerefstényi Vallás-tétel, első az Apostoli Credo.	117
Nicæa Városában öfzve gyült 318. ke- refstény Püspököknek Vallás-tétele.	118
Sz. Athanásius Püspöknek az Arriánu- sok ellen formált Vallás-tétele.	120
Efstendőt által minden Apostalok nap- ján mondandó Imádság.	125
Karátson napján mond. Im.	129
Sz. István Mátyrnak napján.	135
Uj efstendő Napján.	139
Nagy Pénteken.	145
Más Ugyan akkorra.	153
Husvét innepében mond. Im.	157
Christus Urunk menyben menetelének innepe napján.	163
Pünkösdi innepében.	167
Kerefstelő sz. János Napján.	171
Bóldog Szüz Máriának és egyéb szent Aszfzonyok és Szüzek innepe nap- ján	

ján mondandó imádság.	174
Szent Mihál Archangyal innepe Nap.	178
Minden kerefsztény embernek tulajdon Kerefszt-neve napján mond. szép Imádf.	183
Harmadik Rész.	
<i>Foglal magában minden Lelki és testi szükség dolgaért mondandó Im.</i>	189
Az Istennek igaz isméretiért mond. Im.	191
Az Istennek velünk közlöt jó tétémennyinek meg isméretiért.	195
Az embernek tulajdon maga meg isméretiért.	200
Az Isten képenek bennünk való meg újítatásáért	204
Az Isten igéjének idvösséges halgatásáért.	209
Az egy igaz idvözöttö hitért.	214
Az idvözöttö igaz hitben való végig meg maradásért.	218
Más Ugyan azonért.	222
Az igaz hitnek gyümültséért.	227
Kegyes	

Kegyes kerefsztény életért.	231
Az Istennek fzeretetiért.	235
Az igaz kerefsztényi fzeretetért.	238
Az igaz alázatossáért.	243
Az engedelmes szelidségért.	246
A kegyes tiszta szüz és jámbor életért	249
Más Ugyan azonért.	251
Az embernek maga forsával való meg elégedésért.	254
A bus szorgalmatosságnak el távoztatásáért.	258
A nyelvnek rágomalmazatul való meg óltalmazásáért.	262
A hazug és hízkelkedő befzednek el távoztatásáért.	266
Az Isten országának bennünk való fel építettéért.	269
Az Isten nevének köztünk való meg szenteléséért.	273
Az Isten akarattyának bennünk való véghez viteléért.	277
Az Anyafzent egy háznak mind végig való meg tartásáért.	282
A minden Napi kenyérért.	288
Dd	A mi

A mi el-kezdet Istenes dolgunknak, és hivatalunknak, fzerentés végben meneteléért.	293
Az Országban való békeféért.	298
A föld gyümöltefeinek meg adásaért és meg tartásaért.	302
Egy jó egéféért.	307
A bünöknek botsánattyáért.	311
Az ördögnek kéférteti ellen.	314
Ez Világnak kéférteti ellen.	320
A testnek kéférteti ellen.	324
A kétféegben esés ellen.	328
Ez világbul való egy böllog kimuláfért.	332
Az örök böllogtságának el-vételéért.	337
Az örök életre kívánczó Lélekigy áhétozik.	343
Egy szép imádság, melyben ember az ö Lelkét, az Ur Jéusban Vigasztallya.	347
Még-is a' kerefértény ember gyönyörködteti Lelkét a' meg Váltó Jéus Christusban.	352
Továb-is biztattya Lelkét, a' JéusChristus érdemében.	359
Még-	

Még-is ugyan azonrul.	364
Még-is ugyan azonrul egy szép Im.	369
Az teremtéfért való hálá-adás.	373
Hálákat ád Istennek a' kerefértény ember azért, hogy ötet valami oktan állottá nem teremtetete.	378
Az Istennek gondviseleféért, és tfudálatos táplálásaért való hálá adás.	383
A Jéus Christus által löt váltságért való hálá-adás.	388
A Christus kin-szenvedésefért való hálá adás.	393
Az Ur Jéusnak minden jó tétemenyért való hálá-adás.	397
A Sz. Léleknek meg szentölésefért való hálá adás.	402
Az újjonnan születésefért való hálá ad.	406
A Christus Anyafz. egy házának köztünk való elplántálásaért való &c.	413
Az Istennek minden jó tétéért mondanó hálá-adás.	418

Negyedik Réfz.

Foglalö magában a' Pœnitentia tartás és Gyónás idején Istenhez nyújtandó áhétozásokat.

419

Dd a

A pœ-

A pœnitentia tartáshoz készülő ember, Istennek könyörög, adgyon Sz. Lelket és a' megterésre való kegyelmet.	421
A bűnöknek volta képpen való megismeretiért.	427
A bűnökön való kegyes törödelmesté- gért.	431
A szegény bűnös ember féli és rettegi az Isten haragját.	437
A szegény bűnös retteg a' pokol kin- nyatul.	442
A bűnöknek botsánattyáért.	447
Más ugyan azonrul.	451
Még-is ugyan azonrul.	455
A szegény bűnös az Ur Jéfushoz folya- modik.	459
A szegény bűnös a' Jéfusnak érdemével Vigasztallya magát.	464
Gyonás elöt mondandó imádságok, melyekben a' szegény bűnös, az ő bü- neiről Isten elöt vallást tést.	470
Második ugyan azonrul.	476
Harmadik ugyan a' szerint.	479
Gyonás után el vévén az abszolutiot, így imádkozik.	483
Még-	

Még-is a' szerint való hálá-adás.	486
Még-is ugyan azonrul egy szép Im.	491
Az Ur Jéfusnak sz. Vég-Vatforájával való éléshez készülvén.	494
Még-is az Ur Vatforájával való élés elött mondandó Imádság.	499
Még-is ugyan azonrul.	503
Mikor már az Oltárhoz járul sz.	506
Az Oltár elöt pedig.	508
Az Ur Vatforájával való élés után mon- dandó Imádság.	510
Az Ur Vatforájával való élés után mond. hálá-adás.	513
Más hálá-adó Imádság.	517
Hogy Isten az el kezdet Lelki jót mind végig tartsa meg: azért a' Christus Vég-vatforájával tápláltatot Lélek így imádkozik.	519
Ötödik Rész.	
Holott találtnak az imádságok mellyek a' betegségben lévő, és bódog halálhoz készülő keresztény ember, az ő kegyelmes Iste- néhez esedezik.	525
Betegségnek idején mondandó Im.	527
Hofizú betegeskedésnek idején.	531
Más	

Más szép imádság melyben a' beteg ember e' világnak héjában valóságárul panaszolkodik.	534
Egy szép imádság az életnek rövid vól-tárul.	538
Más Imádság, melyben a' beteg ember Vallást téfzē arrul, hogy az ő büneivel érdemlette minden ő betegségét.	543
Más Ugyan a' fzerint való imádság.	548
Egy szép imádság, melyben a' beteg ember, az Istennek sz. akarattyában ajánollya magát.	550
A betegségből meg gyógyúlt embernek hálá-adása.	553
Más a' fzerint való hálá-adás.	556
Psalmus LXXXVIII. mellyet az ő beteg fégében nyomorgó ember, kegyes ahétozással el mondhat.	560
Hofzfú betegségnek idején:	562
A betegségbē való békefégéstürefért	566
A folyos beteg ember, az ő Jéfusával vigasztallya magát.	570
Más ugyan a' fzerint.	573
A beteg ember Lelkét a' Jéfusnak szerelmével még-is gyönyörködteti.	578
Az	

Az Ur Jéfusnak meg sebesítettet tagjai, vigasztalást adnak a' fájdalmas beteg embernek.	583
Nehéz betegségben lévő embernek; Imádsága.	586
Szép Vigasztaló Versek.	588
Más szép imádsága a' folyos betegségben lévő embernek.	589
Szép Versbéli fohászkodás.	592
Még-is nehéz betegségben lévő embernek imádsága.	593
A nehéz betegségben lévő ember esedezik, és az utolsó órán, szükséges Vigasztaláért a' Sz. Lélekhez folyamodik.	597
Szép Vigasztaló Versek.	600
Ollyan beteg embernek Imádsága, ki már érzi halálának közel vóltát.	602
Halálhoz készülő embernek Imádsága.	604
Még tovább-is im illy szép Versek.	606
Mikor immár a' beteg tflak alig szólhat.	608
Az utolsó órán lévő beteget így - is lehet vigasztalni.	610
Mi-	

Mikor a' beteg néki vált az halának az
környül állok így imádkozzanak. 614

Más Ugyan azonrul. 615

Mikor már a' Lélek kí múlt a' környül
állok így imád. 618

Mivel óhatatlan dolog volt, hogy
ezen könyvnek ki nyomtattatása min-
den vétek nélkül vegben mehetet vol-
na, nyelvünknek a' Könyv-nyomtatok-
nál való isméretlen volta miatt: azért
a' kegyes Olvasó az hol a' Szókban, bö-
tükben, vagy áccentusokban fogyatko-
zást látond, balitelet nélkül meg
jobbittani ne nehez-
tellye:

V E G E.

